ஸ்ரீபகவத்கிதா நவநீதம்

வசனரூபம்.

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார் பிரதர்ஸ்
வெளியிட்டது.
சென்னை.

1928 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஓம்

கடவுள் துணை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாய பரப்ரம்மணே நம:

ஸ்ரீ பகவத்கீதா நவநீதம்.

வசனரூபம்.

ஐந்தாம்பதிப்பு

இஃது
ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதர் விவரணஞ்செய்த வடமொழி
பாஷ்யார்த்தத்தைத்தழுவி
தில்லைத்திருநகர்

ஸ்ரீ சாமிநாத தேசிகேந்திர சிவயோகி

அவர்களால்
தமிழ் தேசாபிமானிகள் பலரின் வேண்டுகோட்கிசைந்து

அரும்பதவுரையுடன்.

வினவுத்தரரீதியாய் மொழிபெயர்த்தருளியது.

சென்னை

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை] 1928. [ரூபாய் 1-8.

உ

கடவுள் துணை.

முகவுரை.

1. ஸ்ரீ வாணி மணாளரது பிரேரணையால் துவாபர யுகாந்திய மும் கலியுகாரம்பமுமான சந்தியிலே பூபாரந் தீர்த்தருளவேண்டி ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியே இப்பூவுலகில் தேவகியென்பாளுக்கும் வசுதேவருக்குமாக ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியா யவதரித்தா ரென்பது விகசிதம்.

2. இந்தத் தேவகிமைந்தரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், மகாபலிஷ்ட னும் மிகப்பிரசித்தனும் பஞ்சவரிலொருவனுமாய கிஞ்சுகவண்ணக் கிரீடியைநோக்கி ஏ புஜபல விஜய! தற்போது யாம் பூபாரந் தீர்ப் பான்வேண்டியும், தர்மத்தை நிலைநாட்டவேண்டியும் இங்ஙனம் அவதரித்துள்ளேம். கொடிய கிராதகர்களான துரியோதனாதியர் களைத் துலைத்தாலல்லது பூமிபாரந் தீராதாகையால் இனி நீ அவர்க ளோடு போர்புரிந்து அவர்களை மாய்த்தல்வேண்டும், என்சொல் கின்று யருச்சுன? எனக்கூறினர்.

3. இவ்வார்த்தை வங்கத்தையுருக்கிச் செவியில் வார்த்த தென்ன அம்மன்னன் காதில்விழவே, மகா துக்கசாகரத்தில் மூழ்கிய வனாய் மெய்சோர்ந்துநின்றனன், அக்கணமே இக்கீதா சாஸ்திரத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியா னுபதேசிக்கலாயினர்.

4. இக்கீதார்த்தமானது மோக்ஷசாதனமாகிய ஞானத்தையும் பரம்பரையாய்க் கர்மத்தையும் இராஜயோகமுதலிய அநேக சாதனு தர்மங்களையும்பற்றி மிகவிரிவாய்க் கூறப்படுகின்றது.

5. இன்னும் இக்கீதாமிர்தந் தோன்றியதற்கு முக்கிய காரண மொன்றுண்டு; அதாவது ஸ்ரீ நாராயணமூர்த்தி ஒவ்வொரு யுகாந் தத்திலும் அதர்மங்களை நிக்கிரகித்துத் தர்மத்தை நிலைநாட்டும் பொருட்டே ஒவ்வோரவதார மெடுத்தாரென்பது சுருதி ஸ்மிருதி புராணங்களால் வெள்ளிடைமலைபோல் தெள்ளிதின் விளங்கும்.

6. ஆகவே தர்ம ஸ்தாபனஞ்செய்யவந்தவர் முதற்கண் துஷ்ட நிக்கிரகஞ்செய்து பூபாரந்தீர்த்து அதன்பிறகே தர்மத்தை ஸ்தா

பிக்கவேண்டி அருச்சுனனை நிமித்தமாகக்கொண்டு அவனைத் தன் சுதன்மமாகிய யுத்தத்தில் பிரவிர்த்திக்கச்செய்து பின்பு முறையாக ஞானநிட்டையை யப்பியசிக்கும்பொருட்டு இந்த கீதையை யுபதேசித்தனரென்க.

7. இவ்வாறுகக் கன்மம் ஞானமென்னு மிரண்டையும் சாத்திய சாதன கிரமமாக வுபதேசிப்பதால் இக்கீதார்த்த சிலாக்கிய வாக்கியம் வெகு முக்கிய ப்ரக்கியாதியா யெத்தேசத்தும் எம்மதத்தும் எப்பாஷையினும் யெடுத்தாளப்பட்டு வருகின்றது.

8. இந்நூல் அதிமேன்மைய தென்பதற்கு ஸ்ரீசங்கர பகவத் பாதர் பாஷியஞ்செய்ததே போதிய சான்றுமென்க. இன்னும் இதன்மேன்மையைப் பின் விவரித்துள்ள கீதாமகாத்மியத்தில் மிக விரிவாய்க் காணலாம்.

9. விஷய சந்தர்ப்பந் தெரியும்பொருட்டு ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர் விவரணஞ்செய்த பாஷியார்த்தத்தில் திரிதராஷ்டிர மகா ராஜன் யுத்தாரம்பத்தைக் குறித்துச் சஞ்சயரை வினுதல்செய்த தைக் கூறினுராகலின் அதனையே நூலாரம்பமாக்கொண்டு இந் நூற் குந் துவக்கத்தில் யுத்தசன்னத்தமான பாகுபாட்டைப் பற்றிக் கூறப்பட்டது.

10. இக்கீதை வடமொழிச் சுலோக பூர்வமாகலின் இதற்கு ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதர்செய்த பாஷியார்த்தத்தை யனுசரித்து நந் தமிழ் நாட்டார்க்கு மினிதுபயன்படுமாறு என்சிற்றறிவிற் கெட்டிய வரையில் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளேன். கல்வி யறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்துவிளங்கும் ஆப்தர்கள் குற்றநீக்கிக் குணத்தைக் கொள்ளுமாறு பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஸ்ரீ சாமிநாத தேசிகேந்திர சிவயோகி,

சிதம்பரம்.

வராகபுராணத்துள்ள

பகவத்கீதா மகாத்மியம்.

பதினெண் புராணங்களுள் சைவபரமாய புராணங்கள் 10-என்பது பெரும்பாலார்க்குத் தெரிந்ததே இவைகளில் வராகபுராணமென்ப தொன்றும். இப்புராணத்திலே பகவத்கீதா மகாத்மியத்தைப்பற்றி 90-சுலோகங்கள் பூர்வமாக சூதமகாமுனிவரால் சௌனகர்க்குக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவைகளில் சிலவற்றைமட்டும் இங்கே விவரிக்கப்படுகிறதைச் சிரத்தையோடும் அன்பர்கள் கவனிக்கத் தக்கதாம்.

ஸ்ரீ வைகுண்ட நாதனுன நாராயணமூர்த்தியே கிருஷ்ணுவதாரமாகவந்து அருச்சுனனை நிமித்தமாகக்கொண்டு ஏனையோருமுணர்ந்துய்யுமாறு கருணையாலுபதேசித்துவந்த சதுர்வேதசாரமும், பரமார்த்த தரிசனமெனப் பெயர்பெற்றதுமான இப்பகவத்கீதையின் பெருமையையும், அதன் அர்த்தங்களின் அருமையையும், அதைப் பக்தியோடு பாராயணஞ்செய் தனுட்டிப்பாரது மகிமையையும்பற்றிக் கூறுவது மகா தவசிகாமணிகளாலு மரிதென்றுல் இங்கு யானே கூறவல்லேன்! ஆயினும் என்னறிவுக் கெட்டிய சிலவற்றைக் கூறுவேன் கேட்பீர் சௌனகரே!

ஸ்ரீ கிருஷ்ணுர்ச்சுன சம்வாதமாகிய இப்பகவத்கீதையை யாவனெருவன் கைப்பற்றி ஆராய்ந்தறிந் தனுட்டிப்பானே அவன் பிறப்பிறப்பென்னும் பெருஞ்சாகரத்தைக் கடந்து ஒப்பற்ற மோக்ஷசுகத்தைத் தாழ்ச்சியின்றி யனுபவிப்பனென்பதற்குச் சாக்ஷியாகக் கீழ்வரும் வாக்கியங்களே போதியதென்க.

சர்வோத்கிருஷ்டமாகிய இப் பகவத்கீதையை அன்போடுங் கேட்டவர்கள் கிடைத்தற்கரிய இந்திராதிபோகங்களை யனுபவித்து ஈற்றில் நான்காம்பதவியாம் சாயுச்சியத்தை யடையப்பெறுவர்கள். அன்றி அங்ஙனங் கேளாது உதாசினமாய்த் திரஸ்காரஞ் செய்தவர்கள் மீளா நரகத்துக் காளாதலோடு முடிவில் சர்வ ஜீவன்களினுங் கேவலமான பன்றியாய்ப் பிறந் துழன்று மாய்வரென்க.

இக் கீதாமிர்தத்தைப் பாராயண மூலமாகப் பருகியவர்கள் சதுர்வேத சாஸ்திராதிகளெல்லாம் சம்பூர்ணமாகக் கற்றுணர்ந்

தாரோ டொப்பாவரென்பதிற் சந்தேகமின்றும். அன்றியும் தத்துவ ஞானத்தைப் போதித்துப் பிரம்மாநந்தத்தி லாழ்த்துவதில் இதற்கொப்பான சாஸ்திர மில்லையென்றே சொல்லலாம்.

இந்த கீதா நவநீதத்தை நிர்விசாரமாயிருந்து சாவதானமாக 18-அத்தியாயங்களேயும் சிரத்தா பத்தியோடு பாராயணஞ் செய்பவர்களுக்கு ப்ரம்மஞானம் லபிக்கப்பெற்று மோக்ஷ மெய்துவரென்க.

இன்னும் இக்கீதை முற்றிலும் பாராயணஞ்செய்ய வியலாது பாதியையேனும் நித்திய கருமானுட்டான முடித்தபிறகு சுத்தமான ஸ்தானத்திருந்து சிரத்தையோடும் அன்போடும் பாராயணஞ் செய்பவன் எல்லாவுலகங்களினு மேலான தேவலோகத்திலே பிறந்து தேவபோகங்களே யனுபவிப்பனென்க.

மற்றும் மேற்கூறிய 9-அத்தியாயங்களேப் பாராயணஞ்செய்ய வியலாதவன் அதிற் பாதியையாவது உள்ளபடி யோதிவருவானுயின் அவனுக்குக் கோதானஞ்செய்த பலனுண்டா மென்பதிற் சம்சய மில்லே.

இன்னும் இப்பகவத் கீதையின் மூன்றிலொரு பாகத்தைத் தினமானம் பாராயணஞ்செய்பவனுக்குச் சோமயாகபலமும், அதிற் பாதியை பாராயணஞ் செய்பவனுக்கு அக்கினிஷ்டோம யாகபலமும் சித்தியாமென்க.

இப்பகவத்கீதையில் ஒவ்வொருநாளும் ஸ்நானஞ்செய்து அநுட்டானுதிகள் முடித்து ஒவ்வொரு அத்தியாயங்களாகப் பாராயணஞ் செய்துவருபவனுக்கு உருத்திர லோகத்திலேயுள்ள பிரதமகணங்களோடு தானுமொருவனுயிருந்து வாழ்வனென்க.

இன்னும் இக்கீதா நவநீதத்தில் தன் சத்தியானு சாரமாக பத்து வாக்கியங்களேனும், அல்லது 7-அல்லது 5, 4, 3, 2, வாக்கியார்த்தங்களேயாவது பிரதிதினமும் பாராயணஞ்செய்து வருபவன் சந்திரலோகத்தையடைந்து பதினுயிரவருடகால பரியந்தஞ் சீவித்திருந்து சுகமெய்துவன்.

இதன்றி கீதையில் ஏகதேசம் சிலவற்றைமட்டும் முறையாக பாராயணஞ்செய்பவன் தேகம்நீங்கிடினும் அவனுக்குப்பிறகு சாரூப பதவி கிடைக்குமென்க.

இன்னும் இக்கீதையினோர் சுலோகத்தையேனும் மரணந்த காலத்தில் ஸ்மரித்து உயிர் துறப்பானாயின் அவனது மறுஜென்மம் பிரமஞானமுணர்ந்த பிராமணனிடத்தே யவதரிப்பனென்க.

இன்னும் இக்கீதாமிர்தத்தைப் பூர்வம் ஜனகராஜன் முதலிய அநேக அரசர்களும் ஏனைய தவசிரேஷ்டர்களும் விதிப்படி பத்தி சிரத்தையோடு பாராயணஞ்செய்து அதனால் பாவநீங்கப்பெற்றுப் பிரபலமான கீர்த்தியோடு மோக்ஷசுகத்தையு மடைந்திருப்பது செவ்வனே விளங்கும்.

இப்பகவத் கீதையைமட்டும் பாராயணஞ்செய்து மகாத்மியத்தை யோதாதொழிவரேல் மேற்கூறிய யாதொருபலனையு மடையப் பெறார்க ளாதலால் பகவத்கீதா பாராயண முடிந்தவுடனே மகாத்மியத்தையும் ஓர்முறை ஓதுதல் அத்தியாவஸ்யமாம்.

இன்னும் இக்கீதா சாஸ்திர பாராயணஞ் செய்பவன் முன்னே மகாபாவங்களைச் செய்தவனாயினும் அப்பாவங்களனைத்தும் தாமரையிலைத் தண்ணீரனைய அவனைப் பற்றா தொழியுமென்க.

மற்றும் இக்கீதையின் பாராயண நடக்குமிடங்களிலும், கீதையிருக்கு மிடங்களிலும், கீதார்த்த உபந்நியாச ஸ்தானங்களிலும், கங்கைமுதலான புண்ணிய தீர்த்தங்களும், சர்வ தேவர்களும், கோபால கோபிகைகளும், யோகியர்கள் முனிவர்களும், வைகுண்ட துவாரபாலகர்களும், நாரதர் உத்தவர் முதலிய சமஸ்தமான பிரபதிகளும் விஜயஞ்செய்வார்களென்க.

வராகபுராணத்துள்ள பகவத்கீதா மகாத்மியம்

முற்றிற்று.

பத்மபுராணத்துள்ள்

பகவத்கீதா மகாத்மியம்.

தேவகன்னியர்க ளிருவர் ஓர் இருடியரின் தவத்துக்குத் தீங் கிழைத்தமையால் இலந்தை விருக்ஷமாய்ப் பிறக்கச் சாபமேற்று அவ்வாறே மரவடிவந்தாங்கி நிற்குமார்க்கத்திலே, காசி க்ஷேத்திரத்தி னின்றும் யாத்திரையாகவரும் வரதனெனும் பிராமண சீலன் ஷை மரத்தண்டைவரும்போது கீதையின் 4-வது அத்தியாயத்தை ஓதிக் கொண்டுவர, அதுகேட்ட ஷை ஸ்திரீ மரங்கள் சாபநீங்கி மீண்டும் ஷை தெய்வ கன்னியர்களாய் நான்காமத்தியாயத்தை யுபதேசிக்கக் கேட்டு அந்த சிரவண பக்தியினாலே முத்திபெற்றார்கள்.

கோதாவரி யென்னும் புண்ணிய நதியையுடைய கோதாவரி க்ஷேத்திரத்திலே தேவசன்மனென்னுமோர் அந்தணன், அவ்விடத் துள்ள கானகத்திடையுலவிய யாதவனொருவனால் அக்காட்டின் கற் பாறையிற்றீட்டியுள்ள பகவத்கீதை 2-ம் அத்தியாயத்தைத் தெரி விக்கக்கேட்டு ஆங்கேசென்று அக்கீதா வாக்கியத்தைக் கற்றுணர்ந்து பாராயணஞ்செய்த விசேடத்தால் முத்திசித்திக்கப்பெற்றனன்.

தக்ஷிண தேயத்தின்கணுள்ள ஆமர்த்தன பட்டினவாசியான பாவசன்மாவென்னும் பெயருள்ள ஓர் பிராமணசீலன் சென்மாந்தர பாவ விசேஷத்தால் பனைமரமாக ஜன்மித்து நின்றனன் அவ்விடம் பிராப்தமான பிரம ராக்ஷத ஸ்திரீ புருஷர்களிருவர் ஆத்மஞான விஷயமாய் சம்பாஷணைசெய்த விவாதத்தில் கீதையின் 8-வது அத் தியாய முதற் சுலோகத்தைச் சொல்லக்கேட்ட அம்மரவடிவப் பிரா மணன் சாப நீங்கப்பெற்றுக் காசியிற்பிறந்து அவ்வாக்கிய பாராய ணத்தால் ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியின் பிரசன்னம்பெற்றுவைகுண் டத்தை யடைந்தனன்.

கோதாவரிஜில்லா அபீஷ்டணி புரத்திலேயுள்ள சானுசாரதி யென்னுமோர் அரசன், காஸ்மீர தேசத்துள்ள மணிபுரவாசியாகிய ரெகு முனிவரின் பிரபாவத்தைக் கேள்வியுற்று அவர்பாற் சென்று சரணடைந்து கீதையின் 6-வது அத்தியாயத்தை உபதேசிக்கப் பெற்று அவ்வாக்கிய பாராயணத்தின் காரணமாக விதேகமுத்தி யடைந்தனன்.

மகாபாவியான மத்துவதேசப் பிராமணனொருவன் பூர்வசாப பாவத்தால் பருந்துபக்ஷியாயும், வியபிசாரதோஷந்தாங்கிய அவன் மனைவி கிளிப்பரவையாயும் பிறந்து, சாதியில் வேற்றுமைபற்றியும் பூர்வவிரோதங் காரணமாகவும், "கீதா 5-ம் அத்தியாயம் பாரா யணஞ்செய்து முத்தியடைந்த பிராமணனது கபாலத்தில் நிறைந் துள்ள ஜலத்தில்" ஷை இரண்டு பக்ஷிகளும் ஒன்றோடொன்று சண்டையிட்டு இறந்த விசேஷத்தால் வைகுண்டத்திலே பூர்வமான பிராமண ஜென்மத்திலேயே பிறந்தனர்.

பாடலிபுரத்திலே சங்குகர்னனென்னும் பிராமணனொருவன் தன்னிடமுள்ள திரவியத்தைத் திருடர்களுக்குப்பயந்து புதைத்து வைத்திருக்கும்போது தற்செயலாய் அப்பிராமணனை சர்ப்பந்தீண்டி யிறந்து மீண்டும் ஏதோ பாவவிசேஷத்தால் பாம்பாய்ப்பிறந்து ஷை புதையலைக் காத்திருந்தான், இங்ஙனம் நிகழ்ந்தபின்னர் ஓர் சமயம் இப் பாம்புவடிவப் பிராமணனது குமாரர்களுக்குச் சொப்பனத் திலே "பகவத்கீதை 7-ம் அத்தியாயம் பாராயணஞ்செய்த பிரா மணனுக்கு அன்னமளிப்பீரேல் உங்கள் பிதா சொர்க்கமடையவும், அவர் புதைத்துவைத்திருக்குந் திரவியம் உங்கட்குக் கிடைக்கவும் நேரும்" என்று தெரிந்து அவ்வாறே செய்துமுடித்துப் பிதாவைச் சொர்க்கத்துக்கேற்றிப் புதைபொருளையும் பெற்றுச் சுகசீவியா யிருந்தனர்.

கோவலாப்புரி யென்னும் பட்டினத்தில் வசித்த சித்தசமாதி யென்ற வேதியரொருவர் கீதாமிர்தத்தின் 12-ம் அத்தியாயத்தைப் பாராயணஞ்செய்த விசேஷத்தால், இராஜகுமார னொருவன் கேட் டுக்கொண்டவண்ணம் தேவர்களா லபகரிக்கப்பட்ட யாகக்குதி ரையை மீண்டும் வரவழைத்துக் கொடுத்துத் தேகவியோகமான அந்த இராஜனது பிதாவையும் உயிர்ப்பித்து அவனுக்கும் 12-ம் அத்தியாயத்தையே யுபதேசித்து முத்திபெறச் செய்தனர்.

கௌடதேசத் தரசனை கிருபாலராசிமன் என்பான் நாட்டை விட்டுக் காட்டைநாடி வேட்டைக்குச் சென்றபோது அவ்வன விரு க்ஷத்தின் ஓரிலையில் தீட்டியிருந்த கீதாசுலோகத்தைச் சப்தத்தோடு வாசிக்க, அருகிருந்த அஸ்வம் ஷை சுலோகத்தைக் கேட்டவிசேஷத் தால் மோக்ஷமடைந்ததை அம்மன்னன்கண் டதிசயித்துத்தானும் 15-ம் அத்தியாயத்தின் சுலோகத்தைப் பெரியோர்வாயிலாக உப தேசிக்கவுணர்ந்து அப்பாராயணகாரணமாகவே காலாந்தத்தில் மோக்ஷமெய்தினன்,

இந்த பரமார்த்த தரிசனத்துள்ள 18 - ம் அத்தியாயத்தின் சுலோகங்களில் 6 - சுலோகங்களைமட்டும் ஓதியுணர்ந்தனுட்டித்த விசேடத்தால் பொன்னுலகாக்ஷி கிடைக்கப்பெற்றன ஞேரிந்திரன், இவ்விசேஷத்தினை நன்குணர்ந்த மற்றுமோரிந்திரன் காலேசுரனென்னும் பிராமணோத்தமர்வாயிலாக ஷ 18-ம் அத்தியாயத்தையே உபதேசிக்கப்பெற்று அதன்பயனுக வைகுண்டத்திலே ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியின் திருவடிநீழலை நண்ணினனென்க.

இவைகளன்றி பிற்காலத்தில் சற்றேறக்குறைய 150 - வருடங்களுக்குமுன்னர் இராச்சியபாரஞ் செய்துவந்த மகமதிய பாக்ஷாவொருவர், "இவ்விந்தியதேசத்தவர்கள் முக்கியமாய்க் கைக்கொண்டனுட்டித்துவரும் சத்துவபோதநூல் இக்கீதையென்றே இந்திய சிரேட்டரான அப்பாஜியவர்களால் கேட்டறிந்து" பிரதிதினமும் பகவத்கீதா பாராயணஞ்செய் தனுட்டித்துச் சீவன்முத்தராயினர்.

இன்னுஞ் சிலகாலத்துக்குமுன்னே இவ்விந்தியாதேசத்தைப் பரிபாலிக்கவந்த ஐரோப்பிய கனவானும் கெவர்னர் ஜனரலுமான வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் துரையவர்கள், இந்து மதத்தவரால் கொண்டாடப்படும் உண்மையான நூலெதுவெனத் தக்கார்குழாத்தினரை நன்கு விசாரித்தறிந்து பகவத்பிரேரணையால் கிருஷ்ணார்ச்சுன சம்வாதமாகிய இப்பகவத் கீதையே மிகச் சிறந்ததெனவறிந்து இந்தியர்களைப்போலவே தன்றேயத்தவர்களும் ஆராய்ந்தறிந் தனுட்டித்துச் சுகம்பெறக்கருதி இதனை ஆங்கிலேய பாஷையிலும் மொழிபெயர்த்துத் தரவேண்டிய பொருளுதவிசெய்து வடமொழியில் வல்ல அறிஞர்கள்வாயிலாகச் சாராம்சங்களைத் தெளிவுரத்தெரிந்து இங்கிலீஷில்மொழிபெயர்த்துத் தற்போதும் ஐரோப்பாக்கண்டத்தினருளனேகர் பாராயணஞ் செய்துவருகின்றனர். இதுநிற்க; மற்றும் ஹிப்ரூ, லத்தின், தெலுங்கு, இந்துஸ்தான், தமிழ் முதலியபற் பலபாஷைகளிலும் பல மதத்தினரும் தத்தமக்குரிய சாஸ்திரப் பயிர்ச்சியின்பேருதவியால் இந்நூலையும் பாராயணஞ்செய்துகிடைத் தற்கரியதர்மார்த்த காமமோக்ஷமென்கின்ற புருஷார்த்தங்களைப்பெற்றுப்பெருவாழ்வெய்துகின்றன ரென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

இக்கீதாமிர்தத்தைப்பற்றிய மகாத்மியங்கள் இன்னும் பலவுளவேனும் இங்கு அவைகளனைத்தையுங் கூறாது முக்கியமான சிலவற்றைமட்டுங்கூறி மற்றதை விரிவஞ்சிவிடப்பட்டது.

பத்மபுராணத்துள்ள பகவத்கீதா மகாத்மிய முற்றிற்று.

கீதா சாரசங்கிரகம்.

இந்த கீதை 18 - அத்தியாயங்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் 1 - முதல் 6 - அத்தியாயங்கள்வரையில் சத்கன்மங்களைப் பற்றியும், 7 - முதல் 12 - அத்தியாயங்கள் வரையில் பக்தியோகத்தைப்பற்றியும், 13 - முதல் 18 - அத்தியாயங்கள் வரையில் ஞானயோகத்தைப்பற்றியும் சாங்கோபாங்கமாகக்கூறப்பட்டுள்ளன.

இன்னும் இக்கீதைமுதல் 6 - அத்தியாயங்களிலும் தொம்பத பரிசீலனையால் லக்ஷியார்த்தமும், மத்தியிலுள்ள 6 - அத்தியாயங்களிலும் தற்பதபரிசீலனையால் லக்ஷியார்த்தமும் கடையாயுள்ள 6 - அத்தியாயங்களிலும் இலக்ஷியார்த்தப் பரிசீலனையால் ஐக்கியத்தைப் பற்றியும் விரிவாய்க் கூறப்பட்டுள்ளன. இங்ஙனம் விவரித்துள்ள உத்தமகீதையைக் கைக்கொண்டு பத்தி சிரத்தையோடும் ஆசிரியர் வாயிலாக நன்கு கேட்டுணர்ந்து இதிற்கூறியவண்ணம் அநுட்டித்து வரு மகா உத்தம புருஷர்கள் யெவ்விதத்தும் ஞானமோக்ஷங்களை யடைவரென்பது நிச்சயம்.

ஓம்

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீகிருஷ்ணாய பரப்பிரம்மணே நம:

ஸ்ரீ பகவத்கீதா நவநீத வசனம்.

கணேசர்துதி.

நீங்காத மலமென்னு நீண்டமூக் குடைத்தும்பி
யாங்கார மெனுந்தறியை யடிபோடும் பறித்தோடத்
தூங்காத வொருகோடி சூரியர்க டோற்றநிக
ரோங்காரக் கயமுனியை யுளக்கூடத் திருத்துவாம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி ஸ்தோத்திரம்.

ஒப்புமைபற்றிவந்த ஆறடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

வண்டாடுபூந்துளப மாலயணைவானோர்கள்
கொண்டாடுஞ்சீர்த்தியனைக் கோவலர்பாடித்தயிர்நெய்
உண்டாடுசீதரனை யொப்பிலாவற்புதனைக்
கண்டாடுமன்பருளங் காதலிக்கும்புண்ணியனைத்
தொண்டாடுவன்றியெனச் சொல்லித்துதிமுழக்கி
யொண்டாடுணைக்கொண் டுயர்வீருலகீரே.

முதலாவது அத்தியாயம்.

அருச்சுன விஷாதயோகம்.

பாண்டவகுல திலகனும், சோக மோக போக வசத்தனும் சம்சார சாகரத்திலாழ்ந்து தனது குலதருமமாகிய க்ஷத்திரிய தருமத்திற் சிறிதும் பற்றில்லாதவனும் விளங்கிய அருச்சுனனுக்குச் சர்வபூத பௌதிகங்களிடத்தும் பரிபூரணமாய் வியாபித்துள்ள ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அடியில்வருமாறு உபதேசித்தருளிய பரமார்த்த ஞானத்தையே பகவத்கீதையென்று மகாபிரபுக்களாலே வழங்கி விளங்குகின்றது.

இவ்வரிய பெரிய கீதாமிர்தத்தையே வியாச மகரிஷியினால் "பரமார்த்ததரிசன" மெனப் பெயரிட்டு 700 - சுலோக பூர்வமாய்த் திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்டது.

இந்த கீதார்த்தத்தைத் திரிகாலவர்த்தமானியாகிய சஞ்சயர் என்பவரால் திரிதராஷ்டிர மகாராஜனுக்குச் சொல்லநேர்ந்தது. அங்ஙனம் திரிதராஷ்டிர மகாராஜனை நோக்கிச் சஞ்சயர் கூறவேண்டிய அவசரம் என்னெனில், துரியோதனாதியர்களுடைய சேனா சைனியங்களும் தருமர் முதலியோர்களுடைய சேனைகளும் யுத்த சந்நத்தர்களா யிருக்குஞ் சமயத்திலே திரிதராஷ்டிர மகாராஜன் அகமுகசிந்தனையாக அசைவற்று நின்றனன். அப்போது ஸ்ரீவேத வியாசபகவான் பிராப்தமாகி திருதராஷ்டிரனை நோக்கி ஏ இராஜ மகிப! பூமிபாரந் தீர்த்தருளவேண்டி ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தியே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானாக அவதரித்துள்ளார். இப்போது நேர்ந்துள்ள யுத்தத்தின்பொருட்டு இந்தப் போர்க்களத்தில் யுத்தசந்நத்தர்களாக வந்திருக்கிற சைனியங்களெல்லாம் நீண்ட கால மிருத்தற்கும் ஏதுவில்லை. இனி எவராலும் யுத்தத்தைத்தடை செய்யவுமுடியாது. ஆகையால் நீர் ஏதோசிந்தித்துக்கொண்டு காலதாமதஞ்செய்வதில் யாதும் பிரயோசனமில்லை. ஆகவே தினமானம் நடக்கும் யுத்தவிர்த்தாந்தங்களைப்பற்றி உமக்குத் தெரிவிக்கும்படி நாம் கட்டளையிட்டவண்ணம் சஞ்சயரால் சொல்லத் தெரிந்துகொள்ளும், என்று திருவாய் மலர்ந்தருளித் தம்மாசிரமத்துக்குச் சென்றனர். பிறகு சஞ்சயர் திரிதராட்டிர மகாராஜரிடம் அணுகலும், சஞ்சயரை நோக்கி இராஜன் வினவுகின்றான். முக்கால முணர்ந்த ஏ முனிபுங்கவ! தற்காலம் தர்மாபிவிர்த்திக்கு ஆஸ்தானமாயுள்ள * குருக்ஷேத்திரத்திலே போர்க்கோலங்கொண்டு அணிவகுத்து நிற்கும் பாண்டவர்களும் நமது துரியோதனாதியர்களும் இப்போது என்ன நிலமையிலிருக்கிறார்க ளென்பதை எனக்கு வியக்தமாகக் கூறக்கடவீர் என்றலும்.

---

* குருக்ஷேத்திரம்—இதற்கே அஸ்தினாபுரியென்றும் பிரசித்தமாய் வழங்கப்படும். இதனைத் துரியோதனன் முற்காலத்தி லாண்டிருந்தனன். யானை சேனை மிகுதியாயிருந்ததுபற்றி இப்பெயர் பெற்றதென ஓர் சாராரும், ஹஸ்தி யென்னும் அரசனால் முதலில் ஏற்படுத்தப்பட்டமையால் இப்பெயர் பெற்றதென ஓர் சாராரும் கூறத்தெரிகிறது. இது இக்காலத்தில் டில்லியென வழங்கப்படுகின்றது. இங்கேயே துவாபரயுக முடிவில் துரியோதனாதியர்க்கும் பாண்டவர்க்கும் பாரதயுத்தம் நடந்ததென்க.

ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதர் விவரணம் செய்தலில் முதலில் விஷய சந்தர்ப்பந்தெரியும்பொருட்டு திரிதராட்டிரனுடையகேள்வி ஆரம்பித்ததென்க. இன்னும் திரிதராட்டிரன் ஞானமென்னும் அகக்கண்ணுடையவனாயினும் வெளிப் பொருள்களைப் பார்த்தற்கு முகக்கண்ணில்லாத பிறவிக் குருடனானதால் யுத்தரங்கத்தில் நடக்கும் எல்லா விஷயங்களையுந் தெரிந்து கொள்ளவேண்டு மென்கிற சந்தோஷத்தை யுடையவனாய்த் தனக்கிதோபதேசஞ் செய்பவராகிய சஞ்சயரைநோக்கி வினவினனென்க.

சஞ்சயர் வசனம்.

ஏ இராஜமகிப! தமது புத்திரனான துரியோதனன், அணிவகுத்துள்ள பாண்டவர்களின் சேனையைப் பார்த்துப் பின்பு துரோணாசாரியரையணுகி அவர்பால் பின்வருமாறு சொல்வானாயினன். 2

ஆசாரிய தமது சீடனும், த்ருபதராஜனுடைய புத்திரனுமான துஷ்டத்துய்மனால் யுத்தாரம்பத்துக்கு அணிவகுத்துத் தயார்செய்யப்பட்டுள்ள இந்த பாண்டவர்களுடைய ஏராளமான சைனியங்களைப் பார்ப்பீராக. 3

இந்த யுத்தகளத்தில் பீமன், அருச்சுனன் இவர்களுக்குச் சமமான தீரர்களு மிருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் யாவரெனில் விராடன், துருபதன், சாத்யகி என்பவர்களாம். 4

இன்னும், திருஷ்டகேதனன் என்னும் இராஜனும், பராக்கிரமசாலியான காசிராஜனும், சேகிதானனும், புருஜித்து என்னும் மன்னனும், குந்திபோஜன், நரசிரேட்டனானயாதொரு சைப்பியன் ஆகிய இவர்களுமிருக்கிறார்கள். 5

இன்னும் மகாவீரசிகாமணியான யுதாமன்னியன், பராக்கிரம உத்தமௌஜன், சுபத்திரா புத்திரனான அபிமன்யு * உபபாண்டவர்கள் ஆகிய இவர்கள் வெற்றிகொள்ளத்தக்க யுத்தமுறைமையில்வல்ல † மகாரதர்களாய்க் காணப்பட்டிருக்கிறார்கள். 6

ஏ உத்தமாசார்ய! நமதுசேனையின் தலைவர்களைத் தாமறியும் வண்ணம் இனி விவரிக்கிறேன் கேட்பீராக. 7

---

* உபபாண்டவர்களாவார்: பிரதிவிந்தியன், ச்ருதசோமன், ச்ருதகீர்த்தி, சதாநீகன், ச்ருதஸேநன் என்னும் ஐவர்.

† மகாரதன் பதினோராயிரம் வில்லாளிகளோடு யுத்தஞ் செய்யத்தக்க சாமர்த்தியமுள்ளவனும், வாள்வித்தையில் மிகவும் சமர்த்தனுமானவன்.

தாமும் வீஷ்டுமரும், கர்னனும், கிருபாசாரியரும், சமத்திஞ்யனும், அசுவத்தாமாவும், விகர்ணனும், சோமதத்தனது புத்திரனாகிய பூரிசிரவனும். 8

பின்னும், அனேக சூரர்களும் பலவித அஸ்திர சஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கும் முறை தெரிந்தவர்களாய் என்னிமித்தம் தமது பிராணனிடத்தில் ஆசையில்லாதவர்களாய்க் காணப்படுகிறார்கள். 9

ஆயினும் வீட்டுமரால் காக்கப்பட்டுள்ள நம்முடைய சைனிய பலம் அபரிமிதமாய்க் காணப்படுகிறது. பீமனால் நடத்தப்பட்டு வரும் பாண்டவர்கள்சேனையோ மிதமாகக்காணப்படுகிறது. 10

நுண்ணறிவும் பெருமையு முடையவராகிய பீஷ்மாசாரியர் தன் சேனைத்தலைவரென்றும், மகா சபல சுபாவமுள்ள பீமன் பாண்டவ சேனைத்தலைவனென்றும், தனக்கே வெற்றியுண்டாகுமென்றுந் துரியோதனன் எண்ணியதாகவுந் தோன்றுகின்றது.

ஆகையால் நீங்களனைவரும் அட்டதிக்கிலும் சாவதானமாயிருந்துகொண்டு வீட்டுமரைக் காத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று துரியோதனன் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு. 11

துரியோதனனுக்குச் சந்தோஷ முண்டாகும்படி வீஷ்டுமர் அட்டகாசஞ்செய்து சங்கத்வனியை முழக்கினார். 12

பீஷ்டுமர் இவ்வாறு செய்யவே கவரவ சேனைகள் சங்கம் பேரிகை முதலிய அநேக யுத்த கோஷங்களை முழக்கின. ஆனால் அந்தச்சத்தம் பெரும் ஆர்ப்பாடத் தொனியாகக் கேட்கப்பட்டது. 13

உடனே ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் வெண்ணிறக் குதிரைகள் பூட்டியுள்ள மிகப்பெரிய ரதத்திலாரோகணித்துத் தமது சங்கையெடுத்து முழக்கினார் அப்போதே அருச்சுனனும் தனதுசிறந்த சங்கத்தைப் பூரித்தனன். 14

சேனாவீரர்களனைவரும்தேரின்மேலிருப்பது தெரிந்த விஷயமேயாயினும், அருச்சுனனால் செலுத்தப்பட்ட ரதம் அக்கினி தேவனால் தரப்பட்டதென்றும், அதன்மீதேறியுள்ள கிருஷ்ணார்ச்சுனர்கள்|பிறரால் வெல்லப்படாரென்றும் அறிவிக்கும் பொருட்டே தேரின்மே லிருப்பவர்களென்று சொல்லலாயிற்று. மேலுங் கிருஷ்ணார்ச்சுனர்கள் நரநாராயணர்களாதலால் சாமானியனை அனுசரித்துப் பிரவிர்த்திக்கத்தக்கவரல்லரென்றும் பாண்டவசேனையின் முகப்பில் கிருஷ்ணார்ச்

சுனர்களே யிருக்கின்றார்களென்றும் அறிவிக்கும்பொருட்டே
கிருஷ்ணார்ச்சுனர்கள் சங்கங்களை ஊதினார்களென்று முன்னே
சொல்லப்பட்டதாய்த் தோன்றுகின்றது.

மேலேகோஷிக்கப்பட்ட சங்கங்களின் பிரதாபமும் பெயரும்
கூறவேண்டுவ தவசியமாகத் தோன்றுவதாலே சொல்வோம். ஸ்ரீ
கிருஷ்ணன் தமது ஒப்பற்ற * பாஞ்சசன்யமும், தனஞ்செயன் என்
னும் அருச்சுனன் தேவதத்தம் என்னும் சங்கையும், எதிரிகள் நடுங்
கத்தக்கவனான யாதொரு பீமசேனன் பௌண்டர சங்கத்தையும் பூரி
த்தனர்கள். 15

பின்னும், தருமராஜன் அநந்த விஜயமென்னும் சங்கத்தையும்,
நகுலன் சுகோஷம் என்னும் சங்கத்தையும், சகாதேவன் மணிபுஷ்ப
கம் என்னும் சங்கத்தையும் கோஷித்தார்கள். 16

இன்னும் சிரேஷ்டமான வில்லைத் தாங்கிய காசிராஜனும், மகா
தீரர்களான சிகண்டி, துஷ்டத்துய்மன், விராடராஜன், மகா வீர
னான சாத்தியகி ஆகிய இவர்களெல்லாம் வெவ்வேறாகிய தங்கள் தங்
கள் சங்கங்களைப் பூரித்தார்கள். 17

மேலும், திரிதராட்டிரமகாராஜனே! கேளும் துருபதன் உப
பாண்டவர்கள், புஜபலவானான அபிமந்யு முதலாகிய சேனாதிபதி
கள் தங்கடங்கள் சங்கங்களையும் தனித்தனியே பூரித்தார்கள். 18

மேலே கூறப்பட்டுள்ள மகாபராக்கிரமிகளாகிய எல்லாருடைய
சங்கங்களையுந் தனித்தனியாகக் கோஷிக்கப்பட்ட தொனியானது
ஆகாசம் பூமி முதலிய எல்லாத்திசைகளிலும் நிரம்பித் திரிதராட்டி
ரன் புத்திரர்களைக் கலங்கும்படிசெய்தது. 19

உடனே அருச்சுனன் யுத்தரங்கத்தில் வந்திருந்த துரியோத
னாதியர்களைப்பார்த்து நல்லசமயம் இதுவேயென்று வில்லைவளைத்து
நாணேற்றிப் பாணங்களைத்தொடுக்க ஆரம்பித்தான். 20

பின்னும் அருச்சுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை நோக்கி ஏ அச்
சுதா! இங்கே பிராப்தமாகியுள்ள இருவகைச் சேனைசைனியங்களுக்
கிடையே எனது ரதத்தை நிறுத்தவீராக என்றனன். 21

* பாஞ்சசன்யம்—சங்கம் இது பஞ்சசனனென்னும் இராக்கதனால்
உண்டானதால் அப்பெயர் தாங்கியது.

எதற்காகவெனில், இந்த ரணரங்கத்தில் தயாராயுள்ளவர்களில் நாம் யாரோடே யுத்தஞ்செய்யவேண்டுமோ அவர்களைப்பார்க்க வேண்டுமென்பதே யென்றான். 22

இந்த வாக்கியத்தால், "அருச்சுன! நீயோ யுத்தஞ்செய்யவந்தவன்; ஆகையால் யுத்தஞ்செய்யவேண்டுமே தவிர பார்க்க வேண்டிய அவசிய முனக்கில்லை. தவிர பார்த்தற்காக வந்தவனுமல்ல" என்று கிருஷ்ணமூர்த்திக் கேட்பரோ வென்றெண்ணி உறவினரோடு யுத்தஞ்செய்ய நேர்ந்ததால் நான் யாருடனே போர்செய்யவேண்டுமென்றும், யுத்தத்துக்கு யாரார் வந்தார்களோவென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டு மென்னுஞ் சந்தோஷமுடையவனா யிருக்கிறேனேயன்றி அச்சத்தால் நான்பார்க்க நினைத்துத் தேரை நிறுத்தக்கட வையென்று சொல்லவில்லையென அறிவிக்கும்பொருட்டும் சொன்னதாகத் தெரிகிறது.

துர்ப்புத்தியைக்கொண்ட துரியோதனனுக்குத் துணைபலமாகக்கூடியிருக்கிற சேனவீரர்கள் யாரோ அவர்களையும் இன்னமும் பார்க்கவேண்டுமென்று அருச்சுனன் பின்னும் வேண்டிக்கொள்ள.

அருச்சுனன் வேண்டுகோட்கிசைந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் அவ்விருதிறத்தவரது சைனிய வகுப்பின் நடுவில் இரதத்தை நிறுத்தினார். 24

பின்னும் பீஷ்மர், துரோணர் முதலாயினோர்க்கும், சகல அரசர்களுக்கும் எதிரில் நிறுத்தி எ அருச்சுன! இந்த கவரவ சேனைகளைப்பாராய் என்றுகூறுநின்றார். 25

இரணரங்க வீரசிம்மமாகிய யாதொரு அருச்சுனனனவன் போர்க்களத்தில் வந்திருக்கிற சிறியதகப்பன், பெரியதகப்பன், பாட்டன்மார், ஆசிரியர்கள், மாமன், சகோதரர்கள், புத்திர பௌத்திரர் மித்திரர் முதலானவர்களைத் தனதிருகண்களினாலுங் கண்டனன். 26

மேற்கூறிய சமஸ்த பந்துமித்திரர்களையும் பார்த்த யாதொரு பார்த்தனனவன் அதிகதயாபரனும் துக்காக்கிராந்தனும் அடியில் வருமாறு கிருஷ்ணபகவானிடங் கூறுவானாயினன். 27

மீண்டும் அருச்சுனன் கிருஷ்ண பரமாத்மனைநோக்கி, எ தீனதயாளோ! ஈண்டு போர்க்கோலம்பூண்டு நிற்கின்ற என்னுரிமை

யுள்ள சர்வ பந்துமித்திரா‌ளையும் பார்த்த என்மனமும் சரீரமும் நடுங்குகின்றதே! அவயவாதிக ளெல்லாம் நிர்ப்பலமாகின்றதே! என்றும். 28

இந்தவாக்கியத்தால் அருச்சுனன் பிறரைவருத்துவது மிகவும் அநர்த்த ஏதுவான காரியமென்று நினைத்ததாகவும், போர்த்தொழில் க்ஷத்திரியர்களுக்கு இயல்பான தர்மமாயினும், ஞானத்துக்குத் தடையாகிய மமகாரத்தாலும் சோகமோகங்களாலும் உறவினர் மரணமடைவார்களென்கிற விசாரத்தாலுண்டாகிய மநோ துக்கந்தாலும் தம்மவர்களிடத்தில் தயையுடையவனு யிருந்தானென்றும், இப்போது சத்துரு பக்ஷத்திலும் தயையுள்ளவனு யிருக்கின்றுனென்றுந்தோன்றுவதோடு "விசனமடைந் திவ்வாறுகூறினு" னென்பதால் கண்ணீ ரொழுகவிட்டுக்கொண்டு தழுதழுத்த குரலோடு பேசினுனென்றுந் தோன்றுகின்றது.

அன்றியும் வாய் உலர்கின்றதே! மயிர்க்குச் செறிகின்றதே! அல்லாமலும் என்காண்டீவம் கையினின்றும் நழுவுகின்றதே! * சருமம் மகாதாபமடைகின்றதே! என்றும். 29

மனமோ என்னைத் தன்வயப்படுத்திக் குலைகின்றது; மற்றும் இரதத்திலிருந்தற்குங் கூடவில்லையே! யாதுசெய்வேன். 30

அன்றியும் ஏ கேசவ! அவசகுனங்கள் பற்பல விதமாகக் காணப்படுகின்றதே! தவிர இங்கே யுத்த சந்நத்தர்களாய் வந்திருப்பவர்களான ஆசிரியர், பந்து ஜனங்கள் முதலானவர்களை சம்ஹாரம் செய்வதால் எனக்கு வரக்கூடிய பெருமையென்ன, ஐஸ்வரியமென்ன, சுகமென்ன இவைகள்யாவும் எனக்குப் பிரியமற்றனவாயிருக்கிறதே! 31

சுவாமின்! வெற்றியையாவது அல்லது இராச்சியத்தையாவது அல்லது சுகத்தையாவது யான் கோறினவனே யல்லவென்பது தங்களுக்கு விகசிதமல்லவா? யாவரையும் சம்ஹரித்து நான் பிராணனை வைத்துக்கொண்டனுபவிப்பதில் என்ன பிரயோசனம்! 32

ஏ ஜனார்த்தன! நான் யாரை உத்தேசித்து இராச்சியமும் பொருள் போகங்களையும் சம்பாதிக்கவேண்டுமோ அவர்களெல்

* சருமம் - தோல்.

லாம் இராச்சியத்தையும் பொருளையும் உத்தேசித்துப் பிராணனைத் திருணமாக நினைத்துவந்து நிற்கின்றார்களே! 33

அவ்வித திடவீரத்தன்மையோடுங்கூடி வந்திருப்பவர்களோ பார்க்கும்போது குருமார்களும் பிதாக்களும் பாட்டன்மார்களும் புத்திரர்களும் மாமன், மாமனார், பேரப்பிள்ளைகளும் சம்பந்திகளாயுமிருக்கின்றார்களே! 34

ஏ மதுசூதன! இவ்வாறான பிராண விசுவாச பந்து மித்திரர்களை நான் கொன்று வாழ்வதைப்பார்க்கிலும் அவர்கள் கையால் யான் மரணமடைதல் மிக நலமென நினைக்கின்றேன். இப்படி இவர்களை நாசஞ்செய்வதில் திரிலோகாதிபத்தியம் வருகிறதாயிருந்தாலும் எனக்கு மனமில்லை. கேவலம் அநித்திய பூமிபோகங்களைக்கவர்ந்து நானடையப்போகிற சிலாக்கியமானது எதையுங்காணேம்.

வாக்கிய உள்ளுரை. "அருச்சுனன்! ஒருக்கால் நீ தயையினாலே இவர்களைக் கொல்லாவிடினும் இவர்கள்மாத்திரம் இராச்சியத்தின்மேலுள்ள ஆசையினால் உங்களைக் கொல்லாமற் போகார்களாகையால் நீ சும்மாயிராமல் இவர்களைக் கொல்லக்கடவாய். (கொல்லநினைப்பவனைக் கொல்லவேண்டும்) என்கிற நியாயத்தின்படி நீ இவர்களைக் கொல்வதால் பாபியாகமாட்டாய் ஆகையால் நீ இவர்களைக் கொன்று இராச்சியத்தைச் சம்பாதிக்கக் கடவாயென்று கிருஷ்ணபகவான் சொல்வரோ" யென் றெண்ணியே யெனக்கு மூன்றுலக ஆக்ஷியிலும் ஆசையில்லையென்றும், அப்படிப்பட்ட நான் பூலோகத்தாக்ஷியின் பொருட்டுக் கொல்லமாட்டேனென்றும் சொன்னதாகத் தோன்றுகின்றது.

ஏ மாதவ! இந்த துரியோதனாதியரைக்கொன்று அதனால் எனக்குவரப்போகிற சந்தோஷ மின்னதென்றுந் தெரியவில்லை. அல்லாமலும் * ஆததாயிகளாயிருந்தபோதிலும் பந்து மித்திரர்களைக் கொன்றால் அதனால் எனக்குவருவது மகாபாவமேயல்லது வேறில்லை. ஆகவே இராச்சியத்தைப் பட்டங்கட்டிக் கொள்வதற்கு முன்னதாக மகாபாவியென்னும் பட்டம் யாதொரு தடையுமின்றி கிடைத்துவிடுமே! 36

* ஆததாயிகள்—தனத்தை யபகரிப்பவன், பிறர்மனைவியை யபகரிப்பவன், பூமியை யபகரிப்பவன், விஷமிட்டுக்கொல்ல எத்தனிப்பவன், வீட்டில் தீமூட்டுபவன், கொலைபுரிய ஆயுதபாணியாய்வந்து நிற்பவன் ஆகிய இவர்கள்.

ஏ பிரபோ! ஆகையினாலே திரிதராட்டிர புத்திரர்களான ஆபத்பந்துவர்க்கத்தவர்களைக் கொல்லக்கூடியவனே யல்ல, பந்து ஜனர்களைத் துலைத்துவிட்டு இனி யாரிடத்தே சுகமும் பெருமையும் அடைவேன். 37

அல்லாமலும் இந்த துரியோதனாதியர்கள் * உலோபகுணா கிர்தியர்களாயும் தீயவர்களாயும் விளங்கிக் குலத்தை நாசஞ்செய்வ தால் வரும் பாவத்தையும், மித்திர துரோகத்தினாலடையும் பாவத் தையும் தெரிந்துகொள்ளக் கூடியவர்களாயில்லை. 38

வாக்கிய உள்ளுரை: "அருச்சுன! துரியோத னாதியர்களும் பீஷ்மாதியர்களும் உங்களைப்போல பந்துவர்க்க வதைதயைக் குறித்து விசனப்படாது யுத்தஞ்செய்கையில் நீயேன் யுத் தஞ் செய்யக்கூடாதென்று கிருஷ்ணமூர்த்தி கேட்பாரோ" வென்றெண்ணிச் சொன்னதாகவும், மேலும், லோபித்தன முடையவர்கள், என்றதாலே "துரியோதனாதிகள் இராச்சி யத்தின் மீதுள்ள ஆசையால் யுத்தாரம்பஞ் செய்கிறார்களெ ன்றும், அவர்களது சோற்றையுண்ட பீஷ்மாதியர்களும் அவர்களுடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்றும்பொருட்டு உப பலமாய் வந்தார்களென்றும், எனக்கு அவ்வித லோபமின் மையால் நான்யுத்தத்தில் பிரவிர்த்திக்கமாட்டே" னென் றும் சொன்னதாகத் தோன்றுகின்றது.

ஏ இராகவ! குலநாசஞ் செய்வதால் வரும் பாவத்தை நன் றாய்த் தெரிந்துகொண்டிருக்கிற நாம் எவ்விதத்திலும் அதினின்றுந் தப்பித்துக்கொள்வதே தகுதியாகும். 39

ஏ வாசுதேவ! அந்த இராஜ இராஜாக்களென்ன இவர்க ளுடைய சந்ததிகளென்ன மற்றுமுள்ள ஆசிரியர்கள் மித்துருக்கள் முதலிய அனைவருடைய பூண்டற்றுப் போய்விடுமானால் பூர்வீகமா யுள்ள குல தருமங்களெல்லாம் நாசமடையுமன்றோ? அங்ஙனங் குல தருமங்கள் நாசமுறவே எல்லோரும் அதர்மத்திலே பிரவிர்த்திப் பார்களே! அவ்வாறு அதர்மம் விர்த்தியாகி அதனால் அளவில்லாத பாவத்துக்கு ஆளாக நேருமென்பதிற் சந்தேகமுண்டோ; இல்லை.

ஏ உருக்மணீசமேத! இன்னும் அதர்மம் அதிகப்படவே குல ஸ்திரீகள்கெட ஏதுவாகுமே; அவர்கள் கெடுவதனால் வருணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று தாரதம்மியமின்றிச் சர்வமும் சங்கர மாகு மல்லவோ? 41

* உலோபகுணாகிர்தியர்—உலோபித்தனமே சொரூபமாகவுடையவர்.

சுவாமின்! மேற்கூறிய வருண சங்கிரகத்தினால் அவர்கள் நரகத்தையடைவதோடு நில்லாமல் அவர்களுடைய பிதுர்க்களுக்கும் பிண்டோதகக் கிரிகைசெய்ய யோக்கியமின்றி யெல்லோருக்கும் நரகமேகதியாய் முடியுமே: ஆகவே இவ்வதி பாதகத்துக்கு நானல்லவோ ஆளாகவேண்டும். 42

ஏ கிருஷ்ண! மற்றுங் குலதருமங்கள் கெடுவதுமின்றி நல்ல வருணத்தவர்களோடு சேர்ந்து அவர்களையுங் கெடச் செய்கிறதினாலே வரும்பாவம் அதிகமாகும். இவ்விஷயத்தை அறிஞர்கள் ஒப்புக்கொள்ள கொஞ்சமும் சம்மதிக்கமாட்டார்கள். அன்றியுங் கெட்ட குலத்தவர்களுக்கு நரகவாசம் உண்மையென்று சாஸ்திராதிகளில் சொல்லப்படுவதை நான் பலமுறையுங் கேட்டிருந்து இப்போது அவர்களைச் சமரில் கொல்வேனாயின் நானே மேற்கூறிய குலத்துரோகியும் நரகபோகியுமாய்விடுவேன். 43, 44

அந்தோ! அந்தோ! ஈதென்ன ஆச்சரியம்! கஷ்டமாயிருக்கிறதே! மட்டற்றதான பாவத்தைசெய்ய முன்வந்துவிட்டோமே! எக்காரணத்தினால் இராச்சியத்திலும் சுகபோகத்திலும் ஆசைகொண்டு நமது பந்து ஜனங்களைக் கொல்லத் தயாரானோமே ஆ! ஆ! இதென்னவிபரீதம்! 45

இந்த வாக்கியத்தால் பந்துஜனக்கொலை செய்வது மகாபாவ கிருத்தியமென்று யுத்தாரம்பஞ் செய்தபோது யோசியாமல் பிறகு தனக்குத் தானே தோன்றி விசாரத்தையடைந்ததாக அறிதல்வேண்டும்.

ஏ என் குலதெய்வமே! எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்ய மனமில்லாமல் நிராயுதபாணியாயிருக்கிற யென்னை அஸ்திர சஸ்திர ஆயுதபாணிகளாகவந்து நிற்கிற துரியோதனாதிகள் மகா கோபாவேசத்தோடும் சம்ஹரிப்பார்களானால் அது எனக்குப்பெருத்த க்ஷேமகரமாயிருக்குமே! என்று. 46

சஞ்சயர் வாக்கியம்.

இவ்வாறாக அருச்சுனன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவினிடத்தில் விண்ணப்பித்துத் துக்காக்கிராந்தனாகிச் சோகமுற்றுக் கண்ணீர் ததும்பக் கைப்பிடி வில்லையும் அம்பையும் விடுத்து இருவிதச் சேனைகளுக்கு மிடையில் நிறுத்தியுள்ள இரதத்தின்பேரில் மெய்சோர்ந்திருந்தார்களென்று திரிதராட்டிர மகாராஜனுக்குச் சஞ்சயர் கூறினர். 47

வாக்கிய உள்ளுரை:—பிறகு நடந்த செய்தியென்னவென்று திரிதராட்டிரன் கேட்பானென்றெண்ணி, சஞ்சயர் இந்தவாக்கியத்தைச் சொன்னரென்று தோன்றுகின்றது. இன்னும், துக்கத்தால் சலனமடைந்த மனமுடையவனாய் வில்லையும் பாணங்களையும்விட்டுத் தேரின்மேல் உட்கார்ந்தானென்று சொல்லுதலால், அருச்சுனன் சுருதி ஸ்மிருதி யுத்திகளால் நன்காராய்ந்து இகபரலோக சுகங்களிரண்டுந் தனக்குவேண்டியதில்லையென்று முன்னமே சொன்னவனாகிறானதால் வைராக்கியத்தை மேற்கொண்டு சந்நியாசமே மிக மேலானதென்றெண்ணி வில்லையும்பாணத்தையும்விட்டு நான்யுத்தஞ் செய்யமாட்டேனென்று தேரின்மே லுட்கார்ந்தானென்றுந் தோன்றுகின்றது.

அருச்சுன விஷாதயோக அத்தியாய முற்றிற்று.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

சாங்கியயோகம்.

தயை நிரம்பியவனும், கண்ணீர்சோரத் துக்கசாகரத்தில் மூழ்கியவனுமுள்ள அருச்சுனனைப் பார்த்துப் பின் வருமாறு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் ஓர் வாக்கியம் கூறுவாராயினர். 1

அருச்சுன! யுத்தஞ்செய்ய ஆரம்பிக்கும் இந்த நல்லசமயத்தில் வீரத்தனத்துக்கு அழகில்லாததும், சுவர்க்கானுபவத்துக்கு விரோதமானதும் அபக்கியாதிக்கு ஏதுவானதுமான பேதமைத் துக்கம் உனக்கெப்படி யுண்டாயிற்று? 2

அருச்சுன! நீ பயமும் அதன்மமு மடையாதே: க்ஷத்திரியர்களுக் கடுத்ததல்ல; மனக்கோழையா லுண்டான துற்பலத்தை விட்டுச் சுயமான குலதர்மாசாரப்படி யுத்தஞ்செய்ய யெத்தனியென்ற கண்ணனைநோக்கிப் பின்வருமாறு கூறுவான். 3

சுவாமின்! இந்த யுத்தகளத்தில் வந்திரா நின்ற வீட்டுமர், துரோணர் முதலியோர் யான் வழிபட்டுப் பூசைசெய்ய யோக்கியமானவர்கள். இப்படிப் பட்டவர்களை வதைக்க அதிதீக்ஷண்யமான பாணங்களைக்கொண்டு நான் எவ்வாறு பிரயோகிப்பேன்; அஷ்ட பாக்கியங்களைச் சம்பாதித்துத் தன்னா சிரியர்களுக்கும் இனத்தவர்களுக்கும் அர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டுவது நியாயமாயிருக்க, அதைவிட்டு எதை யெய்து வதைசெய்வது? ஆகையால் முற்றிலும் நியாயவிரோதமான காரியத்தைச் செய்யவல்லேனல்லேன். மன்னிக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன். 4

ஆசிரியர்களை மலர்கொண்டு பூசிக்கவேண்டிய நியாயமிருக்க, அங்ஙனஞ் செய்யாதுவிடினும் வில் வாள் முதலியவைகளால் வதம்செய்வதோ உத்தமனுக்கழகு? நன்று! நன்று! என்றிரங்கினனென்று தோன்றுகின்றது.

பெரியதான கீர்த்திவந்தாளைக் கொல்வதைக் காட்டிலும் இவ்வுலகில் வாழ்தற் கேதுவான இடம் பொருளேவல் இல்லையெனினும் பிச்சையேற்றுண்ணுதல் மாநன்றாம். தவிர அவர்களைத்துவம்சஞ்செய்து நாடு நகரங்களைக் கைப்பற்றி நான் அனுபவிக்கும்போகானுபவங்களை நோக்க, அவர்களுடைய இரத்தத்தைக்கலந்து புசிப்பதற்கொப்பாமெனத் தோன்றுகிறது. 5

யுத்தஞ் செய்வோமானால் எதிரிகளான துரியோதனாதியரை நாம் வெல்வோமோ அல்லது அவர்கள்தான் நம்மை வெல்வார்களோ தெரியவில்லை. எந்த துரியோதனாதியரைக் கொன்று நாம் சீவித்திருக்க பிரியமற்றிருப்போமோ அவர்களைச் சேர்ந்த பீஷ்மத்துரோணாதியர்களும் நேராகவந்து நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள்.

சுவாமின்! இது நல்லது இதுதீயது என்றுதெரிந்து நடக்கக்கூடாதவனாயிருக்கிற என் கிருபண சித்தத்துக்கேற்ற இதமான உண்மைப்பொருளை நானறியும்படி கிருபைசெய்வீராக. அன்றியும் தேவரீர் ஆசிரியரும் யான் சீடனுமாயிருக்கிறபடியால் கெதியற்றவனாகிய என்னை எப்படியும் இரக்ஷித்தருளவேண்டும். 7

எவன் அக்ஷரமாகிய பிரமத்தை யறியாமலே இந்தவுலகத்திருந்துமரணமடைகிறானோ அவன்*கிருபணன் எனப்படுவான். என்று சுருதியில் சொல்லப்பட்டபிரகாரம் அருச்சுனனுக்குப் பிரம்மக்ஞானமில்லையென்றும், ஆகையாலேயே தான் கிருபணத்துவ முள்ளவனானேனென்றும் சொன்னதாகத் தெரிகின்றது.

தவிர, என் பஞ்சேந்திரியங்களையும் ஒழிக்கவிருக்கும் இத்துக்கத்தை எந்தவுபாயத்தால் விலக்கக்கூடுமோ அந்தக்காரியம் இன்னதெனத் தெரிந்திலன், பூமண்டலாதிபத்தியமும் தேவேந்திரத்துவமும் தந்தாலும் இத்துயரை நீக்கவல்லதல்லவெனத் தோற்றுகிறதே.

சஞ்சயர் திரிதராட்டிர மகாராஜனைப்பார்த்துச் சத்துருசம்ஹார வல்லவனாகிய யாதொரு அருச்சுனனானவன் மேற்கண்டவாறு கூறிப் பின் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானைப்பார்த்து இனி நான்யுத்தஞ்செய்யும் எண்ணமற்றவனாயிருக்கிறேனென்றான். இவ்வாறுகூறிய அருச்சுனனை ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்திநோக்கிப் புன்னகையுடன்பின் வருமாறு சொல்வாராயினர். 9,10

ஸ்ரீ கிருஷ்ணவாக்கியம்.

அருச்சுன! துக்கிக்கத் தகாதவர்களைக்குறித்து நீ துக்கிக்கிறாய்; சர்வமும் அறிந்தவன்போலவும் பேசுகிறாய்; ஆத்மஞானிகள் காலஞ்சென்றவர்களைக் குறித்தாவது ஜீவவந்தர்களைப்பற்றியாவது விசாரப்படார்கள். 11

---

* கிருபணன் - நீசன்.

பின்னும் துக்கப்பட அருகனல்லவென்பதற்கு எதுயாதெனில் கூறுதும்: பகவத் குணானுபவங்களோடுகூடிய யான் அநித்தியனே யல்ல. முக்காலங்களிலும் நிரந்தரமாயிருப்பவன். நீயும் இந்த யுத்தரங்கத்தில் வந்துள்ள சர்வமன்னராதியர்களும் நித்தியர்கள் தான். இனியும் சாஸ்வதமாயே யிருப்பீர்கள். எவ்வாறெனில், எல்லாசீவகோடிகளும் எமது அம்சமாகவேயிருக்கிறபடியால் இனிப் பிறக்கிறோமென்ற எண்ணமேவேண்டாம். நாம் எப்போதும் சாந் நித்தியர்களாயிருக்கும்போது நீ துக்கிக்கக் காரணமில்லையல்லவா? ஆகவே பேதைத்தனமான துக்கத்தைவிட்டு சுயகுலவிர்த்தியாகிய யுத்தத்தில் பிரவிர்த்திப்பாயாகவெனக் கூறுவாராயினர். 12

சங்கரபாஷ்ய தாத்பரியம். அருச்சுன! மரணமடையா நின்ற பீஷ்மத்துரோணாதியரைக்குறித்து, நான் எப்படி விசாரப் படாமலிருப்பேனென்று நினையாதே, பீஷ்மாதி சப்தங்களு க்கு லக்ஷியார்த்தங்களான ஜீவர்கள் நித்தியர்களாயிருப்பவர் களேயன்றி நசிப்பவர்களல்ல. நித்தியர்களென்று தெரிந்த பிறகு விசனப்படவேண்டிய அவசியமில்லையல்லவா? ஆகை யால் விசனப்படவேண்டாமென்றும், நித்தியத்துவ புத்தி விசனப்படா திருப்பதற்குக் காரணமென்றும் நாராயணர் இந்தவாக்கியத்தால் தெரிவிக்கிறார். மேலும் அருச்சுன! நித்தியத்வம் பிரமாணமில்லை யாதலால் சம்பவிக்காதென்று நினையாதே. எப்படியென்றால், முக்காலங்களிலுமில்லாத முயற்கொம்பு உண்டாகாததுபோல முக்காலங்களிலுமிருக் கிற ஆத்மா பிறக்கமாட்டாது. ஆத்மா முன்னில்லாமல் இப்போதுண்டானால் பிறப்பானென்று சொல்லாமலேயன்றி முன்பும் இப்போதும் இருக்கையாலே பிறப்பானென்று சொல்லக்கூடாது. நித்தியனானதால் குடம் ஆடைமுதலான வைகள்போலப் பிறப்புள்ளனவல்ல.

நித்திய வஸ்துவாய் விளங்கும் எ உத்தம புருஷ! மேலே கூறிவந்த நித்தியத்துவம் தமக் குரியனவே யன்றி என்போன்ற பேதை மனிதப் பிறப்பினர்களுக்குஞ் சொல்லலாகுமோ? ஆகாது; அருச்சுன! தேகத்துக்குப் பால்யம் யவ்வனம் வயோதிகமென்னும் இப்பருவங்கள் வந்தாலும் அல்லது சரீர மடிந்தாலும் தேகத்தை நடத்தும் ஆன்மா ஒருபோதும் அழிவின்றி மீண்டும் நூதனதேகத் தைப் பெற்றுவிடுகிறான். ஆகையால் இதுகளையெல்லாம் அறிந்த

தேகாத்ம விவேகிகள் இதுவிஷயத்தில் சற்றேனும் பிரமிக்கமாட்டார்கள். 13

சங்கர பாஷ்யம்:—ஆத்மா இச்சரீரத்தைவிட்டு மற்றோர் சரீரத்தை யடையுமென்று சொன்ன பக்ஷத்தில் ஆத்மாவுக்கு வரவுபோக்குகள் உண்டென்று சொன்னபடியாயிற்று. வரவுபோக்குகள் விகாரங்களே யல்லவா? அப்படியாகுமாயின் ஆத்மாவுக்கு விகாரமுண்டென்று சொல்லவேண்டி வரும். ஆத்மாவுக்கு விகாரமுண்டென்று ஒப்புக்கொண்ட பக்ஷத்தில் விகாரமுள்ள சரீரத்துக்கு ஜனன மரணங்கள் எப்படியோ அப்படியே ஆத்மாவுக்கு ஜனன மரணங்கள் உண்டென்று சொல்ல வேண்டும். அப்படி சொன்ன பக்ஷத்தில் ஆத்மா நித்தியன் என்கிற வார்த்தை பொய்யாய்ப் போகின்றது. ஆத்மா நித்தியனல்லன் ஆதலால் ஆத்மாவுக்கு நாசமுண்டாகும்போது துக்கத்தை யடைய வேண்டியதே, ஆதலால் வியசனத்தை யடையக் கூடாதென்று சொல்லுதல் உசிதமாயில்லையென்று சங்கையுண்டாக, ஆத்மாவுக்கு அவஸ்தாபேதங்களிருக்கிறதாகத் தோன்றினும் உண்மையாக இல்லை யாதலால் ஆத்மாவுக்கு விகாரமில்லை. ஆதலால் நித்தியன் என்று சொல்லலாமென்றும், நித்தியன் என்கிற வார்த்தை பொய்யல்ல வென்றும் திருஷ்டாந்தத்தோடு சமாதானஞ் சொல்லுகிறார். அதெப்படியென்றால், ஆத்மா நித்தியன் என்றும், தேகத்தைக் காட்டிலும் பின்னமானவனென்றும் வேதம் கூறுகின்றது. வேதத்திற் சொல்லப்படுதலேயன்றி பாலியத்துக்கும் கிழத்தனத்துக்கும் அதிகமான பேதமிருந்தாலும், பாலியத்தில் நடந்த சங்கதிகள் கிழத்தனத்தில் நினைப்புக்கு வருகிறதுபோல, பூர்வ ஜன்மத்தின் பழக்கத்தாலேயே சிசுக்கள் ஸ்தனத்தில் வாய்வைத்துப் பால் பருகுகின்ற சுபாவம் உண்டாயிற்றென்கிற யுத்தியாலும் ஆத்மா நித்தியனென்று தோன்றுகின்றது.

இன்னும் ஒவ்வொருமனிதனுக்கும் சரீரத்தில் நேரிட்ட விரோதங்களானபால்ய கௌமார விருத்தத்துவங்கள் முறையே வந்து கொண்டிருக்கின்றன வல்லவா! இந்த மூன்றவஸ்தைகளும் ஒன்றுகழிந்தாலன்றி மற்றொன்று வராது. அப்படிப்பட்ட மூன்றவஸ்தைகளுள் ஒவ்வொரு அவஸ்தையிலும் சரீரம் மாறுதலடைகின்றது. அப்படிச் சரீரம் மாறுதலடையி

னும் ஆத்மாமாத்திரம் மாறுபடாதிருக்கிறது. ஆகையாற்றான் பாலியத்தில் நிகழ்ந்த சங்கதிகளை முதுமைப் பருவத்தில் நினைக்கிறான், இவ்விதமாகவே ஆத்மாமற்றோர் தேகத்தில் பிரவேசிக்கும்போதும் விகாரமில்லாதவனா யிருக்கிறானென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆகவே ஆத்மா நசிக்குமென்னுந் துக்கத்தையடையாதிருவென்றுசொல்லுதல் தகுதியேயாகுமென்று அறியவேண்டும்.

சுவாமின்! யான் சரீரத்தினூடேயுள்ள ஆன்மாவைக்குறித்து விசாரப்பட்டேனல்லேன். என்னால் பூசித்து வழிபடக் கூடிய சுஜனர்களுடைய தேகம் மலினமாய்ப் போகிறதை யுத்தேசித்தே துக்கித்தேன்; சரி. அருச்சுனா கேட்பாய்; ஒவ்வொரு தேகங்களும் மாயையினது விசேடத்தால் காரியமாய்வந்து அழிவனவுந்தோன்றுவனவுமாயுள்ள திபர்க்கையாம். அந்த தேகத்துள்ளயானோ ஒருபோதும் ஜனனமரணமுடையவ னல்லன். ஆகவே துக்கப்பட நியாயமேயில்லை. இங்கே சுக துக்கங்களுக்குப் பாத்தியப்படுவ தெதுவென்னில், பஞ்சேந்திரியங்களானவை விஷய நுகர்ச்சியி லுள்ளபோது சீதோஷ்ணத்தின் ஏற்றத்தாழ்வைப்போலவே சுகதுக்கங்களும் ஏற்பட்டு தொந்திக்குமேயொழிய உண்மையில் நித்தியமுள்ளன வல்லவென்று நிச்சயமாயறிவாயாக. 14

ஆசாரிய சிரேஷ்ட! சுகதுக்கங்கள் உண்மையானவை யல்லவென்று தாங்கள் கூறினும் அவைகள் எனக்குமட்டும் நித்தியமானவையென்றே தோன்றுகின்றன. ஆகையால் அவைகள் என்னைச் சாராதவண்ணஞ் செய்விக்க யாதானும் ஓர் உபாயமில்லையா? எனில்லை. அருச்சுன! கேட்பாய் பிரதமத்தில் வாராமைக்கு வழிதேடுவதைவிட வந்த இந்த சுகதுக்கங்களை அநுபவிக்கிறது நாமல்லவெனவறிந்து தள்ளுவதே அவசியமாகும். இன்னும் சுக துக்கங்களின் வயப்படாது சந்தோஷத்தையும் துக்கத்தையும் சமபாவனை செய்து வருகிறவன் எந்த மகாபுருஷனோ அவனே மோக்ஷாதிகாரியாவன். ஆகவே மோக்ஷா பேக்ஷைகொண்டுள்ள நீயும் சுகதுக்கங்களைச் சமமாகப்பாவித்து தீரத்துடன் உனது யுத்தவிர்த்தியைச் செய்வாயாயின் மோக்ஷந் தானே சித்திக்குமென்பதில் சம்சயம் வேண்டாம். 15

சுவாமின்! சுகதுக்கங்களைச் சமமாகப் பாவிப்ப தெப்படி? அருச்சுன! மண்ணில்லையானால் * கடமுமில்லைபோல ஆத்மாவைத்

* கடம்—மட்குடம்.

தவிர சுகதுக்கமுமில்லையென்றும், அநித்தியமான சரீரத்துக்கு ஒரு போதும் நித்தியத்துவமில்லையென்றும், நித்தியமான ஆன்மாவுக்கு எப்போதும் அழிவேயில்லையென்றும், இல்லாத வொன்று முக்காலத்தினு மிருக்கிறதில்லை. இருக்கிற வொன்று முக்காலத்திலும் அழியாதென்றும் தத்துவ தரிசனிகளாயுள்ள ஞானிகள் இவ்விரு விஷயங்களைப்பற்றியும் சாஸ்திர விசாரணையைக்கொண்டு சுவானு பூதிகளா யறிந்திருப்பார்கள். ஆகவே அவ்வித விவேக முதிர்ச்சியைக்கொண்டு நீயும் சகிக்கவேண்டுமென்பதே திண்ணம். 16

சுவாமின்! தேவரீர் கூறியவாறு அநித்தியமானவை போகட்டும்; நித்திய வஸ்துவான ஆன்மாவுக்கு என்றும் அழிவில்லையென்பதற்குத் தக்க பிரமாணமுளதேல் கூறுக. அருச்சுன! சர்வவியாபியாயுள்ள பரமாத்மாவானது தேகேந்திரியங்களிலெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டு அவைகளையெல்லாம் அதனதன் போகங்களில் செலுத்தி வருகின்றதான அவ்வான்மாவுக்கு நாசமென்பது என்றுமில்லை. அவ்வாறு நாசமற்றதான பொருளை நாசமடையச்செய்ய யாதானுங் கூடாவாம. எவ்வாறெனின் * பிரகிருதி குணங்களினால் வியாபிக்கும்படியான வஸ்துவானது குணங்களுக்குப் புறம்பானவர்களை யொழிக்க வியலாவாம். சுவாமின்! சரியே; சரீரமானது அழிகிறதும் மீண்டும் தோன்றுவதும் உண்மையாகவே யெனக்குத் தோன்றுகிறதே; அருச்சுன! மூலப்பிரகிருதியினாலுண்டான மனசுக்குப் பஞ்சேந்திரிய முதலியவைகளா லறியக்கூடாததும், என்றும் ஒரேபடித்தாயும், நித்தியமானதாயும், வரம்பில்லாததாயும், இன்னவிதமென்று சொல்லப்படாததாயுமிருக்கிற தேகியென்னும் ஆன்மாவுக்குத் தேகமானது வருகிறதும் போகிறதும் போலத் தோற்றமாத்திரமேயல்லாமல் ஜடமயமான சரீரம் உண்மையிலுள்ளதல்ல. மற்றும் அவ்வான்மா எத்தன்மைத்தென்றால், ஆதியந்தஞ் சொல்ல முடியாத அநாதிவஸ்துவாய், எக்காலத்திலும் நாசமாகாது அதிசூக்கும வஸ்துவாய் விளங்கிக்கொண் டிருப்பதாகும். இவ்வாறாக தத்துவஞானிகள் நன்கறிந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஆன்மாவுக்குச் சுகதுக்கமும் அழிவுங் கிடையாதாம் இனி நீ அஞ்ஞானத்தின் விசேஷமான சந்தேக விபரீதத்தையும் துக்கத்தையும் விட்டுக் குலாசார விர்த்தியாகிய யுத்தத்தை ஆரம்பிப்பாயாக. 17

உள்ளுரை: "ப்ரம்மத்துக்குக் காரியங்களும் இந்திரியங்களுமில்லை" என்கிற சுருதிப் பிரமாணாநுசாரமாக பிரம்மத்தா

* பிரகிருதி - பிரபஞ்ச காரணமாயை.

லுண்டாவதெதுவுமில்லையாதலால் காரியம் நசிப்பதாலே நாசமுண்டாகுமென்று சொல்லுதலும் உசிதமல்லவென்று அறிதல்வேண்டும், ஆகையால் சத்ரூபமான ஆத்மாவுக்கு எவ்விதமாய் விசாரித்தாலும் நாசமுண்டாவதற்கு இடமில்லையென்றும், நாசமில்லாதவனும் எக்காலங்களினு மிருப்பவனுமாகிய பிரமத்துக்கு நாசத்தைக்கற்பிப்பதற்கு எவனும் சமர்த்தனல்லவென்றுமறிதல்வேண்டும். மேலும் உலகத்தில் எவன் பிரம்மத்துக்கு நாசமுண்டாகுமென்று சொல்வானே அவனே தன்னை இல்லையென்று தனக்கே அபாவத்தைச் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டிவரும், தவிர சுருதிகளுக்கும் பிரத்தியக்ஷப் பிரமாணத்துக்கும் விரோதமுண்டாகும் ஆகையால் சத்ரூபமான ஆத்மாமுழுதும் நசிக்குமென்றாகிலும் குணதிநாசத்தால் கொஞ்சமிருந்து கொஞ்சம் நசிக்குமென்றாகிலும் சொல்வதற்கு எவனுக்கும் சாமர்த்தியமில்லையென்று அறிதல் வேண்டும்.

சங்சரபாஷ்யம்: “இதுகாறும் சதசத்துக்களென்கிற இரண்டில் சத்து என்பது உண்மையானதென்று சொன்னாயல்லவா ? இப்போது அசத்தென்பதை நிர்ணயித்துச் சொல்லவேண்டுமென்று அருச்சுனன் கேட்பானே” என்று விசாரிக்கையில் எது இல்லாமற் போகின்றதோ அது அசத்தென்றும் அறிதல்வேண்டும், ஆனால் தேகாதி பிரபஞ்சமுழுதும் அசத்தேயென்று சொல்லப்பட்டிருக்கும்போது இல்லாததைச் சொல்லும், என்கிற வினையெப்படி யுண்டாகுமென்று கேட்கலாகாது. ஏனென்றால் தேகாதி பிரபஞ்சமுழுதும் முயற்கொம்புபோலே இல்லாத தல்லவென்று இதுவரைக்குமே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும் ஆத்மா தேகியென்று சொல்லப்படுதலால் ஆகாசமுதலானவைகளைக் காட்டிலும் வேறென்றறிதல் வேண்டும். நாசமற்றது என்று சொல்லுதலால், லோகரூபமாய்ப் பரிணமிக்கிறமாயைப்போலே காலத்தோடுகூட நசிக்கிறதல்லவென்று அறிதல்வேண்டும். பிரத்தியக்ஷமுதலாயுள்ள பிரமாணங்களால் அறியவொண்ணாதென்று சொல்லுதலால், பிருதிவி முதலானவற்றைப்போல காணப்படுவது அல்லவென்று அறிந்து யுத்தஞ்செய்வாயாகவென்று சொல்லுதலால், தேகாதிகள் அவஸ்துக்களென்றும், ஆத்மாவொன்றே ஏகரூபமாயிருக்கிறவஸ்துவென்றும், சுதர்மத்தையாசரிக்கிறபோது இம்சாதி தோஷ விசாரம் பண்ணவேண்டிய தில்லையென்றும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது தோன்ற நின்றது.

தேசிகோத்தம! தேவரீர்கூறியவாற்றால் சரீராதிகளைக்குறித்து எனக்கேற்பட்டிருந்த துக்கம் நிவர்த்தியாயிற்று. ஆனால் நான் கொல்லுகிறேனென்று துக்கம் நீங்காமலிருக்கிறதே! கேட்பாய் அருச்சுன: நான் கொல்லுகிறேனென்றும், மற்றொருவனால் கொல்லப்படுகிறேனென்றும், அவனைக் கொன்றேனென்றும், இவனைக் கொல்ல நேர்ந்ததென்றும் எவன்சொல்கிறானோ அவன் தத்துவ சோதனை செய்தறிந்தவனேயல்ல. நித்தியமாயுள்ள ஆன்மாவானது மற்றவனைக் கொல்லுவதுமில்லை, தான் ஒருவனாலே கொல்லப்படுவானுமில்லையென்றே தீர்மானமாயறிகுதி. 18, 19

குருநாத! சொல்லிவந்ததில் ஓர் சம்சயம்: அதாவது ஒருவனைக் கொல்லாமலும் மற்றொருவனாற் கொலையுண்ணாமலுமிருக்கிறதென்பது விளங்கவில்லை. விஜய! ஆன்மா * அறுவகை விகாரங்களில் கட்டுப்படாததாகும். செனிப்பும் மரிப்பும் ஆன்மாவுக்கில்லை. ஒருகாலத்திற் பிறந்திருந்ததென்பதும் மற்றோர்காலத்தில் இறந்ததென்பதும் கிடையாவாம். பின்னும் சென்மமில்லாததாயும் என்றும் சாஸ்வதமாயும், ஆதியில்லாததாயுமுள்ள ஆத்மாவானது, தானொன்றியுள்ள சரீரமானது மரித்தாலும் தான் மரியாதுள்ளதாகும். ஆதலால் அதனை ஒருவர் கொல்லவும் தான்மற்றவரைக் கொல்லவும் ஏதுவில்லையென அறிவதுந் தவிர. 20

பார்த்தனே! ஆன்மாவானது பிறந்ததென்பதும் இறந்ததென்பதுமில்லாமல் நித்தியமென்றும் நாசமற்றதென்றும் யாதொரு குறைவுமில்லாததென்றும் சந்தேக விபரீதமின்றி அறிந்தவனெவனோ அவனை எவனுங் கொல்லப்போகிறதேயில்லை. எவனும் அவனைக் கொல்லப்போகிறதுமில்லை. ஆகையினாலே தான் கொல்லுகிறவனுமில்லை; கொல்லப்படுகிறவனுமில்லையென உண்மையாய்ச் சொல்லப்பட்டது. 21

சுவாமின்! தேவரீர் ஆன்மாவுக்கு நாசமில்லையென்று சொன்னது நியாயமென்றே வைத்துக்கொள்ளினும், அவ்வான்மா குடியிருக்கும் சரீரத்துக்கு நாசம் வரும்போது அவர்களுக்குண்டாகுந் துக்கத்தைப்பற்றி யோசிக்க எனக்குந் துக்கமுண்டாகின்றது. அருச்சுன! ஓர் விவேகியானவன் பழமைப்பட்ட வஸ்திரத்தைப் போட்டுவிட்டுப் புதுவஸ்திரத்தை யெவ்வாறு சந்தோஷத்தோடு தரித்துக் கொள்வானோ அப்படிப்போலவே ஆன்மாவும் கெட்டுப்

* அறுவகை விகாரங்கள்; பிறத்தல், இருத்தல், மாறுபடல், வளர்தல், குறைதல், மரித்தல்.

போன சரீரத்தைவிட்டு நூதனசரீரத்தைப்பெற்றுவருவது இயற்கையாதலால் நீ கூறியவிஷயத்திலும் விவேகியாயிருப்பவன் விசாரப்பட ஏதுவில்லையாம். 22

சுவாமின்! தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளுவது நிச்சயமாகவே தோன்றினும் ஆன்மா யாதொன்றாலும் உபாதிக்கப்படாமைக்குக் காரணமாத்திரந் தெரிந்திலன். அருச்சுன! கேட்பாய்: பரமாணுப் பிரமாணமாயுள்ள ஆன்மாவை பாணங்களினாலும், ஆயுதங்களினாலும், அக்கினியினாலும், சலத்தினாலும், காற்றினாலும் மற்றெவைகளாலும் கொஞ்சமேனும் உபாதிக்க முடியாததாகும். 23

உள்ளுரை: சுவாமின்! "வீடுவெந்துபோகும்போது வீட்டிலுள்ள புருஷனும் வெந்து போவதுபோல, சரீரம் நசிக்கும்போது அதிலுள்ள ஆத்மாவும் நசிக்கமாட்டாதா" என்று அருச்சுனன் கேட்பனேவென்றெண்ணி, ஆத்மா அவயவங்களில்லாதவனாதலால் நசிக்கமாட்டானென்று தெரிவிக்கும் பொருட்டு கிருஷ்ணபகவான் இந்தசுலோகத்தைச் சொன்னாரென்று அறிதல்வேண்டும். ஆனால் நசிக்கச்செய்யத் தகுந்த வஸ்துக்களுள் எதுவும் ஆத்மாவை நசிப்பிக்கமாட்டாதென்று சொல்லத்தகுந்ததாயிருக்க, சஸ்திரங்களை மட்டுமே சொல்வதற்குக் காரண மென்னவென்று கேட்பாயானால், தற்காலத்தில் யுத்தக்கருவிகளைத் தரித்திருப்பதனால் சஸ்திரங்களைக் கூறினாரென்று அறியவேண்டும்.

சீவனை வெட்டவும் தகிக்கவும் நனைக்கவும் சுருங்கச் செய்யவுங் கூடாதென்றது எதனாலென்றால் எக்காலத்திலும் அழிவின்றி நித்திய வஸ்துவாயும், எங்குமுள்ளவனுயும், சலனமற்றவனுயும், அநாதியாயும், உருமாறுதலற்றவனுயும் நன்மையில் கூடுதல் குறைதலில்லாதவனுயு மிருத்தலாலே யென்க. 24

இன்னுங் கட்புலனுக்குத் தோற்ற மாகாததாயும், மனசினாலே நினைக்க வியலாததாயும், அறுவகை விகாரங்களற்றதாயும், கையாடக் கூடாததாயு மிருக்கிறபடியினாலே அந்தசீவனை எந்தவிதமாக எந்த கருவியைக்கொண்டு இம்சிக்கக்கூடும்; இவ்வாறாக வேதோபநிஷதாதிகளெல்லாம் முழக்குகின்றதுமல்லாமல் மகா பிரமுகர்களாயிருக்கிற உண்மை யறிவாளிகளு மிவ்வாறே கூறுகின்றார்கள். ஆகவே இத்தன்மைத்தாய ஆன்மாவைக்குறித்து நீ துக்கப்படுவது பிரயோசனமற்றதும் அறியாமையுமாகும். 25

அருச்சுன! இதுகாறும், ஆத்மாவுக்குத்தோற்றமும் லயமுமில்லாததால் துன்பமில்லையென்று கூறினோம். இனி இத்தேகத்தோடுங்கூடிய சீவனுக்கும் துக்கமில்லை யென்பதைப் பக்குவமாய்க் கேட்பாயாக ஆன்மாவென்கிற தேகியானவன் எப்போதும் பிறக்கிறதும் இறக்கிறதும் சகசமென்றுணர்ந்த விவேகியாயுள்ள நீயுங் கிலேசப்படக் காரணமில்லையே! 26

அருச்சுன! சனனமெடுத்தவன் மரிப்பதும் மரித்தவன் மறுபடியும் சனிப்பதும் நிச்சயத்திலும் நிச்சயமாம். இதை எவர்களாலுந் தள்ளக்கூடாததால் இயல்பானதுபற்றிக் கவலைப்பட காரணமில்லை. தேகாதி விஷயமாய் ஆழ்ந்து ஆலோசிக்கும்போதும் விசாரப்பட நியாயமில்லையாம். 27

இன்னமுங்கேள் அருச்சுனா: சர்வாத்ம கோடிகளும் பூர்வத்தில் மகாமாயையி னிடத்தில் வியாபகமின்றி யிருந்தபோதும் யாதொரு உணர்ச்சியு மற்றவர்களாயிருந்தார்கள். பிறகு மரண காலத்திலு மவ்வாறேயிருந்து மத்தியகாலத்தில் மட்டும் சொப்பனமொப்ப ஏதோ நடக்கிறதுபோலும் கிடைக்கிறதுபோலும் இருக்கிறதுபோலும் நானென்றுந் தானென்றும் துக்கமென்றுஞ் சுகமென்றும் நாமிவைகளையெல்லாம் அநுபவிக்கிறோமென்றும் பிரமிக்கத் தக்கனவாயிருந்து மாயாவசத்தர்களாய் அஞ்ஞானியர்கட்குமட்டும் நித்தியமான போகங்கள் என்கிற திடமான பிரியத்துவமாயிருக்கிற வழக்கம். இவ்வாறாகிய இந்திரஜாலகோல விவரங்களைச் சிறிதுந் தேற விசாரித்தறியாமல் பிரியமுள்ள பந்துஜனங்களைச் சொப்பனத்திற்கண்டு விழித்தபின் காணோமேயெனத் துக்கிப்பவனைப்போன்று நீயும் இத்தனு கரணங்களைக் குறித்து விசனிக்கின்றாயல்லவா!

உள்ளுரை:—இதுகாறும்அநேகவிதங்களால் ஆத்மாவைக் குறித்துத் துக்கமடையவேண்டிய அவசிய மில்லையென்று கூறிய கிருஷ்ணபகவான் இந்தச்சுலோகத்தால் பஞ்சீ கிருத பஞ்சமகா பூதங்களுடையவும், அபஞ்சீகிருத பஞ்சமகா பூதங்களுடையவும், சமுதாயமே சொரூபமாயுள்ள சரீரங்களைக் குறித்தும் விசனமடைதல் தகாதெனச் சொல்கிறாரென்று அறிதல்வேண்டும். மேலும் இந்தச்சரீரங்கள் சொப்பனகால

த்திலுள்ள பந்துசரீராதிகள் போன்றனவென்றும், முத்துச் சிப்பியில் வெள்ளியென்கிற நினைவுபோலே முன்னும்பின்னுமாகிய காலங்களில் இல்லாமல் மத்தியகாலத்தி லிருப்பதுபோலக் காணப்படுகின்றன வென்றும் அறியவேண்டும்.

ஜனார்த்தன ! தாங்கள் கூறியவண்ணம் அடியேனுக் கவ்வாறுள்ளதுண்மையே ; புத்தியிற் சிறந்துள்ள உத்தம வித்துவசிரோமணிகளும் ஒவ்வோ ரமயங்களில் சம்பவிக்குங் காரியங்களில் ஆழ்ந்தி வருந்துகின்றார்களே ! அஃது எதனாலென்பதை யறிய விருப்பம்

அருச்சுன ! இவ்வாறல்லவோ விசாரிக்க வேண்டும் ; கேட்பாய் : ஆத்மாவின் யதார்த்த சொரூபத்தை உண்மையானவர்கள் வாயிலாகத் தெரிந்துகொள்ள ஆற்றலில்லாதவரையில் துக்க நிக்கிரகஞ் செய்ய வியலாவாம். அன்றியும் அறிந்தவர்போல வாசாஞானம் பேசுவாருமுளர். அவர்கள் ஆன்மசொரூப நிச்சயத்தைக் குருமுகாந்தரமாயும் சாஸ்திரமூலமாயும் அறியாது பரோக்ஷமா யறிந்துள்ள ஞானிகள் ஆத்மாவினிடம் ஆநந்தாதி குணங்களுண்டாயிருப்பதுபோலக்கூறுவர்கள், மற்றும் ஓர்சாரார் ஆத்மாவை யோகசாதனையால் தரிசித்துவருவதாகவும் வசனித்துவருவர். பின்னுஞ் சிலபக்தர்கள் அவ்வாத்மாவினிடத்தில் அநேகமகிமைகளும் அநந்த கல்யாண குணங்களுமுண்டாயிருப்பதுபோலக் கொண்டாடியும் வருவர்கள். மற்றுஞ் சிலகிரியாகன்மத்தர் வைகுண்டமுதலான தலங்களில் தான் பகவான் விளங்குகிறாரென்று சாஸ்திரபுராணங்களிற் கேட்டறிந்தவண்ணம் மகாபக்தியுடன் பூசாகைங்கரியங்கள் செய்து வருவார்கள். ஆகவே இன்னோர் யாவரும் ஆத்மசொரூபத்தை உண்மையானபடி அறிந்தவர்களே யல்ல. இவ்வாறாக இவர்கள் அறியாதிருப்பதற்கு ஏது பலவுள; அதாவது குருமுன்னிலையில் விசாரித்திடினும் பற்பலசாஸ்திரங்களை விஸ்தாரமாக வுணர்ந்திருந்தாலும் அங்ஙனங் கற்றுங் கேட்டு மறிந்தனவற்றைப் பிறர்க்கெடுத்தோதப் பிரபல சக்தியிருப்பினும் தங்களிடத்துள்ள சம்சயவாசனை, அசம்பாவித பாவனை, விபரீத பாவனை யென்னு மிவைகள் நீங்குகிறதில்லை யாதலாலும், தேகமேதான் போகமே மோக்ஷமென்னும் அசத்திய புத்தியினாலே ஆத்மசேவைசெய்தற்கு அருகராதலில்லை. மற்றும் அறிவார் யாவர் தானென்னில், மேற்கூறியவர்கட்கெல்லாம் சிரேஷ்டமான அதிசூக்ஷ்ம ப்ரம்ம வித்யாவந்தர்களான எந்தப் புண்ணிய புருஷனுண்டோ அன்னோனாலன்றிப் பின்னாரா லறியத்தரம். 29

புஜபலவிஜய! சர்வ சரீரத்திலுள்ளும் வியாபித்துள்ள ஆத்மாவை யெவர்களாலும் அழித்திடமுடியாதாகலின் பற்பல ஜீவர்களைக்குறித்து நீ துக்கப்பட நியாயமில்லையெனச்சொல்லியகிருஷ்ணமூர்த்தியை நோக்கிப் பின்னுங் கூறுவான். 30

குருபர! அநேகமான அரிய ஞான விஷயங்களையெல்லாம் நயைபுரிந்து விரைந்து பரிசோதிடினும் யுத்தஞ்செய்கிற விஷயமென்றால் சித்தங்கலங்கி உடல் நடுங்குகின்றதே! என்செய்வேன்! அருச்சுன! குல தருமத்தைக்குறித்து நீயேன் அஞ்சவேண்டும்! அக்கிரமாதி கிர்த்தியமென்றால் அஞ்சவேண்டிய தவசியந்தான். க்ஷத்திரிய தருமமாகிய உன் குலத்தொழிலைப் பார்க்கிலும் வேறே யென்ன காரியஞ் செய்யப்போகிறாய்? தானாகவே உன்னைத் தடிவருகிற நன்மையான காரியத்தை நீயேன் பயந்து கைவிடனைக்கிறாய். 31

சங்கரபாஷ்யம்: அருச்சுன! உண்மையாக ஆலோசிக்கும்போது ஆத்மா கொல்லப்படாத தாகையாலும், சரீரம் நசித்துப்போவ தாகையாலுமாத்திரமே நீ விசனப்படுதல் உசிதமல்லவென்று நினைக்கவேண்டாமென்றும், யுத்தம் க்ஷத்ரிய குலத்துக்குச் சுதர்மமாகையாலும், யுத்தத்தைச் செய்ய வேண்டி வந்ததேயென்று விசனமடைதல் உசிதமல்லவென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் இந்த சுலோகத்தால் தெரிவிக்கிறாரென்று அறியவேண்டும்.

குந்தியின் மைந்த! ஒப்பற்றதான சுவர்க்கத்தைப் பெறவேண்டிய தெய்வகதியால் நேர்ந்திருக்கிற யுத்த சந்தர்ப்பத்தைப் பாக்கியவான்களாயுள்ள க்ஷத்திரியர்களடையவேண்டுவ தவசியமன்றோ? அவ்வாறு யுத்தம் புரியாவிடினும் பாபமல்லவோ நின்னைச்சாரும். 32

அதனையுங் கூறக்கேட்பாய். தர்மாஸ்பதமாயுள்ள யுத்தம்புரியச் சித்தங் குவியாவிட்டால் க்ஷத்திரிய தரும பக்ஷிதனைப் அபக்கிர்த்திக் காட்பட்டுப் பாவத்தை யடைவது நிச்சயம். 33

இதுவுமன்றி நீண்ட காலம்வரை அவகீர்த்திக் காளாவாய்: கமானஸ்தனைப் வாழ்ந்துவருகிற உத்தம புருஷனுக்கு மரணத்தைக் காட்டிலும் அபகீர்த்தி மிக்க துன்பஞ்செய்வதாகும். 34

காண்டீப! இன்னும் வீட்டுமர் முதலானவர்களெல்லாம் பயத்தினாலே யுத்தஞ்செய்யாது பதுங்கிக்கொண்டானென்று இழிவாக பேசுவார்கள். யாரார் உன்னை வெகுமானமாக வெண்ணினார்களோ அவர்களெல்லாம் அவமானமாக எண்ணுவார்கள். அது உத்தமமான க்ஷத்திரியனுக்கழகல்ல. 35

இன்னும் உனக்கு விரோதிகளாகிய எதிரிகளெல்லாம் உன்னுடைய சாமர்த்தியத்தை நிந்தைசெய்து சொல்லத்தகாத அநேக இழிவுரைகளெல்லாம் கூறுவார்கள். அதைக்கேட்டுப் பின் துக்கிப்பதில் என்ன பிரயோஜனம்? இதைவிட வேறே துக்கமுமுண்டோ!

சுவாமின்! யுத்தஞ்செய்வதில் ஜெயம் வருமோ அல்லது அபஜெயம் வருமோ வென்பது எனக்கே சந்தேகமா யிருக்கிறது; அருச்சுன! யுத்தத்தில் ஜெயித்தாலும் இராச்சியமும் கீர்த்தியுமுண்டு: அல்லது மரித்தாலும் வீரசுவர்க்க முண்டென்பது சத்தியம். ஆகவே எவ்விதத்திலும் பலனில்லாமற் போகிறதில்லையே, நீயேன் மயங்குகிறாய்? தைரியத்தோ டெழுந்திரு. 37

சுவாமின்! எங்கே பாவம்வந்து சேருமோவென்று பயமாயிருக்கின்றதே! அருச்சுன! பாவம் உனக்கேன் வரப்போகிறது ஆத்மஞான சித்தாந்தியாய் லாபம் பாவம் சேதம் ஜெயம் அபஜெயம் ஆகிய இவைகளைச் செய்கிறவன் நானல்லவென்ற வெண்ணத்தோடு சமத்துவமாய் பாவனைகொண்டு யுத்தஞ்செய்வாயாகில் பாவமென்பது உன்னையும் பற்றுமோ? 38

கேளாய் அருச்சுன! இந்த யுத்தமானது நமது சுய குல தருமமேயன்றி வேறன்றென்று உன் புத்தியினாலே திடஞ்செய்து துடங்குவையேயானால் ஜனனமரணமின்றி ஒப்பற்ற பரமபதத்தை நிச்சயமாயடைவாய். இதுவரையில் சாங்கிய சாஸ்திரத்திற் கூறப்பட்டுள்ள தத்துவத்தின்பிரகாரம் ஞானயோகமார்க்கத்தைக் குறித்துச் சவிஸ்தாரமாக உபதேசித்துவந்தேன். அதை நீ தெரிந்து கொள்ளாமல் மயங்கிய மனமுடையவனா யிருக்கின்றாய்; இனி உனக்கு அந்தக்கரண சுத்தி வரவேண்டும்; அவ்வித சுத்தியை யடைவதற்குப் பகவத் பிரீதியாக எதும் பூஜை அர்ப்பண முதலியவைகள் செய்வாயானால் பகவத் கடாக்ஷமுண்டாகப்பெற்று அதனால் சித்த சுத்தியும், சித்த சுத்தியால் ஞானமும், ஞானத்தால் மோக்ஷமு

மடையவரும்; ஆகையினாலே இனிக் கர்மயோகத்தைக் குறித்து நான் சொல்லாநின்ற யுக்தியைக்கொண்டு நல்ல புத்தியைப் பெற்று கர்மபந்தங்களினின்றும் விடுபடவேண்டி அவைகளையுங் கூறக் கேட்பாய். 39

சங்கரபாஷ்யம்:—'ஸ்வதர்ம மபிசாவேக்ஷ்ய' என்ப தாதியாய சுலோக முதலானவைகளால் பந்துக்கள் மரணமடைவார்களேயென்றும், குருக்களைக் கொல்லவேண்டி வருமேயென்றும் உண்டாகிறசந்தேகமே காரணமாயுள்ளனவும், ஆத்மஞ் ஞானத்துக்குப் பிரதிபந்தமானவையுமாகிய சோக மோகங்களை நீக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டு வருணாசிர மாசாரங்களை நன்றாய் ஆசரித்த பக்ஷத்தில் சுவர்க்காதிகள் உண்டாகாவென்றும் சொல்லப்பட்டதேயன்றி, வருணாசிரமாசாரங்களே முக்கியமானவைகளென்று சொல்லப்படவில்லையென்று அறிதல்வேண்டும்.

சுவாமின்! விவசாய விர்த்தியில் பலவித விக்கினங்கள் ஏற்படுவதுபோலவே நம்மாற் செய்யப்படும் சத் கன்மங்களுங் கெட்டு பலம் சூன்யமாய்விடாதோ? அவ்வாறு சத்கன்மங்கள் கெடும் போது எங்கேயென்று பாவமும் வந்து லபிக்குமே; ஆதலினாலே பகவத் பிரீதியாகிய சத்கர்மாவைச் செய்வதெப்படி? யெப்படி யென்ற அருச்சுன! செப்புவன் கேளாய்: தேவார்ப்பணமாகச் செய்யப்படும் எவ்வித கார்யங்களினும் அநேகமாய் விக்கினங்கள் நேராதாகும்; அங்ஙனம் ஏதும் சொற்பமாக நேர்ந்தாலும் அதனால் நம்மைப் பாவம்வந் தடையமாட்டா; அன்றியும் இவை முதலான சத்கர்மாக்களை யார் யார் எந்தெந்தமட்டுக்கும் சிரத்தாபத்தியுடன் செய்வார்களோ அந்தந்த மட்டும் பிரதிப் பிரயோஜன மடையாமற் போகார்கள். அன்றியும் காமிகமாகச் செய்யப்படும் கர்மங்களிற் சற்றே சிரத்தை குன்றியக்கால் பலமுங் குன்றுவதுபோல நிஷ்பலமாய்ப் போகமாட்டாது. 40

இன்னும் ஈஸ்வரப் பிரீதி விஷயமாய் நிஷ்காமிய பத்தியோடு சத்கன்மானுட்டானங்களை யாவனொருவன் செய்கின்றானோ அவனது விவேகமானது, காமிய போகாபேக்ஷையால் பகவத்பிரீதிசெய்கிறவனுடைய புத்தியைவிட விசாலமாயும் மங்களகரமாயுங் காணப்படுமென் றறியக்கடவை. 41

சுவாமின்! சம்சார துக்கங்களுக்கு ஆஸ்பதமாயுள்ள மரணவாதனைக் கேதுவான காமிய கர்மங்களை விட்டு பகவத் பிரீதியாகிய

சத் கர்மாக்களை, வேதோபநிடத இதிகாசாதிகளையெல்லாங் குறைவறக் கற்றுணர்ந்த வித்வ சிரோமணிகளா யுள்ளவர்கள் ஈன்செய்கிறார்களில்லை? அருச்சுன! உன்னாற் கூறப்பட்ட வித்வ சிரோமணிகளெல்லாம் நித்திய போகங்களைத் தராநின்ற உத்தம வேதார்த்தங்களைச் சிறிது மாராய்ந் தனுட்டியாது சாமானிய அநித்திய போக போக்கியங்களும் புராணேதிகாச வின்யாசப் பிரகடனங்களுந் தவிர வேறொன்றையுங் காணோமென்று கூறும் வாசாகைங்கர்யர்களாவர். இதன்றியும் சுவர்க்க போகத்தை யடைவதே புருஷார்த்தம்; மற்றவை வியர்த்தமென்றும் கற்றகேள்விகளைக்கொண்டு மனதில் எண்ணமாத்திர முடையவர்களாய், அநுஷ்டானத்தில் உலக இச்சையை யுடையவர்களாய்க் காணப்பட்ட அவர்கள், மலர் மணம்போன்ற மனோகரமாகிய வாக்கியார்த்த கற்பனா வசனங்களையே வசனித்துக்கொண்டு காலங்கழிப்பார்கள். ஆகவே இன்னோர்க்குத் தெய்வபக்தி யென்பது சிறிதும் பிறவாதாகும். 42, 43

அருச்சுன! இன்னு மிவர்கள் மேற்கூறிய வாறாகவே விரிந்த வசன கோஷங்களில் தங்கடங்கள் மனசைப் பரிகொடுத்து அநித்தியானுபவங்களிலேயே காலமுற்றுங் கழித்து வருவோர்க்குப் பகவத் கைங்கரியத்திலும் தியானத்திலும் எவ்வாறு புத்தி பிரவிர்த்தியாகப்போகிறது, இல்லை யில்லை ஒருபோதுமில்லை. ஆகையால் நீ அவர்களைப்பற்றிச் சிறிதும் சிந்தியாதிருப்பாயாக. 44

உள்ளுரை:—"சுவாமின்! பார்ப்பதற்குமட்டும் ரம்மியமாயிருக்கிற புஷ்பித்த முருக்கமரம்போன்ற அர்த்தவாத வாக்கியங்களில் நம்பிக்கை யுண்டாயிருப்பதா லேற்படும் அநர்த்தம் என்ன" வென்று அருச்சுனன் கேட்பனோவென்று நினைத்து, அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உண்டாகும் அநர்த்தத்தைக் கிருஷ்ணபகவான் இந்த சுலோகத்தால் தெரிவிக்கிறாரென் றறிதல்வேண்டும். மேலும் அர்த்தவாதங்களால் மோக்ஷத்தை யடைந்தவர்களுக்கு சமாதியில் ஈசுராராதனத்தால் சம்சாரத்தைத் தாண்டக்கடவோம் என்கிற நிச்சயமாகிலும், ஆத்ம தத்துவ ஞானத்தால் சம்சாரத்தைத் தாண்டக் கடவோமென்கிற நிச்சயமாகிலும் உண்டாகமாட்டாதென் றறியவேண்டும். மேலும் வாசனாத்மகமாய் சர்வமும் அந்தக்கரணத்தில் இருக்குமாதலால், அந்தக்கரணம் சமாதியென்று சொல்லப்படுமெனச் சிலர் சொல்லுவார்களென்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

சுவாமின் கூறியதுணர்ந்தேன்; ஆனால் அந்த வேதாகமபுராண பரிசீலனையால் சுவர்க்காதி பரமபதங் கிடையாதென்னில் அவ்வித கருமங்களைப்பற்றி வேதங்கள் ஏனோ முழக்கவேண்டும்? கேளா யருச்சுன: வேதங்களின் கர்மகாண்டமானது ஸத்வ ரஜஸ் தமோ வென்று முக்குணங்களை விஷயமாகக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகை யால் மூவிதகுணங்களில்லாதவனாகவும், குளிர், உஷ்ண முதலான தொந்தங்களில்லாதவனாகவும், ஸத்வ குணத்தையே சதா ஆசிரயித் தவனாகவும் ஆத்மஞான முள்ளவனாகவு மாகக்கடவை. மேற்கூறிய முக்குணங்களின் சம்பந்தா சம்பந்தங்களினாற் புண்ணியபாவ கர்மங் களும், இவற்றால் வரும் பயன்களும் சம்சாரமாய் யுண்டாகின்றன. ஆதலால் நீ முக்குணங்களைக் கடந்து வாழக்கடவை. (அதாவது நிராசையாயிருப்பாய்) சுக துக்கங்களுக்குக் காரணமாகிய தொந் தங்களில் எப்பொழுதும் உள்ளாகாதே. 45

உள்ளுரை:—இல்லாததைச் சம்பாதிக்கவும், சம்பாதித்தபின் அதைக் காப்பாற்றவும் விரும்புபவனுக்குத் தர்ம மார்க்கம் பிடிபடாது. மேலும் ஆத்மாவையறிய துரிதப்படு. பஞ் சேந்திரிய அநுபவங்களுக்குச் சிறிது மிணங்காதே: ஜாக் கிரதையாயிருப்பாயாக. உனக்குரிய கடமை காரியங்களைத் துடங்குங்கால் இப்போது கூறிய இன்னுரையைக் கருதி நடத்தல் வேண்டும் என்பது தோன்ற நின்றது.

சுவாமின்! வேதங்களில் பிரதிபாதிக்கின்ற கன்ம பலன் களைவிட்டு இதர கன்மங்களைச்செய்வது நியாயவிரோதமாகுமே? அருச்சுன! அப்படியல்ல; மிகுந்த பிரயாசையுடன் பற்பல தீர்த்தங்களை யடைந்து ஸ்நானாதிகள் செய்து அநேகமான பலன் களைப் பெறுவதைவிட மகா விசாலமாயுள்ள சமுத்திரத்திலே ஸ்நானாதிகள் செய்வானாயின் சிரேஷ்டமான பலனும் இஷ்டகாமி யார்த்தங்களுங் கைகூடும்; அதுபோலவும், பற்பல விதமாய்க் கூறப் பட்ட வேதசாஸ்திர புராணாதிகளை யாராய்ந்து அதிற் கூறியவாறு அநுட்டித்துப் பலனடைவதைப் பார்க்கிலும் பிரமநிஷ்டாள் முன் னிலையில் கேட்டறிந்து அவ்வாறு நடக்கிறதினால் லகுவான பிரயா சைக்கு விசேடமான பலன்கிடைக்கும். அதுபோலவும், அநேகவித மான தேவதைகளைப் பூசை பலி முதலியவைகளினால் கொண்டாடி இஷ்டகாமியார்த்தங்களை யடைகிறதைப் பார்க்கிலும் ஒப்பற்ற பக் வானைக்குறித்து நிஷ்காமமாய்ச் செய்யப்பட்ட சத்கைங்கரியங்களி

ஞலே அதிக சிரமமின்றிச் சித்தசுத்தி பிறந்து அதன் மூலமாக சிரேஷ்டமான ஞானத்தை யடைந்துஈற்றில் மோக்ஷமடையப்பெறுவானுனதால் அவ்வாருய பகவத்பக்தி செய்யும் புத்தி கெட்டதல்ல; ஆகவே நீயெவ்விதத்திலும் சத்வகுண சம்பிரதாயத்திலேயே யிருத்தல்வேண்டும். 46

சுவாமின்! மகாபிரயாசையுடனே சத் கன்மங்களைச்செய்து அதன் பலத்தைக்கொண்டு பகவத் பிரீதியாகச் செய்யவேண்டிய * அவலம்பிதம் எதன்பொருட்டு? எப்போதும் சித்தத்தைப் பகவத்தியானத்திலேயே செலுத்திவரின் ஏன் மோக்ஷங் கிடைக்க மாட்டாது? அருச்சுன! நீ கூறியது சர்வ சாஸ்திர சித்தாந்தமாகும் ஆனல் அவ்வாருய அரிய தியான யோக வலிமையானது ஒப்பற்ற பிரம நிஷ்டாளுக்கன்றி யேனையோர்களுக் கியலாவாம். ஆனல் க்ஷத்திரிய குல திலகனுன உனக்கு இவ்விஷயம் ஏற்றதல்ல; இல்லை சாதிக்கவே வேண்டுமென்னும் அபேக்ஷை யிருக்குமானல் அதற்குப் பக்குவமான சித்தசுத்தி உன்னிடமில்லை. அவ்வித சித்தசுத்தி வரவேண்டுமானல் நிஷ்காமிய தவமே செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்ய உன்னல் இயலாதாகையினலே தேகத்தையே நானென்றபிமானித்துத் † திரிசிய விஷயங்களில் சமாதானவுணர்ச்சியின்றி விஷயாதிகளில் இச்சையு முண்டாய்விடும். அவ்விச்சையினலே ஜனன மரண பந்தம் வந்துறும்; ஆகையினல் மோக்ஷத்துக்குச் சாதனமாயுள்ள நிஷ்காமிய கன்மத்தையே செய்வாயாக. 47

சங்கரபாஷ்யம்:—"சுவாமின் தேவரீர்! இப்போது யோக மார்க்கம் சித்தசுத்திவழியாக ஞானத்தை யுண்டுபண்ணி மோக்ஷத்துக்குச் சாதனமாகுமென்று கூறினீர்கள்; அவ்வாருனல் அதைவிட்டு சாக்ஷாத்தாய் மோக்ஷத்துக்குச் சாதனமான ஞானமார்க்கத்தையே யெனக் குபதேசிக்க வேண்டுமென்று அருச்சுனன் கேட்பனே" வென்று கிருஷ்ணபகவான் கர்மங்களைச் செய்தபக்ஷத்தில் அந்தக்கர்மங்களுக்குப் பலமான சொர்க்காதி சுகங்களையும் விரும்பவேண்டி வருமே யென்று அருச்சுனன் கேட்காதிருக்கும்பொருட்டு கர்மங்களின் பலன்களில் அபேக்ஷை உனக்கெப்போதும்வேண்டாமென்று சொல்லினரென்று அறிதல்வேண்டும்.

---

* அவலம்பிதம் - சார்பு

† திரிசியம் - பார்க்கப்படுவன.

சுவாமின்! தேவரீர் கூறிவந்தவண்ணம் நிஷ்காமியமாகக் கன்மங்களைச் செய்தாலும் அதற்கீடாக பலன் எதும் வந்தேதீருமே; அதனை யெப்படி யிச்சியாமலிருப்பது? அருச்சுன! உன்மனதைப் பகவத்சொரூபத்திற் பூட்டி எல்லாக்காரியங்களும் எல்லாக்காரணங்களும் அவரையன்றியில்லை; நமது புத்தியில் அவரே அந்தரியாமியாயிருந்து சர்வகாரியங்களையும் செய்விக்கின்றார்; அவரைத் தவிர நாமாக நடத்துவதொன்றுமில்லை யென்ற எண்ணத்தையே யுடையவனாயிரு; இன்னும் யுத்தத்தில் ஜெயம்பெற்றபோது சந்தோஷமும் அபஜெயம் நேர்ந்தபோது துக்கமுமின்றி எப்போதும் ஒரேநிலைமையாயிருத்தலே சத்துவநிலையாம். யாதொரு கன்மத்தை நீ செய்யும்போதெல்லாம் பிரயோஜனத்தை யெதிர்பாராதவண்ணம் செய்து அதனால் மனச்சுத்தியெய்தி ஞானமுண்டாகப் பெறுதலே நன்னிலையாகும். 48

உள்ளுரை:—இதன்றியும் உனதுதேசம், பந்துஜனர்கள், அன்னியர்கள் முதலானவர்களிடத்து அபிமானமின்றிச் சமத்துவமாக நினைத்து வரவேண்டும். இலாப நட்டத்துக்கு மிப்படியே. இவ்வாறு நிலைத்த சமாதானம் பிறந்தபோதே யோகம் நிலைத்ததென்றறியக் கடவை.

சுவாமின்! கூறியயாவுங் கருத்திற் கொண்டேன். பலனையுத்தேசமுஞ் செய்யாதே; பலன் வந்துவிடுமேயென்று கன்மஞ்செய்யாமலுமிராதே யென்கிறீர்கள்; பின்னு மியான் செய்வதென்னோ வறிவிக்கவேண்டும். அருச்சுன! கவனமாகக் கேட்கவேண்டும்: பகவானிடத்திலே மனதைப்பதித்து நான்செய்தேன் என்னும் அபிமான வார்த்தையைவிட்டு நிஷ்காமிய கருமத்தின் பலனாகிய ஞானமடைதலையே கடைப்பிடியாகக்கொண்டு கன்மங்களைச்செய்க. பிரயோசனத்தை யெதிர்பார்த்த கன்மம் சுகர்மமல்ல; அவ்வாறு தாழ்ந்த புத்தியீனர்களே செய்வார்களாதலால் நீ அவ்வாறுசெய்ய உத்தேசியாதே. 49

உள்ளுரை:—இன்னும், யோகவிஷயமான புத்தியையாவது அதன் பரிபக்குவத்தினா லுண்டாகும் ஸாங்கியபுத்தியையாவது பெற யெதிர் நோக்கமாயிருந்து முடிவில் பரமார்த்த ஞானத்தை யடையவேண்டி அவாவி நிற்பாயாக.

இவ்வுலகத்திலே ஞானஸ்தனானவன் தொந்தமாகிய புண்ணிய பாவங்களுக் கேதுவான காரியத்தைச் செய்யாதுவிடுவான். அப்படி விட்டவனுக்கு மேற்கூறிய சமத்துவ புத்தியினால், பிறவித்துன்பத்

துக்கு உட்படுத்துந் தன்மையுள்ள துர்க் கன்மங்களும் நீங்கப் பெற்று மோக்ஷத்துக் கனுகூலமாகிய நற்கன்மங்களாகின்றன. ஆதலின் மனதில் ஏற்ற தாழ்வின்றிச் சமபாவனையைக்கொண்டே எக்கர்மங்களையும் செய்து வருவாயாக. 50

சுவாமின்! இப்படிச்செய்வதான பாவனுகன்மம்மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடுமாவென ஐயப்பாடுண்டாகிறது; அருச்சுன! பலனை யெதிர்பாராத கன்மாவை நீ ஈசுரப் பிரீதியாகச் செய்வையேயாயின் அதுமோக்ஷத்தை நிச்சயமாய்க் கொடுக்கும் இப்படிச்செய்து அநேகர்கள் துன்பத்தைத்துறந்து ஞானஸ்தர்களாகிச் ஜென்மமாகிற பந்தம் நீங்கி மோக்ஷபிராப்தியை யடைந்திருக்கிறார்கள். 51

சங்கர பாஷ்யம்:—"சுவாமின்! சித்தி அசித்தியென்கிற இரண்டிலும் சமபுத்தியாயிருப்பவன் புண்ணியபாவங்க ளிரண்டையும் விட்டு விடுவானென்றுசொன்னீரல்லவா? மோக்ஷமென்பது யெப்படி யுண்டாகுமென்று அருச்சுனன் கேட்பனே" என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் இந்த சுலோகத்தைக் கூறினாரென்றுதெரிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் சமத்துவ புத்தியால் செய்யப்படுகிற கர்மம் புண்ணியம் பாவங்களைப் போக்கடிக்குமாகையால், சமத்துவ புத்தியால் ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்யப்படுகிறகர்மம், சித்த சுத்திவாயிலாக மோக்ஷத்துக்கு ஏது வாகின்றதென்று அறிதல் வேண்டும்.

சுவாமின்! நான் இவ்வாறான சந்தேகங்களையெல்லாம் யெப்போதொழித்து மோக்ஷசுகத்தை யடைவேனோ தெரியவில்லையே அருச்சுனனே! இனி நீ அஞ்சவேண்டாம்; சர்வமும் என்னையன்றி வேறே யாதொன்றுங் கிடையாதென்கின்ற திடப்புத்தி வரவேண்டும்; அந்த திடபுத்தி வந்தவுடனே தேகமே நாமென்கிற அஞ்ஞானக்காட்டை யெப்போது கடப்பாயோ அப்போதும், நாம் மெத்தவும் அறிந்தவனாய்விட்டோம் என்கிற அகங்காரத்தை யெப்போதொழிப்பையோ அப்போதும், நானுபதேசிக்கும் விஷயங்களில் இன்னும் சந்தேக விபரீதங்களுண்டாகிப் பிறரிடத்தே விசாரிக்க வேண்டுமென்கிறதும் எப்போது நீங்குமோ அப்போதே கேட்டவைக்கும் கேட்கவேண்டியதற்கும் ஓர் உத்தம முடிவை யடையப் போகிறாய். 52

இன்னும் நீ முன்கேட்ட நானாவிதமான கேள்விகளினாலே * விக்ஷேபமடைந்திருக்கிற உன்புத்தியானது ஆன்மாவினிடத்து

* விக்ஷேபம் - சந்தேககுற்றம்.

† மக்கினமாகி விஷய வாசனையில் செல்லாதிருக்கும்; அந்த ஒரே அப்பியாசத்தினாலே தத்துவ ஞான முதயமாகி மோக்ஷத்தையே யடைவாயென்று அநுக்கிரகஞ்செய்த பகவானை நோக்கிப் பின்னுங் கேட்பானாயினன். 53

உள்ளுரை:—‡ பிரவிருத்தி ¶ நிவிருத்தி லக்ஷணங்க ளமைந்த அநேக சாத்திய சாதன சம்பந்தங்களைக் குறித்துக் கேட்டிருப்பதால் கலக்கமுற்றிராநின்ற அவனதுமனமானது, தான் தியானிக்கின்ற ஆத்மாவினிடத்து, குற்றங்களினும் சந்தேகத்திலும் அகப்பட்டு தடுமாறாமல் உறுதியாய் நின்றால்அப்போது யோகமோ அல்லது ஞானமோ அதையடையலாம் என்ற தாத்பரிய மாகின்றது.

அவ்வாறான ஞானஸ்தர்களுடைய லக்ஷணங்களெல்லாம் தேவரீர்க்கு நன்கு விளங்குமாகையால் அவர்கள் எப்படிப்பேசுவார்கள்? எவ்விதமா யிருப்பார்கள்? எவ்வாறாய் நடப்பார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள இச்சை யுடையவனா யிருப்பதால் அனுக்கிரகஞ் செய்ய வேண்டுகிறேன். 54

பார்த்தனே! ப்ரம்மாநந்த சொரூபமாயிருக்கிற தன்னிடத்திலேயே சந்தோஷத்தை யுடையவனா யெப்போதாகிறானோ, மனதினிடமாக யாதொரு இச்சையுமின்றி எப்போது சுத்தமாகத் துறவற ஆசிரமமடையப் பெறுவானோ அப்போதுதான் அவனை ஞானியென்று கொள்ளப்படும். 55

உள்ளுரை:—மனப் பிரதேசத்திற் குடிகொண்டிராநின்றஇச்சா விசேஷங்களை யெல்லாம் பற்றறத்துறந்து உலகலாபங்களில் விருப்பின்றி பரமார்த்த லாபமடைந்தவனாய் மற்றுமோர் தெய்வத்தினிடத்தில் விருப்பின்றித் தனது பிரத்தியகாத்ம சொரூபத்தினிடத்தே எவன் சந்துஷ்டியுடையவனாகிறானோ அவனே நிலவரமான யோகநிஷ்டாபரனானவன் என்பது தோன்றுகின்றது.

அருச்சுன! இன்னுந் துக்கம் வந்தபோது கிலேசமும், சுகப்படும்போது சந்தோஷமு மடையாது, குரோதம், பயம், இலாபம் இவைகளைச் சுத்தமாகவிட்டுச் சலனமுறா மனதுடையவனா யெப்போதாகிறானோ அப்போதவனை ஞானியென்று சொல்லப்படும். 56

† மக்கினம்-லயப்படல். ‡ பிரவிருத்தி-அப்பியசிப்பது. ¶ நிவிருத்தி-ஒழிப்பது.

சங்கரபாஷ்யம்:—ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இந்தசுலோகத்தாலும் * ஸ்திதப்ராஞ்ஞனுடைய வேறு சில லக்ஷணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே பிரம்மஞானத்தையடைய விரும்பியவன்செய்யத்தகுந்த காரியத்தைத் தெரிவிக்கின்றாரென்று அறிதல் வேண்டும். "மேலும் சுரம், தலைநோய் முதலானவைகளாலுண்டாகிய ஆதியாத்மிகங்களும், புலி, சர்ப்பம் முதலான ஜந்துக்களாலுண்டாகிற ஆதிபௌதிகங்களும், † அதிவிருஷ்டி, ‡ அநாவிருஷ்டி, இடிவிழுதல் முதலானவைகளாலுண்டாகிற ஆதிதெய்விகங்களும்" என்று சொல்லப்படுகிற துக்கங்கள் நேரிட்டபோது ஆத்மானாத்ம விவேகமுள்ளவன்மனதில் க்ஷோபத்தையடையமாட்டானென்றுஅறிதல்வேண்டும்.

இன்னும் பிராரத்த கன்ம வசத்தினாலே வராநின்ற நன்மை தீமைகளால் ஏற்படும் சந்தோஷ துக்கங்களைக் கொண்டாடாமலும், மற்றும் பந்து மித்திர பெண்டுபிள்ளைகளிடத்தில் பிரிய வாசனையை நாளடைவி லொழித்தும் வருகிற சாதனை நிலைத்தபோது தான் ஞானம் நிலைபெறும். 57

இந்த வாக்கியத்தால் ¶ வாசனாமோசனஞ் செய்யவேண்டுமென்பது விளங்குகின்றது.

பார்த்தனே! இன்னும், சாதாரண சீவசெந்துவாகிய ஆமையானது தான் மற்றொரு சீவனைப் பார்த்தமாத்திரத்திலே தன்னுடைய அவயவாதிகளைச் சுருக்கிக் கொள்வதுபோல எவன் தனது பஞ்சேந்திரியங்களை விஷயங்களிற் செலுத்தாமல் திடப்புத்தியோடு நிறுத்திக் கொள்வானோ அவனே ஞானியாவான். இதனால் பஞ்சேந்திரியங்களை விஷயங்களினின்றுந் திருப்பி மனதை ஆத்ம ஆராய்ச்சியில் செலுத்தவேண்டுமெனத் தோன்றுகின்றது இதற்குத்தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் கூறிய 'ஒருமையுளாமைபோ லைந்தடக்கலாற்றின் எழுமையுமேமாப்புடைத்து' என்ற குறளேபோதிய சான்றாம். 58

உள்ளுரை:—விசாரிக்கும்போது ஞானநிட்டை சிந்திப்பதற்கு மிகவும் உறுதியான வைராக்கியம், தீவிரமான மோக்ஷவிருப்பம், ஆத்மபராயிருத்தல் என்பவை முக்கியகாரணங்களா

---

* ஸ்தித ப்ராஜ்ஞன் - நிலைபெற்றஞானி. † அதிவிருஷ்டி - கன்மழை.
‡ அநாவிருஷ்டி - மழையின்மை.
¶ வாசனாமோசனம் - சொந்தஜன அந்நியஜனவாஞ்சை நீக்கம்.

யினும் இந்திரியங்களை செயிக்காத பக்ஷத்தில் வைராக்யாதி ஞானநிட்டை சித்திக்காதாகையால் சாதகனான * யதியானவன் ஞானசித்தியின் பொருட்டு முன்னே இந்திரியங்களை செயிக்கவேண்டுமென்கிறவிஷயத்தைகிருஷ்ணபகவான் இந்த சுலோகத்தால் தெரிவிக்கின்றாரென்று தோன்றுகின்றது.

சுவாமின்! விஷயநாசஞ்செய்வதே ஞானமுறுதற்கேற்ற சாதனமென்று கூறியது சத்தியமானால் நோயாளிகளும், தேவோபாசனை செய்பவர்களும், விரதங் காக்கிறவர்களும், சித்த பிரமைகொண்டவர்களும் ஞானியென்றே பாவிக்கலாகுமா? அருச்சுன! அவ்வாறன்று; தேகமே தானென்றும் உலகம் நித்தியமென்றும் எண்ணும் எண்ணமுள்ளவர்கள், வியாதி விரதமுதலானவைகளால் தொந்தப்பட்ட அந்தசமயங்களில் மட்டும் விஷயங்களைக் கிரகியாமல் நிறுத்துகின்றார்களே தவிர மற்றைப்போது விஷயங்களின் மேல் வைத்த ஆசாபாசங்கள் அவர்களை விட்டு நீங்கினபாடில்லை. நிற்க; நாம் கூறிய ஞானியோவென்றால், ஒப்பற்றவரான பரமான்மாவே தானென்றறிந்து அநுபவிக்கிற சந்தோஷ விர்த்தியினாலே விஷயங்களிலேயுண்டாம் ஆசையை நிவர்த்தித்திருப்பான் ஆகவே பரமார்த்த சொரூபமாக விளங்கும் நம்மை அடைபவன் இவனேயாகும். (இதனால் ஞானஞ்ஞானியின் பேதம் நன்கு விளங்குகின்றது) சான்றாக திருமூலர் திருமந்திரத்தும் காண்க. 59

ஞானத்தின் ஞானதி நான்குமா ஞானிக்கு
ஞானத்தின் ஞானமே நானென தென்னாமல்
ஞானத்தில் யோகமே நாதாந்த நல்லொளி
ஞானக் கிரியையே நன்முத்தி நாடலே. 8

நண்ணிய ஞானத்தின் ஞானதி நண்ணுவோன்
புண்ணிய பாவங் கடந்தபி ணக்கற்றோன்
கண்ணிய நேயங் கரைஞானங் கண்டுளோன்
திண்ணிய சுத்தன் சிவமுத்தன் சித்தனே. 9

சுவாமின்! ஞானியாக வேண்டிய அவாவுடையவன் விஷய நிக்ரக அப்பியாசஞ் செய்கிற காலத்தில் சுத்தமாக பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்யாமைக்கு ஏதுந் தோஷமுண்டோ வென்கிற சந்தேகம்; அருச்சுன! ஞானாப்பியாசத்துக்கு இடையறாமல் பிர

* யதி—பிராமணசந்நியாசி.

யத்தனஞ்செய்து வாராநின்ற திடச்சித்த முடையவனைக்கூட இந்திரியங்களானவை அவனுடைய மனதைப் பலாத்காரமாய்க் கெடுக்குஞ் சுபாவத்தோடு கூடிய தாகையால், அவசியம் இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுமென்பதாயிற்று. பஞ்சேந்திரியவழிசஞ்சாரஞ்செய்த வரையில் அதனால்வரும் சுகதுக்கங்களே தோஷமாமென் றறிகுதி.

உள்ளுரை:—இந்திரிய நிக்கிரக மில்லாத பக்ஷத்தில் ஆத்மஞானம் ஸ்திரமாயிராதாகையால் ஆத்மஞானம் ஸ்திரமாயிருக்கும்படி செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று பிரயத்தனஞ் செய்துகொண்டிருப்பவன் இந்திரியநிக்கிரகத்தைக்குறித்து அதிகமானபிரயத்தினம்செய்யவேண்டுமென்றுந்தெரிகிறது. இன்னும், * பிரஜ்ஞையென்பது ஸ்திரமா யிருப்பதற்கு இந்திரிய நிக்கிரகம் மனோநிக்கிரகம்என்னும் இரண்டும் முக்கிய காரணங்களென்றும், இந்த இரண்டுமில்லாதபக்ஷத்தில் பிரஜ்ஞை யென்பது ஸ்திரமாயிராதென்றும் சொல்லப் போகிறவராய் முன்னே பாகியேந்திரிய நிக்கிரக மில்லாத போது உண்டாகிறதோஷத்தை ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இந்த சுலோகத்தால் தெரிவிக்கின்றாரென்று தோன்றுகின்றது.

சுவாமின்! தேவரீர் கூறிய துணர்ந்தேன்; ஞானியாவான் இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்துகொண் டிருப்பதெப்படி? அருச்சுன! கேட்பாய்: மேற்கூரிய ஞானியென்பான் பஞ்சேந்திரியங்களாகிற மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி யென்பவைகளின் வழியாக விஷயங்களில் செல்லுகின்ற மனதைத் தடுத்து வாசுதேவனாகிய நானே சிரேஷ்டமானவனென் றுணர்ந்து என்னையே பக்தி பூர்வமாக இடைவிடாமல் தியானித்துக் கொண்டிருப்பான். இந்திரியங்களை எவன் தன் வசப்படுத்தி ஒப்பற்ற மெஞ்ஞானநிட்டையிலிருப்பானோ அவன்புத்தியே ஸ்திரப்பட்டதாம், அவனே ஞானியாகும். 61

அருச்சுன! நாமிதுகாறும் உனக்கு † பாகியேந்திரிய நிக்கிரகங்களைப் பற்றிக் கூறினோம்; இனி ‡ ஆந்தரேந்திரியத்தையும் நிக்கிரகஞ் செய்யவேண்டிய விவரத்தையும், அது செய்யாவிடத்துண்டாகும் தீங்குகளையுங் கூறுவோங் கேட்பாய்: மனதினாலே விஷயங்களையே நன்மையாகப் பாவித்து அவைகளைத் தியா

---

* பிரஞ்ஞை - அறிவு.

† பாகியேந்திரியம் - புறக்கரணம்.

‡ ஆந்தரேந்திரியம் - அந்தக்கரணம்.

னஞ் செய்கிறவனுக்கு விஷயப்பற்றுதலேயன்றி மற்றென்றின்றும். அப்பற்றினலே ஆசையுண்டாகும்; அவ்வாசையைநிறைவேற்றுவுழி கோபம் பிறக்கும். 62

அது பிறக்கவே திடமான * மோகமுண்டாம்; அதுவுண்டாகவே இன்னகாரியஞ் செய்யலாம் இன்னகாரியம் செய்யத்தகாதென்கிற பாகுபாடின்றி நடக்க வேதுவாகும். இன்னும் ஆசாரியர் வாயிலாகக் கேட்டுணர்ந்ததும் உபதேசிக்கப்பெற்றதின் உட்பொருளும் அறுதியாய் மறதியாகும். இதனல் அவனுக்கு அறிவுங் குறைவாமென்றறிக. 63

உள்ளுரை:—அக்கினியை அவித்தும் அவியாதசேடமும், சத்துருவை ஜெயித்தும் ஜெயிக்காத சேடமும், கடனைக்கொடுத்தும் கொடாத சேடமும் மீளவும் விருத்தியாதல்போல புறக்கரணங்களைமட்டும் சுத்திகரித்து அந்தக் கரணங்களைச் சுத்திகரியாவிடில் மீண்டும் ஒவ்வோர் விஷயங்களாக யாவும் விருத்தியாகி ஈற்றில் விஷய வியாபாரியாய் விடுவான் என்பது தோன்றுகின்றது.

சுவாமின்! இந்த பஞ்சேந்திரியங்களும் அதனதன் விஷயங்களிலே செல்லுதல் இயல்பேயாகும், அவ்வாறு இயல்பாந்தன்மையை யெவ்வாறு நிறுத்துவது? அங்ஙனம் நிறுத்தாவுழி ஞானம் நிலையுறுமோ? அருச்சுன! மோக்ஷாபேட்சைகொண்ட ஞானியென்பான் முதலாவது சாதனத்தில் சாக்ஷாத்கார சொரூபத்தைத்தவிர அன்னியமாய்க் காணப்பட்ட ஜெகத்தை † மித்தையென்றே தீர்மானித்து அதன்மேல் இரண்டாஞ் சாதனத்தால் இச்சையையும் கட்டோடே விட்டிருப்பதால் அவனுக்கு மனமுதலாகிய அந்தக்கரணங்கள் சுவாதீனமாகவேயிருக்கும், அவ்வாறு சுவாதீனஞ் செய்துகொண்ட இந்திரியத்தோடுங்கூடிய ஞானியாவான் ‡ இராகத் துவேஷங்களின்றி விஷயங்களைக் கிரகித்தானுயினும் அவைகளில் ¶ ஆசக்தியில்லாதவனுகவே யிருப்பன் ஆகவே நமது பிரசாதத்தை யெவ்விதத்தும் நிச்சயமாயடையத் தடையின்று. 64

---

* மோகம் - அவிவேகபிராந்தி.

† மித்தை - பொய்.

‡ இராகத்துவேஷம் - விருப்புவெறுப்பு.

¶ ஆசக்தி - விருப்பம்.

சுவாமின்! தேவரீரது திருவருட் பிரசாதம் ஞானிக் கெவ்வாறுண்டாகும்? அருச்சுன! * நிர்மலமான மனமுடைய ஞானிக்கு இயல்பாகவே ஒருவித சந்தோஷமுண்டாம். அவ்வித சந்தோஷத்தினாலே துக்கங்களெல்லாந் துலைந்திடும். இவ்வாறாகச் சித்த சுத்தி செய்துகொண்ட ஞானியென்பான் விரைவில் முதிர்ந்த ஞானமுண்டாகப்பெற்று முடிவில் நம்முரு வெய்துவானென்க. 65

உள்ளுரை:-எவனுடைய இருதயம் சுத்தமாயும் நிலையுள்ளதாயுமிருக்கின்றதோ அவனுடைய விருப்பம் நிறைவேறும். ஆகையினால் ஞானவான் புலன்களின் சம்பந்தமான விருப்பும் வெறுப்புமற்றுத் தனக் கவசியமானதும் சாஸ்திரங்களால் தள்ளப்படாததுமான விஷயங்களை மாத்திரம் அனுபவிக்கவேண்டுமென்பது தோன்றுகின்றது.

இன்னும் பஞ்சேந்திரியங்களையுந் † துஞ்சுதல்செய்யா வொருவனுக்கு ஆன்மதரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்கிறதிற்சிறிதும் புத்தி புகுவதில்லையாம். ஓர் சமயம் அது விஷயமாக புத்தியிலுதிப்பினும் தியானஞ்செய்யவேண்டி மனம் ஒருமைப்படுவதில்லை. எப்போது தியானார்த்தம் மனங் குவியவில்லையோ அது ‡ உபசாந்தி யடைவதுமில்லை. உபசாந்தி யடையாதபோது மோக்ஷ சுகத்துக்கும் எதுவில்லையென்க. 66

சங்கரபாஷ்யம்:—சித்த சுத்தியினாலேயும் ஆத்மானாத்ம விவேகத்தாலும் உண்டாம் ஞானம் ஸ்திரமாயிருக்குமோவென்று நினையாமல் கிரமமாக அந்த ஞானத்துக்குச் சாதகமாகின்றதாகையால் சித்தசுத்தி சர்வோத்தம மானதென்று சொல்லப்பட்டதாக அறிதல்வேண்டும். இனிச் சித்த சுத்தியில்லாதவனுக்கும் சாமானியமாக வேதாந்த வாக்கியங்களைக் கேட்பதனால் நான் பிரம்மமானேனென்கிற புத்தி யுண்டாயிருந்தாலும், நிச்சயமாய் நான் பிரம்மமானேனென்கிற நிச்சயபுத்தி யுண்டாகமாட்டாதென்றும் அறிதல்வேண்டும். மேலும், பாவனையால் பிரம்ம ஞானத்தைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று உறுதிப்பாடாக அடிக்கடித் தன்னைப் பிரம்மமாகத் தியானிப்பதால் ஆத்ம சாக்ஷாத்காரம் உண்டாகுமென்றுந் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும.

---

* நிர்மலம் - அழுக்கின்மை.

† துஞ்சுதல் - வாடுதல்.

‡ உபசாந்தி - சலனமற்றிருத்தல்.

உள்ளுரை:—சித்தத்தை வெல்லாதவனுக்குச் சிரவணமனனங்கள் என்கிற வேதாந்த விசாரத்தா லுண்டான ஆத்மஞானமும், வேறான பாகிய பதார்த்தங்களின் விஷயமான ஞானமில்லா திருக்கும்படி எல்லாக் காலங்களிலும் இடைவிடாமல் தன்னை ஆத்மா வாகவே நினைத்துக்கொண்டிருத்தல் என்கிற நிதித்தியாசனமும் உண்டாகாதென்றும், நிதித்தியாசன மில்லாதவனுக்கு பிரம்மாத்ம ஐக்கிய சாக்ஷாத்கார ஞானம் உண்டாகா தென்றும், அந்த ஞானம்உண்டாகாமற் போவது மாத்திரமே யல்லாமல் அவித்தையும் போகமாட்டாதென்றும், ஆத்ம சாக்ஷாத்கார மில்லாதவனுக்கு மோக்ஷானந்தம் உண்டாகாதென்றும் இந்த சுலோகப் பொழிப்புரையால் அருச்சுனனுக்குத் தெரிவித்தாரென்று தோன்றுகின்றது.

சுவாமின்! ஒருவன் புருஷனைகப் பிறந்து மிவ்வாறு பிரயோசனமில்லாது போதற்குக் காரணந் தெரியவில்லையே! அருச்சுன விஷய வழியிற் சென்ற ஓர் இந்திரியத்தோடு மனமுங் கூடிச்செல்லுமாயின், அம்மனதோடு கூடிய இந்திரியம் யோகபரனுடைய ஞானத்தையும் அபகரிக்கும். இவ்வாறிருக்க சர்வேந்திரியங்களோடும் மனதைசெலுத்தி வருவானேல் அவனுக்கு வருந் தீங்குகளுக் களவேயில்லை. திருஷ்டாந்தமாக போவதை சத்தனைய் சித்த சுவாதீன மில்லாத வொருவன் ஓடக்காரனைக ஏற்பட்டு விடுவானையின் காற்று செல்வழி ஓடமுஞ் சென்று சமுத்திரம் போய்ச் சேர்ந்து திசை தவறி திண்டாட்டப் படுவதுபோல இராகாதி விருத்திகளுண்டாகி * விக்ஷேபங்களை யடைந்து சனன மரணமாகிய சமுத்திரத்தினின்றுங் கரையேற முடியாது அலக்கழிவன் என்க. 67

ஆகையினாலே ஏ புஜபல பார்த்தனே! எவனுடைய இந்திரியங்கள் விஷயங்களினின்றும் பூர்த்தியாய் நிக்கிரகிக்கப்பட்டனவோ அவனுடைய புத்தி நிலைபெற்று ஞானவந்தனைய் † கிருத கிருத்தியனென்றும் சொல்லப்படுவன். (இதனால் எவ்வாற்றானும் பஞ்சேந்திரிய விஷய வியாபார மற்றுப்போதல் வேண்டுமெனத் தோன்றுகின்றது.) இக் கருத்து கொண்டே திருவள்ளுவ நாயனாரும் 'ஐந்துவித்தானாற்ற' லாதிய குறட்பாக்களால் கூறியனவும் பிறவுங் கண்டுணர்க.

---

* விக்ஷேபம் - கலக்கம்.

† கிருதகிருத்தியன் - சத்கிருத்தியன்.

சுவாமின்! சாக்கிர சொப்பனங்களைக் கடந்து உறங்குவோனுக்கு யாதொன்றுந் தெரிதலில்லாமலும் சலனமில்லாமலும் எப்படி யிருக்கிறதோ அப்படி யிருக்கிறவனைத் தேவரீர்சொல்லுகிறபடி ஞானியென்று கொள்ளப்படுமானால் அந்தப்பிரகாரம் எவரு மிருப்பது அரிதிலு மரிதாமென நினைக்கிறேன். அருச்சுன! உலகவிவகார ஜீவர்களுக்கெல்லாம் ஆத்ம ஞானமானது நித்திரையைப்போலக் காணப்பட்டும், ஆத்ம ஞானார்த்தமாக இந்திரியங்களை ஒக்க அடைத்த யோகியானவன் விழித்தேயிருப்பன். இன்னும், சம்சாரங்களுக் கேதுவாகிய விஷயங்களில் சர்வ ஜீவர்களும் எவ்வாறு விழித்திருப்பார்களோ அவ்வாறே யோகி யாவான். கோட்டானைப்போன்று நித்திரை செய்துகொண்டு விஷயவாசனை யின்றி ஆத்மாவையே ஆராய்ந்துகொண்டிருப்பவன் என்றறிவாயாக. இதனால் ஜீவர்களுக்கெல்லாம் இரவு பரமார்த்த தத்துவமென்றும், ஞானிக்கு இரவு வைதிக லௌகிக விவகாரங்களென்றும் நன்கு புலப்பட்டது.

சங்கர பாஷ்யம்:—ஆத்ம ஞானிக்குச் சர்வகர்ம பரித்தியாகத்தில் (அதாவது சந்நியாசத்தில்) அதிகாரமென்றும், ஆத்ம ஞானியல்லாத அவிவேகிக்குக் கர்மத்தில் அதிகார மென்றும், லௌகிகம் வைதிகம் என்கிற விவகாரம் அஞ்ஞான காரியமாகையால் விவேக விஞ்ஞானங்களுள்ள ஸ்திதப் பிரஜ்ஞனுக்கு ‡ அவித்தை நிவர்த்தித்துப் போகுமென்றும், அவித்தைக்கு வித்தை சத்துரு வானதால் ¶ வித்தையென்பது நசித்தவுடனே அவித்தை யென்பது நிவர்த்தித்துப் போகுமென்றும் தெரிவிக்கும் பொருட்டு பகவான் இந்த சுலோகத்தைக் கூறினாரென்று தெரிகிறது. இன்னும் ஸ்திதப்பிரஜ்ஞனுக்கு விஷயமாகிய * (கோசரமான) பரமார்த்த தத்துவம் அவிவேகமுள்ள எல்லாப்பூதங்களுக்கும் இருளை சொரூபமாயுள்ள தாகையால் சகல பதார்த்தங்களையும் காணப்படா திருக்கும்படி செய்கிற இரவுபோன்ற தென்றும் அறியவேண்டும்.

சுவாமின்! கூறிய தறிந்தனன். ஆயின் இவ்வாறு அவர்கள் சதா சர்வகாலமும் நிஷ்டையி லிருந்து கொண்டே யிருப்பார்களானால் அவர்களுக்குத் தேகபோஷணை நடப்பதெப்படி? யெவ்

‡ அவித்தை - அஞ்ஞானம்.

¶ வித்தை - ஞானம்.

* கோசரம் - அறியத்தக்கது.

வாறு புசிப்பார்கள்யென்ற சந்தேகம் வருகின்றது. அருச்சுன! பூரணமாயும் அசலமாயுமிருக்கிற ஜலம் நிறைந்த சமுத்திரத்திலே சலனத்தோடுங்கூடிய நதிகள் எவ்வாறு பிரவேசிக்கின்றனவோ அவ்வாறே அந்தயோக ஞானிகளுக்குப் பிராரத்தானு குணமாய் சர்வ விஷயங்களும் தாமேவந்தடையும். அவ்வாறு வரினும், சலனத்தோடுங்கூடிய நதிகள் எவ்வாறு அந்தச் சமுத்திர நிலவரத்தைக் கலங்கச்செய்கிறதில்லையோ அவ்வாறே அந்தர்முகமாயுள்ள அந்த யோக ஞானிகளினது ஸ்திரமான புத்திக்குச் சலனத்துவத்தை யுண்டு பண்ணுதாம். அவர்களெவ்விதத்து மோக்ஷமேயடைவர்கள். (இதனுல், எவனொருவன் ஆத்ம தரிசனத்தாலுண்டாகும் திருப்தியை யெதிர்பார்த்துள்ளானே அவனுக்குச் சப்தஸ்பரிச முதலிய விஷயங்கள் புலப்படினும் புலப்படாவிடினும் விகாரப்படாது உறுதியாய் நிற்பானுயின் அவனே விருப்புவெறுப்பற்ற ஞானியாகுமென்பது விளங்கிற்று.) 70

சங்கர பாஷ்யம்: “சுவாமின்! சந்நியாசத்தை யடையாமற் போயினும் வித்யா வந்தனுக மாத்திரமாயிருப்பானேல் வித்யாபலமான மோக்ஷமுண்டாகலா மல்லவா? வித்யாவந்தனுனவன்சந்நியாசத்தை யடைந்தே தீரவேண்டுமென்று சொல்வதற்குக் காரணமென்ன” வென்று அருச்சுனன்கேட்பனே வென்றெண்ணிச் சாமானியமாய் நான் பிரம்மமானே னென்கிறஞானமுள்ளவனும் விவேகவைராக்கியமுள்ளவனும், திரவியம், மனையாள், புத்திரர் இவர்களிடத்து விருப்பமில்லாதவனும், * சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்களால் திடமான ஆத்மசாக்ஷாத்காரமுள்ளவனுமாகிய முக்கிய சந்நியாசிக்கே மோக்ஷமுண்டாகுமன்றி, விஷயங்களி லபேக்ஷையுள்ளவனுக்கும் சந்நியாசத்தைப் பெறுதவனுக்கும் மோக்ஷமுண்டாக மாட்டா தாகையாலேயே சந்நியாசம் அவசியம் பெறுதல் வேண்டுமென்பதாயிற்று.

உள்ளுரை:—உலகத்திலே கன்னிகையானவள் ருதுமதியான பிறகு மாதாபிதாக்களையும் சகோதராதி பந்து ஜனங்களையும்விட்டு நாயகனொருவனையே கதியெனவடைந்து அவனிடத்திலேயே ரமிப்பாள். அந்த நாயகனுலேயே திருப்தியை யடைவாள், சந்தோஷிப்பாள். ஆநந்தத்தை யடைவாள். அன்னியன் சொல்லைக் கேட்கமாட்டாள், அவனைப் பார்க்கவுமாட்டாள், நினைக்கவுமாட்டாள், தீண்டவுமாட்டாள்,

* சிரவணமனனநிதித்தியாசனம் - கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல்.

இத்தகைய பதிவிரதையாய் அந்தநாயகனிடத்திலேயே சர்வகாலங்களிலும் பிரியாமலிருப்பாள். இவ்வாறாகவே பிரம்மஞானியானவன் சமாதியினால் மிகத் தீரத்துவமாக தேகேந்திரிய பிராணன்களைத் தூரமாய்விட்டு சச்சிதாநந்த சொரூபரான பரப்ரம்மத்தையே ஆசிரயித்து அதையேதனக்கின்றி யமையாவாதாரமாகக் கொண்டு அதனிடமாகவே ரமிப்பும், கிரீடிப்பும், சந்தோஷமுமெய்தி இதரவிஷயங்களை கேட்காமலும், பார்க்காமலும், ஆலோசிக்காமலும் சதா சர்வ காலங்களிலும் பிரம்ம சொரூபத்தையே யடைந்திருக்குமென்கிற கருத்துள்ளதாக மேற்கூறிய வாக்கியத்தைக் கூறினரென்று தெரிகிறது.

சுவாமின்! ஞானமோக்ஷங்களென்பன இத்தன்மையன வென்பதும், அதையடைந்த மகான்களுடைய இலக்ஷணங்கள் இத்தன்மையன வென்பதும், அதையடைய அபேக்ஷிக்கிறவர்கள் அநுட்டிக்கவேண்டிய இலக்ஷணங்களும், அவ்வாறு அநுட்டியாவிடத்துண்டாம் துன்பங்களைப் பற்றியும் அநேகவிதமாக இதுகாறும் அநுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள்; யோசிக்குமிடத்து அவைகளெல்லாம் * தாரணைக்குவர வருத்தப்படும்போலக் காணப்படுகிற தாகையால் மோக்ஷமெய்துவதற் கனுகூலமான சுலப சாத்திய மார்க்கத்தை யெளியேற் கனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று கேட்ட அருச்சுனனை நோக்கிப் பகவான் கூறுகின்றார்: ஏ பார்த்தனே! விஷயபோகங்களை அபேக்ஷிக்கிற புருஷனுக்கு மோக்ஷமென்பது ஒருபோதும் சித்திக்கவேமாட்டாது. ஆதலினாலே யாதொரு புருஷனானவன் பிராரத்துவ விசேடமாக வலுவில்வந்த விஷயபோகங்களில் விருப்பு வெறுப்பின்றி, வாராதபோகங்களிற் கோரிக்கையுமற்று; புத்திராதியர்களிடத்து வாஞ்சையின்றி, யெனதென்கிற மமதையை யொழித்து, நானென்கிற அகங்காரத்தை யடையாது, இத்தியாதிகளை யெல்லாம் நாமானபடியினாலே விட்டோம் மற்றது யாவர் விடப்போகிறார்களென்கிற நினைப்பை நீக்கி ஆத்மாவினிடத்தில் ஏகமனதோடு மாத்திரம் நிற்கின்றாரோ அவனேமோக்ஷமடைவன் ஆகையால்நீயும் அவ்வழியைத் தழுவுவாயாக. 71

அருச்சுன! பிரமஞானியினுடைய நிஷ்டா கிரமங்களைப்பற்றி இதுவரையிலுங் கூறினோம்; இன்னிட்டையை யநுட்டித்தவன்

* தாரணை - நெறிபடநிற்றல்.

எக்காலமும் மோகத்திலும் துக்கத்திலும் லயப்படமாட்டான். அது பற்றியேநாம் உனக்கு அநுக்கிரகிஞ்செய்தோம், இன்னிட்டையை மரணதருவாயில் எவனுவது ஒருக்ஷணமாத்திரம் நினைத்தானுயினும் நிச்சயமாய் மோக்ஷபிராப்தி யடைவன். என்ருல் நெடுநாள்வரையில் யோக மோக்ஷானுட்டானபரனுயுள்ளவன் மோக்ஷமடைதலைப்பற்றி நான் கூறவும் வேண்டுமோ! 72

உள்ளுரை:—பூர்வ சென்மத்திலே பிரசித்தமான சாதனங்கள் உள்ளவனும், சந்நியாசத்தை யடைந்து வேதாந்த மகாவாக்கியங்களைக் கேட்டதனுலுண்டான புண்ணிய விசேஷத்தால் வித்வாம்சனுனவனும் ஒருவேளை பிராரத்த கன்மவசத்தால் கொஞ்சகாலம் சம்சாரத்தில் பந்தப்பட்டிருந்தானுயினும் பூர்வ சென்மத்திற் செய்த சுகிர்த விசேஷத்தால் வயோதிக பருவத்தில் அல்லது மரணகாலத்திலாயினும் பிரம்ம நிட்டையை யனுட்டிப்பானுயின் மோக்ஷத்தை யடைவா னுதலால் கைவல்யத்தை விரும்புகிறவன் பாகிய விஷயங்களில் பிரவிர்த்திப்பதைவிட்டு எக்காலங்களிலும் பிரமநிட்டையை யனுட்டிக்க வேண்டுமென்று தோன்றக் கிடக்கின்றன.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் இவ்வாறு சம்சார பந்த மோகங்களாலேற்பட்ட துக்க சமாதானமாக அநேக இதோப தேசமாகிற சாங்கிய ஓடத்தில் அருச்சுனனை யேற்றிக் கரையேறும்படிச் செய்தனரென்க.

சாங்கியயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 2-க்கு-சுலோகப்பொழிப்பு-119.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

கர்மயோகம்.

அவதாரிகை:—ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவினிடம் ஞானயோகம் கன்மயோகமென்னும் இருவித யோகங்களைப்பற்றியுங் கேட்டுணர்ந்த அருச்சுனன், கன்மயோகத்தைக்காட்டிலும் ஞானயோகமானது மிகச் சிரேட்டமாயிருக்க அதைவிட்டுக் கோரமயமாயிருக்கிற யுத்த விர்த்தியாகுங் கன்மத்தைச் செய்யும்படி என் வற்புறுத்தினாரென்கிற அபிப்பிராயத்துடன் தனக்கேற்பட்டுள்ள சந்தேக விபரீதங்களைப் பற்றி நிவர்த்தி செய்து கொள்ளத் தொடங்குகின்றான்.

சுவாமின்! தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளின வற்றை யாராய்ந்தறிந்தமட்டில் ஞானயோகமே மிகமேலாயதா யிருக்க அதனையோதுவதொழிந்து சாமானியமான யுத்த விர்த்தியில் என் என் புத்தியை நுழைக்கின்றீர்களோ தெரியவில்லை. 1

சுவாமின்! ஆராயுமிடத்து கன்மத்தை யோர்சமயம் விசேடமாகவும் ஞானத்தை யோர்சமயம் விசேடமாகவும் மாறிமாறிக் கூறி வருகின்றீர்கள் இவ்வித கலவரமான வாக்கியங்களைக்கொண்டு நான் திடமாயொன்றைச் சாதிக்கக்கூடியதா யிராமல் யென்மனந் திகைப்புறுகின்றது. ஆகையினாலே என்புத்திக்கு நன்றாய் விளங்குமாறு மோக்ஷசுகத்தை யெதனா லடையலாகுமோ அந்த உத்தம சூக்ஷ்ம மார்க்கத்தைப் பற்றித் தயைகூர்ந்து உபதேசிக்க வேண்டுகிறேன். அப்படியாயின் கேட்பா யருச்சுன! 2

உலகின்கணுள்ள சீவபேதங்களுள் முதன்மையரான மானிடப்பிறப்பினர் உணர்ந்துய்யுமாறு அருளிச்செய்யப்பட்டதுவேதாகமங்களாம்! இங்கேமானிடர்கள் பெரும்பாலும் சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலு முடையராதலின் அவரவர்களது பக்குவாபக்குவ நிலைமைக்கேற்ப ஓதல்வேண்டு மாதலின் அவ்வேதம் கர்மகாண்டம் ஞானகாண்டமென இருவகைப் பாகுபாடா யமைந்துள்ளன இவ்விரண்டில் உத்தமர்களான சாங்கியர்கள் அநுட்டிக்கற்பாலது ஞானநிட்டையென்றும், மத்திமரான கன்மயோகிக ளனுட்டிக்கற்பாலது

கன்மநிட்டையென்றும் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. யெவ்வாறென்னில் அந்தக்கரண சுத்தமுடையோர்க்கு மோக்ஷசாதனமானஞானத்தையும், அந்தக்கரண சுத்தமில்லாதவர்கட்கு அதுசுத்தமுறுங் காரணமாயுள்ள கன்மயோகத்தையு முறையிட்டுள்ளது. ஆகவே அவரவர்களது வருணாசிரமத்துக்கேற்ற முறையினின்று ஏற்ற நிஷ்காம கன்மங்களை செய்தல்வேண்டும். அவ்வாறு முறைதெரிந்து செய்யா தொழிவரேல் ஞானம்பிறவாதாகும். அங்ஙனம் மோனயேதுவான ஞானமானது ஈனமாகவே முத்தியென்பது சித்தியாதென்க. 3

உள்ளுரை:—இங்கே சாங்கியயோகம், கன்மயோகம் என்னும் இரண்டினையும்பற்றி விசாரிப்போம். "சங்க்ய" யென்னும் வடசொல்லுக்குப் "புத்தி" யெனப்பொருள்படுகின்றது. ஆகவே மேலான * புத்தியையுடையவர் சாங்கியரென்னும் ஞானியர். இவர்கள் ஆத்மாவொன்றையே பொருளாகக் காண்பராவர். இந்த ஆத்மஞானத்துக் குருகரல்லாத கன்மயோகாதிகாரிகளாயிருப்பவர்கள் யோகிகளாவார். இந்த யோகிகளாவார் மேற்கூறிய ஆத்ம தரிசனானுபவ மில்லையேயென்றுதுக்கிப்போராதலின் கன்மயோகத்தில் அதிகார முடையவர்களெனக் கொள்ளப்பட்டது. திருஷ்டாந்தமாக "சநகர்" முதலானவர்களைப்போல இல்லறமுதலிய கர்மங்களையொழித்து ஞானநிஷ்டர்களாயிருப்பவர்சாங்கியர்களாவர். "ஜனக மகாராஜா" முதலானவர்களைப்போல இல்லறமுதலிய கர்மங்களைச் செய்துகொண்டே ஞான நிஷ்டர்களாயிருப்பவர்கள் யோகிகளெனப்படுவர்.

சுவாமின்! கன்மஞ்செய்து முடிவுபெறாத வோர் புருஷன் ஞானமடையானெனின் சர்வகன்மங்களையும் விட்டவனாகிய சந்நியாசிக்குமட்டும் மோக்ஷ மெப்படி சித்தியாகும்? அருச்சுன! இங்கே சந்நியாசியென்னுஞ் சொல்லுக்குச் சர்வகன்மானுபவ ஆசைகளையும் விட்டவனெனப் பொருளாகுமல்லவா? ஆகவே ஈண்டு புண்ணிய கன்மங்கள்செய்து பலனை விரும்பாது பகவானுக் கர்ப்பணஞ்செய்கிறதேயே "விடுகிற" தென்க. இதைத்தவிர கன்மங்களைச் செய்யாமலே விட்டிருக்கிறதல்ல. இன்னுந் தேகமே தானென்றுஞ் செகத்து சத்தியமென்று மெண்ணிய திண்ணிய அறிவினன்

* புத்தி - இங்கே ஆத்மதரிசன விவேகம்.

கன்மங்களை யெப்போது செய்யாதுவிட்டானோ அவன் ஒருபோதும் மோக்ஷ மடையவே மாட்டான். ஆகையால் நீ கன்மங்களைச் செய் யாது விடுதலடாது. 4

அருச்சுன! ஞானுஞ் ஞானிக ளிருவரும் கன்மஞ் செய்யாது க்ஷணப்பொழுதேனுங் காலங்கழிப்பது முறையன்றாம். எவ்வா றெனில், சென்மம்வந்ததே கன்மத்தாலாகும். எவ்வெத்தேகம் எவ்வெக்கன்மங்கள் செய்யவேண்டுமோ அந்தந்த தேகம் அததற் குரிய கருமங்களைச் செய்தே தீரவேண்டிய தாகையாலும், மாயா சத்தியினால் விர்த்தியான குணங்களுக்கு இணங்கிய புருஷர்கள் எவ்விதமுங் கருமங்கள் செய்யாதுவிட நியாயமின்று. ஆகவே சுதந் தரத்துவ மகான்கள்கூட சுதந்தர ஈனர்கள்போலிருந்து கருமங்கள் செய்துவருவார்களாயின் அப்பியாசியாகிய நீ யெப்படிச்செய்யாது விடக்கூடும். இதனால் யெவ்விதத்தும் கருமஞ்செய்தே தீரவேண்டு மென்பது கருத்தாம். 5

சுவாமின்! கன்மங்கள் செய்யாத சிலர் பெரியோர்களென்று அங்கு மிங்கு மோடித் திரிகின்றார்களே, அவர்களுடைய கதி யென்ன? அருச்சுன! அவர்களுக்குக் கதியென்ன, அதோகதி தான்; அஞ்ஞானமே சொரூபமாகக்கொண்டு கன்மஞ் செய்ய முடியாத சோம்பேறிகளாய்ப் பொய்வேடம் பூண்டு பிறர் பொருளை அபகரிக்கவேண்டுமென்னும் அவாக்கொண்டு வெளிக்குப்பகவானைத் தியானஞ் செய்கிறவனைப்போலப் புரக்கரணங்களாகிற கன்மேந்திரி யங்களைமட்டும் நிக்கிரகஞ்செய்து விஷய இச்சையை மனதில்வைத் தூக்கொண்டேயிருப்பார்கள். இவர்களே சுத்த மூடாத்மாவாவர்; இடம்பத்தோடு மகிமையையும் பெறப் பிரியமுள்ள இவர்களுக்குக் கதி சகதியேயாம். 6

சுவாமின்! நற்கதி யடையவேண்டுமென்னும் ஆசையையுடை யவன் கருமங்கள் செய்யவேண்டுவதெப்படி? அருச்சுன! மன முதலாகிய அந்தக்கரணங்களை விஷயங்களிற் செல்லாதடக்கி பலனை யபேக்ஷியாமல் கன்மேந்திரியங்களினாலே வருணாச்சிரம தன்மத்துக் கேற்ற கன்மத்தைச் செய்துகொண்டு வருவன். இவ்வாறு கிரம மாக கன்மஞ்செய்துவரின் சித்தம் சுத்தமாம். இதனால் ஞானமும் * லப்தமாம். பிறகு ஞானத்தால் மோக்ஷங் கிட்டுமென்றறிவாயாக.

* லப்தம் - லபித்தல்.

அருச்சுன! சாங்கியர்க ளென்கிற ஞானயோகியாவார் கன்மஞ்செய்வது பந்தத்தை விளைவிக்குமென்று சொல்லுவார்கள். ஆனாலது சரியல்ல; எவ்வாறெனின், அவர்கள் சொல்வது * நிஷேதமாகிய காமிய கன்மங்களைப்பற்றியேயன்றி நிஷ்காம கன்மங்களைப் பற்றிக் கூறினார்களில்லை. ஆகையால் கன்மப்பிரதி பிரயோஜனத்தை யெதிர் நோக்காது ஈசுரார்ப்பணமாகவே புண்ணிய கன்மங்களனைத்தையும் நீ செய்தேவரவேண்டும் அவ்வாறு செய்யாவிடின் இந்த அருமையான சரீரமெடுத்ததா லடையவேண்டிய ஆத்மலாபம் லோபமாகும். எப்போது ஆத்மலாபமில்லையோ அதனால் சென்மங்கள் அநந்தமாகவரும். இதனாலேயே பேதாபேதங்கடந்த பெரியோர்களென்கிற மகான்களும் நிஷ்காமியகன்மங்களை உலகத்தோடு கூடியே அவ்வப்போது செய்துவருவார்கள். ஆகவே பேதபுத்தி வசத்தனாகிய நீ யெப்படி கன்மத்தைச் செய்யாமலிருக்கக்கூடும்? 8

சாங்கிய கன்மயோகியாவான் தான்கொண்ட சாதனங்கள் ஒருவாறு முற்றுப்பெறும்வரையில் தன்சரீரத்தை மிகச் சாக்கிரதையாகக் காப்பாற்றி வரவேண்டிய தவசியமாகும். என்னெனில், ஸ்தூலத்தைக்கொண்டே சூக்ஷுமத்தைக் காணவேண்டுவது சாஸ்திரோக்தமும் அநுபூதி நியாயமுமாக விருத்தலால் எவ்விதத்தும் உடல்காப்பில் இலக்ஷியம்வைத்தே வரவேண்டும், இதன்றி, தேகவிர்த்தியால் ஆயுள் விர்த்தியும் ஆயுள்விர்த்தியால் யோகஞானனுபூதி விர்த்தியுமுண்டாமென்பதற்கும் போதியசான்றாகக் காட்டிய திருமூலர் திருமந்திரத்தானு முணர்க.

திருமந்திரம்.

உடம்பா ரழியி லுயிரா ரழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கு முபாய மறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தே னுயிர்வளர்த் தேனே. 1

உடம்பினை முன்ன மிழுக்கென் றிருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே யுறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே யுத்தமன் கோயிற்கொண் டானென்
றுடம்பினை யானிருந் தோம்புகின் றேனே. 2

இன்னும் புண்ணியவழியால்வந்த பொருளைக்கொண்டே மேற்கூறிய ஐவகை எக்கியங்களையும் வேத சாஸ்திர விதிப்படிச் செய்துமுடித்து மிஞ்சியபொருள்கொண்டே உடல்காப்புக்குபயோகப்படுத்தல் நீதியாகும். எக்கிய சேஷத்தாலே

* நிஷேதம் - விடக்கூடியது.

சரீரத்தைக் காப்பாற்றுதவன் ராசத தாமத குணங்களதி கப்பட்டு ஆத்மதரிசனத்துக்குப் பக்குவப் படமாட்டா னைதுபற்றியே யென்க. இந்தசாங்கியர்கள் தவிர ஞான யோகியரும் தங்கள் தங்களுக்குரிய நித்திய நைமித்திய கர் மங்களும், எக்கியாதியனவும் முறையேசெய்யவேண்டுவ தவ சியமேயாம். மற்றும் மாயாசம்பந்திதனுகிய கன்மயோகிக் குக் கன்மயோகம் மிகவும் சாத்தியமானதாக முடியுமே யன்றி அசாத்தியமாகாது. ஞான நிஷ்டாபராளுக்கு மப் படியே சர்வசாதாரணமாய் முடியுமேயன்றி அசாத்தியமாக மாட்டாது. இதனால் நீ யெவ்விதத்தும் கர்மயோகஞ்செய்ய வேண்டுமென்க.

இன்னும் இக்கன்மங்களுள் 'யஞ்ஞார்த்தகன்ம' மென்கிற ஈசு ரப் பிரீதியாயுள்ள சத்கன்மங்களைச் செய்வதும் அதற்கென புண் ணியவழியாகப் பொருள் சம்பாதிப்பதும் முக்கியமானதே தவிர ஆத்மார்த்தமாக (அதாவது சொந்த பிரயோசனத்தைக் குறித்த) எந்த கன்ம சம்பாத்தியமும் உலகபந்தத்துக் கேதுவான கன்மத் தையு மல்லவென் றறியவேண்டும். இவ்வாறு தெரிந்து கன்மம் புரிந்தவன் எவனே அவன் மோக்ஷத்துக் கருகனுவன். 9

உள்ளுரை:—எக்கியாதிய கர்மயோகியாவான் தான்கொண்ட சத்கர்மாக்களி னிதுமுடியும்படி நன்மார்க்கத்தால் பொரு ளைத் தேடும்போதே "இதை நம்பிரயோசனத்துக் குபயோ கிப்போ" மென்றெண்ணுது யஞ்ஞாதிகளைச் செய்துவருவா னேல் அதனால் பகவான் ஆராதனையடைந்து அன்புமீதுற, அவனது அநாதிகால சம்பந்தமாயுள்ள கர்மவாசனையை யொழித்து மோகமற்றதான * ஆத்மாவலோகனத்தையு முண்டு பண்ணுவரென்க.

இன்னுங் கேட்பாய் அருச்சுன! இத்தகைய உத்தம கன்மத் தைப்பற்றி பூர்வம் பிரம்மதேவராற் சொல்லப்பட்ட சிலாக்கியமான வாக்கியங்களையும் எண்டெடுத்துக் கூறுதும்: கன்மபந்த சகிதமான ஜீவர்களைச் சிருட்டிசெய்த பிரமன் அவர்களை நோக்கி எ சீவர்களே நீங்கள் விட்டுணுரூபமாயுள்ள எக்கிய கன்மங்களைச் செய்வித்து விரு த்தியடையுங்கள். அதனுலுங்களுக்கு இஷ்டகாமியார்த்தங்களெல் லாம் எளிதில் கைகூடும். 10

* ஆத்மாவலோகனம் - ஆன்மதரிசனம்.

எப்படியென்றால் அந்த யெக்கியத்தினாலே தேவப்பிரீதியாக ஆராதனை செய்துவருவீர்களாயின் அதன் பிரயோசனமாக உங்களுக்கு அந்தத்தேவர்கள்மழை பெய்யச்செய்து சுபிக்ஷத்தை யுண்டு பண்ணுவார்கள். ஆகவே அத்தேவர்களும் நீங்களும் பரஸ்பரம் விருத்தியடைந்து மேன்மையை யடையுங்களென்று கூறியவாறு நாளதுவரையிலும் நடந்தேறி வருகின்றது. 11

அருச்சுன! ஜீவகோடிகள்செய்து வாாநின்ற இவ்வித எக்கிய கன்மங்களினாலே தேவர்களெல்லாம் சந்தோஷ சித்தத்தோடு மழைமூலமாக அனைவர்க்கும் இஷ்டகாமியார்த்தங்களைக் கொடுத்தருளும்போது அந்தப்பதார்த்தங்களைத்திரும்பவும்எக்கியமூலமாய் அத்தேவர்கட்கு ஆராதனைசெய்வித்துப் பிரசாத பலனைப்புசியாது, சுதந்தரமாகத்தானே புசிக்கிறபாவனையால் உட்கொள்பவன் எவனோ அவன் மகான்களாலே தூஷிக்கப்படுவதுமன்றி பரம மூடனும் திருடனுமாவானென் றறிகுதி. (இங்கே திருடனென்றது தேவர்களாற் றரப்பட்ட பொருளைக்கொண்டு அவர்களுக் கர்ப்பணஞ் செய்யாது தானேயனுபவிப்பவனுக்காகுமென்க.) 12

இன்னும் மேற்கூறிய எக்கியங்களானவை பஞ்ச எக்கியங்களாகும்: இவ்வித பஞ்ச எக்கியங்களையுஞ் செய்துமிஞ்சிய அன்னபானாதிகளைத் தெய்வப்பிரசாதமாகக் கொள்ளக்கூடிய மகாவிவேகியானவன் பஞ்சமகா பாவங்களி னின்றும் விடுபடுவான். இவ்வாறன்றித் தன்சொந்த குடும்பத்தார்களோடுமட்டும் புசிப்பானாயின் அந்த துராசாரன் பாபரூபமாகிய அன்னபானாதிகளைப் புசிக்கின்றானென் றறியக்கடவாய். ஒப்பற்ற புண்ணிய கன்மங்களாலே லோகமெல்லாம் இரக்ஷிக்கப்படுகிறபடியால் நீயும் கன்மங்களை செய்ய வேண்டுமென் றறிவாயாக. 13

பஞ்சமகா எக்கியங்களாவன:—தேவ எக்கியம், பிரம்ம எக்கியம், பிதுர் எக்கியம், மனுஷிய எக்கியம், பூத எக்கியம் என ஐந்து வகைப்படும் இவைகளுள் தேவ எக்கியமாவது அக்கினியில் ஓமஞ்செய்தல்; பிரம்ம எக்கியமாவது வேதாத்தியயனஞ் செய்தல், பிதுர் எக்கியம் பிதுர்த் தேவதைகளுக்குத் திருப்தி செய்தல்; மனுஷ எக்கியம்வந்த * அதிதிகளுக்கு அன்ன வஸ்திராதியனகொடுத்தல்; பூத எக்கியம்இதரசெந்துக்களுக்கு இசைந்த ஆகாரங் கொடுத்தல் என்பனவாம்.

* அதிதி - சந்நியாசி.

இன்னும் உலகங்கள்யாவும் கன்மங்களாலேயே விளங்குகின்ற தெவ்வாறெனின், பிராணிகள் சுக்கில சுரோணிதத்தாலே விருத்தியடைந்ததற்குக் காரணம் அன்று காரங்களாம்; அன்றுகாரங்களுக்குக்காரணமாயுள்ளது மழையும், அம்மழைக்கு யேது இந்திரனும், இந்திரனது வெகுதற் பிரசாதத்துக்குக் காரணம் எக்கியங்களும், எக்கியங்களுக் கேதுவானது கன்மமுமாகுமென்க. 14

சர்வாதாரமாயுள்ள அந்த சத்கர்மங்களைப்பற்றி வேதங்களிற் சொல்லப்பட்டுள்ளன அந்த வேதங்கள் கடவுளாலே அருளிச்செய்யப்பட்டன. அக்கடவுள் எங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருந்தாலும் முக்கியமாய் எக்கியத்தினிடமாகச் சுதந்தரமாய் விளங்குவர், எவ்வாறெனின். 15

அருச்சுன! பிராணிகளுக்கெல்லாம் அறம்பொருளின்பம் வீடு என்னும் புருஷார்த்தங்கள் நான்கையும் விளைத்தற்குக் காரணமாயுள்ள கன்மசக்கரத்தைக் கடவுளாலேற்படுத்தப்பட்டிருந்தும் அதன்படி கன்மஞ் செய்யாதவனுக்குப் பிழைப்பு இழுப்பாகும்; எவ்வாறெனின் கடவுள் வாக்காகிய வேதத்தினுலே புருஷாளுக்குக் கன்மத்திலே முயற்சியுண்டாம். அக்கன்ம முயற்சியால் மழையும், அம்மழையால் அன்ன மூலப்பொருள்களும், அப்பொருள்களால் சீவர்களும் உண்டாகின்றுர்கள். இந்தச் சீவர்களுக்குக் கன்மத்திலே உளக்கப்பாடுண்டாகும். இவ்வாறுய்வருகிற கன்மசக்கரத்தை அநுட்டியாதவன் பாவரூபமாயிருக்கிற ஆயுளையுடையவனுவன். அன்றியும் கன்மேந்திரியங்களினுலே விஷயங்களில் வீழ்ந்து வீண்காலங் கழிப்பன். இவனேசுத்த அஞ்ஞானியாகும். இவனுக்கு யாதொரு நற்கதியுங்கிடையாதாகையால் கன்மங்களை க்ஷணப்போதும் விடக்கூடாவாம். அவ்வாறுவிடாது செய்பவனுக்குச் சித்தசுத்தியும்; அச்சுத்தியால் முத்தியும் லபிக்குமென்று நிச்சயமா யறிவாயாக. 16

ஒருவன் கன்மயோகியாயினும் ஞானயோகியாயினும் எக்கியஞ் செய்த மிச்சத்தைக்கொண்டு வயிறுவளர்த்தல் வேண்டும். அங்ஙனஞ் செய்யாது சுயப்பிரயோசனத்தையே நாடிவருவானேல் தான் பிரவிர்த்தித்த யோகசித்தியும் மேல்பெற வேண்டிய ஞானசித்தியு முண்டாகாதென்க. அன்றியும் அவன் சரீர போஷணையானது பாவபோஷணையாகவும், பாவங்களைச் செய்யும் பொருட்டாகவே ஆயுளுள்ளவனுகவாவது இவ்விருவகையாய் அலக்கழியும் ஆயுளுள்ளவ

ணுகவாவது ஆய்விடுவன். இன்னும், மேற்கூறிய எக்கிய கன்மங்களை முக்கியமாகவே செய்யவேண்டுவ தென்னெனின், எக்கியமானது சூரியனது பல அபிவிர்த்திக்கும் அன்றி மேகவிர்த்திக்கும் ஏதுவாதலாலும், மேகவிர்த்தியே உலக ஜீவியத்துக் காதாரமாயிருப்பதாலும் அவசியமாகத் தேவப்பிரீதியான ஓமங்கள் செய்யவேண்டு மென்பதாயிற்று.

அருச்சுன! சாங்கியயோக ஞானிக்கு மேற்கூறிய கன்மமில்லையாகும். என்னெனில், இந்தஞானி புத்திர மித்திர களத்திராதிய பிரபஞ்சத்தில் சற்றும் பற்றற்றவனாய் ஆத்மானுபவத்திலும் ஆத்ம தரிசனத்திலேயும் எப்போதும் பிரயத்துவ சதாநந்த * சம்யோகிக்கி இதையன்றி வேறுவிசேடம் ஒன்றுமில்லை யாதலால் இவன் கன்ம பாத்தியனேயல்ல. 17

இன்னும் இந்த ஞானியாவான் உலகத் திருப்பதினாலே தனக்கிஷ்டமானபோது யேதேனும் சத்கருமங்கள் செய்துகொண்டிருப்பன். அதனாலிவனுக்குப் புண்ணியமுமில்லை பாவமுமில்லையாகும். மற்றும் உலகத்திலொட்டாத ஞானியென்பவன் கன்மஞ் செய்யாமலுமிருப்பன். அதனாலவனுக்கு இன்பமும் துன்பமுமில்லையாகும். ஆனால் மோக்ஷசுகத்துக்கு ஏதும் விரோதம் வருமெனத் தேவர்களையனுசரிக்கவேண்டாவோவெனின், வேண்டாம். அது இந்த ஞானிகளது அப்பியாச திசையிலேயேயன்றி முற்றிப்பெற்ற திசையில் வாராது. அவ்வாறுவரினும் அதனாற் பாதகமில்லை. இன்னும் எறும்பு முதல் பிரமதேவர் பரியந்தமுள்ள எந்த ஜீவபேதங்களாலும் ஞானிக்காகவேண்டிய காரியம் ஒன்றுமில்லையாதலின் ஒரு கன்மமும் செய்யவேண்டுவதில்லை. அன்றி ஒருசமயம்செய்வார்களாயின் அதுவும் உலகோபகாரமாகும். 18

ஆகையினாலே ஏ அருச்சுன! பலனை யெதிர் நோக்காது செய்யவேண்டிய கன்மங்களை அவ்வப்போது நீ செய்யக்கடவாய். ஆகவே மனிதன் பற்றின்றிச் சத்கன்மஞ் செய்துவருவானாயின் ஈற்றில் பரப்பிரமத்தைச் சேர்வன் என்பது திண்ணம். 19

சுவாமின்! தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய இத்தகைய உத்தம கன்மத்தைச் செய்து அதனால் மேலான ஞானயோகத்

* சம்யோகம் - சேர்க்கை.

யைப் பெற்றவரு முளரோ? கேளா யருச்சுன! பூர்வம் சனகாதியர் முதலா யநேகர்கள் இக்கன்மங்களை வேதத்தில் விதித்தவாறு மனஞ் சலியாது பலப்ரீதியின்றிப் பகவத் பிரீதியாகச்செய்து மோக்ஷமடைந் திருக்கிறார்கள். இதுநிற்க; இக் கன்மத்தைவிட மேலான ஞானமென்ப துனக்குச் சித்தித்திருப்பினும் புண்ணியகன்மங்கள் செய்விக்கிறதற்கு யோக்கியனானதால் லோகோப காரத்தைக் கருதியாவது மெப்படியும் நீ செய்தேதீரவேண்டும். 20

திருஷ்டாந்தமாக, சனகர் முதலானவர்களுக்கு மெஞ்ஞானம் பிறந்தும், அவர்கள் க்ஷத்திரிய குலத்திற் பிறந்த காரணத்தால் சந்நியாச ஆசீர்மத்தைப்பெற ஏதுவில்லை அவர்கள் க்ஷத்திரியர்களாய்ப் பிறத்தற்கேதுவான பிராப்தகர்மத்திற்கிணங்க கர்மத்தைவிடாது தங்களுடைய ஞானயோகத்தையுஞ் சாதித்து வந்தார்கள். இவர்களைப்பார்த்த பாமர ஜனங்களும் அவர்களைப்போலவே நடப்பார்களாதலால் மற்றவர்களையும் நல்வழிப்படுத்தும் பொருட்டே இவ்வாறு செய்தார்களாயினும் யதார்த்தமான அவர்களது ஞானத்துக்கு முத்தி சித்தித்தது.

சுவாமின்! இப்போதுகூறிய கன்மயோகத்தை அப்பியாசியாயுள்ள ஒருவன் செய்யவேண்டியது நியாயமே. அதைவிட்டு * ஆரூடதிசையிலுள்ளவர்களும் தாங்கள் செய்கிற கன்மங்களினால் எப்படி லோகோபகாரமாகும்? அருச்சுன! கேட்பாய்! ஆரூடதிசையையடைந்த யாதொரு சிரேட்டர்கள் அநுட்டிக்குங் கன்மங்களையே சாதாரண ஜனங்களும் அநுசரிப்பார்கள். அன்றி, எந்த சாஸ்திரத்தைப் பெரியோர்கள் பிரமாணமாகக் கொள்வார்களோ அதையே சிறியோர்களும் கைக்கொள்வார்கள். இது உலகியல்பாதலின் உலோகோபகாரத்திற்கென்றே யறிவாயாக. 21

சுவாமின்! ஞானயோகம் சித்திபெற்ற பின்னர் லோகோபகாரமாகக் கன்மஞ்செய்தவர்கள் வேறுயாரு முண்டோ? உண்டு, சுவர்க்க மத்திய பாதாள மென்கிற மூன்றுலோகங்களிலும் மெனக்காகச் செய்யவேண்டுவனவும் நான் பின்னே அடையவேண்டுவனவும், முன்னே அடையாததும் ஒன்றுமில்லையாம். அவ்வாறிருந்தும் சத்கருமங்களை மிகப் பிரீதியுடன் நானேசெய்து வருகிற

* ஆரூடதிசை - பக்குவஞானதிசை.

போது அப்பியாசியாயுள்ள நீ எப்படி செய்யாது விடலாம்? ஆனல் நாம் இன்னகருமங்கள் செய்தோமென்பதை உனக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய தவசிய மாதலின் அவையுங் கேட்பாய்; சாஸ்திரோக்த மாக விவாக முதலியனவுஞ் செய்துகொண்டோம்; சற்குருவாகிய சாந்திபரிஷியினிடமாகச் சென்று உபதேசமும் பெற்ருேம். மற்றும் அந்தக் குருமூர்த்திக்கும் அவர்க்குச்சமான தீரரான குசேலர் முத லான மகாப் பிரபதிகளுக்கும் பணிவிடை முதலானவைவுஞ்செய்து இன்னும் அன்னவர்போன்ற மஹத்துக்களின் பாதரேணுக்காகப் பின்ருெடர்ந்து திரிந்தும், மற்றும் வேதோக்தமான சத்கருமங்களை யும் நான் செய்து வருகிறது உனக்குப் பிரத்தியக்ஷமாகத் தெரிந்தி ருந்தும் தெரியாதவன்போற் கேட்டனையே! 22

சுவாமின்! தேவரீர் எனக்கெடுத்தோதிய உத்தம கன்மத்தை லோகோபகாரமாகச் செய்யாவிடின் யேதும் தோஷமுண்டோ? ஆம்; அருச்சுன! நாம் கன்மஞ்செய்து காட்டாத வரையில் உலகத் தார் கன்மஞ்செய்பு முறைதெரிந்து நடத்தவும், அதனிடத்தில்விரு ப்ப முற்றவர்களாய் விடுவார்களன்ருே? ஆதலின் அதநிமித்தம் நாமும் செய்ய வேண்டியதா யிருக்கிறது: இவ்வாறு கன்மஞ் செய் யாது விடுவனேயாயின் யாவரும் என்யதார்த்தமார்க்கத்தையே யனு சரிப்பார்கள். ஆகையினுலென்க. (இதனுல் வருணம், ஆசிரமம் என்னு மிரண்டையும் அனுசரித்தே கன்மஞ் செய்ய வேண்டுமென் பது பெறப்பட்டது.) 23

இன்னும் உலகம் உய்யும்பொருட்டாக நாம் கன்மஞ் செய்து காட்டாதவரையில் வீணே வருணுசிரம தருமங்கள் கெட்டு முறை யறியார்களாய்க் கண்டபடி கன்மங்களைச் செய்து நிஷ்பலமாவதன் றிப் பாவத்துக்காளாகி நரகத்தை யடைவார்கள். இவர்கள் இவ் வாறு கெடுதற்கும் நாமே காரண பூதனுவோ மல்லவா? ஆகையி னுலேதான் பிரம ஞானியா யிருப்பினும் ஜீவகோடிகள் உய்யுமாறு காருண்யமாகக் கன்மஞ்செய்து வரவேண்டு மென்று வேதாதிகள் ஓதாநிற்கும். 24

ஆயின், அந்த பிரமஞானிகள் கன்மஞ் செய்யவேண்டிய விதத் தையும் விவரிப்பக் கேட்பாய்: அஞ்ஞானவசத்தர்களா யுள்ளவர்கள் சுயப் பிரயோசனத்தை யெதிர் நோக்கிக் கன்மஞ்செய்வதுபோ லல்

லாது நிராசையாய் லோகோபகாரார்த்தமாகவே தற்சுதந்தரமன்றியும் செய்து வருவார்களென் றறியவேண்டும். 25

சுவாமின்! கூறியதறிந்தேன்; அவ்வாறாயின், சர்வ ஜீவ தயா சொரூபர்களான பிரம ஞானியர்கள் அபக்குவர்களுக்கு நேரே இதோபதேசமும் தத்துவமார்க்கத்தைப் பற்றியும் ஏன் உபதேசிக்கக் கூடாது? அருச்சுன! சுயப்பிரயோசனத்தைக் கருதி கன்மஞ் செய்யும் அஞ்ஞானியர்களுக்குப் பிரம்மஞானியர் நிஷ்காமியமாகக் கன்மஞ் செய்யவேண்டு மென்று கூறின் அவர்கள் புத்தியில் பேதந் தோன்றும். அதனாலது கூடாதாம்; ஏனெனில் இவர்களில் காமியமாயேனும் புண்ணிய கன்மங்களைச் செய்யாதவர்களுங் கலந்திருப்பார்களாதலால் அவர்கட்கு எவ்வாறு தத்துவ உபதேசஞ் செய்யலாகும்? ஆதலினாலேயே ஞானிகள் தங்கள் வருணாசிரமத்துக்குறிய கன்மங்கள் செய்து மற்றவர்களையும் அவரவர் கன்மத்தில் ஊக்கப்படச் செய்யவேண்டுமேயன்றி தத்துவ உபதேசஞ் செய்ய நியாயமில்லையென்க. அன்றி, உபதேசிப்பார்களாயின் அவர்களது நன்மையைக் கருதித் தீமை செய்ததேயாகும். 26

இதனால் * அஞ்ஞானிகள் செய்யவேண்டிய கன்மத்தை ஞானியாவான் நன்றாயும் ஊக்கமாயுஞ் செய்து அவர்களையும் அக்கன்மத்தையே அநுசரிக்குமாறு செய்தல்வேண்டுமென்பது நன்கு விளங்குகின்றது.

சுவாமின்! ஞானியர் செய்யுங் கன்மத்துக்கும் அஞ்ஞானியர் செய்யுங் கன்மத்துக்கும் பேதமென்ன அருள்செய்க; அருச்சுன! மாயாசம்பந்தமான மூவித குணங்களோடுங் கூடிய தேகேந்திரியாதிகளே நாமென்கிற அகங்காரத்துடன்கூடிய அஞ்ஞானியாவான் அந்த மாயையினாலே மறையப்பட்டுள்ள அபுத்தியினாலே செய்யப்படுகிற கன்மங்களெல்லாம் நான் செய்கிறேனென் றெண்ணுவன்; ஆகவே அகங்காரசித்தமாய்வந்த யிந்தகன்மத்தில் பந்தமே விளையுமென்க.

மற்றும் ஞானியாவான், தான் கன்மஞ் செய்யும்போது "தேகேந்திரியாதிகளும் நாமல்ல; கன்மங்களும் நமக்கல்லவென்றுந், தன்னைத் தானறிந்தவனாய் மாயாசம்பந்தமான தேகேந்

* ஈண்டு - அஞ்ஞானியென்றது, ஆத்மஞானம் பூர்த்தியா யுணராத கன்மிகளை யென்க.

திரியாதிகளாலே செய்யப்படுகிறகன்மம் திரிவிதகரணங்களாலேயே செய்யப்படுகிற தென்றும், ஒருகன்மமும் தான் தனக்காகச்செய்கிற தில்லையென்றுந் திடமான நிச்சயஞ் செய்திருப்பான். இந்த நிச்சயத்தாலேயே மோக்ஷமெய்துவனென்றறிக. 28

மாயா விசேஷத்தினாலே உண்மையறியாத மந்தரபுத்தியுடையோர்கள் தங்களிஷ்ட மெவ்வாறோ அவ்வாறெல்லாம் கன்மங்களைச் செய்வார்கள்: எல்லாமுணர்ந்த ஞானிகளால் அவர்களது புத்தியை மாற்றலாகாது; இவ்வாறு ஞானியர் முதலனைவரும் கன்மங்கள் செய்ய வேண்டுவது அவசியமா யிருப்பதால் நீ யிப்போது பிரம்ம ஞானியமல்லவாதலின் கன்மத்தையே செய்யவேண்டும். 29

முக்குணகாரிய மின்னனவென்று வுனக்குத் தெரிவிக்கின்றோம் கேட்பாய்:—மூலப்பிரகிருதியென்கிற மாயையில் ஆடும் சத்திகள் மூன்றென்று ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அம்மூன்றையுமே யிங்கே முக்குணங்க ளென்றது. அவை 1-சத்வம், 2-ராசதம், 3-தாமதம் என்பனவாம் அவைகளில் சத்வம்-நன்மையுற்றது: ராசதம்-சுருசுருப்புற்றது: தாமதம் - தீமையுற்றது: இக்குணங்கள் தனித்தனியே சேடிப்பதில்லை: எப்போதும் கலந்தே வியாபிக்கும் சுபாவத்தோடுங் கூடியன. இவை யொன்றுக் கொன்று சமமாய்க் கலந்திருப்பதில்லை. சாதாரணமாய் மூன்றில் ஏதோ ஓர் குணமாத்திரந் தனியாய் நிற்பதுபோலவும், மற்றையிரண்டு குணங்களு மில்லையெனத் தோற்றும் விதமாயும் அவ்வளவு ஏற்றக்குறைவாயுங் கலந்து நிற்கும்: இவ்வாறாகியகுணங்கள் சேடித்ததை ஞானிகளறிவார்கள். எவ்வாறெனில், மனதில் ஆசை ஜனித்தால் 2-வது, குணமேலிட்டிருக்கிறதென்றும், மதாசாரக் கன்மங்களைச் செய்வதில் வெறுப்புண்டாகும்போது 3-வது குணம்மேலிட்டிருக்கிறதென்றும் அக்கடமைகளைச்செய்யவிருப்பமுண்டாயின் முதலாவதுகுணம் சேடித்திருக்கிறதென்றும் அறிந்துகொண்டு ஞானிகள் அதன்வழி செல்லாதடக்கி நிற்பர். அஞ்ஞானிகளோ வென்றால் அதன்வயப்பட்டுத் துன்புற்றுச் சென்மத்துக் குள்ளாவார்களென்பது திண்ணம்.

சுவாமின்! நான் கன்மஞ் செய்ய வேண்டிய விஷயத்தில் தேவரீர் கிருபா காரணமாக வற்புறுத்துவதால் எவ்வாறு செய்ய வேண்டுமோ அந்த விவரத்தைத் தெரிவிக்கக் கோருகின்றேன் அருச்சுன!

தெய்வா தீனமாயிருக்கிற கன்மத்தைச் செய்கின்றோமென்றெண்ணியும், பஞ்சேந்திரியங்களின் வழிசெல்லாது பலனையும் எதிர்நோக்காது சர்வகன்மங்களையும் நமக்கே அர்ப்பணஞ்செய்து "நான் செய்கிறே" னென்கிற அகங்காரத்தையும் விட்டு, "இந்த கன்மத்தைச் செய்ய வேண்டுமே" யென்று மனதில் வருத்தமு மடையாது யுத்தத்தையே செய்யக் கடவாய். 30

சுவாமின்! தேவரீர் கூறியவாறு செய்வேனுனல் யானடையும் பலன் என்னவோ? அருச்சுன! "ஐயோ! துக்கயேதுவான கன்மத்தைச் செய்யச் சொல்கிறார்களே" யென்றெண்ணுமல் பக்தி சிரத்தையுடன் நம்விஷயத்தில் அருவறுப்பின்றி யென்னுற் கூறப்பட்டபடி யுத்தகன்மத்தைச் செய்வாயானுல் சித்தசுத்தி யுண்டாகி அதனுல் ஞானமும், ஞானத்தால் கன்மபந்தங்களி னின்றும் விடுபட்டு மோக்ஷமு மெய்தப்பெறுவாய். 31

சுவாமின்! இவ்விதமாகக் கன்மஞ் செய்யாது விட்டேனுனல் எனக்குண்டாந்தோஷமென்ன? அருச்சுன! நாம்மேலேகூறியநமது * மதத்தில் அருவுறுப்புற்று யாவர் செய்யாது விடுவார்களோ அவர்கள் பிரம்மஞானமும் கன்மஞானமு மிழந்து கதியடைவதற்குச் சாதகமான யாதொரு ஞானமுமின்றி விவேகங் கெட்டு நாசமடைவார்கள். ஆகையினுலே நீ கன்மத்தை விடாது செய்க. 32

சுவாமின்! ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் சுயகன்மங்களாலேயே சுலபமாய் மோக்ஷமடையவேண்டிய நியாய மிருக்க, பலனை விரும்பாமலும்; பஞ்சேந்திரியங்களின் விஷயத்தையொழித்தும் யாவரும் ஏன் சுயகன்மங்கள் செய்யவில்லை? அருச்சுன! சரீரத்தின் குணதோஷ முதலானவைகளை யறிந்திருக்கின்ற மகான்கள்முதல் ஏனையவர்களும் அவரவர்கள் முன்செய்துள்ள கன்மானுசாரமாக ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு விதமான கன்மானுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறதுபோல அஞ்ஞானியர்களும் முன்னைய கன்மயீடான துர்ப்புத்தியால் துர்க்கன்மங்களை யனுபவிக்கும்போது அவர்களாலே பஞ்சேந்திரியங்களை யெவ்வாறு அடக்கக்கூடும்? அன்றியும் அவர்கட்கு இதுசெய்யவேண்டும், இதுசெய்யா தொழிய வேண்டு மென்று சொல்வதும் பிர

* மதம் - சம்மதம் அல்லது அபிப்பிராயம்.

யோசனமற்றதாய் முடியும்; இக்காரணத்தாலேயே அனைவராலும் சுதன்மஞ் செய்யக்கூடியதா யில்லையென்றறிவாயாக. 33

சுவாமின்! யார்யாரும் பூர்வசென்ம வினைக்கீடாக அநுபவிக்க வந்த யிந்தசென்மத்தில் வினைப்பயனை யனுபவித்தலாகிய காரியத்தி லிருக்கும்போது பஞ்சேந்திரியங்களையும் எவ்வாறு நிக்ரகஞ்செய்யக் கூடும்? அப்படிக் கூடாதபோது அதனால் விருப்பு வெறுப்புண்டா கித் தப்பாமல் பந்தமுண்டாதற்குச் சந்தேகமுமில்லையே. ஆகவே சீவர்களை யெவ்வாறு குற்றங் கூறலாம்? அறிவிற் சிறந்த அருச்சுன! விஷயங்களைக் கிரகிக்கும் பஞ்சேந்திரியங்களானவை நல்லகாரியத் தால் சந்தோஷமும் தீய காரியத்தால் வெறுப்பு முறுகின்றன. இவ் வாறனுபவித்தல் சந்நியாசிகளுக்கு விரோதமாதலால் அந்தவிருப்பு வெறுப்பின்வழி யனுசரித்தல் கூடாவென்று சாஸ்திரங்களாலேயும் பெரியோர்களாலேயும் விளங்குகின்றன. பிராப்தவசத்தினாலே ஆற் றிடைவிழுந்து தவிக்கின்ற மனிதனைக் கரையேற வொட்டாமல்அவ் வாற்றுநீரிழுத்து அழுத்துவதுபோலவே சாஸ்திரங்களும் முன் செய்த தீவினைப்பயன்களும், அவனவன் உத்தமகன்மங்களைச்செய்து புண்ணிய மேலீட்டினாலே ஈசுர உபாசனையைச் செய்யவொட்டாமல் தடுக்கின்றன. இவ்வாறு சத்கருமந் தடைபடவே விஷயபோகங் களை யிச்சித்து அதனால் விருப்பு வெறுப்பும் விர்த்தியாகி பாசபந் தங்கள் பற்றும்படிச் செய்விக்கும். இதன்றி, பூர்வம் புண்ணிய கன் மங்கள்செய்து பகவானை யுபாசித்திருந்தால், நிவர்த்தி சாஸ்திரங் களில், விருப்பு வெறுப்பின்றி ஈசுர உபாசனைசெய்து மோக்ஷமடை யச் சொல்லியவற்றையே நம்பி யுபாசித்து மோக்ஷமடையவேண்டு மென்னும் பிரியமுள்ளவனைப் பஞ்சேந்திரிய நிக்ரகஞ்செய்யாமல் விடும்படி அவனது பூர்வகன்மமானது ஒருபோது மிழுக்காதாம். ஆகவே அவன் அவ்வாறே செய்து மோக்ஷமே யடைவன். ஓடமேறி யவனை ஆறிழுக்காது கரையேறிச் சுகமாய்ப் போகச்செய்வது போ லவே நீயும் அநேக சென்மங்களில் புண்ணிய கன்மங்கள் செய்து அதன் சாக்ஷியாக விஷயபோகங்களில் விருப்பமின்றி மோக்ஷத்தி லிச்சை யுடையவனாயிருப்பதினாலேயே அதைநிறைவேற்றும் பொரு ட்டுப் பரப்பிரம்ம சொரூபனான நானே உனக்கு இரதசாரதியாகவந் திருப்பது மன்றி ஞானோபதேசமுஞ் செய்து வருகிறதினாலே உன் னைப்போன்றவர்களுக்குப் பஞ்சேந்திரியநிக்ரகஞ் சர்வசாதாரண மாய்க் கூடுமாகையால் இராகத்துவேஷமின்றி க்ஷத்திரியதருமமான

யுத்தஞ் செய்து பகவத் பிரீதி செய்வாயாயின் இந்த ஜென்மத்தி லேயே மோக்ஷமடைவாய்; இதைத்தவிர மோக்ஷமடையவேறுவழி யில்லை. 34

(தற்காலத்திற் பெரும்பாலார், "சாஸ்திர ஆராய்ச்சிக்கும் புருஷப் பிரயத்தனத்துக்கும் சவகாசம் எங்கே யிருக்கிற" தென்று கூறி வீணே சோம்பேறிகளாய்க் காலங் கடத்துகிறார்கள், பிரதமமாக சத்சாஸ்திர ஆராய்ச்சிசெய்ய யெண்ணங்கொண்டபோது துவக்கத்தில் விருப்புவெறுப்பை நாளடைவில் நசித்துவரல்வேண்டும. ஏனெனில், புருடனுனவன் மாயாசுபாவ வியல்பானவனுதலால் இராகத் துவேஷங்களின் மூலமாகவே அவனைத் தன்வழியிழுத்து விஷய விவகாரங்களில் தடிப்பேற்றுகின்றது. இதனுல் அவன் தனக்குரிய யதார்த்த தர்மங்களைவிட்டு இதர தர்மங்களை விரும்பிச்செய்கிருன். ஆகையால் அவன் இராகத்துவேஷங்களாகிய எண்ணங்களை அவற்றின் சத்துருவாகிய விவேக திடத்தைக்கொண்டு அடக்கி வருவானேல் காலக்கிரமமாகச் சாஸ்திராராய்ச்சியில் கருத்தொருமித்துவர சாத்தியமாம். ஆதலினுலே யாவரும் இராகத்துவேஷங்களுக்குட்படா திருத்தல் வேண்டும். இன்னும், அவைபுருடனது ஞான விர்த்திக்கு இதசத்துருவாகின்றன; சன்மார்க்கத்தில் நடக்க இச்சை கொண்டு செல்லுழி மார்க்கத்திற் கள்ளரைப்போன்று மறிக்கு மாதலாலென்க.)

சுவாமின்! மோக்ஷமெய்தற்குச் சாதனம் கன்மமென்றீர்கள்; அப்படியாயின் இந்த யுத்தகன்மத்தையன்றி வேறே சிரேட்டமான எந்த கன்மத்தையாவது ஏன் செய்யலாகாது? அருச்சுனனே! க்ஷத்திரிய வம்சத்திற் பிறந்த உன் சொந்தகன்மத்தைக் கைவிட்டு வேறெந்த கன்மத்தையுஞ் செய்தல் சாஸ்திர விரோதம்: அன்றியும், குணமான பிறனது கன்மத்தைக் காட்டிலும் குணமிலாச் சொந்த கன்மமே மிக மேன்மையதாதலால் விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சாவதானமாகச் சுதன்மமாகிய யுத்தவிர்த்தியையே செய்க. இதுவே உனக்குச் சிரேஷ்டத்தைத்தரும். ஒருகால் யுத்தவாயிலாக மரணமுறினும் அதனுற் பரலோகமுங் கிடைக்கும்; பிறகன்மங்களைச் செய்தால் இம்மைமறுமைகளில் பயம், துக்கம், குறைவு இவை

முதலியன வுண்டாகும். இதுவன்றித் தங்கள் தங்கள் சொந்த கன்மங்களி லெந்தக்குறை யிருந்திடினும் அதனாற் சிறிதும் இழிவில்லை. பிறகன்மத்திலோ இழிவுண்டாம். 35

சுவாமின்! ஒருவன் விருப்பு வெறுப்படைந்து பாவ கன்மஞ் செய்யாது புண்ணியகன்மமே செய்யவேண்டுமென் றெண்ணி யிருப்பினும், அவ்வாறு செய்யவொட்டாமல் மற்றொருவனால் வற்புறுத்தி யேவப்பட்டு சனன மரணங்களுக் கேதுவான பாவ கன்மங்களைச் செய்யும்படி ஆக்குவித்தவன் யாவன்? 36

அருச்சுன! சத்கர்மஞ் செய்யக்கூடியவனைப் பாவகன்மஞ்செய்யும்படி ஆக்குபவன் யாவனெனின், இராசத குணத்திற் றோன்றிய காமனென்பவனாலேயாம். அந்தக் காமனே தனக்கிச்சையானபதார்த்தங் கிட்டாவிடத்துக் குரோதரூபமாயு மாறுதலடைந்து போகங்கள் எவ்வளவுவரினும் திருப்தியடையாமல் தன் வசப்பட்டாரை யெல்லாம் பாவ கன்மங்களையே செய்யத் தூண்டியும் வருவான், ஆகவே மகாபாவியும், மோக்ஷ மார்க்கத்திற் செல்பவனை வழிமறுக்குங் கொடிய கள்வனு மிவனேயென்றறிக. 37

ஒருவனால் கொண்டாடப்படுகிற கன்மங்கள் பலவற்றையும்முக்கியமாக விருத்திசெய்ய முன்வருவது காமமேயாம், ஞான யோகியர்களையும் பூர்வவாசனையாக சப்தபரிசாதி விஷயங்களாலிழுத்து தொந்திக்கும் சுபாவமுடையதானால் சாமாணியரைச் சென்னுயன்னக் கவ்வாது விடுமோ! இந்தக் காமயமே விஷயங்களிற் செல்லும்போது தடுப்பாரைச் சீறுங் குரோதமாகவுந் திரிந்து அவர்களை வருத்தாநிற்கும். இது இராசத குணத்தி லுற்பவமாகி யோக ஞானனுபவங்களுக்குச் சகசத்துருவாகிப் பிரம்ஹத்தி முதலான பெரும்பாவங்களுக்குக் காரண மாதலின் இதை பாவ சொரூபமென்றே சொல்லப்படும். அன்றியுந் தர்மார்த்த காமமோக்ஷங்களுக்கு விரோதியாதலின் சத்துருவெனப்பட்டது.

இன்னும் இக்காமயம் பிறவியைக் கொடுத்தே பெருந்துயராழ்த்துமென்றும், நிட்காமியமே பிறவியைக்கெடுத்துப் பேரின்பத்தாழ்த்துமென்றும் 'மணிமேகலை' யிரண்டாங் காதையினோர்பாற் காண்டகுசெய்யுட் டுணுக்கைமீண்டுங் காண்க.

பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவா ருறுவது பெரும்பேரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது பின்னது
அற்றோர் உறுவ தறிக.

சுவாமின்! மோக்ஷா பேக்ஷைகொண்டு ஞானமார்க்கத்திற் செல்வோர்க்குக் காமன் விரோதியென்ப தெவ்வாறு? அருச்சுன! புகையினுல் மறைப்பட்ட அக்கினியைப்போலவும், அழுக்கினுல் மறைபட்ட கண்ணுடியைப் போலவும், தோற்பையினுல் மறைபட்ட * பிண்டம் போலவும் யதார்த்தமாயிருக்கிற ஞானத்தை இச்சை யென்னுங் காமன்மறைத்துப் புருஷனை நன்மார்க்கத்தில் நடக்கவேண்டுமென்றெண்ணவொட்டாமலும் எவ்விதத்திலும் இவனது ஆத்மசொரூபத்தை யறியவொட்டாமலும் நாசமுறச்செய்வன். 38

அருச்சுன! இன்னுங்கேட்பாய்: ஞானிக்கும் ஞானத்துக்கும் சத்துருவாயும், எவராலும் அறியப்படாதவனுயும், விஷயானுபவத்தில் திருத்தியற்றவனுயும், அக்கினியைப்போன்று தகித்துத் துன்பஞ்செய்கிறவனுயு முள்ள கொடிய † காமனுலே யதார்த்தமாயுள்ள ஞானம் முற்றிலும் மறைபட்டிருக்கும். 39

சுவாமின்! இத்தனை கொடியகாமன் எவ்விடத்துள்ளான், எவ்வகையாற் காணலாகும் என்பதை அருள்செய்க; அருச்சுன! இக்காமனுக்கு பஞ்சேந்திரியங்கள், மனம், புத்தியென்னு மிவ்விடங்களே யிருப்பிடமெனப்படும். ஆயினு மேற்கூறியவைகளில் சார்புள்ளவனு யிருந்துக்கொண்டு யதார்த்தமான ஞானத்தை மறைத்துத் தன்னை யுங்காட்டாது தன்னை யின்னகாலத்திற் பிறந்தவனென்றும், இன்ன காலத்தில் மரண மடைபவனென்றும் இன்னுனுடைய பிள்ளையென்றும், இன்ன குலத்தவனென்றுந் தெரியக்கூடாமல் பலவித பிரமைகளுக்கு ஆஸ்பதனுய் தேகியானவனை மோகிக்கச் செய்துகொண்டிருப்பன். 40

சுவாமின்! தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளியவாறு காமன் மோக்ஷ ஞானுனுபவங்களுக்கு நேர் விரோதியாகையினுலே அப்படிப்பட்ட துட்டனை முதலில் செயிக்கிறதற்குத் தக்க உபாயத்தை அநுக்ரகஞ் செய்தல் வேண்டும்; அருச்சுன! காமனென்பான் உன்னைச்சார்ந்து வசப்படுத்திக் கொள்ளுகிறதற்கு முன்னரே ஆசிரியருடைய கிருபைபெற்று இராகாதிகளைவிட்டுப் பக்தி சிரத்தையுடனே விகிதப்பட்ட புண்ணிய கன்மங்களில் பஞ்சேந்திரியங்களையும் நியமித்துவிட்டால் புத்தி முதலான இந்திரியங்கள் யாவும்

* பிண்டம் - கர்ப்பப்பையிலுள்ளசிசு.

† இங்கு காம்யம் என்னுங் குணத்தைக் குணியாக உருவஞ் செய்யப்பட்டது.

நிக்ரகஞ் செய்ததாய்விடும். அப்போது சாத்திரங்களாலும் ஆசிரியராலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அர்த்தங்களை ஆராய்ந்து நிச்சயித்திருக்கிற * பரோக்ஷ ஞானத்தையும், அவ்வாறு அநுபவமாகிய † அபரோக்ஷ ஞானத்தையும் நாசஞ்செய்யத்தக்க அந்தக்காமனை ஜெயிக்கலாமே தவிர வேறு எவ்வித மார்க்கமுமில்லை யென்றறிக.

சுவாமின்! ‡ சன்மார்க்கங்களில் புத்தி முதலான இந்திரியங்களை நியமித்துவிட்டால் இந்திரியநிக்ரகமுண்டாகி அதனாற் காமனை செயிக்கலாமென்றீர்கள்; அந்த புத்தி முதலானதுகளைத் தவிர வேறே ஒருவனிருந்தல்லோ அவ்வாறு செய்தல் வேண்டும்; ஆதலினாலே அந்தத் தனிமையானவனை நானறியும்படி அநுக்கிரகஞ்செய்தல்வேண்டும்? அருச்சுன! தூலபூதத் தொகுதிகளான தேகங்களைவிட சூக்ஷுமமான இந்திரியங்கள் பல; அப்பல யிந்திரியங்களினும் மனம் சூக்ஷுமம் சங்கற்ப விகற்பங்களுக் கேதுவான அந்த மனதைவிட நிச்சயஞ்செய்கிற புத்தியே சூக்ஷுமமும் சிரேட்டமுமாம் அப்புத்திக்கும் சிரேட்டமாயும் சாக்ஷியாயுமிருக்கிறவரே தேகியென்ற ஆன்மா. அவர்தான் உனது உண்மைவடிவம். அவரையே தொம்பத லக்ஷியார்த்தமான கூடஸ்தரென்றும், பிரத்தியேகான்மாவென்றும், அவரே தற்பதலக்ஷியார்த்தமான பரமாத்மாவென்றுஞ் சொல்லப்படும் அருச்சுன: இந்த நிச்சயத்தினாலே § சஞ்சிதமும் ¶ ஆகாமியமும் நீங்கினும் 0 பிராரத்த முள்ளவரையில் திரிவித கரணங்களைக்கொண்டு புண்ணிய கன்மங்களையே செய்துவருவாயாகில் காமனைச் செயித்தவனாவாய். 42

தொம்பதம், தற்பதம், அசிபதம் என மூன்றுபதமாம். இவைகளில் தொம்பதார்த்தம் - சீவன்; தற்பதார்த்தம் - ஈசுரன்; அசிபதார்த்தம் - அயிக்கியம்; இதுவே பதார்த்தமென்று சொல்லப்படும்.

---

* பரோக்ஷஞானம் - பிரமசைதன்னியத்தை விசாரித்தறிதல்.

† அபரோக்ஷஞானம் - பிரமசைதன்னியத்தை அந்தர் முகமாக நேரே தரிசித்தல். ‡ சன்மார்க்கம் - ஈண்டு மேலே கூறிவந்த பஞ்ச யெக்கிய காரியங்களைச் செய்துவரல். $ சஞ்சிதம் - நம்மால் அநுபவிக்கப்படாது எஞ்சிக்கிடக்கும் புண்ணிய பாவக்கூட்டம்.

¶ ஆகாமியம் - நாம் இப்போது செய்யும். இருவினைகள்.

0 பிராரத்தம் - நாம் இப்போது அனுபவிக்கிற நல்வினைப்பயன் தீவினைப்பயன்கள்.

தொம்பதார்த்த பூதனுன சீவசொரூப மெவ்வாறு தோன்றிய தெனின் அவித்தையும், அதிஷ்டான சைதன்னியமும், சைதன்னிய கற்பிதமான அபஞ்சீகிருத பூதகாரிய லிங்க சரீரமும், அதிற் பிரதிபிம்பித்த சிதாபாசனும், சிதாபாச தர்மமான கிஞ்சிக்ஞுத்துவ கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்துவாதிகளுங் கூடிச் சீவசொரூபமென்று சொல்லப்படும்.

தற்பதார்த்த பூதனுன பரசொரூபம் தோன்றிய தெவ்வாறெனின், மாயையும், அதிட்டான சைதன்யமும், அதிற் பிரதிபிம்பித்த ஈசுரனும், ஈசுர தர்மமான * சர்வஞ்ஞுத்வாதிகுணங்களுங்கூடி ஈசுர சொரூபமென்று சொல்லப்படும்.

அசிபதசொரூப மெவ்வாறு தோன்றியதெனில், கூடஸ்தனே பிரமம், பிரமமே கூடஸ்தனெனும் அயிக்கியார்த்தமா யறிவதே அசிபத சொரூபமாம்.

அருச்சுன! கன்மங்களெல்லாம் புத்திக்கே யென்றும், ஆன்மா நிர்விகாரியென்றும், புத்திக்குச் சாக்ஷியென்றும் அறிந்து, இவ்வாறு விசாரித்த புத்தியினுலே மனதை நிக்கிரகஞ்செய்து யெவராலுஞ் செயிக்கக்கூடாத இச்சாரூபமான விரோதியாகிய காமனை செயித்துச் சந்தோஷமா யிருப்பாயாக. 43

கர்மயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 3-க்கு சுலோகப்பொழிப்பு-162.

---

* சர்வக்ஞுத்துவம் - பேரறிவுடைமை.

நான்காவது அத்தியாயம்.

ஞானயோகம்.

அத்யாயவகை: மேற்கூறிவந்த இரண்டு அத்தியாயங்களில் விவரிக்கப்பட்டதும், கன்மயோகத்தைச் சாதனமாகவும் ஞானநிட்டையை லக்ஷணமாகவுங்கொண்ட சந்நியாச யோகமெனப்படுவதும் பிரவிருத்தி நிவர்த்தியென்னும் வேதார்த்த முடிவுகளடங்கியதுமாகிய இந்தயோகத்தையே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இந்த கீதைமுற்றிலும் போதிக்க நினைத்தாராகையால் வேதார்த்தத்தை முடிவுசெய்ததாய் நினைத்துக்கொண்டு அதன் வம்சாவளியைக் கூறித் துதிக்கின்றார்.

அருச்சுன! நித்தியத்துவமும், உத்தமமாயதும், அறிவாலறியக்கூடியதும், மோக்ஷசுகத்துக் கேதுவாயுமிருக்கிற இந்த ஞானயோக மார்க்கத்தைப் பூர்வம் நாம் சூரியனுக்கு உபதேசித்தோம், அந்தச் சூரியன் தன்புதல்வனை வைவசுதன் மனுவுக் குபதேசித்தனன். அந்தமனு இக்ஷுவாகு மகாராசனுக் குபதேசித்தனர். 1

இவ்வாறு பரம்பரையாய் விருத்தியாகிவந்த இந்த ஞானயோகத்தைப் பிரம்மரிஷிகளும் இராஜரிஷிகளும் மற்றைய அரசர்களும் தங்கடங்கள் பிதாக்களாலுபதேசிக்கப்பெற்று அநுட்டித்துவந்தார்கள். அக்காலத்திற்கும் தற்காலத்திற்கு மிடையில் அநேக ஆயிர வருடங்கள்கழிந்தன. அவ்வளவுகாலஞ்சென்றதினாலே ஆன்மகோடிகள் இந்த ஒப்பற்ற யோகத்தைக்கைப்பற்றாது நாளடைவில் காமன் என்பவனைப்பின்பற்றி அவனையேகுருவாகவுங்கொண்டுஅவனிஷ்டம் போற் கூத்தாடவே, இந்த யோகம் பிரபலப்படாமற் குன்றியது. இனி இந்தயோகம் நின்றுற் பிரகாசிக்க வேண்டுமென்றே முன்னைய இரண்டத்தியாயங்களினாலுங் கூறினேம். இனி நீ திடப்படுமாறு அந்த ஞான யோகத்தையே கூறிவருவோம் கேட்பாயாக. 2

அருச்சுன! இத்தகைய யோக ரகசியார்த்தங்களை மெத்தவும் பரிந்து நினக்குபதேசிக்கவந்த தெதுகொண்டென்னில், தற்போது நீ நம்முடைய அத்யந்த பக்தனு யிருப்பது மன்றித் தோழமை

யுடையவனுதலாலும், விஷயபோகங்களிற் சிறிதும் விருப்ப மற்ற வனு யிருப்பதாலும், சீவர்களிடத்திற் காருண்யமும் மோக்ஷத்தி லிச்சையு முடையவனு யிருப்பதாலுமே புராதன உத்தம அதியிர கசியமாயிருக்கிற இந்த யோக சாதனையை உனக்குச் சாதிக்க முன் வந்தோம். 3

சுவாமின்! தேவரீர் இத்துணைப் பிரியத்துவத்தோடும் எளி யேனை ஓர்பொருட்டாக வெண்ணிப்பரிந்து பரிந்து விரைந்து விரை ந்து தயைபுரிந்து அருட்டிறமையை யென்னென்று கருதி யென்னெ ன்று துதிப்பேன்! அருட்கடன் மடைதிறந்த வென் ஆண்டவ; எளி யேற் குபதேசித்தமைக்குக் கைம்மாருகச் சிசுருஷைசெய்ய செனம மீதென்றும் போராதே! என்செய்வாம்! நிற்க, பிரபோ! இப் போது சொற்பகாலங்களுக்குமுன் வசு தேவர்பாற்றோன்றிய தேவ ரீர், அளவில் நெடுங்காலமாய் விளங்கி வருகிற ஆதித்தனுக்கு எவ் வாறு உபதேசித்தீர்கள்? இதை யோசிக்கு மிடத்து முன்பின் விரோதமாயிருக்கிறதே! 4

அருச்சுன! நீ கேட்பது ஒருவாறு சரியே; ஆனாலும், நமக்கு முனக்கும் அநேகசென்மங்கள் கடந்திருக்கின்றன; அந்த ஒவ் வொரு செனனங்களிலேயும் நடந்த காரியங்களும் இருந்த ஜீவர் களையும் நாம் மாயாசுவாதீனத்தைக் கொண்டும் * சர்வக்ஞத்துவத் தைக்கொண்டுந் தெரிந்திருக்கிறோம், நீயோ அஞ்ஞான வசத்தனய் ஸ்தூலதேகத்தி லபிமானம் வைத்துக் காணப்பட்டவைகளி லெல் லாம் ஆசையுறுஞ் சீவனுயிருப்பதால் யாதொன்று மறியாய்: ஆக வே நாம் பூர்வசென்மத்தி லோதினேமென் றறியக்கடவை. 5

சுவாமின்! தேவரீர் புண்ணியம் பாவம் ஜனனம் மரணமாகிய இவைகள் யாதொன்றுமின்றி யென்றும் உருவமற்றவனு யிருக்கின் றேனென்று முன்னே அநுக்கிரகஞ் செய்தீர்கள்; யானும் அதை நம்பியே யிருங்கின்றேன். இப்போது சாதாரண சீவர்களைப்போ ன்று தேவரீருக்கு செனனுதிக ளுண்டென்று கூறிவருகிறீர்கள்; இது எவ்வாறுண்டாயிற்று? அருச்சுன! சர்வ லோகாதிக்கியனு யுள்ள நாம் பிறந்து வளர்ந்து பரமபத மடைந்தோமென்றும், இன் னும் பலவித லீலா விநோதங்கள் செய்வித்தோமென்றும் கற்றறிந்த

* சர்வக்ஞத்துவம் - பேரறிவுடைமை.

அநேக மேதாவிகளுக்கும் அச்சந்தேகமிருப்பதால் அதனுண்மை வெளியாகும் பொருட்டு ஏ பார்த்தா? நீ நல்லசமயம் பார்த்தாய்; நல்லது! கேட்பாய்: முன்னேகூறியபடி நான் சனனமரண புண்ணிய பாவங்களின்றி யெப்போதும் * அவ்வியக்தமாயிருப்ப துண்மையே; சற்றும் அதில் சந்தேகம் வேண்டாம்; ஆனால் அவதாரஞ் செய்தது போலத் தோற்றுகிறதே யென்றால், சுத்த † சத்துவரூபியாகிய நம்முடைய சுத்தசங்கற்பமென்ன மகாமாயை இடைவிடாத ஞானம், வைராக்கியம், எயசு, அஷ்ட ஐஸ்வரியம், பலமென்கிற வீரியம், லக்ஷிமீகரமென்னும் ஆறுகுணங்களோடுங்கூடி யுண்டாயிருப்பது போலவுஞ் செய்வித்திருக்கிறதே தவிர நான் யதார்த்தமாய்ப் பிறக்கவேயில்லை. ஆனால் மகா மேதாவிகளெல்லாம் நாம் அவதாரஞ் செய்ததுபோல அநுமான மின்றிக் கொண்டாடுகின்றார்களே யென்றால், அஞ்ஞானவசமாய் சனனமரணங்களுக்குட்பட்டிருக்கிற சீவர்களுக்கு மாத்திரம் நாம் அவதாரஞ் செய்திருக்கிறோமென்றும், சர்வ விநோதங்களும் நடத்துகின்றோமென்றும் உண்மைபோலவே தோற்றிப் பலவிதமாக அவரவர் மனசில் தோன்றிய வண்ணம் வசனித்துக்கொண் டிருப்பார்கள்; இது நிற்க: சாஸ்திரபுராணாதிகளிலும் விளங்குகின்றபோது இவ்வாறு கூறலாமோவெனின், அருச்சுன; அதுவும் இச்சீவர்கள் இவ்வாறாகவாவது கடைத் தேறட்டுமென்று சொன்னதேயன்றி யதார்த்தமன்று; ஆனால் இவைகளின் யதார்த்தமானது நம்முடைய மாயையைக் கடந்து நம்மை தரிசித்துள்ள மகான்களுக்கு மட்டுந் தெரியுமேயன்றி மற்றையோர்க்குத் தெரியத்தக்க தல்லவாம். 6

சுவாமின்! தேவரீர் துஷ்டநிக்ரக சிஷ்டபரி பாலனார்த்தம் அநேக அவதாரங்க ளெடுத்துவந்ததாகக் கூறியதுபோல இனி மானிடர்களுக்குத் தோற்றுமாறு எவ்வெப்போது அவதரிப்பீர்கள்? அருச்சுன! புண்ணிய கன்மங்குறைந்து பாவகிருத்தியங்கள் எப்போது விருத்தியாகுமோ அவ்வப்போது ஒவ்வொரு யுகத்திலு மவதரிப்போம். இதுநிற்க; சுவாமின்! தர்மங் குறைந்ததனாலும் அதர்மம் விருத்தி யடைந்ததாலும் தேவரீர்க் குண்டாயதென்னையோ? 7

* அவ்வியக்தம் - சூக்ஷமமானது.

† சத்துரூவரூபம் - சுத்தஞானசொரூபம்.

அருச்சுன! சர்வான்மாக்களும் நம்முடைய அம்சமானதினாலே அவர்கள் நன்மைதீமையறிந்து நற்கருமங்களைப் பரிந்து ஈற்றில் நமது திருவடிக்காளாகுமாறு நம்மாலேற்படுத்தியுள்ள வேதாகமங்களில் விதித்தபிரகாரம் நடவாது அக்கிரமாதி கிருத்தியங்களைப்புரியுந் துட்டபாவிகளைச் சம்ஹரிக்கவும் நான் ஒருவனுள்ளேனென்பதை யுள்ளபடியறிந்து உள்ளன்போடு பக்திசெய்து மனவாக்குக் காயங்களால் புண்ணிய கன்மங்களைப் புரிந்துவருஞ் சத்துவகுண உத்தமர்களைக் காத்தற்பொருட்டும் சமய நேர்ந்தபோது அவதரிப்போமென்க. 8

சிஷ்டபரிபாலனமும் துஷ்டநிக்ரகமுங் கைக்கொண்ட தேவரீரால் இரக்ஷிக்கப்படுதற்கு யோக்கியமான சன்மார்க்கர்களானோரும், அடியேற்குக் குருமூர்த்தியாயிருந்தோருமாகிய துரியோதனாதியர்களோடு யான் யுத்தம்புரிதல் யுக்தமல்லவென்றால் தேவரீர் செய்தே தீரவேண்டுமென்கிறீர்கள்! இன்னுந் தேவரீர்க்கு எப்போதுஞ் சனனமேயில்லையென்றும், தேவரீரைத்தவிர அன்னியமேயில்லையென்று முன்னே சொல்லிவந்து இப்போது சற்சனரை இரக்ஷிக்கவும் துர்ச்சனரை சிக்ஷிக்கவும் அவதரிப்பதாயும் கூறி வருகிறீர்களே! இது, சீவர்கண்மாட்டுப் பற்றுண்டாயிருத்தலுக் கேதுவாகுமோ? அறிவிற்சிறந்த அருச்சுன! உனக்குக் குருவாயுள்ளார் சாது சன்மார்க்கிகளென்ற துண்மையே; அன்னோ என்னுடைய சத்துருவொடு மித்திரங்கொண்டு யுத்தம் புரிய சம்பவித்து வந்திருப்பதனாலே நீ அவர்களோடு யுத்தம் புரிதல் உத்தமமே யென்றோம்; நாம் அவதாரஞ் செய்ததாகவே நீ ஒப்புக்கொண்டால் அப்போதும் துஷ்ட நிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனமான இவ்விரண்டு காரியங்களையும் லோகோபகாரமாகச் செய்கிறதேவிர நமக்கு அதனால் யாதொரு பிரயோசனமும் சந்தோஷமுங் கிடையாதாம். ஆகவே மேற்கூறிப் போந்தவைகட்கு நம்மைத் தவிர அன்னியமே யில்லாததனாலும், இந்த உலகம் கானல்நீருக்குச் சமமாகத் தோற்றுவதாலும் எட்டுணையும் பற்றுதலுண்டாதற்குக் காரணமே யில்லையாம். மற்றும் மகா சிரேஷ்டமாய் விளங்குகின்ற நம்முடைய அவதாரங்களும் உலக ரக்ஷணையை யுத்தேசித்து நம்மாற் செய்யப்படுங் கன்மங்களும் நாம் செய்யவேயில்லையென்றும், நம்முடைய மாயாசத்தியே இவைகளைச் செய்வித்திருக்கிறதென்றும் உண்மை நூலிற் கூறும் உண்மைஞானத்தாய் எவன் அறிவானோ அவன் அந்தப்

பிறவியிலேயே தன் தேகாபிமானத்தைவிட்டு நம் சாயுச்சிய பதவி யைத் தவறாமலடைவானாயின் நமக்குப்பற்றுதலு முளவாமோ? இல்லையில்லை ஒருபோதுமில்லை. 9

தேவரீருடைய உண்மைவடிவத்தை யறிபவன் மோக்ஷமடைவ தெவ்வாறு? அருச்சுன! விருப்பு வெறுப்பற்று குரோதம் பயமுத லியவைகளின்றி யெம்மைத் தவிரவேறே யாதொன்றுமில்லையென்று நம்பாலன்புபூண்டு மனவாக்குக் காயங்களால் புண்ணிய கன்மங்க ளைச் செய்துவந்த முனிபுங்கவர்களான அநேக மகான்கள் நம்மனுக் கிரகத்தால் ஆத்மஞானமுற்று சாயுச்சிய பதவியை யடைந்திருக்கி றார்கள். சுவாமின்! தேவரீரை யுள்ளபடி யுபாசிப்பவர் மோக்ஷ மும் மற்றையோர் நரகமு மெய்துவரென்றால் அது என் பக்ஷபாதக மாட்டா? கிருபைசெய்க. 10

அருச்சுன! மோக்ஷாபேக்ஷை கொண்டுள்ள ஒருவன் நம்மை யுபாசிப்பானாயின் அவனுக்கந்தபலமும், மற்றும் இந்திராதி தேவர் களை யுத்தேசித்துத் தேவபோகார்த்தம் உபாசித்தால் நாமே அத் தேவர்கள்பால் அந்தரியாமியாயிருந்து அவர்க ளிச்சித்த தேவ போகங்களையு மனுபவிக்கக் கிருபைசெய்கின்றோம். ஆகவேஇதனால் பக்ஷபாதம் எவ்வாறுண்டாகும்? அருச்சுன! எவரெவருடைய பிரார்த்தனை யெத்தன்மைத்தோ அவரவர்களும் அதற்குறிய பலன்களை யடைகிறார்களே தவிர, கற்பகவிருக்ஷம் போன்றுள்ள வெமக்கு யார்பாலும் பக்ஷபாதமின்றாம். எமக்கு யாவரும் சமமே. நீ நம்மிடம் பக்ஷபாத முண்டாயிருப்பதாகச் சொல்வது அசம்பா வித வார்த்தையென்க. இதுநிற்க, சுவாமின்! மோக்ஷார்த்தமா கவே யாவரும் ஏன் உபாசிக்கிறார்களில்லை? 11

அருச்சுன! இப்பூவுலகின்கண் வாழாநின்ற சீவர்கள் இயல் பாகவே யனுபவித்து வருகிற அநித்திய வுலகபோகத்தைவிட மோ க்ஷத்தி லென்னசுக முண்டாகப்போகிறதென்றும், இந்திராதிய ரைக்குறித்துக் காமிய கன்மங்களைச் செய்யின் சுவர்க்காதி போ கங்களைச் சீக்கிரத்திலடையலாமென்றும் எண்ணிக் காமிய கன்மங் களையேசெய்து அவ்வப்போது, அவ்வப்பலனையு மனுபவித்துச் சனனமரணத்தை யடைந்துவருகிறார்கள்; இதற்கு யாமோ கார ணன்? நிற்க: சுவாமின்! இவர்களை யிவ்வாறு உபாசிக்கச் செய்யும் ஏவுதற்கருத்தா யாவரென்று பார்க்குமிடத்து ஆண்டுந் தேவரீ ரென் றேற்படுகின்றதே? 12

அருச்சுன! பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்னும்நான்கு வருணத்தவர்களும், அவ்வருணத்தினர்கட்கேற்ற குணங்களும், அவர்கள் கடைத்தேறுதற் கேதுவான கன்ம தன்மங்களும், அதனைத்தெரிந்து, நடத்தற்காதாரமான வேதாகமங்களும் அமைத்துக் கொடுத்தோம். இவைகட்கு நாமே கர்த்தாவாகத் தோற்றினும், யாதொன்றும் நாம்செய்யவில்லையென்றும், எப்போதும் அகர்த்தாவாகவே ஒரேபடித்தா யிருக்கிறோமென்றும் நீயறிதல் வேண்டும். சுவாமின்! தேவரீர் கூறியவண்ணம் எல்லாவற்றையும் திட்டமாய்ச் செய்துவைத்த தேவரீர்க்கு அவைகளா லேற்படக்கூடிய யேற்றக் குறையும் கன்மபந்தங்களுஞ் சாராதுயெவ்வாறு அகர்த்தாவா யிருக்கக்கூடும்? இதன்றி படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் பஞ்சகிர்த்தியங்களும் தேவரீரே நடத்திவருகிறதாக வேதங்களிலும் விளம்பியிருக்கின்றதே! 13

அருச்சுன! எல்லாம் நான் செய்வதாகவே வேதங்களிற் கூறினும் அது உபசார வசனமேயன்றி நாம் செய்வதேயில்லை. ஆனால் செய்ததாகவே காணப்படுகிறதேயென்றால், சூரியனது சந்நிதானத்திலே உலகமெல்லாம் எப்படி சேஷ்டிக்கின்றனவோ அவ்வாறே நம் சந்நிதான மகிமையைக்கொண்டு மாயையினாலே இந்த உலகமுதலிய சர்வ கிருத்தியங்களும் தோன்றி சேஷ்டிக்கின்றன. இங்ஙனம் மாயையாலுண்டாய * சமட்டிபூதங்களும் சூரியசந்திர நக்ஷத்திரங்களுமே சீவகோடிகளுக்கெல்லாம் சவுக்கியமாகவும் சமமாகவும் இடங்கொடுத்துச் சீவர்களாலே செய்துவருகிற நல்வினை தீவினைகளால் யாதொரு விரோத பாவபுண்ணியங்களும் அடையாமலிருக்கும்போது அம்மாயைக்கும் † அதிட்டானமாயிருக்கிறநம்மையெவ்வாறுசாரும்? ஆகவே அக்கருமங்களில் எமக்கு யாதொரு விருப்பமுமின்று. இவ்விதமாக நம்மையறிந்தார் யாவரோ அவர்களும் தாங்கள் செய்துவருகிற கன்மங்களாற் பந்தமுறாமல் மோக்ஷமேயடைந்திருக்கிறார்க ளென்றால் நமக்குப்பந்தமுண்டென்பதுவிந்தையிலும் விந்தையே. 14

அருச்சுன! சர்வ கன்மங்களையும் நான்செய்திடினும் செய்யாதவனும், ‡ அசங்கனுமா யிருக்கின்றேனோ அவ்வாறே பூர்விக

* சமட்டி - எல்லாம்.

† அதிட்டானம் - காரணம் - இதுநிற்க; சுவாமின்? இதுகாறுங் கூறியனபோன்று கன்மஞ்செய்தாருளராயின் அருளிச்செய்க.

‡ அசங்கன் - ஒன்றினுமொட்டாதவன்.

ரான சனகாதி முதலிய மகான்களும் கன்மஞ்செய்தே மோக்ஷமடைந்திருக்கிறார்கள். அதேபோல நீயும் உனக்குரிமையான கன்மங்களையே செய்துவரவேண்டும். ஆனால் ஒருவரைப் பார்த்தொருவர் செய்கிறதுபோலவும், தனக்குத் தோன்றியபடி செய்கிற பாமரரைப்போலவுஞ் செய்தலாகா. யதார்த்தமான நம்மைத் தெரிந்துகொண்டு அது தானாகவே யனுபவிக்கின்ற மகான்களைத் தேடி அவர்கட்குப் பக்திபூர்வமாகச் செய்யவேண்டிய தொண்டுகள் செய்து அவராற் றெரிந்துகொண்டு கன்மமேசெய் தொழுகுவாயாக. 15

சுவாமின்! தேவரீர் இதுகாறும் எவ்வளவோ சந்தேக விபரீதங்கட்கெல்லாம் தக்க சமாதானங் கூறிவந்து இப்போது யேதோ ஓர் மகானை யடுத்துத் தெரிந்து கன்மஞ் செய்க வென்று கூறுவது தர்மமல்ல! தேவரீரது திருவடித் தாமரையைத்தவிர அடியேற்குக் கதியில்லையாதலால் நம்பியிருக்கிறவெனக்கு இந்த கன்மதன்ம விவரங்களைத் தேவரீரே அநுக்கிரகஞ் செய்தல்வேண்டுமென்றுகேட்க, பகவான் சொல்லத் தொடங்குகின்றார்: ஏ அநுமத்துவஜ! கன்மமாவது இது, அகன்மமாவதிது, எக்கன்மத்தைச் செய்யின் பந்தத்தைத்தரும்? மற்றெக்கன்மத்தைச் செய்யின் மோக்ஷந்தருமென்றும், இந்த விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுகிற விஷயத்தில் மகாவித்வசிரோமணிகளாயுள்ளவர்களுங்கூட விசாரமுஞ் சந்தேகமுங் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நான் உனக்கு எவ்வித கன்மங்கள் செய்யின் பந்த சம்சாரம் விடுபடுமோ அக்கன்மங்களையே கூறுவேன் கேட்பாய்: சுவாமின்! தேகேந்திரியாதிகளாலே செய்யப்படுவன கன்மமென்றும், அவைகளாலுஞ் செய்யாதொழிவது அகன்மமென்றுஞ் சொல்லாநின்ற அர்த்தத்தில் மகாபண்டித மணிகளு மயங்கவேண்டுவதென்ன? 16

அருச்சுன! நான்கு வருணங்களுக்கும் ஏற்றகரும மின்னதென்றும், பாவத்துக்கு யேதுவான திபகன்ம மின்னதெனவும், மோக்ஷத்திற் கேதுவான சத்கரும மின்னதென்றும், உரிமையான கன்மஞ்செய்யும்போது தவறுதலுண்டான பாவகன்மங்க ளின்னதென்றும், இன்னின்ன கன்மங்களாகாதென்றும், எத்தனை கன்மங்கள் செய்யினும் அவைகள் கன்மமே யல்லவென்றும் இன்னும் பலவிதமான கன்மங்களின் எல்லையை யெவராலு மறிதலரிதாம்.

அவ்வாறறிவதானால் மிகச் சூட்சுமமாயும் அதியிரகசியமாயுமிருக்கு மாகையால் யாவருஞ் சகசமாயறிதல் கூடாவாம். அருச்சுன! இவ் வித கன்மங்களில் உனக்கெவ்வளவு உபயோகமோ அவ்வளவுமட்டுங் கூறுவோங் கேட்பாய்; 17

அருச்சுன! கன்மமென்றும், விகன்மமென்றும். அகன்மமென் றும் கிர்ச்சன கன்மமென்றும் நான்கு வகையாற் கூறப்படும். இவற் றுள் கன்மமாவது சுவர்க்க போகங்களைக் குறித்துக் காமியமாகச் செய்வனவாம், இதற்குப்பயன் சுவர்க்கபோகம். இந்த சொர்க்க போகம் எவ்வளவோ அவ்வவவும் அநுபவித்தவுடன் திரும்பவும் பிறப்புண்டு. விகன்மமாவது, "தேகியென்னும் ஆன்மா ஒன்றிலு மொட்டாதது, தேகேந்திரியாதிகள் அழிவுள்ளன, இவைகளால் கன்மங்களைச் செய்து பலனை ஈசுரார்ப்பணஞ் செய்வானேன்" என்று சில வித்யாவாதிகள் கூறித் தத்தம் வருணத்துக்குரிய புண் ணிய கன்மங்களைச் செய்யாது மனமாதி இந்திரியங்களை யிச்சை யானவழியில் செலுத்திவராநின்ற புருஷர்கள் சகல பாவ கன் மங்களுஞ் செய்தவர்களென்று சொல்லப்படும்! இதன்பயன் நரக மும் ஜனனமரணங்களும் துக்கமுமாம். அகன்மமாவது, கன்மங்க ளெல்லாம் தேகேந்திரியாதிகளாலேயே செய்யப்படுகிறதென்றும், ஆத்மா ஒன்றிலு மொட்டாததென்றும், அது யாதொரு கன்மமுஞ் செய்வதுமல்ல செய்யத்தக்கது மல்லவென்றும், குருமுகமாக நன் றுய்த் தெரிந்துகொண்டு மனவாக்குக் காயங்களினாலே அவனவன் வருணத்துக்குரிய நித்திய நைமித்திய பிராயச்சித்தமாகிய உத்தம கன்மங்களைச்செய்து அதனால் விளையும் பயனையும் ஈசுரார்ப்பணஞ் செய்துவரும் முமுக்ஷுவுக்குச் சித்தசுத்திதுவாரா ஞானோதயமாகி மோக்ஷத்தைத் தருதலினாலே இக்கன்மங்களை மோக்ஷரூபமென் றுஞ் சொல்லப்படும் ஆகையாலிதனை ஒருபோதும் கன்மங்களெ ன்று சொல்லவொண்ணாது. இவ்வகையான கன்மங்கள் எவ்வளவு செய்யினும் யாதொரு கன்மமுஞ் செய்யாதவனென்று இவனையே சொல்லப்படும், இக்கன்மபயன் துக்கநிவர்த்தி, ஆநந்தம், மோக்ஷம் என்னுமிவைகளாம். அருச்சுன! இந்த மோக்ஷரூப கன்மங்களைக் கொண்டு சீவன் முத்தியைப்பெற்று * ஆருடராயிருக்கும் மகா புருஷன் மோக்ஷரூபமான கன்மங்களைச் செய்யினும் செய்யாவிடி னும் யாதொரு பிரயோசனமும் பாதகமுமில்லையென்க. பிராரத்

* ஆருடன் - ஆத்மதரிசனஞ்செய்த ஞானி.

தானுகுணமா யெந்தவேளையி லென்னபோகங்கள் வலுவில்வருமோ அவைகளிலிச்சையுந் துவேஷமுமின்றிச் (சூரியன் எல்லாரசங்களை யுங் கிரகித்தாலும் எவ்வாறு ஒன்றிலும் பற்றுமலிருக்குமோ அவ் வாறே) சமமாகக் கொண்டனுபவிப்பன். இவனையேயோகியென்றும் கிருதகிருத்தியனென்றும் பண்டிதனென்றுஞ் சொல்லப்படும். சுவர்க்கநரக மோக்ஷமென்னு மிவைகளைத் தாராநின்ற திரிவிதகன்மங்கள் செய்தானேனும் செய்தவனல்ல னென்றேசொல்லுவன். இம் மகாபுருஷனையே மோக்ஷரூபியென்றுஞ் சொல்லப்படும். இத்தகைய மகாபுருடனுக்கு விதிவிலக்கும் கன்மமுமில்லையென்று சொல்லிவருகிற அர்த்தத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாமல், தேகமேதானென்றும் உலகம் நித்தியமென்றும் எண்ணியிருக்கிற பாமரனும் இவ்வாறு நடப்பானேல் சகலபாவங்களுக்கும் சர்வநரகங்களுக்கும் பாத்தியஸ்தனுவனென் றறிவாயாக. கருத்திற்கொண்டேன். சுவாமின்! விதிவிலக்கென்பதும் கன்மமும் ஆரூடனுக்கு என் இல்லையென்கிறீர்கள்? 18

அருச்சுன! சர்வகன்மங்களையும் காமியசங்கற்ப மில்லாமல் ஞானக்கினியினுல் தகிக்கச்செய்து வகாந்தசித்தத்தோடுங் கூடினவனுயிருக்கிறவன் யெவனே அவனுக்கு அவனேதவிர அன்னிய மொன்றுமில்லை யாதலாலும, மற்றும் இந்தப்பதார்த்தம் நல்லது இந்தப்பதார்த்தம் தீயதென்றுசொல்ல நியாயமில்லாததாலும் அவனையே மகாவிவேகிகளால் * மகாபண்டிதன் என்று கொண்டாடப் படும். 19

இன்னமும், தன்னுல்செய்யப்படுகிற கன்மங்களின்பயனைவிரும்பாது சொரூபாநந்தத்திலே திருப்தியுள்ளவனுய் வேறொன்றையும் விரும்பாதிருப்பவன் எவனே அவன் கன்மங்களனைத்தும் செய்தானேனும் உள்ளபடி செய்தவனல்ல; ஏனெனில், எந்த பதார்த்தமாயினும் தனக்கன்னியமா யில்லையென்று நன்றாய்த் தெரிந்ததனுல் அபிலாசையற்றவனும் ஸ்திரபுத்தி யுள்ளவனும் சர்வசங்க பரித்தியாகியுமான அந்த மகாபுருஷன் சரீர சம்ரக்ஷணையைக் குறித்தாவது சாதிக்கேற்ற கன்மங்களையோ அல்லது அவனது தேகபிராரத்தானுகுணமாக வேறே எவ்வித கன்மங்களையோ செய்தானேனும் பாவமெய்தப் பெறுனென்றறிக. 20

* மகாபண்டிதன் - ஈண்டு சர்வசங்க பரித்தியாகியை (அதாவது சந்நியாசியை) யென்க.

இன்னும் விருப்பு வெறுப்பில்லாதவனாய் மனமாதி யிந்திரியங்களைத் தன்வசமதாக்கிக்கொண்டு தம்முன் தோன்றியவைகளில் மமதையற்றவனுமிருக்கிற மகாபுருஷன் கேவலமான சரீரசம்ரக்ஷணைக்காகச் செய்யப்பட்டதான கன்மங்களினாலே பாவமடையானென்றறிக. 21

மற்றுந் தனக்கியல்பாய்க் கிடைத்தமட்டில் திருப்தியடைந்து சுகதுக்க சீதோஷ்ணாதிகளைச் சமத்துவமாகப் பாவனைசெய்து யெவரிடத்தும் விரோதங் கொள்ளாது லாபலோபங்களையும் இயல்பாயெய்தப்பெறும் விஷயங்களையும் சமத்துவமாய்ப் பார்ப்பவன் தேகசம்பந்தமான கன்மங்கள் செய்தாலும் * பந்தமெய்தானென்றறிக. கருத்திற்கொண்டேன்! சுவாமின்! மேற்கூறிய மகாபுருஷன் பந்தமெய்தாமைக்குக் காரணம் யாதோ? 22

அருச்சுன! தன்னாற்செய்யாநின்ற யாதொரு கன்மப் பிரதிபிரயோசனத்திலும் இச்சையின்றியும், காமக் குரோத லோப மோக மத மாற்சரியமென்கிற தோஷங்களுமற்று ஞானத்தால் ஒருமையுற்ற உத்தமஞானியாற் செய்யாநின்ற கன்மங்களும் அக்கன்மங்களின் போகமும் சொரூபத்திலேயே லயமாகுமே யன்றிப் பந்தத்தனையைத் தந்திடாதென்றறிக. கருத்திற்கொண்டேன்; சுவாமின்! சொரூபத்திலே லயமாகக்கூடிய கருமங்களெவைகள்? அவைகளையெவ்வாறு செய்யப்படும்? 23

அருச்சுன! அநித்தியமாகக் காணப்படுகின்ற இந்தவுலகத்தைச் சத்தியமென்றும், இதில் தேகத்தையே தானென்றபிமானித்திராநின்ற புருஷனுக்கு மோக்ஷாபேக்ஷையிருக்குமாயின் நிஷ்காம கருமங்கள்செய்து அதனாலே மோக்ஷமெய்தக் கூடுமென்றுங் கூறினேமல்லவா? இனி அக்கன்மங்களே பிரமசொரூபமென்றும், அவ்வாறு சங்கற்பித்தே மகாபுருஷர்களாலே † எக்கியஞ் செய்யப் படுமென்கிறவிவரத்தையுங் கூறுதும்: அருச்சுன! எக்கியாதிகளுக்கேதுவான பதார்த்தங்கள் வைக்கப்பட்டுள்ள பாத்திரங்களும்பிரமசொரூபமே. அன்றி யப்பாத்திரங்களிலுள்ள பதார்த்தங்களும் பிரம சொரூபமேயாம்! எக்கியாக்கினியும் பிரம சொரூபம்; எக்கியஞ் செய்கிற தன்னையும் பிரம சொரூபமாகவே யெண்ணிச்செய்வார்கள். இவ்வாறுசெய்யாநின்ற மகோத்தமர்கள் பிரம

* பந்தம் - வினைப்பயனாகியகட்டு.

† எக்கியம் - தேவப்பிரீதியான ஓமம்.

சொரூபர்களென்பதற்குச் சந்தேகமுண்டோ? இதையே ஞானயெக்கியமென்றும் மகா சிரேஷ்ட எக்கியமென்றுங் கூறுவார்கள். 24

'ஓமசாதனங்களும்பிரம' மென்பதெவ்வாறெனின், அவைபிரம்மத்துக்குரிய சத்துடையவைகளா யிருக்கின்றன. பகவான் ஒருவரே சுவதந்திரமுள்ளவர், மற்றவைகள் யாவும் அவருக்கடங்கினவை, என்கிற இந்த ஞானமுள்ளவனே ஞானத்தில் நிலையுற்ற மனமுள்ளவனென்று சொல்லப்படுவன். பிரம்மத்தையறிந்தவன் எக்கிய முதலாகிய ஓமங்கள் செய்யும்விதமும் அதற்குச் சாதனங்களும் பிரம்மத்தையன்றி வேறல்லவென்று காண்கிறான்: எவ்வாறெனின், முத்துச் சிப்பியினிடத்து வெள்ளியில்லாததுபோல, அவற்றிற்குப் பிரமத்தையன்றி வேறு சொரூபமில்லை யென்று காண்கின்றான். வெள்ளியாகத் தோற்றுவது முத்துச் சிப்பியேயன்றி வேறன்று. ஓமஞ்செய்யும் விதமென்றும் ஓமசாதனமென்றும்மற்றசனங்கள் எவைகளை நினைக்கிறார்களோ அவைகள்யாவும் பிரம்மசொரூபத்தை யறிந்தவனுக்குப் பிரம்மமே யாகுமென்று இதனாற் றுணியப்பட்டது.

அருச்சுன! ஒப்புயர்வில்லாத யிப்பிரமயெக்கியத்தை யாவரும் ஏன்செய்கிறார்க ளில்லையென்றால், தன்னைத்தவிர அன்னியமில்லையெனக்கண்டவர்களும், நித்யானந்தத்தையே யனுபானமாகக்கொண்டவர்களும் பரோபகாரமாக இந்த எக்கியஞ் செய்வார்களே தவிர ஏனைய அந்தக்கரண சுத்தியில்லாதவர்களாற் செய்யத்தக்க தல்லவாம். ஆயின், அந்தக்கரண சுத்தமில்லாத யாவரும் எவ்வாறு கரையேறுவார்களெனின், சித்தசுத்தியின் பொருட்டு அவரவர்கவது பக்குவாதிகாரத்துக்குத்தக்க யெக்கியங்கள் வேதத்திலே விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளிற் சிரேட்டமான ஞானயெக்கியம் சித்திப்பதற்குச்சாதனமாகவு முக்கியமாகவுமுள்ள 12-எக்கியங்களை யீண்டு கூறுவோங் கேட்பாய்: தனஞ்சயா! தேவேந்திராதியர்களுக்குத் திருப்தியுண்டாமாறு சிலகன்மயோகிகள் காமியமின்றிச் செய்யாநின்ற எக்கியங்களிலேயுண்டான அக்கினியில் திரிசிய விஷயங்களை யோமஞ்செய்வார்கள். மற்றுஞ்சில ஞானியர் எந்தக்காரியங்களையும் காமியமின்றிச் செய்துகொண்டு பிரமசொரூபமே விளங்குகிறதென்னும் நிச்சயத்தினாலே மீண்டுந் தோன்றும் விஷயங்களைச் சொரூபத்திலேயே ஐக்கியஞ் செய்வித்து வளராநின்ற நிச்சயமான ஞானக்கி

ணியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். இன்னுஞ் சிலர் திரிகரணங்களினாலே நிஷ்காமகன்மங்கள் செய்துகொண்டு சிரவணமனனநிதித்தியாசனமென்னு மிவைகளை யெப்போதுஞ் செய்துவருதலினாலுண்டான நிச்சயமாகிற அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ் செய்வார்கள். பின்னுஞ்சிலர் துறவராசிரமத்தை யுடையவர்களாய் போசனகாலந் தவிரச் சதாசமாதியிலுண்டான நிச்சயமாகிற அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். மற்றும் * நயிட்டிகப்பிரமசாரிகள் † சுரோத்திராதி யிந்திரியங்களை நிக்ரகஞ் செய்து அதனாலுண்டான நிச்சயமாகிற அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். இன்னுஞ் சில இல்லறமார்க்கத்தார் நல்லது தீயது என்னும் சப்தாதி விஷயங்கள் யாவையும் இந்திரியங்களாகிய அக்கினியில் ஈசுரார்ப்பணமாக ஓமஞ் செய்வார்கள். 25, 26

இங்கே பிரமசரிய விதியாவது தரிசனம், பரிசனம், கேளிகீர்த்தனம், குய்யபாஷாணம், சங்கற்பம், அத்தியாவசாயம், கிரியாநிவர்த்தியென்கிற யெண்வகையிலும் நிராசையாயிருப்பதே பிரமசரியத்துவ மென்னப்படும். இவைகளுள் தரிசனமாவது ஒருஸ்திரீயை ஆசையாகப்பார்த்தலாம். பரிசனமாவது ஒருஸ்திரீயை ஆசையாகத் தீண்டுவதாம். கேளியாவது ஒருஸ்திரீயோடு ஆசையாகச் சரசமாய்விளையாடுவதாம், கீர்த்தனமாவது ஒருஸ்திரீயை அப்படிப்பட்டவ ளிப்படிப்பட்டவளென்று ஆசையால் வர்ணித்தலாம். குய்யபாஷணமாவது ஒரு ஸ்திரீயோடு ஆசையாய் ஏகாந்தத்தில் வசனிக்கிறதாம். சங்கற்பமாவது ஒருஸ்திரீயை ஆசையாய்மனதில்நினைத்தலாம். அத்தியாவசாயமாவது ஒருஸ்திரீயைச் சேரவேண்டுமென்று ஆசையாய் மனதில் தீர்மானித்தலாம். கிரியாநிவர்த்தியாவது ஒரு ஸ்திரீயை ஆசையாற்கூடி யனுபவித்தலாம். ஆக இவ்வெண்வகை விஷயங்களும் பிரமசரிய ஆசிரமத்தன் காக்கவேண்டு மென்றபடி யாயிற்று.

சில தியானநிஷ்டர்கள், இந்திரியங்கள், பஞ்சப்பிராணன் இவைகளினா லியற்றப்படுங் கன்மங்களெல்லாம் வெறுக்கும்போது அதனாலேற்படும் நிச்சயமாகிய ஞானக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ் செய்வார்கள். பஞ்சப்பிராணன், பிராணாதிபஞ்சம், அதாவது, பிராணன், அபானன், உதானன், வியானன், சமானன், என்பவைகள். 27

* நயிட்டிகப்பிரமசாரியாவான் - பிரமசரியவிதிதவறாது நிற்பவன்.
† சுரோத்திரம் - சாது.

சில கிரகஸ்தர்கள், "நாம் தானஞ்செய்தோமென்றும், இன்னவர் ஏற்றனரென்றும் தனக்குள் யாதொரு அபிமானமுமின்றி எல்லாம் கடவுளாலேயே நடந்து வருகிறதென்று" அபிமானமில்லாத காரியங்களினா லுண்டாகும் நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். வேறு சிலர், தவமென்று கூறப்படும் * கிருச்சிரம் † சாந்திராயணம் இவைமுதலானவிரதமனுட்டித்தல். புண்ணிய தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தல் இவைகளாலுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். சிலர் அஷ்டாங்க யோகத்தினா லுண்டாகும் நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். சிலர் பிராணன் அபானன் முதலியவைகளை அசபாமந்திரரூபமாக மகாவாக்கிய அர்த்தத்தினாலே ஐக்கியமான ‡ உச்சுவாச நிச்சுவாசரூபமா யெப்போதும் அநுசந்தானஞ் செய்வதா லேற்படும் நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். சிலர், வேதாகமாதிகளைக் குருமுகமாக எப்போதும் பாராயணஞ்செய்வதா லேற்படும் நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். சிலர், வேதோபநிடத இதிகாசாதிகளை யெல்லாங் கற்றுணர்ந்து அவைகளின் பொருளை விசாரித்தறிவதா லுண்டான நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். சிலர், மேற்கூறிய விசாரணையாலுண்டான யாதொரு பயனையு மிச்சியாது ஈசுரப்பிரீதியாகவே யெப்போதும் பிறர்க்கோதி வருவதா லேற்படும் நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயங்களை ஓமஞ்செய்வார்கள். அட்டாங்கயோகம், இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்னும் எண்வகையாம். 28

அசபாமந்திரம். அசபா காயத்திரி. மந்திரங்களுள் விசேடித்தது. அது ஹம்சம் ஸோஹம் என்னும் இருவகைத்தாய் விளங்கும். அசபா காயத்திரியெனினும், அசபையெனினும், சிவமந்திரம் எனினும், அங்குசமந்திரம் எனினும் பொருந்தும். இதுமுதலிற் சிவபெருமானிடத்தி னின்று நந்திதேவரும், அவரிடத்தி னின்றும் பிரமதேவரும், அவரிடத்தி

* கிருச்சிரம் - அதாவது சாந்தபனவிரதம். இதுபஞ்சாமிர்தத்தோடு ஆறுதினமுண்டு ஏழாம்நாளுபாசிப்பது.

† சாந்திராயணம் - இது ஓர் அரியவிரதம் - அதாவது: பௌரணை தொடங்கி அமாவாசைவரையில் ஒவ்வொருபிடியன்னங் குறைத்தும், அமாவாசைதொடங்கி ஒவ்வொருபிடியன்னம் அதிகமாகப் புசித்தும் அநுட்டிக்கும் விசேஷ விரதமென்பார்.

‡ உச்சுவாச நிச்சுவாசம் - சுவாசம் விடுதலும் பந்தனஞ் செய்தலும்.

னின்று சுக்கிரனும், அவரிடமிருந்து கயமுனிவரும், அவர்பால் வியாழப்புத்தேளும்பெற்றுப்பூமியிற்பரந்தது. இதனை அன்புடன் செபிக்கின் 'இறந்தவர் துயிலினின்றும் எழுவார்போல் எழுந்திருப்பர்' அன்றி நினைந்தவெலாங் கைகூடும் முத்தியுஞ் சித்திக்கும். இதற்கு அதிதேவதை சிவபெருமான். தேவதை; விநாயகக்கடவுளாகிய பரமாங்குசனே. பீசம் - ஹம்சத்தி - சுவாகா என்பதாம். கீலகம் - ஸோகம் ஆகும். 'கரநியாசஞ்செய்து, உரியபல்லவத்தால் அங்கநியாசஞ்செய்து அருணோதயகாலத்திற் செபிக்கத் தொடங்கி அஸ்தமயனத்திற்குள் இருபதினுயிரத்து அறு நூறு உருச் செபிக்க கணபதிக்கு 600-பிரமற்கும் விட்டுணுவுக்கும் அவ்வளவே. உமாபதிக்கு 6000-சீவான்மாவிற்கு 1000-பரமான்மாவிற்கு 1000-ஞானசிரியருக்கு 1000ஆ "அசபா காயத்திரி மந்திரசெபம் நிவேதியாமி" என்றுசெபிக்க "இதனை மௌனமாகவேயிருந்து செபிக்க. "உன்னும் லுன்னுமுரை மந்திரம்" என்று வில்லிபுத்தூரார் பாரதத்தில் கூறினரென்க.

சிலர், பிராணன், அபானன் என்பனவற்றை * ரேசக ; பூரக ‡ கும்பகங்களாலே ஐக்கியஞ் செய்வதாலேற்படும் நிச்சயமாகிய அக்கினியில் விஷயாதிகளை ஓமஞ்செய்வார்கள். 29

சிலர், நாடோறும் உண்ணும் உணவினைக்குறைத்தும், அநுபவாதி விஷயங்களி லிச்சையையொடுக்கியும், அரைப்பங்கு அன்னம் கால்பங்கு ஜலம் கால்பங்கு வாயுசஞ்சாரத்துக்குமாகத் திட்டஞ் செய்துகொண்டு அநுட்டிப்பதா லேற்படும் நிஷ்டையாகிய அக்கினியில் விஷயாதிகளை ஓமஞ்செய்வார்கள். 30

அருச்சுன ! மேலேகூறிய இவர்களெல்லாம் எக்கியங்களையறிந்தவர்களே யாவர். இன்னோர் தினமும் புசிக்கும் எக்கிய அன்னசேடம் தேவாமிர்தத்தை நிகர்க்குமென்க இன்னு மிவர்கட்குரியபாவங்களியாவுந் துலைந்து ஞானவந்தர்களாய் ¶ அபூர்வமாயுள்ள பரப்பிரம்ம சொரூபத்தையே யடைவர்கள். இவைகளி லொன்றையேனு மனுட்டித்துக் கரையேறுமல் பாவமயமாகிய அன்னத்தைப்புசித்து கேவல விஷயானுபவத்திலேயே தங்கள் காலமெல்லாங் கழித்து

* ரேசகம் - சுவாசவிடுகை. † பூரகம் - சுவாசத்தை உட்பூரித்தல்.
‡ கும்பகம்-பூரித்தவாயுவை உள்ளேநிறுத்துதல். ¶ அபூர்வம் அநாதி.

வாழ்நாளை வீணாளாக்கும் பெரும்பாவிகளுக்கு இம்மையிலேயே துலையாத துக்கசொரூபிகளாய் விடுவார்களானால் மறுமையி லின்ப மெவ்வாறு பெறுவர்! 31

அருச்சுன! இவ்வாறாக வேதங்களில் அநேக எக்கியங்களைக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவைகள்யாவு மிக்க பிரயாசையுடன் கூடினதாகவும் நிர்மல சித்தார்த்தமாகவு முடியுமேயன்றி இப்போது கூறிய ஞான எக்கியத்திற்குச் சமமாகாதென்க. அதுகொண்டே பிரயாசையின்றி யனுட்டித்தற்கு மிக்க சுலப சாத்தியமாயுள்ள இந்த ஞான எக்கியத்தை மோக்ஷார்த்தமாக நாம் உனக்குக் கூறினோம். முற்கூறிய எக்கியங்கள்யாவும் மனவாக்குக்காயங்களாற் செய்யத்தக்கனவேயன்றி ஆன்மாவுக்குப்பயன்படாதென்று நீ அறிவாயானால் முத்தனேயாவாய். 32

சர்வ கன்மங்களுக்கும் ஞானமே ஆதாரமாயிருப்பதுபற்றியும், அந்த ஞானத்தின்பொருட்டே எல்லாக்கன்மங்களும் செய்யப்படுகிறதாகையாலும் முன்னேகூறிய எக்கியங்களைவிட மேன்மையது ஞான எக்கியமேயாகும். சுவாமின்! அத்தகையஞானம் எத்தகைய முயற்சியாற் கிடைக்கப்பெறும்? 33

அருச்சுன! நீ இயல்பாக † சாதன சதுஷ்டயங்களைப் பெற்றவனாய், பிரமவித்யாபாரங்கதராளாயுள்ள மகானை யணுகிச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து "சுவாமின்! சம்சாரசாகரத்திலே கரை தெரியாமல் முழுகிக் கிடக்கும் அடியேனைத் தேவரீர் கிருபை கூர்ந்து

---

† சாதனசதுஷ்டயமாவது. நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகம், இகவுத்திரார்த்த பலபோகவிராகம், சமாதிஷட்கசம்பத்தி, முமூக்ஷுத்துவம் என நான்கு வகைப்படும். இதில் நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகமாவது, பிரமமே நித்திய மென்றும், பஞ்சபூத பௌதிக முதலிய செகத்தெல்லாம் அநித்திய மென்றும் குருமுகாந்தரமாயறிதல்.

இகவுத்திரார்த்தபலபோக விராகமாவது, இம்மையில் அநித்தியமான சற்சந்தனவனிதாதி விஷயபோகங்களிடத்திலும், பரலோகத்தி லடையக்கூடிய அநித்தியமான ரம்பாசம்போக அமிர்தாதிகளிடத்திலும் வாந்திசெய்த ஆகாரம், மலம், மூத்திராதிகளைப்போல ஆசையில்லாமல் வெறுத்து சத்தியக் ஞானாநந்த நித்திய நிர்மலமான பரப்ரம்மத்தினிடத்தே பதிந்த பக்தியோடிருத்தலாம்.

சமாதி ஷட்க சம்பத்தியாவது, சமை, தமை, உபரதி, திதிக்ஷை, சமாதி, சிரத்தையென்னு மறுவகையையும் சாதித்திருத்தலாம்.

முமூக்ஷுத்துவமாவது, மோக்ஷத்தையறிந்து அடையவேண்டு மென்கிற அதி தீவிரமாகிய மனதுடனே கூடியிருத்தலாம்.

இரக்ஷித் தருளவேண்டு” மென்று மிக வணக்கமாய்ப் பிரார்த்தித்து அவர்கட்குச் சமயப்நேர்ந்துழி தொண்டு செய்துகொண்டு வந்தால் நாளடைவில் உன் நன்னடக்கையையும் பக்குவத்தையு மறிந்து உன் விஷயத்தில் கிருபையுண்டாகி அவர்களது சுவாநுபூதியாய் ‡ அபரோக்ஷஞானத்தை யுனக்கெடுத்துபதேசிப்பார்கள், சுவாமின்! அவ்வாறாகிய அரியபெரிய உபதேச வுண்மையையும் அதனாலெய்தும்பயனையும் தேவரீரே அநுக்கிரகஞ் செய்தருளப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மகாபுருஷ! கேட்பாய்: சர்வான்மகோடிகளும்பரமாத்மாவாகிய வென்னைத்தவிர வேறல்லவென்றும், அவ்வாறாகிய என்னை உன்னுடைய லக்ஷியார்த்தத்தைத்தவிர வேறில்லை யென்றும் நீ யெதனாற்றெரிந்து கொள்வையோ அதனையே ஞானமென்று சொல்லப்படும். அந்த ஞானம் உனக்கு லபிக்குமானால், “பந்துக்களெல்லாம் இப்போது மடிந்து போவார்களே” என்று துக்கப்படுவதுபோல ஒருபோதுந் துக்கப்படமாட்டாய். அன்றி அவ்வாறு துக்கிப்பது மித்தையென்றே தெரியவரும். அதனால் நீ யாதுசெய்யினும் நீ செய்யாததாகவே தெரியவரும். ஆகையால் அந்த ஞானத்தைத் தெரிந்துகொண்டு அப்பியாசஞ் செய்வாயானால் இந்த சென்மத்திலேயே மோக்ஷம்பெறுவாய். 35

அந்த ஞானத்தின் பெருமையும் அதனாலெய்தும் பயனையும் இன்னமுஞ் சொல்லக் கேட்பாய்: நீ பாவங்களைச் செய்தவனைக் காட்டிலும் மகாபாவியாயினும் அப்பாவரூபமாகிய சமுத்திரத்தை ஞானமெனுந் தெப்பத்தினால் மிக எளிதாய்க்கடப்பாய்; அது எவ்வாறெனில், சொப்பனத்திற்கண்ட பாவ புண்ணியங்க ளெல்லாம் விழித்தவுடன் எப்படி இல்லாமற்போகுமோ அவ்வாறேயென்று நீ யறிந்துகொள்வாயாக. சுவாமின்! பாவ விமோசனத்துக்கு ஏது இந்த ஞானத்தைத்தவிர வேறுவித வுபாயங்க ளில்லையா? 36

அருச்சுன! அக்கினியானது தான்பற்றிய விறகைத் தகனஞ் செய்து எவ்வாறு சூன்யப்படுத்துமோ அதேபோல ஞானக்கினியானது யாரைப்பற்றியுள்ளதோ அவனுடைய பிராரத்த கன்மத்தை நிறுத்திச் சஞ்சித ஆகாமிய கன்மங்களை யெல்லாந் தகித்துச் சுத்த ஞானேயமாகப் பெறுவான். ஆகவே யிந்த ஞானத்தைவிட மற்றியாதும் பரிகரியாதென்க. சுவாமின்! தேவரீர் கூறியவாறாயின் என்னனைவரும் இந்த ஞானத்தை அப்பியாசிப்பதில்லை? 37

‡ அபரோக்ஷஞானம் - பிரம்மசைதன்னிய தரிசனம்.

அருச்சுன! பந்தமென்கிற சம்சாரமாகிய கடலைத்தாண்டி ஞானமாகிற கரையேறத்தகுந்த மரக்கலம் இந்த ஞானமேயாம். இதற்குச் சமத்துவம வேறொன்றுமில்லை. ஆகையால் இந்த ஒப்பற்ற ஞானத்தோணியை, விருப்பு வெறுப்பற்று ஈசுரார்ப்பணமாகக் கன்மயோகங்களைச்செய்து அதன் பலப்ராப்தமாகக் கொள்ளலாமென்றறிவாயாக. இவ்வாறு பற்றறச் செய்யும் நற்றவர்க்கன்றி மற்றவர்க் கெங்ஙனஞ் செய்யக்கூடும்? கூடாமைபற்றியேயென்றறிக. 38

பின்னும், ஞானுபேக்ஷைகொண்ட ஒருவன் எவ்வாறு அந்த ஞானப்பொருளைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், சற்குருவையடைந்து அவரது கருணைக்குரிய பணியைப்புரிந்து அவர்பால் சந்தேக விபரீதமறக் கற்றுத் தெளிந்து அத்தெளிவினாலே சிரத்தா பத்தியோடு பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்து இடையறாமல் ஞான மார்க்கத்திலேயே தன்புத்தியைச் செலுத்தி மற்றொரு ஞானுப்பியாசியின் கூட்டுறவைத்தவிர மற்றெவர்பாலும் பற்றுதலொழித்து வரவேண்டும். அவ்வாறுசெய்யின் நாளடைவில் அப்பியாசஞ்செய்த ஞானமானது பூர்த்தியடைந்து சீக்கிரத்தில் முத்தி சித்திக்கச்செய்யும். இவ்வாறின்றிச் சோம்பேறியாயும் அபுத்தி பூர்வமாயுமுள்ள ஏனையோர்களுக்கு ஞான மெவ்வாறு சித்திப்பதாகும்? இதற்குச் சான்றாக. 39

திருமூலர் திருமந்திரம்.

மனவாக்குக் காயத்தால் வல்வினை மூளும்
மனவாக்கு நேர்நிற்கில் வல்வினை மன்னா
மனவாக்குக் கெட்டவர் வாதனை தன்னாற்
றனைமாற்றி யாற்றத் தகுஞானி தானே.

வாசியு மூசியும் பேசி வகையினாற்
பேசி யிருந்து பிதற்றிப் பயமில்லை
ஆசையு மன்பு மறாமி னறுத்தபின்
ஈச னிருந்த விடமெளி தாமே.

ஆசை யறுமின்க ளாசை யறுமின்கள்
ஈசனோ டாயினு மாசை யறுமின்கள்
ஆசை படப்பட வாய்வருந் துன்பங்கள்
ஆசை விடவிட வானந்த மாமே.

ஆசையாற் சந்திர னங்கந் தேய்ந்தனன்
ஆசையாற் சவுபரி யறிவை நீங்கினன்
ஆசையா னராசுர னவி போக்கினன்
ஆசையால் வாலியு மழிந்து போயினன்.

சிவஞானவள்ளலார்.

பூசையால் விரதந்தன்னாற் புண்ணிய தீர்த்தந் தன்னா
லாசறு தருமந்தன்ன லளவறு வேள்வி தன்னாற்
பாசபந் தங்கள்பொன்று பாரிடை நம்போல்வந்த
தேசிக னருளஞான தீக்கையாற் பொன்று மன்றே.

ஞானத்தைத் தவிரப்பாவக் குழாங்களை நாசஞ்செய்யு
ஞானம்வே றில்லையிந்த ஞானம்போ னலமொன் றில்லை
ஞானசா தகத்தையன்றி நவையுறு குடும்பம்போக்கு
ஞானசா தனம்வேறில்லை நன்னெறி யறிமாணுக்கா.

சத்தியமு நோன்புந் தவமு மிளஞ்சொல்லு
முத்தமருக் குள்ளகுண மொன்றின்றி—மத்திமராய்
மைதுனமுஞ் சோறுமாம் மாயுமளவும் புசிக்குங்
கைதவர்க்கு முண்டோ கதி.

அருச்சுன! மேற்கூறிவந்த ஞானம் சித்தியாமைக்குக் காரணம் பலவுள. இங்கே அவைகளையும் யெடுத்துக் கூறுவோம் கேட்பாய்: மேலே கூறியவாறு சிறிதேனும் விசாரணை செய்யாது தேகபோஷணையிலேயே புத்தியைச் செலுத்தி உலகானுபவமே சதமென வெண்ணிக் கண்டன வெல்லாங் கொண்டனுபவிக்கு மிச்சையே மிச்சமாக்கொண்ட அவிவேகத்தினாலும், நல்லுரையல்லது சொல்லுதலில்லா உத்தம புத்தியுள்ள வுயர்ந்தோரிடத்துங் கடவுளிடத்தும் உள்ளும் புறமு மெத்த பத்தியில்லாமையாலும், பஞ்சேந்திரியங்களையும் அந்தக் கரணங்களையும் தன் வசஞ்செய்ய ஆற்றலற்று அதன் வசப்படுவதினாலும், எந்த விஷயத்தினாலும் சந்தேகம்பிறந்து ஒன்றினு மொன்றாத மந்தமதியினாலும், எதேச்சையாகத் தன் காதிற்கெட்டிய வோர் நல்லவிஷயத்தையுங் கவனியாத பாமரத் தன்மையாலும், எவரேனுமிதோப தேசமாக ஏகதேசத்திற் கூறுவாராயினும் நமக்கும் ஞானத்துக்கும் வெகுதூரமென்று வெகுதூரம் போவதாலும், ஞானமாவது மோக்ஷமாவது, இவைகளை யார்கண்டது? இவைகளெல்லாம் சோத்தாண்டிகளுடைய சொற்கட்டே யென்று பிதற்றித்திரியும் பேயாண்டிப்புத்தியினாலும், குடும்பிக்கேன் ஞானமென்னுங் குருட்டு ஞானத்தாலும் பெரும்பாலார் மெஞ்ஞான மெய்தப்

பெறுது அஞ்ஞானத்துக் கடைக்கலமாகின்றார்கள் ஆகவே இன்னோ ரெல்லாம் இகபர சுகயீனர்களா யிவர்களைச் சேர்ந்துள்ள மற்றை யோர்களுங்கெட்டு முடிவில் தீயநரகத்தாழ்வதே திண்ணமென் றெண்ணுவாயாக. 40

அருச்சுன! எம்மாலுனக்கு முன்னே கூறியதான சாங்கியம், கன்மம் என்னு மிருவித யோகத்தைப்பற்றியும் இங்கேசிறிது சுருக் கிக்கூறுவாம். கேட்பாய்: பகவத் சிரேஷ்டனான என்னிடத்திற் சர்வ கன்மபலனையுஞ் சமர்ப்பித்து அதனால் ஞானப்பேற்றைக்கைக் கொண்டு சர்வசந்தேகங்களையும் * பரித்தியாகஞ்செய்து தேகாபி மானமும்விட்டுத் † தானதுவான மகான்களாவார் யாதாமொருகன் மங்களுஞ் செய்யவேண்டுவதேயில்லை ஏகதேசம் உலகோபகார மாகக் கன்மஞ்செய்தார்களாயினும் அக்கன்மத்தால் பந்தம் விளை யாவாம். 41

சிவஞான வள்ளலார்.

அரியணையிலிருந்துலகவரசாக்ஷிபுரிந்தாலுமங்கையேற்றுத்
தெருவுதொறுந்திரிந்திரந்துதின்றாலுமிளம்பருவத்தெரிவைமாரைப்
பிரியாமலிருந்தாலும்பிரிந்துதவம்புரிந்தாலும்பேசிற்றெல்லாம் [றே
விரிசீவன்முத்தனுக்கிங்குடம்பாடே யன்றியொன்றும்விரோதமின்

அருச்சுன! உன்னிட மின்னமுஞ் சொரூபநிச்சயம் பிறவாமை யால் உனக்குளேற்பட்டுள்ள அஞ்ஞான சந்தேகத்தை இதுகாறு மென்னா லெடுத்துக்கூறிய ஞானமென்னும் வாளால்வீசி கன்மயோ கமாகிய உன் சென்மயுத்தத்தைச்செய்ய விரைவிலெழுந்திருப்பா யாக. 42

ஞானயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் 4-க்கு-சுலோகப்பொழிப்பு-204.

---

* பரித்தியாகம் - விட்டுவிடல்.

† தானதுவாதல் - தான் என்கிற சீவான்மா அது என்கிற பரமாத்மத ன்மையுறல் மேற்கூறிப்போந்தமைக்குச் சான்றாகக் கூறியதுங்காண்க.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

சந்நியாசயோகம்.

அவதாரிகை, "அஞ்ஞானத்தி லேற்பட்ட சந்தேக விபரீதத்தை ஞானமெனும்வாளினால் மாய்த்தல்வேண்டுமென்னும் அபிப்பிராயத்தைநோக்க, எந்தக்கன்மமுஞ் செய்யவேண்டிய அவசரமில்லையே; அவ்வாறாயின் ஈண்டும் போர்புரிய மீண்டுந் தூண்டுவதென்னோ" வென்னும் ஐயப்பாட்டினை மெய்யகங்கொண்ட அருச்சுனன் வினவுகின்றான்:

சுவாமின்! முன்னே கன்மஞ் செய்ய வேண்டுமென்று சாதித்தீர்கள்; பின்னே அதுகூடாதென் றுபதேசித்தீர்கள்; இவ்வாறு உபதேச கர்த்தாவே சந்தேக விபரீதக்குழியில் தள்ளின், யான் ஒன்றை நிச்சயிப்பதெங்ஙனம்? ஆகலின் செய்தல் விடுதலென்னுமிரண்டினில் உறுதியான வொன்றை வுறுதியாக்கூறப் பிரார்த்திக்கின்றேன். 1

அருச்சுன! சந்நியாசமென்பது சன்மத்துக் கேதுவான கன்மத்தைவிடுதலேயாம். இங்கே கன்மயோகமென்பது பலனை நமக்கென விரும்பாது ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்தலாம். இவ்விரண்டினாலும் எய்தப்பெறும்பயனாகிய மோக்ஷமொன்றே. "இவ்வாறாயின் ஒருபயனைக் குறித்து இருவகையாகக் கூறிய தெது கொண்" டென்று தோன்றலாம் சமாதானமாகச், சித்தசுத்தியில்லார்க்குக் கன்மயோக அதிகாரமும், அஃதுள்ளார்க்குஞானயோக அதிகாரமுமாகஅதிகாரவிதியை யனுசரித்ததேயன்றி முன்முன்விரோதமாய்க் கூறியதன்று. அல்லாமலும் அடையப்பெறும் மோக்ஷத்தை யிருவித அதிகாரிகளும் அடைதற்குப் பாத்தியமுடையவர்களே தவிர இவ்விரண்டு மார்க்கமும் சமத்துவமுள்ளதேயன்றி உயர்வுதாழ் வென்பதிவைகட்கில்லை. இதனால் உனக்குப் பேதம்நீங்கியபாடில்லையாதலால் நீ அவசியமாக நிஷ்காம்யங்களைச் செய்யவேவேண்டும். 2

அருச்சுன! இன்னும் கன்மதிரஸ்காரியான உத்தமபுருஷனது விசேடத்தையும் இலக்ஷணத்தையும் பற்றிக் கூறுவேன் கேட்பாய்: கன்மத்தை விட்ட ஞானிக்கு யாதொரு சுக துக்க சம்பவங்கள் இயல்பாகவே வந்தெய்துமாயினும் அவைகளா லவன்

சிறிதுஞ் சந்தோஷமும் சஞ்சலமுமெய்தான். மற்றும் வெப்புக் குளிர்ச்சிகளால் ஏற்படும் உபாதையுமில்லை, பரிசுத்த மனதையுடையவனும் பேதாபேத மற்றவனுமுள்ள மகோத்தம புருஷனுக்கே நித்திய சந்நியாசியென்று வழங்கப்படும். இன்னும் சம்சார சாகரத்தைத்தாண்டிய சத்புருஷனென்று எல்லாராலும் வணங்கப்பெறும் பெருமையை யுடைய னாதலாலும், அவனுக்குரிய பெருமையைக் கணித்தற்கு அருமையாதலாலும் அத்தகையசீலாலயமாகிய முத்தனுக்கே கன்மமில்லையென்று முன்னே நான் சொன்ன துண்மையே. ஆனாலும் அந்த ஞானியென்பானும் முன்னே நிஷ்காம கன்மங்கள் செய்ததினாலேயே இப்போதிந்த ஞானமெய்தப் பெற்றதே தவிர கன்மங்கள் செய்யாமலே பெறவில்லை யாதலாலும், அவ்வாறு ஞானமெய்தியபின்னரும் லோகோபகாரமாகவே கன்மஞ்செய்து வருவதினாலேயும் அன்னோர்க்குக் கன்மமில்லையென்று கூறப்பட்டது. உனக்கோ அவ்வித உத்தமஞானம் இன்னமும் பிறவாமையினாலே நீ கன்மஞ்செய்யின் அதனால் சித்தசுத்தியடைந்து எளிதாக சம்சாரபந்தம் நீங்கி ஞானமும் பெறுவாயென்று நாம் கருணையினாலுபதேசித்ததை யுற்றுணரு மாற்றலற்றவனாய் "இருகருமத்திலும் நன்மையான ஒரு கருமத்தைச் சொல்லவேண்டும்" என்றது தவறும். 3

உள்ளுரை:—கர்மயோகம், உண்மையான கன்ம சந்நியாசத்தை விட மேலானதென்று பகவான் சொல்லினாரில்லை. உண்மையான கர்ம சந்நியாசம் அதாவது ஞானத்துடன் கூடிய கர்ம சந்நியாசமானது கர்மயோகத்தைவிட மிகமேலான மார்க்கமாகும். ஆனால் கர்மயோகமானது கர்ம சந்நியாசத்தை விட மேன்மையதாயுமிருக்கின்றது. இதன்றி, ஞானயோகம் கன்மயோகமென்னு மிரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று சார்பில்லாமல் தனித்தனியாகவே மோக்ஷமளித்தற் கேதுவாயிருக்கின்றனவாம்.

அருச்சுன! சந்நியாசம் கன்மம் என்னு மிரண்டும் ஆசிரமவேற்றுமையாலன்றிக் கன்மவேற்றுமையாலும் இருவித பாகுபாடாய்க் காணப்படினும் அதனாலே யெய்தப் பெறும்பயனை நோக்கச் சமத்துவமாகவே மதிக்கத்தக்க இவ்விரண்டில் உயர்தாழ்வெதுவென அஞ்ஞானியரன்றி மெஞ்ஞானியர் சங்கிக்காரென்க. என்னெனின், சாங்கிய விசாரத்தினாலே ஒருவன் பெறப்படும் ஞானத்தையே நிஷ்

காம கன்மத்தைச் செய்கிறவனு மெய்துவன். ஆகவே மேற்கூறிய இரண்டிலொன்றை யனுட்டித்தவன் இருவகையாலுமடையப்பெறும் பயனெதுவோ அதையே பெறப்படுவதால் இரண்டில் நல்லதான வொன்றைச் சொல்லவேண்டுமென்று யெவ்வாறு சங்கிக்கலாம்? 4

அருச்சுன! எந்தஞானி யெந்தபலனை யெந்தஞானத்தா லடைவனோ அந்த ஞானத்தால் அந்த பலனையடையவே கன்மயோகியும் கன்மயோகத்தைச் செய்கிறான். ஆதலால் இரண்டு பாகு பாட்டா லுண்டாம்பலன் ஒன்றேயென்றும், அதுவேதான் பென்றும் அறிந்துள்ள மகாபுருஷனே அறியவேண்டியவைகளை யறிந்தவனென்றும், அடையவேண்டு மவைகளை யடைந்தவ னென்றுஞ் சொல்லப்படும். சுவாமின்! மேற்கூறிய உபாயமார்க்கத்தாலு மெய்தப்படும் பல மொன்றாயிருப்பதால் கன்மங்க ளனைத்தையும் விட்டுச் சந்நியாசியாகவே யிருந்திடிலென்னும்? 5

அருச்சுன! சித்த சுத்தியின் பொருட்டு நிஷ்காம கன்மங்கள் செய்து ஞானோதயமாகி அதனால் தனது தேகாபிமானமுமின்றிச் சதா சமாதிகூடாநின்ற யாதொரு புருடோத்தமனுக்கே சந்நியாசம் சித்தியாமேயன்றி மற்றையோர்க்குப் பொருந்தாவாம். என்னெனில், கன்மயோகத்தைப் பூர்த்திசெய்யாத வொருவன் சந்நியாசம் பெற்றனுட்டிப்பானாயின் மூவகை வாசனைகளும் அவனை யிடையிடையே வாதிக்கும். அதனால் விஷயானுபவங்களி லிச்சையை யெழுப்பியும் பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகமில்லாமல் எப்போதும் விஷய வியாபாரங்களிலேயே பிரவிர்த்தித்துக்கொண் டிருக்கு மாதலால் அநந்த சென்மங்களுக்குக் காரணமுந் துக்கமு முண்டாமேயன்றி சுகமென்கிற ஞானமென்பது சிறிதும் அமையாவாம். ஆகவே இவ்வித சந்நியாசத்தைப் பெறுவதைப் பார்க்கிலும் நிஷ்காமியமானகன்மங்களை அநுட்டித்துவருவதே மிகச் சுலப சாத்தியமாகும். இவ்வா றனுட்டியாநின்ற முனிபுங்கவனானவன் சித்தசுத்தியைப் பெற்று வெகுசீக்கிரத்தில் ஞானாக்கினியினாலே அநந்தசென்மங்களுக் கேதுவாயிருக்கிற சஞ்சிதவினையைத் தகிக்கச்செய்து மோக்ஷமடையஅதிகாரியாவான். சுவாமின்! ஞானமெய்தப்பெற்ற ஒருவன் அதனாலே மோக்ஷத்துக்குப் பாத்நியஸ்தனான பின்பும் மேற்கூறிய ஞானஸ்தன் கன்மஞ்செய்து வருவானென்றுங் கூறுகின்றீர்கள். அந்தக்கன்மத்தினாலே அவனுக்கு மறுபடியும் என் பாசபந்தம் சம்பவியாது? 6

அருச்சுன ! அந்த ஞானகன்மியாவான் சுயநலம் பாராட்டாத கன்மத்தையே செய்வதினாலும், அக்கன்மத்தால் பரிசுத்தமான மனமுடையவனாய் சரீராதி பஞ்சேந்திரியங்களைத் தன்வசப்படுத்தியவனாயும், பிரம்மதேவன்முதல் அணுவிறுகவுள்ள சர்வப் பிராணிகளிடத்தும் விளங்காநின்ற ஆன்மா ஒன்றேயென்றும் தான் அதுவேயென்றும் ஆராய்ந்தறிந்து அநுசந்தானஞ் செய்துவரும் மகாபுருஷன், கருணையினாலே லோகோபகாரமாகத் தன்வருணத்துக்கேற்ற கன்மத்தைச் செய்வானாயினும், அல்லது தன்சுபாவமாக வேறு கன்மங்களைச் செய்திடினும் தான் செய்கதான பாவனை அவனுக்கில்லை. ஆதலினாலே அவன் பந்த மடைவானென்பது எந்தவகையானும் பொருந்தாவாம். சுவாமின் ! எந்தவிதமாகவாவது கன்மத்தைச் செய்தானேனும் ஏன்பந்தம்வந் தடையமாட்டான் ? 7

அருச்சுன ! அவ்வாறான ஞானகன்மியாவான் யாதாமொன்றை நேத்திரங்களாலே பார்க்கினும், காதினாற்கேட்கினும், சரீரத்தால் பரிசிக்கினும், மூக்கினால் மண முவந்திடினும், நாக்கினால் இரசவர்க்கங்களை கிரகிக்கினும், பாதங்களால் நடந்து செல்லினும், கைகளினாலே கொடுத்து வாங்கினும், மனோலயப்பட்டு நித்திரைசெய்யினும், பிராணவாயுவினாலே சுவாசம் விடினும், வாக்கினால் வசனிக்கினும், அபானவாசல் சலத்துவாரங்களால் மலசலங் கழிக்கினும், கூர்மன் என்கிற வாயுவினால் கண்மூடி விழிக்கினும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் அந்தந்த கருவிகரணங்கள் அததற்கான இயல்பாய் நடத்திவருகிறதேயன்றித் தானொன்றும் நடத்துவதான அபிப்பிராயமுடையனல்லவென்றும், தான் ஒன்றினும் பற்றாத நிலைமையனென்னும் மகாதிடமான நிச்சயஞ்செயதுள்ள அத்திடவீரன் செய்துவருங் கன்மங்களினாலே பாசபந்தமடையக்பெறாது மோக்ஷத்தையேயடைவனென்க. சுவாமின் ! கூறிய துணர்ந்தேன். இவ்வாறாய தத்துவத்தோடுங்கூடிய யாதொரு ஞானியினாற் செய்யப்பட்ட கன்மங்கள்மட்டும் பாசபந்தங்களை விளைக்காதென்று கூறினால், அவ்விதமாகத் தெரிந்துகொண்டு கன்மஞ்செய்யாதவர்களுக்கு மோக்ஷத்தில் மாத்திர மிச்சை யுண்டானால் அவர்கள் பந்த சாகரத்தைக் கடந்து எந்தவிதமாகக் கரையேறுவார்க ளென்பதைத் தெரியவிரும்புகின்றேன். 8

அருச்சுன ! யாதொரு விவேகமுமில்லாத மந்த மதியினனாயினும், கன்ம பயனைத் தானடைய விரும்பாமலும், தான் செய்கிற

அபிமானமின்றி ஈசுரப்பிரீதியாகக் கன்மங்களைமாத்திரஞ் செய்து வருவானாயின், தண்ணீரானது தாமரையிலையிலொட்டாததுபோலச் சனன மரணங்களைக் கொடுக்காநின்ற பாவத்துக்குப் பாத்தியப் படான். ஆகவே சித்த நிர்மல விசேஷத்தால் ஞானமெய்தப்பெற் று ஈற்றில் மோக்ஷமு மெய்துவனென் றறியக்கடவாய். 9

அருச்சுன! இன்னுங் கேளாய்: சித்த நிர்மலப்பட்ட அத்த கைய உத்தம புருஷனென்பான் சரீராதி யிந்திரியங்களையும், மனம் புத்தி முதலியவைகளையும் யாதொரு ஈசுரப்பிரீதியான சத்கன்மங் களிலே சேர்ப்பித்து கேவலமான இதர விஷய வியாபாரங்களில் பற்றுவையாமல் சித்த சுத்தி வரும்பொருட்டு யாதொரு கன்மப்பிர யோசனத்தையும் எதிர்பாராது தான் செய்யாநின்ற கன்ம பலன் களையெல்லாம் ஈசுரப்பிரீதிக்கே செலுத்தி வருவதினாலே இயல்பாய் ஞானத்தின் மூலமாக மோக்ஷத்துக் கதிகாரி யாய்விடுவான். இவ் விதமார்க்கத்தினால் யாவருங் கரையேறலா மென்றறிக. சுவாமின்! அப்படியாயின் கன்மமொன்றே பந்தத்தையு மோக்ஷத்தையு மெவ் வாறு கொடுத்திடும்? 10

அருச்சுனா! ஈசுரப்பிரீதியாகவே கன்மஞ்செய்து வராநின்ற யாதொரு கன்ம யோகியாவான் ஈசுரபக்தனாயிருந்துகொண்டு சத் கன்மங்களாகிற புண்ணியங்களைச் செய்து அதனால் தனக்கென பல னை யெதிர் பாராமல், இந்தக் காரியாதிகளை நான்செய்து முடித்தே ன் என்கிற அபிமானமின்றி எல்லாம் ஈசுரனாலேயே உண்டுபண்ண ப்பட்டதென்னும் விவேகத்தையடைந்து அதனால் விளையும் பயன்க ளெல்லாம் அவனுக்கே ஆக்கவேண்டுமென்னும் உறுதிப்பாடாய் நின்று கன்மங்களைச் செய்துவருகிறதினாலே சென்மமுடிவில் சுவ ர்க்கத்தை யடைவன். இவ்வாறின்றிக் கன்மங்களைப் பகவத் பிரீதியாகச் செய்யாது, நான் செய்கிறேனென்கிற அகம்பாவத்தோ டும் இடம்பத்தோடும், சுயநலங்கொண்டும், மற்றுமனேகமான பிரிய காரணார்த்த மாகவும் செய்யா நின்ற கன்மியாவான் அநேகம் பிறவி களுக் கேதுவான பந்த பாசத்தையே யடைவன் அஞ்ஞானி யென் பவனுமிவனே. சுவாமின்! மகா விசேடமாகிய நிராசா கன்மமே செய்தல் வேண்டுமென்று தேவரீர் கூறும்கால் கன்மங்களைச் செய் யாமலே சுத்தமாக விட்டுவிடவேண்டுமென்று வேதத்திற் கூறவேண் டிய தென்ன? 11

அருச்சுன! அவ்வாறு வேதங்கூறியது நீதமே! ஆனாலும் அவ்வாறுகூறிய தெந்த உத்தம புருஷனைக் குறித்ததோ! அந்த விவேகியின் இலக்ஷண தன்மத்தைப்பற்றிக் கூறுவோம் கேட்பாய்: ஏற்சனவேயெடுத்த அநேகசென்மங்களில் நிராசாகன்ம தன்மங்கள் செய்தவனும், இந்த சென்மத்திலு மவ்வாறே செய்து வந்து அந்த விசேஷத்தால் விருப்பு வெறுப்புக் காஸ்பதமான காரியங்கள்யாவும் கட்டோடே விட்டுவிட்டுப் பரிசுத்தமான சித்தத்தைக்கொண்டு சாதன சதுஷ்டயங்களை யடைந்து உத்தமமான ஆசிரியரைநேசித்து உபதேசிக்கப்பெற்றுச் சிரவணாதியன முடித்து வரும்போது பேத விவேகத்துக்குக் காரணமாயுள்ள உலகவாசனை, தேகவாசனை, சாஸ்திரவாசனை யென்னும் பலவித வாசனை யெல்லாங் கழிந்தபின் அபேதபுத்தி யேற்பட்டு விளங்கும் மகாபுருஷன் எங்கும் வியாபித்துள்ள தற்பத லக்ஷியமான பரமாத்மாவே தொம்பதலக்ஷியார்த்தமான கூடஸ்தரென்கிற நிச்சயத்தினாலே சுகானுபவத்தி லிருக்கும்போது யேர்க்கனவே தான் செய்ததுபோல மனவாக்குக் காயங்களினாலே சத்கன்மங்களைச் செய்விக்கிறதில் அந்தச் சுகத்துக்கு அந்த சொற்பகாலங்களும் பிரதிபந்தமா யிருக்கிற தென்றும், அதனால் அந்த காலத்தையுஞ் சகசமாகவே அநுபவிக்கலாமேயென்றால், இல்லற தருமத்திலுள்ள காலம்வரையும் உலகோபகாரமாகச் சத்கன்மங்களைச் செய்யவேண்டிய விதியானதாலும், அக்கன்மங்களுக்கென்ன பலமோ அந்தப் பலனை தானென் றறிந்திருக்கிற தன்மையாலும், அந்த கன்மங்கள் செய்ததுபோதும் இனிச் சுகமே யனுபவிக்கலாமென்னுஞ் சமயத்திலே இல்லறதர்மத்தைவிட்டுத் துரியாசிரமத்தையடைந்த மகாவல்லபனுக்குக் கன்மஞ் செய்யவேண்டுவ தில்லையெனச் சொல்ல வந்ததேயன்றி யேனையோரைக் குறித்துச் சொன்ன கருத்தன்று. இன்னும், அருச்சுன! அருமைவாய்ந்த அந்த பெருமையாளனுக்கு யாதொருகன்மமுஞ்செய்யக் காரணமிராதென்பதற்குத்தக்க திருட்டாந்தமுங் கேட்பாயாக: அஞ்ஞானானுட்டான சாதாரண சீவர்களும் மூன்றாமவஸ்தையாகிய சுழுத்தியவஸ்தையில் சர்வேந்திரியங்களும் ஓய்வடைந்து எந்தக்கருமமுஞ்செய்ய யேதுவில்லாதபோது அந்தச் சுழுத்திக்கு அப்பாற்பட்ட நான்காம் அவஸ்தையான * துரியாச்சிரமத்தை யடைந்துள்ள அந்தப்புருஷன் எந்த இந்திரி

---

* துரியாச்சிரமம் - சுத்தநிலை. அல்லது மேலான ஞானம் அதாவது நின்மலாவத்தையிலே தற்சொரூப தரிசனந் தோன்றுவது.

யாதிகளைக்கொண்டு யெக்கருமங்களைச்செய்யயேதுவாகும்? ஆகவே யிவ்வாறான யேதுக்களால் எல்லாக் கன்மங்களையும் நிராகரித்தே யிருப்பானென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மர்ம தர்மங்களைச் சிறிது மறியாமலும், அவ்வாறனுட்டியாமலும் ஆசிரமங்களைமட்டும் வேறெக் காரணங்களினாலாவது பெற்றுக் கொள்வானேயாயின் அவனை விஷயவாசனைவிடாமல் அவைகளா லுண்டாம் இச்சை மிச்சமாகுமேயொழிய நீங்கமாட்டா. அது எதுவரையிலும் நீங்க வில்லையோ அதுபரியந்தம் இந்திரியநிக்கிரகம் வரமாட்டாது அது எதுவரையிலும் வரவில்லையோ அதுவரையிலும் அவனதுமனம் அந்தரங்கமாக அநேகங் கற்பனைகளைக் கற்பித்துக்கொண்டு வருவதோடுங்கூட புறக்கரண வியாபாரங்களையும் நடத்திக்கொண்டே வரும். இப்படியாகப்படிப்படியாய் விஷயவியாபாரமலிந்த அக்கணத்தே மேற்கூறிய சுத்தானுபவம் அநுபவிக்க வியலாததாலும், ஓர் சமயம் அநுபவிக்கநேரினும் கிரகஸ்தாசிரமத்தனைப்போ லனுபவிக்கக் கூடாமையாலும் அநேக துக்கங்களுக்கும் அநேக பிறவிகளுக்கும் ஏதுவாகி, "ஏனிந்த ஆசிரமத்தைப்பெற்றோ" மென்னுங் கவலையுறுவதைவிட இயல்பான யில்லறத்திலேயேயிருந்து விதிப்படி விவாகாதிகளை யெல்லாஞ் செய்துகொண்டு நிராசையாகப் புண்ணிய கருமங்கள் செய்துவருதலே மிகச்சிலாக்கியமாகும். ஆனால் முன்னே நாம் சொல்லிவந்த மகாபுருஷன் இத்தன்மையானவனல்ல. அந்த விசேட புருஷனானவான் எவ்விடத்தில் எவ்வாறு பொருந்தியிருப்பனென்றால், நவத்துவாரத்தோடுங் கூடிய தேகமென்கிற பிரதேசத்திலேயே வாசஞ் செய்துகொண்டிருப்பன். சுவாமின்! இதுகாறுங் கூறியதொருபா விருக்கட்டும்; சர்வ ஜீவான்மாக்களுக்கும் ஆதாரபூதனும் நடுநிலைமை யுடையவனுமிருக்கிற சர்வேசுரன் சிலருக்கு ஞானத்தையும் சிலருக்கு அஞ்ஞானத்தையுங் கொடுத்தல் பக்ஷபாதமும் அதனால்வரும் புண்ணிய பாவமும் அவரைச் சாராதா? 12

அருச்சுன! மனவாக்குக்கெட்டாத அந்தசர்வவல்லப பிரபுவானவர் இந்த அநித்திய ஜீவாத்மாவைப்போன்ற விகாரியல்ல; நிர்விகாரி இந்த ஜீவர்களைப்போல அவருக்கு யாதொரு கர்த்தத்துவமுமில்லை. ஆகவேயிந்தச் ஜீவர்களுக் கேற்பட்ட கர்த்தத்துவமும் இவர்கள் செய்யாநின்ற கன்மங்களும் அக்கன்மங்களுக்குத்தக்கபயனை இவர்களனுபவிக்கிறதையும் அந்தபகவான்

கற்பிக்கவேயில்லை. ஆகவே அவர் பக்ஷபாதியல்ல. அல்லாமலும் இந்தச் சீவர்களாற் செய்யப்படும் நல்வினை தீவினைகளின் பயனும் பாவபுண்ணியங்களும் அவரைச்சாரா. இந்தச் சீவர்களாற் செய்யப் படுகிற கன்மபயன்களை இந்தச் சீவர்களே யனுபவிக்கச்செய்கிற தாம். இவ்வாறாக இந்த ஜீவான்மாக்களுக்கு அநாதிகாலந்தொ டங்கி அஞ்ஞானத்தினாலே நடந்தேறிவருகின்றது. இதையறியாது ஈசுரன்மே லேற்றுவது அஞ்ஞானம்நிறைந்த பாமரர்வழக்காம். மூலப்பிரகிருதியென்கிற மகாமாயையினாலுண்டான சிருட்டிமுத லிய பஞ்சகிர்த்தியங்களை ஈசுரனேசெய்தனரென்று அவர்மேலேற் றித் துக்காஸ்பதமான சனனமரணத்தையேயடைகிறார்கள். ஈசுரன் கற்பகவிருக்ஷ குணத்தையுடையவர் எவ்வாறெனின், கற்பகவிருக்ஷ மானது தன்னையடைந்தவர்கள் அபேக்ஷிப்பதெவையோ அவைகளை யீந்துவருவது சுபாவமாம். அதுபோல யார் யார் என்னென்ன கன் மத்தைச் செய்கிறார்களோ அததற்குரிய பயன்களை யீசுரனளிக்கச் சித்தமாகவிருக்கிறார். (இதற்குச் சான்றாகச் சிவானு பூதிச் செல்வ ராவார் கூறியதுங்காண்க.) • 14

கைவல்லிய நவநீதம்.

இந்தச்சீவனால்வருமறுபகையெலாமிவன்செயலென்னும்
லந்தத்தேவனால்வருமென்யமூடர்களதோகதியடைவார்க
ளிந்தச்சீவனால்வறுமறுபகையெலாமிவன்செயலல்லாம்
லந்தத்தேவனலன்றெனும்விவேகிகளமலவீடடைவாரே.

அறுபகை=காமக்குரோதாதிபகைகள். அமலவீடு=நின்மலமான மோக்ஷவீடு.

இன்னும் அந்த ஈசுரன் * அகண்டிதாகண்டித குணமுடைய வரும், சர்வ வியாபியுமானவர். அவரைத்தவிர யாதொன்றும் அன் னிய மில்லாமையால் ஒருவருக்கு ஞானமும் மற்றொருவருக்கு அஞ் ஞானமும் பாலிக்க யேதுவில்லை இத்தன்மைத்தான † பகவான் எங் கும் எப்பொழுதும் நீதியாக விளங்குகிறவரென்கிற நியாயத்தை,

* அகண்டிதா கண்டிதகுணம்—தான் பிறரால் கண்டிக்கப்படாதது பிறரைத்தான் கண்டிக்கும் வல்லமையுடைமை.

† பகவான் - நிறைந்தசெல்வம், நிறைந்ததர்மம், நிறைந்தகீர்த்தி, நிறை ந்தசம்பத்து, நிறைந்தவைராக்கியம், மோக்ஷசாதனமான நிறைந்தஞானம் என்னும் ஆறும், 'பக' என்னும் சொல்லிற் பிறந்ததாம். இந்த அறுவகை யும் ஸ்ரீகிருஷ்ணருக்குண்டாயிருத்தலால் பகவானென்று வழங்கப்பெற்றா னென்க.

அகந்தையினாலு மமதையினாலுமேற்பட்ட அவிவேகத்தினால் மறை பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறாய விவேக சூனியத்தினாலே சீவர்கள் ஈசுரனிடத்திற் குற்றங்கூறிக்கொண்டு வீண்மயக்கத்தினாலே நரகத் துக் காளாகிறார்கள். விவேகிகளாயுள்ளாரெவரும் இவ்வாறான துக் கத்தை யடையாரென்க. சுவாமின்! எதனாலேதுக்கமயக்கத்தை விவேகிகளாவாரடையமாட்டார்கள்? 15

அருச்சுன! சத்துவகுணத்தவனான விவேகியாவான் நிராசை யாற் கன்மங்கள்செய்து பரிசுத்தமான மனசினாலே கிடைக்கப் பெற்ற ஞானத்தோடுங்கூடிய அந்த விவேகிக்குச், "சூரியப்பிரகாச மானது இருளைநீக்கியதுபோல" அஞ்ஞானமானது நீக்கியவுடனே பிரமசொரூபமே யெங்கும் பிரகாசிக்கிறதென்றும், அதைத்தவிர அன்னியமானது யாதொன்று மில்லையென் றேற்பட்டுள்ள திடநிச் சய ஞானத்தினாலே மயக்கமான துக்கத்தை அஞ்ஞானியைப்போ லொருபோது மடையமாட்டான். 16

இன்னமுங் கேட்பாயருச்சுன! மேலேகூறிய ஞானபுருஷனெ னப்படுவான் வெளிமுகமாகக் காண்பவைகளையெல்லாம் பரமாத்ம மயமென்றே கருதித் தானும் அதுவாகவே திடஞ்செய்துகொண்டு சதா பரமநிட்டையே புரிந்து மனோமயமற்றுப் பிரமத்தியான மயமாகவும், அதைப்பற்றியே வாக்கினால் வசனிக்கிறதுமான விசேட பக்தியோடு கூடியவனாயுமிருப்பன். அப்பெரிய ஞான மகா புருடனுக்குப் பரமாத்மனுடைய கிருபாபிரசாதத்தால் பிராரத் துவ பாகங்களெல்லாம் சூனியப்பட்டு செனனத்துக் கேதுவின்றிச் சுத்த சாக்ஷாத்கார சொரூபத்திலேயே லயப்படப் பக்குவமாயிருப் பன். சுவாமின்! புண்ணிய பாவகன்மங்களாலும், அக்கன்மங்களின் தாரதம்மியத்தினாலும் உலகத்திலுள்ள சீவான்மாக்கள் பற்பல பாகுபாடா யிருக்கிறபடியால் அவர்களைத் தாரதம்மியமாகப் பார் க்கவேண்டுவதைவிட்டுச் சித்தி முத்திக் குரியவராகப் பார்ப்ப தெப்படி? 17

அருச்சுன! விசேஷமான வித்யாபாரங்கதரனும் வணக்கமு முடையவனாகிய பிராமணனிடத்தும், பசுவினிடத்தும், யானையினி டத்தும், நாயினிடத்தும், நாயைக்கொன்று அதன் மாமிசத்தைப் புசிப்பவனிடத்தும் சமமாயிருக்கிற பிரமசொரூபத்தைத் தனது ரூபமாகவே பார்ப்பார்கள். ஆகவே அவர்கள் இப்போதே

மோக்ஷரூபமா வமைந்துள்ளாரென் றறிவாயாக. சுவாமின்! இதி லோர் சந்தேகம்: தாழ்மையாயும் கேவலமாயுமுள்ளவைகளைச் சம மாய்ப்பார்ப்பது நியாயவிரோதமென்று சாஸ்திரங்களில்கூறியிருக்க மகான்களான ஞானியர் ஒப்பநோக்குவது குற்றமாகாதோ? 18

அருச்சுன! பரப்பிரமசொரூபமே யெங்கும் வியாபித்துள்ளன வென்றும், தானும் அந்த சொரூபமே யென்றும் நிச்சயித்துள்ள மனத்தோடுங்கூடிய மகாபுருஷன், சமத்துவமாயிருக்கின்ற சொரூ பத்திலேயே நிலையாயுள்ள அவர்களால் சனனமரணமென்னும் சம் சாரத்தை வென்று பிரம சொரூபமாகவே விளங்குவதாலேயும் அவர்களுக்கு யாதொரு குற்றமுஞ் சொல்ல ஏதுவில்லை. மற்றும் சாதிபேதங்களினாலும் கன்ம விகற்பங்களினாலும் பற்பல பாகுபா டாகத் தோற்றினும் அவைகளெல்லாம் மாயாகாரியமான குணங்க ளைச் சேர்ந்தவென்றும், அவையனைத்தும் பொய்யேயென்றும் நிச்ச யித்துக் குணங்களுக் கப்பாற்பட்டதாயிருக்கிற பிரமசொரூபமே தானென்றும் அநுபவிக்கின்ற மகான்களுக்கு இந்தபேதங்களாலுந் தோஷம்வருதற் கேதுவேயில்லை. முக்குணவசத்தரா யாதொரு நுட்பாநுட்பமுந் தெரிந்திராத சாதாரண சீவபாவமாயுள்ள புரு ஷன், நியதியற்று மனம்போனபடி நடந்து நரகவாதனைக்குள்ளா காம லிருக்கும்பொருட்டு அவர்கட்காக ஏற்பட்ட நீதிநூல்களின் றாற்பரியத்தை, யுள்ளபடியறிந்த பெரியோர்களிடத்தில் ஏற்றிக் கூறுவது முற்றிலும் நியாயவிரோதமாம். ஆயினும் அந்த சீவத்து வன் தவறுமல் நீதியோடும் நடத்தல் வேண்டும். சுவாமின்! கூறிய துணர்ந்தனன். ஆயின்பகிர்முகபாவனையின்றி அந்தர்முகபாவனையா யுள்ளவர்களின் இலக்ஷணங்களைக் கூறின் அறிவதெவ்வாறு? 19

அருச்சுன! பிரமசொரூபம் வேறு, தான் வேறு யென்கிற பேதமின்றி அபேதபோதமாய்த் தானும் பிரமமென்றே யறிந் தனுட்டிக்கின்ற வுத்தமனுக்குப் பிரியமான காரியங்கள்சம்பவிக்கும் போது சந்தோஷமும் பிரியமற்ற விஷயங்கள் சம்பவிக்கும்போது வியாகூலமிராது. எவ்வாறெனில், தனக்கு வேறான தொன்றிருக் கிறதான யெண்ண மில்லாததால் அவ்விஷயங்களி லெள்ளளவும் மயங்கமாட்டான். அங்ஙனமாயின் மற்றையர்போல எல்லாவிஷ யங்களையு மனுபவிக்கிறதாகத் தெரிகிறதே யென்னின் பிராரத்த

வினையினாலே சரீரத்துக்கு எப்போது என்னென்ன வரக்கூடுமோ அதுகளெல்லாம் வந்துதான் தீருமென்கிற உறுதிப்பாடுள்ளவனா தாலும், அவைகளையுஞ் சொப்பனம்போலவே யெண்ணிக் கழிக்கிற சுபாவமுள்ளவனாதாலும் அந்தவிஷயங்களிற் சமத்துவ பாவனை யாகவே புத்தியைச் செலுத்துவன். ஆகவே இவ்வாறாய குணானு பவத்தைக்கொண்டு தானறியவேண்டுவதேதவிர பிறிதன்று. இது நிற்க; சுவாமின்! பற்பல வேறுபாடான நடபடிக்கைகளைக்கொண்டு அநேகவிதமாகக் காணப்படுகிற இவ்வுலகத்திலே எவ்வாறு சமபா வனை செய்துவரக்கூடும்? 20

பார்த்தா! உலக விஷய வியாபாரங்களிலே சிறிதேனும் விருப் பமில்லாதவனும், பஞ்சேந்திரியங்களின் றொழிலைப் பற்றாதவ னுமுள்ள புருஷனானவன் பரிசுத்தமான தன்மனதை ஆத்மாவினி டத்தேசெலுத்திச் சதாநந்தவனுபூதியா யிருப்பதினாலேயும், அந்த அநுபவானந்தமே தனக்குரிய உண்மைவடிவமென உணர்ந்தயோகி யானதினாலேயும், எப்போதும் பரமாத்மகத் தன்மைக்குப் பாத்திய முள்ள சந்தோஷத்தோடு சமத்துமபாவனையே புரிவனென்றறிக. இது நிற்க; சுவாமின்! பகிர்முகவிஷயங்களையனுபவிக்கிறதாலுண் டாய பிரத்தியக்ஷசுகத்தைப்பற்றிக்கூறாது ஏதோ மோக்ஷத்தில் சுகமிருப்பதுபோலச் சொல்லிவருகின்றீர்களே, அந்தமோக்ஷசுகம் எத்தன்மைத்து? அன்றி யெவ்வாறு சுகோதயமாகும்? 21

அருச்சுன! விஷயவாசனா விருத்திகளால் விளைந்த சுகம் ஆதி யந்தமுள்ளதாயும், அநேகமானதுக்கங்கட்கும் அநேகமான செனன மரணங்கட்கும் ஏதுவாகும். அவ்வித மகா விவேகியாயும் மோக்ஷா பேக்ஷையுடையவனுயு முள்ளவன் ஒருபோதும் அந்த அநித்திய சுகத்தை விரும்பான். தவிர, மோக்ஷசுகமென்பது நாசமடைவ தென்றுமில்லை. இதுவே அதீதமாயுள்ள அக்ஷய சுகமென்றும், இதனை யடைதலே பரமபுருஷார்த்தமென்றும் விவேகிகளறிவார் கள். என்றறிவாயாக இது நிற்க; சுவாமின்! இவ்வாறாக மோக்ஷ மெய்த விரும்பிய புருஷனை மேற்கூறியபடி அநுட்டியாவாறு தீங்கு செய்யும் பிரதிபந்தமெது? 22

அருச்சுன; மோக்ஷசுக மெய்துவதற்குத் தடை செய்வா ரொருவரிருவரன்று, ஆறுகொடிய துஷ்டர்களுண்டு. ஆனாலந்த

அருவரும் கட்புலனுக்குத் தோன்றுபவரல்லர்; குணமயமான அரூபிகள்: அவர்கள் யாவரெனில், காமன், குரோதன், லோபன், மோகன், மதன், மாற்சரியன் என்னுங் கள்ளர்களாம். இந்த அரூபக்கள்வர்களே ஒவ்வொருமனிதனுடைய சரீரத்திலும் வியாபித்துக் கொண்டு சமயம்வந்தபோது ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் சாமர்த்தியங்களைப் பூரணமாகக் காட்டி அஞ்ஞானத் திருவிழாக்கொண்டாடித் தனதிருப்பிடமாகிய மனித தேகத்தையுங்கெடுத்து அவனையும் அவனறிவையும் பரிமுதல்செய்து அவனுக்குப் பைத்தியக்காரனென்கிற பட்டமுங் கட்டிவிடுகிறார்கள். அன்றியும் மோக்ஷலோகத்துக்குச் செல்லும் பாட்டையாகிய சன்மார்க்கச் சாலையின் முகப்பில் நிற்பார்கள்; இவர்களுக்கு ஆவேசம் வரும்போது அடையாளமாகக் கண்சிவத்தல், உதடுதுடித்தல், முகங் கடுகடுத்தல், மயிர்க்குச்செறிதல், தேகம் நடுங்கல், வியர்த்தல் ஆகிய இவ்வடையாளங்களால் கண்டறியலாம். ஆகவே இந்த மகா விரோதிகளைத் தேகவியோகமாகிறபரியந்தம் தலைகாட்டாதபடி யெவன் செயிக்கிறானோ அவனே விவேகியென்றும் அதீதமான சுகத்தை யனுபவிக்கிறதற்கும் மோக்ஷத்திற்கும் அதிகாரியென்றும் சொல்லப்படும். இவ்வாறாய காமன் முதலான கள்வராறுவரையும் வென்றமாத்திரத்தானே மோக்ஷமெய்தவுஞ் சாத்தியமாகா. ஏனெனில் தத்துவ பரிசீலனை செயித்து ஆத்மஞானம் பெற்றுத் தானே அவனாய் அவனே தானாய் அதீதநிலை வந்தக்கால் அதன்மேல் மோக்ஷ சுகத்துக் காளாகலாமென்றறிக. சுவாமின்! இப்போது கூறிய ஞானம் என்பது எத்தகைமையது? அதைப்பெற்ற உத்தமபுருஷா ளெவ்வித இலக்ஷணமுடையா ரென்பதை விஸ்தாரமாக அனுக்கிரகஞ் செய்தல் வேண்டும். 23

அருச்சுன! விஷயானுபவங்களினா லெய்தப்படும் சுகதுக்கங்களையெல்லாம் பொய்யென வெறுத்தொழித்துச் சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தைப் பெற்று, * பஞ்சகோசங்களுக் கப்பாற்பட்டவரும்

* பஞ்சகோசமாவன: அன்னமயகோசம், பிராணமயகோசம், மனோமயகோசம், விஞ்ஞானமயகோசம், ஆனந்தமயகோசம் என ஐந்துமாம். இவைகளுள், உடல் அன்னமயகோசம். கருமேந்திரியமும் பிராணனும் பிராணமயகோசம். கருமேந்திரியமும் மனமும் மனோமயகோசம். ஞானேந்திரியமும் புத்தியும் விஞ்ஞானமயகோசம், அவித்தை ஆநந்தமயகோசம்.

* சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி யென்கிற அவஸ்தாத்திரயங்களுக்குச் சாக்ஷியுமான சுக சொரூபமே தானென்றும். அதுவே தற்பத லக்ஷியார்த்தமான பரமாத்மனென்னும் ஞானவிவகாரத்தை ஆசிரியர் வாயிலாகக் கேட்டுணர்ந்து அவ்வித விவேக விசேடத்தால் எப்போதும் ஆத்ம சொரூபத்திலேயே சிந்தனை செலுத்தி அதிலேயே பார்வையும் அநுபவமு முடையவனாய் அந்த சொரூபசாக்ஷியையே யடைந்து சரீராந்தியத்தில் அச்சொரூபத்திலேயே கலப்பன். ஆகவே ஞானமும் ஞானியும் இத்தன்மைத்தென இதனாற் றெரிந்து கொள்வாயாக. 24

அருச்சுன! மேற்கூறிய இலக்ஷணத்தோடுங் கூடிய அந்த ஞானஸ்தனென்பவன் விருப்பு வெறுப்பினாலெய்தப்படும் பாவகர்மங்கள் தன்னைச் சாராதவழியினின்று ஆசிரியர் உபதேசஞ்செய்த ஞானார்த்தங்களிற் சிறிதும் சந்தேக விபரீதமில்லாத நிச்சயபுத்தியோடு இந்திரியங்களையெல்லாம் நிக்கிரகஞ்செய்து எல்லா சீவான்மாக்களிடத்தும் தயவே பாராட்டித் தன்னைத் தாழ்மையாயுள்ளவைகட்கெல்லாந் தாழ்மையாக்கி ஈற்றில்·ஒப்பற்ற மோக்ஷத்திலாக்ஷி செய்வனென்க. 25

அருச்சுன! முன்னேகூறிய காமக் குரோத முதலான அறுவகை யுபாதைகளி லகப்படாமலும், பேத பாவனையை யொழித்து அபேததன்மைவந் தெய்தியதால் தன்னினும் வேறான அன்னியமேயில்லையென்னுந் தெளிவுகொண்டும், தனக்கு ஏர்க்கனவேயுரியதான காரண சரீரத்தையும் சூக்ஷும சரீரத்தையு மொழித்து நிச்சயமான பிரமசொரூபமே தானென்றநுபவிக்கானின்ற சன்னியாசியுமாவான் தேகத்தோடிருப்பினும் அல்லது தேகம் நீங்கிவிடினும் என்றும் பிரமசொரூபமாயே யிருப்பனென்றறிதல் வேண்டும், சுவாமின்! இவ்வாறாக யாவரும் சாதிக்க வியலாதுபோலத் தோற்றுகின்றதே! 26

---

* சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தியாலது. நித்திரைவிட் டெழுந்தது முதல் நித்திரை வருகிறபரியந்தம் விஷய விவகாரத்தி லிருப்பதற்குச் சாக்கிர மெனப்படும். சொப்பனமாவது, சாக்கிரமுடிந்து நித்திரை செய்யத் தொடங்கும்போது மனதினாற் கற்பிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தினிடத்திற் கற்பனையாகக் காணப்படுவதும் அநுபவிக்கப் படுவதும் அநித்தியத்தி லனித்தியமானதுமான கனவாம். சுழுத்தியாவது, புறக்கரண வியாபாரமும் அந்தக்கரண வியாபாரமும் தேகேந்திரிய வியாபார பிரக்ஞையுமில்லாமல்சீவன் நிர்ச்சேஷ்டிதனாகி யெந்தமட்டும் நித்திரைசெய்கிறானோ அந்தமட்டுமென்றறிக.

அருச்சுன! ஞானமென்பதும் மோக்ஷமென்பதும் சாமானிய மானதன்று; மகாவிசேடானுபவ நிலையாம். அன்றியும் அருமை யானவைகளிலெல்லாம் அருமையானவை. எப்போது அருமையா யிற்றோ அதைப் பெறுவாரும் அருமையே; ஆதலால் யாவரும் பெறுதற்கேதுவில்லையென்றறிக. விரதம் தவம், யோகமுதலானவை களினாலும் அடையலாமாயினும் ஈண்டு யோகானுட்டானத்தால் மோக்ஷமெய்து முபாயத்தைக்கூறுவோம் கேட்பாய்: பகிர்முகவிஷ யானுபவங்களில் இச்சையை யொழித்து வைராக்கிய புத்தி யுடைத் தாய் புருவமத்தியில் உண்ணோக்கமாக நோக்கி நாசிவழிசெல்லும் பிராணாபானவாயுக்களைக் கும்பித்து நிறுத்த மனம் சமாதானமெய் திச் சொரூபதெரிசனஞ் செய்தற்குப் பக்குவமாகுமென்றறிக. 27

சான்றாக திருமூலர் திருமந்திரம்.

மேலை யணுவில் விரைந்திரு காலிடிற்
காலனு மில்லை கதவுந் திறந்திடு
ஞால மறிய நரைதிரை மாறிடும்
பாலனு மாவான் ப்ராநந்தி யாணையே.

பின்னும் பஞ்சேந்திரியவழியையடைத்து ஒப்பற்றதான அந்த பரமாத்ம சொரூபத்தை வாய்கொண்டு வாழ்த்தி மனதில் நினைவு கொண்டு அதனினும் வேறொன்று மில்லையெனும் உறுதிகொண்டு அதுவே தானாகவெண்ணும் எண்ணத்தால் ஏகபாவனையுற்று இச்சை பயம் குரோத முதலியன வொழித்து மோக்ஷப் பிரியத்துவமுள்ள தபோதனனும் தேகத்தோடிருப்பினும் அல்லது தேகம் நீங்கியவிட த்து முத்தியே யெய்துவனென்க. 28

அருச்சுன! மற்றுமுள்ள அநேகவிதபக்திவிரதானுட்டான தவயெக்கியங்களெல்லாம் நம்முடைய பக்தகோடிகளாலே நம்மை யுத்தேசித்துச்செய்து வருகிறதினாலும், நம்மையே கதியென்றும், சகலலோகாதிஷ்டான வல்லவனும், சர்வபூதங்களுக்கு ஆதார மானவனும், புத்திக்குச் சாக்ஷியாயும் அந்தர்யாமியாயுமுள்ள நம் மையே தானென்றறிந்துமுள்ள மகாயோகீசுரனுக்கு மோக்ஷம் நிச் சயமாய் சித்திக்குமென்றறிவாய். 29

சந்நியாசயோக அத்தியாய
முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் 5-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-233.

ஆருவது அத்தியாயம்.

தியான அப்பியாச யோகம்

அவதாரிகை: முந்திய ஐந்தாம் அத்தியாயத்தில் சந்நியாசிக்கு யோக்கியமான நிஷ்காம கன்மங்களாலே சித்தசுத்தி பிறந்து அதனுல் ஞானமோக்ஷங்களேயெய்தும் விதிகளேச் சாங்கோபாங்கமாகக் கூறினுரேனும், மேற்கூறிய நிராசைக்கன்மஞ் சித்தியாதற்கு யேதுவாயுள்ளது தியானமாதலால் அதனேக்கடந்த ஐந்தாமத்தியாயத்தி னிறுதிக்கண் சூசனமாகக் கூறினும் சர்வசங்க பரித்தியாகஞ்செய்த முனிபுங்கவர்கட்கு விரிவாய்த் தியானயோகத்தைக்கூறி அதற்காதரமான கன்மயோகத்தையும் அக்கன்மயோகத்துக்கு உறுதிப்பாடாகிய தியான அப்பியாசமும் அவசியமாதலின் இந்த ஆரும் அத்தியாயத்தில் சவிஸ்தாரஞ் செய்கின்ருர். 1

அருச்சுன! பரமாத்ம தரிசனமாகிய தியானம் சித்தியாக வேண்டுமானுல் முதலில் மனசைப் பரிசுத்தஞ் செய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு மனச்சுத்திக்கு ஏது சத்கருமங்களாகையால் யோகியாவான் அக்கன்மங்களேப் பலனேயுத்தேசியாது ஈசுரார்ப்பணஞ் செய்வன். அதனுலேயே அவனேச் சந்நியாசி யென்றழைக்கப்படும். இந்தச் சந்நியாசியும் தான் துறவற ஆசிரமத்தை யடையுமுன்னரே அக்கினிஹோத்திரமுதலான சத்கர்மங்களே ஆசிரியர் விதித்தவாறு முறையே செய்து முடித்தும், மற்றும் வேதாகமங்களில் விதித்தவாறு உபநயன விவாகாதிய சர்வ சமஸ்காரங்களும் கிரமமாகச் செய்து முடித்துப் பின் சற்குரு கடாக்ஷத்தாலும் வேதாகம சாஸ்திர விசாரணேயாலும் அவைகளெல்லாம் கேவலம் துச்சமென்று வெறுப்படைந்து சந்யாசங்கொள்ளின் அது வேதசம்மதமாகும், அவ்வாறு கிரகஸ்தாசிரமத்துக்குரிய கருமானுட்டானங்களேக் கிரமமாகச்செய்து பிறகு துறவாசிரமத்தை யடைவானுயின், * ஈஷணுத்திரயங்களால் பீடிக்கப்பட்டு மனமாதி யிந்திரியங்களெல்லாம் விஷயானுபவங்களி லழுந்தித் துக்கத்தை யடைந்து செனனமரணங்களுக் கேதுவாக முடியுமாதலாலென்க. 2

* ஈஷணுத்திரயம் - புத்திரன், மனேவி, திரவியம் ஆகிய இம்மூன்றினுமாசையுடைத்தாதல்.

அருச்சுன! சாஸ்திர சம்மதமாயுள்ள நித்திய நைமித்தியபிராயச்சித்தங்களும் மற்றுமுள்ள வைதிக கன்மங்களைவையும் காலக்கிரமமாக விதிப்படிச்செய்து அவைகளால்எய்தப்படும்பயனைத்தனக்கென கருதாது ஈசுரார்ப்பணமாகவே செய்துவருபவர்களைச் சந்நியாசியெனவும் யோகியெனவுங் கொள்ளப்படுமேயன்றி, "நான்செய்கிறே" னென்னும் அபிமானங்கொண்டு சங்கல்பபூர்வமாகச் செய்பவர்களை அங்ஙனங்கூற நியாயமில்லையென்க. 3

அருச்சுன! எவ்வித சத்கருமங்கள் செய்யவேண்டுமோ அவைகளை விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் ஆத்மார்த்த மின்றி ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்யின் சித்தம் நிர்மலமாம். இந்த பரிசுத்தமான மனதோடு ஆத்மசொரூபத்தைத் தியானஞ் செய்யின் மனம் நாசமெய்தும்; (அதாவது மனதுக்குரிய இயல்பான துர்வியாபாரம் நீங்குதல்) இவ்வாரன்றி யாதொருகன்மத்தைத்தொடங்கி அதன்பலனையுமபேக்ஷித்து விருப்பு வெறுப்போடுங்கூடிய சித்தத்தினாலே சொரூபத்தியானஞ் செய்யின் அத்தியானம் நிறைவேறாவாம். சுவாமின்! சந்நியாசம் பெற்றுக் கொள்வோமெனின் நிஷ்காம்ய கன்மங்கள் செய்து சித்தசுத்தி பெறவேண்டுமென்றும், அதுவரினும் சொரூபத்தியானமின்றி கூடாதென்றும் அநுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள்; அந்த தியானம் இனிது முடியும்பொருட்டுக் கன்மங்கள் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதால் அக்கன்மம் எதுவரையிலுஞ் செய்தல் வேண்டுமென்பதைத் தெரிவிக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன். 4

அருச்சுன! மனம்பரிசுத்த மடைந்து அம்மனதினாலும் அறிவினாலும் பார்க்கப்பட்டதெல்லாம் ஈசுரபாவனையாகத் தோற்றிய பின்னரும் சொரூபத்தியானஞ்செய்து வருகிற பழக்கத்தினால் அப்பரமாத்ம சொரூபந்தானேயென்று இடையறாது அநுபவந்திடப்படும்வரையில் கன்மஞ்செய்தல் அத்தியாவசியமாம். அவ்வாறு அநுபவித்த திடமுள்ள மகானாலேதான் விஷயங்களிலும் கன்மங்களிலும் பற்றின்றி * சங்கற்ப விகற்பங்களை யெல்லாம் வெற்றிகொள்ள முடியுமென்க. இவ்வாறாய மகாவுத்தமனையே யோகியென்றுஞ் சந்நியாசியென்றுஞ் சொல்லப்படும். இஃதன்றித் தேகமேதானென்றும் உலகம் நித்தியமென்றும் எண்ணும் பேதபுத்தியோடுங் கூடியவர்கட்கு மேற்கூறிய அநுபவம் கிடைக்க மாட்டாதென்றறி: ஆகவே மோக்ஷத்துக் கேதுவான நிஷ்காம்யகன்மங்களை நீ செய்வாயாயின்

* சங்கற்ப, விகற்பம் - மனோநிச்சயம், வேற்றுமை.

எவ்விதத்து மோக்ஷானுபவமெய்துவாய், சுவாமின்! இத்தகைய ஞானம் எனக்கெவ்வாறு வருமோ அறிகிலேன்! 5

அருச்சுன! நல்லொழுக்கத்திற் சிறிதுந்தவறாது விவேகத்தன்மையாக நாளுக்குநாள் மேன்மையான காரியங்களையே அநுசரித்து வரல்வேண்டும். அவ்வாறுமேன்மையைத் தேடாதொழியின் சாமானியர்களைப்போல பிறப்பிறப் பென்னும் சம்சார வியாபாரங்கட்கு அநுகூலமாயிருக்கிற விஷயவாசனையி லழுந்தி அதனு லேற்படும் வியாகூலங்களால் சமயம் நேர்ந்தபோ தெல்லாம் "நான் பாவியானேனென்றும், கொடிய துஷ்டனென்றும், நான் விர்த்திக்கு வரப்போகிறதே யில்லையென்றும் இன்னுமிவ்வாருக பலவுஞ் சொல்லித் தன்னைத்தானே தாழ்வுசெய்துகொண்டு துக்கிக்க ஏதுவாம்" எவ்வாறெனில், மனமானது ஓர் சமயம் மித்துருவாகவும் மற்ருேர் சமயம் சத்துருவாகவும் முன்வருவதால் இங்ஙனஞ் சொல்ல நேர்கின்றதென்றறிக. சுவாமின்! சத்துருவான மனத்தினது ஒழுக்கமெவ்வாறும், மித்துருவான மனத்தின தொழுக்கமெவ்வாறும்? தயைசெய்க. 6

அருச்சுன: சித்த சுத்தியின் பொருட்டு நிஷ்காம கன்மங்கள் செய்து பஞ்சேந்திரியங்களையும் வென்று சாதன சதுஷ்டயங்களைப் பெற்றுப்பின் ஆசிரியரையடுத்துச் சிரவணமனன நிதித்தியா சனங்களையுஞ்செய்து மோக்ஷானுகுணமாகிய விவேகசம்பந்தமான மனமானது மித்துருவாய் முன்வரும். இவ்வாறின்றி மாயாவிசேஷமாயிருக்கிற "தேகமேதானென்றும் உலகம் நித்திய" மென்றும் திடப்பட்டு இராகாதி விருத்திகளோடுங்கூடி அநேகஜெனனமரணங்களுக்கும் துக்கங்களுக்கும் காரணமான பாவகன்மங்களைச் செய்வித்து நரகத்துக்காளாக முன்வரும் அவிவேக சம்பந்த மனமானது சத்துருவாகு மென்றறிக. மற்றும் மித்துருவானமனதோடுங் கூடியவர்களின் தன்மையுங் கூறுவோம்: சுகதுக்கம் சம்பவிக்கு மாயின் அதனுல் விகற்பமெய்தாமலும், அவமான வெகுமானங்களில் சமத்துவமும், உஷ்ணசீதளங்களில் சமாதானசித்தமாய் நின்றும் இவைகளெல்லாம் சரீரசம்பந்தமே யன்றி ஆத்மசம்பந்த மல்லவென்ற விவேகம் விருத்தியாகி "இவைகள் யாவும் பிரகிருதியின் விசேட காரியமாகவும் பொய்யாகவுமுள்ளன" வென்றறிந்து கலவரப்படாத மனதோடு யாதொரு சங்கற்ப விகற்பம் பாராட்டாத

சாந்த சீலத்துவசத்துவ குணத்தினனாயிருந்து முடிவில் பரமாத்மா
வின் சாக்ஷாத்காரத்தையே பெறுவன். 7

இன்னுங் கேட்பாய் அருச்சுன! சித்தசுத்தியின் பொருட்டு நிஷ்காமகன்மங்கள்செய்த சாதனையால் சற்குருவையடைந்து அநேக பணிகள் செய்து அவர்பால் கேட்டுணர்ந்தவைகளா லேற்பட்ட பரோக்ஷஞானத்தினாலும், அவ்வாறனுபவித்துதெளிந்தஅபரோக்ஷ ஞானத்தினாலும் சமாதானமுடையவனா யாதொரு திரிபில்லாது பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகஞ்செய்து ஓடும்பொன்னும் ஒப்பநோக்கும் சமவிவேகியாகவே காணப்படுவன். இத்தகைமையாளனையே யோகி யெனவுஞ் சந்நியாசியெனவுஞ் சொல்லப்படும். ஆனால் இத்துறவி யாவான் தன்மட்டுக்கும் தவஞ்செய்தலிலே ஊக்கமுடையவனா யிரு ப்பனேயன்றிப் பரார்த்தமா யன்னியரையும் நல்வழிப் படுத்துந் தன்மை யில்லாததினாலே தன்னை யடைந்தாரையுங் காருணியத் தால் கரையேற்றுங் குடைமுடையவர்களின் இலக்ஷணத்தையுஞ் சிறிதுகேட்பாயாக. 8

அருச்சுன! மேற்கூறியவண்ணம் அபரோக்ஷஞானம் வரை யில் திடமாய்ச் சம்பாதித்து இல்லற தர்மத்தோடுங் கலந்திருக்கும் பாவனையாக மன வாக்குக் காயங்களால் கன்மங்கள் யாவுங் குறை வரச்செய்தும்; தன்னையடைந்தவரின் பக்குவாபக்குவ நோக்கித் தக்கவாறு உபதேசமுதலியனவு மனுக்கிரகஞ் செய்துத் தானும் யாதொரு விஷயப்பற்றுதலுமின்றிப் பரிசுத்தமனதோடு கூடியவ னாய்ச் சத்துரு மித்துருவாயுள்ளவனிடத்தும், உதாசீனனிடத்தும், நியாயாநியாயந்தெரிந்து மத்தியஸ்தஞ் செய்யக்கூடிய நடுவுநிலமை யுள்ளவனிடத்தும், பந்துசன பரிவாரங்களிடத்தும், மற்றும்தன்னை யொத்த சாதுக்களிடத்தும், மகாபாவிகளிடத்தும் விருப்பு வெறுப் பின்றிச் சமமாய்ப் பார்த்துவருவன். இவ்வாறாய யோகாரூடர்க ளுள் இவனே * உத்தமனென வழங்கப்படுவான். இந்த உத்தமன் என்பான் அவ்வாறு பேதவாதியாயிராது உண்மையான துவைதாத் வைத வர்ச்சிதமான சமத்துவத்தை விருப்புற்றனுபவித்துவரு மகா னாதலாலென்க. சுவாமின்! இவ்வாறான சூசன ஞானமானது எவ் வாறு சித்தியாகும்? அநுக்கிரகஞ் செய்தல் வேண்டும், 9

* உத்தமன் - சிலர் துவைதவாதிகளாயும், சிலர் அத்வைதவாதிகளாயு மிருப்பார்கள்.

அருச்சுன! மேற்கூறிய சுஞ்ஞானத்தின் சாதனமாய தியான யோகாப்பியாசத்தினாலே சித்திபெறலாம். அஃதெவ்வாறெனில், தியானப்பியாசஞ் செய்யப் பிரியமுள்ள யோகியாவான் புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களிலும் புண்ணிய நதி தீரங்களிலுமுள்ள பரிசுத்த ஸ்தானங்களில் யாதொரு ஜனசங்கமு மில்லாவிடத்தில் ஏகாங்கியா யிருந்து எவ்விஷயங்களிலும் புத்தியைச் செலுத்தாதிழுத்துப் பஞ்சேந்திரிய மனமுதலானவைகளையும் நிக்கிரகித்துத் திடநிலையா யிருந்து மனதை ஆன்மாவினிடத்திற் செலுத்தி நிர்ச்சிந்தையாயி ருந்து வருவான். இவ்வாறு அப்பியசித்தற்கு யோக்கியமாக ஆச னங்களுங் கூறுவோங் கேட்க: மேற் கூறியபடி நல்ல ஸ்தலத்தி லுள்ள உத்தமஸ்தானத்திலே மேடுபள்ளமில்லாச் சமநிலத்தில் தொர்ப்பைப் புல் பரப்பி அதன்மேல் மான்றோல் விரித்து அதன் மேல் வஸ்திரமடித்திட்டு அதன்மேல் வடதிசை நோக்கி யிருந்து மேற்கூறியவண்ணம் சித்தவிருத்தியையும் பஞ்சேந்திரிய வியாபார ங்களையு மடக்கி மனதை அசைவுறாது நிறுத்தித் தியானஞ்செய்து வருவான். இங்ஙனஞ்செய்துவரு மப்பியாசத்தால் சித்தத்தைப்பற் றியுள்ள பேதபுத்திநீங்கிச் சித்தம் நிர்மலமாகும். ஆகவேயிதனால் ஞானத்துக்கு யோக்கியமானதும் யேதுவானதுமான மனோ நிர்மல த்துவத்தை இந்ததியான யோகமே பாலித்தருளுமானதால் மீண் டும் வியக்தமாகக்கூறுவோங் கேட்பாய்:— 10, 11, 12

அருச்சுன! மேற்கூறிய வண்ணம் ஆசனாதிகளிட்டு அதின்மே லிருந்து பயமற்றுச் சாந்தமனதோடு எப்பக்கங்களிலும் பாராது கோணலின்றி சிரசு உடல் மூலாதாரம்வரை நேராயிருந்து அசை யாமல் மூக்கு நுனியை யுற்றுநோக்குவதுபோலும் பாவனையாக நோக்கி அகமுகமாகச் சுழிமுனை மத்தியாக ஆத்மாவைத் தானாகப் பார்த்துக்கொண்டு ஒரு நிலையாயிருத்தல் வேண்டும், இவ்வாறு விரு ப்பு வெறுப்பற்ற பரிசுத்தமனதினால் தனக்கன்னிய மில்லையெனத் தெரிந்து திடங்கொண்டதனாற் பயமுதலானவையும் நீங்கப் பெற் றுப் பிரமசரியவிரத விசேடமுடிந்தவனாய் ஈற்றில் என்னையே பிரபு வாய்ப் பார்த்துக்கொண்டு யோகாப்பியாசஞ் செய்துகொண்டு வர வேண்டும். சுவாமின்! இவ்வாறு யோகாப்பியாசஞ் செய்துவருப வன் அடையும்பலனையும் இன்னதெனக் கிருபைசெய்ய வேண்டு கிறேன். 13

அருச்சுன! தியானயோகஞ் செய்பவன் தனது நியமமான மனதால் அந்தக்கரணத்தை யெப்போதுமடக்கி ஒரு நிலையாய்

வைத்துக்கொண்டு அன்னிய சங்கற்பமின்றி மோக்ஷமே தனக்குரிய பரமகதியாகவெண்ணி பரப்ரம்மனும் புருஷோத்தமனுமான என்னிடத்தில் லயப்பட்டதால் நிச்சலமான மனமுடையவனு யென்னைத் தானக அறிந்திருப்பதினுலே இவனுக்குமோக்ஷமே பரமகதியாமென்றறிக. சுவாமின்! தேவரீர் கூறியதுணர்ந்தனன். ஆனல் ஓதியவாறு சாதிப்பது துர்பலமாமென்று நினைக்கிறேன்; என்னெனில்; அவயவாதிகளுந் தேகமும் அசைவற்றிருப்பதோடு மனமும் அசையவொண்ணு தென்கிறீர்கள். அப்படி சாதிப்ப தெப்படி முடியும்? 14

அருச்சுன! மந்தகுணத்தோடுங்கூடிய அதிபோஜனமுடையவனுக்கும், சுத்தமாக ஆகாரங்கிட்டாத பசியாளிக்கும், அதிக நித்திரையுள்ளவனுக்கும், அன்றி நித்திரையே யில்லாதவனுக்கும்,விருப்புவெறுப்புற்றுத் தேகத்தைத் தானென்றும், பிரபஞ்சம் நித்தியமென்றும் எண்ணியிருக்கிற மந்ததரனுக்கும் அவ்வித தியானயோகம் சாதிப்பதென்ருல் மிகக் கஷ்டமாகவே காணப்படும். 15

அருச்சுன! துக்கரகிதமான யோகமானது ஒருவனுக்குச் சித்திக்கவேண்டுமானுல் அவன் ஏர்க்கனவே கூறியவண்ணம் சர்வ சாதனங்களையுஞ் சாதித்து மோக்ஷமடைவதில் நிரம்பவும் ஆசையுள்ளவனுய்க் குருமூர்த்தியினிடஞ்சென்று யோகாப்பியாசத்துக் குரிய விதிவிலக்குகளை நன்ருகக்கேட்டறிந்து சத்துவகுண ஆகாரங்களைக் காலத்தருந்தி சத்கன்மங்களையும் சமயம்நேர்ந்துழிபுரிந்துசாவதானமாகவும் சொற்ப நித்திரையோடு மிருந்து சாதிப்பது உசிதமாம். சுவாமின்! இவ்வாருகிய தியானயோகத்தை எவ்வளவுகாலம் வரை அநுட்டித்து வரல்வேண்டும்? 16

அருச்சுன! யோகாப்பியாசப் பிரியமுள்ளவனுக்குச் சர்வவிஷயங்களிலுமுள்ள இச்சைவிடுபட்டு சங்கற்ப விகற்பமில்லாது பரிசுத்தமான மனமானது சமூத்திரத்திலே உப்புக்கல் கரைந்தாற்போல ஜீவசாக்ஷியாகிய ஆத்ம சொரூபத்திலே பேதமின்றி யெப்போது லயப்படுமோ அதுவரையிலும் இடையருமலும் மனத்திடங்குன்ருமலும் அப்பியாசித்தே வரல்வேண்டும். இவ்வாறு சதா தியானஞ் செய்து வருகின்ற திடத்தினுலே இந்த அப்பியாச யோகியின்மனம்

தனக்குரியசலனமாகிய விஷயவியாபார விருத்தியில் நுழையாது நிர்மலமாகவும், காற்றிடைப்பட்ட தீபம்போலலைந்த மனமானது அஃதில்லாவிடத்துள்ள தீபம்போல அசைவற்று எப்போதும் ஆன்மசொரூபத்திலேயே பேதமின்றித் தியானித்திருக்கும். அவ்வாறு அசைவற்றிருக்கவே அவ்வான்மாவுக்கு ஞான மென்னும் பிரகாசம் பிறக்குமெனவறிக. 17

சுவாமின்! முன்னே உபதேசித்ததில் நிஷ்காமகன்மஞ்செய்வதே யோகாப்பியாச மென்றனுக்கிரகஞ்செய்தீர்கள்; மறுபடியும் சமாதிசெய்வதே யோகமென்கிறீர்கள்; இதனால் எதை யப்பியாசிக்கலாம், எதைவிடலாமென யென்மனம் மயக்கமுறுகின்றது. ஆகையால் இவ்விரண்டில் எது சிலாக்கியமோ அதை உபதேசிக்க வேண்டும். 18

அருச்சுன! இந்த யோகாப்பியாசத்தினாலே வேறுவித விஷயங்களாகவும் வேறுவித சங்கல்பமாகவும் மனமானது கனவைப்போன்றுபரிணமிக்காது அவஸ்தைகளற்று எப்போது ஒழிவெய்துமோ அக்காலத்தில் நிர்மலமாயுள்ள அம்மனதினால் தன்னையே ஆன்மாவெனத் தரிசித்துக்கொண்டு ஆநந்தமயமாக அவ்வான்ம சுகத்தையே அநுபவித்துக்கொண்டிருப்பன். ஆகவே இத்தன்மையனகன்மங்கள் செய்தாலும் விட்டாலும் அதனால் யாதொருகெடுதியும் பிரயோசனமுமில்லையாம், இவ்வாறனுட்டிக்கச் சக்தியற்றவனுக்கு மோக்ஷாபேக்ஷையிருக்குமானால் அவனுக்கே கன்மயோகத்தையுங் கூறியிருக்கின்றோம். அந்த கன்மயோகத்தினாலே சித்த சுத்தி யுண்டானபிறகு ஞானோதயமாகி மேற்கூறிய மோக்ஷசாதனத்தையே யடையப்படுகிறதினாலே இந்த இருவிதயோகங்களுக்கும் பொதுவிதியாக யோகமென்றே அதிகாரமுறமையாற் சொல்லப்பட்டதென வறிக. சுவாமின்! இந்திரியாதிகளின் வயப்பட்டமனமானது விஷய விவகாரங்களை யனுபவிப்பதாற் சுகமேற்பட்டிருக்க அவைகளை விட்டு ஓய்வடைந்திருக்குமானால் சுகமுறுவதெப்படி. 19

அருச்சுன! கருவிகரணங்களினாலே அநுபவிக்கப்படும் விஷய போகங்கள் யாவும் ஜனன மரணங்களையும் துக்கத்தையுந் தரக்கூடிய அநித்தியத்துவமேயன்றி நித்தியத்துவ முள்ளதல்ல; ஆனால் இந்த யோகியானவன் அநுபவிக்கப்படுகிற சுகானுபவம் அப்படிப் போன்றதல்ல; நித்தியத்துவமும் ஆநந்தானுபவமும்

என்றும் நீங்காததுமாயுள்ளதாம். ஆனால் அந்தச்சுகம் எவ்வாறு
பெறக்கூடுமென்னில், யதார்த்தமாய்த் தானும் ஏனைச் சீவர்களும்
என்றும் நித்தியர்களாயும் ஆநந்தமயமாயுமிருத்தலை யறியாது மறை
பட்டாற்போ லிருந்ததென்கிறதால் அதியாச்சரியமும், மனம்,
புத்தி, இந்திரியங்கள்என்னுமிவைகளுக்குஎட்டாதவராகிய பரமாத்
மாவே தானாயிருக்கிறோமென்கிற சந்தோஷமும், சரீரமும் மற்றை
யிந்திரியங்களும் அதனாலனுபவிக்காநின்ற விஷயங்களும் பொய்யே
யென்றுணர்ந்து அவைகளிற் சிறிதேனுமாசையின்றி மனம்பரிசுத்த
மாம்போதுதான் ஆன்மசுகமென்பது தோன்றப்படும். அந்த மகா
புருஷனையே ஆத்மாநந்தனென்றுஞ் சொல்லப்படும். 20

அருச்சுன! மேற்கூறிய யோகியாவான் அடைந்தலாபமென்ன
வென்று கேட்டபின், தான் அநுபவியாநின்ற ஆத்மாநந்தமேதா
னாயினேனென்கிற பெரியதோர் லாபத்தைக் காட்டிலும் பெரியலா
பம் வேறொன்றில்லை. மற்றும் அச்சொரூபாநந்த யோகியினது புத்
திமுதலாய விந்திரியங்களெல்லாம் எப்போதும் சமாதி நிலைமையா
கவே யிருக்கிறபடியால் அவனது தேகத்தில் கத்தியினாலும், பாண
ங்களினாலும் உபாதைசெய்யினும், அன்றி அடித்திடினும் அவை
களாலேற்படும் துன்பங்களாலே ஏகாத்மசொரூபமாயிருக்கின்ற மன
மானது தான்கூடிய நிட்டையினின்றுங் கலைந்து சலிப்பெய்தா
தென்க. இவ்வித இலக்ஷணமுடையவனையே யோகியென்று எல்
லாராலுங் கொள்ளப்படும். சுவாமின்! இந்த யோகஞ் சித்திக்க
வுபாயமுண்டாயிற் கூறுக. 21

அருச்சுன! யோகியென்பவன் தான் ஆத்மாநந்த சமாதியி
லிருக்கும்போது தனக்குற்ற யாதொரு குளிர் வெப்பத்தினாலும்
துன்பங்களினாலும் சுகதுக்காதி யவைகளாலும் புத்தியானது
சமாதிகலைந்து சாக்கிரத்தை யடையாவிடின் அப்போது தான்
யோகஞ் சித்தியான தென்றறிய வேண்டும். அவ்வாறு திடப்
பட்டயோகமே நிச்சயமான ஆத்மலாபத்தைக் கொடுக்கும். அன்றி
மகாயோகமுமாகும். மற்ற யோகங்களெல்லாம் மரணயோகத்துக்
கொப்பாம். மற்றும் யோகாப்பியாசஞ் செய்துவரும்போது சிலகா
லத்துக்குள் யோகமுதிர்ந்து ஆத்மதரிசனங் கிடைக்க வில்லையே!
சாஸ்திரங்களையும் ஆசாரிய ருபதேசங்களையும் நம்பி வீணாகபோக
போக்கியங்களையும் விட்டு தேகத்தை வாட்டி யென்னபயன் கண்

டோமென்று சலித்தபுத்தியாகிய தமோகுணவயப்பட்டு விட்டுவி டாது ஒவ்வொருதினமும் சாவதானமாக அப்பியாசித்து வரின், குருகடாக்ஷத்தால் நிச்சயமாக ஆன்மதரிசனமடையலாமென்க. இன் னும் மனோசங்கற்ப விகற்பங்களா லுண்டாகின்ற எல்லாவித நோக் கங்களையும் பகிர்முகமன்றி அந்தர்முக வாசனையிலும் வாராதபடி விடப்பட்டவனும், இந்திரியாதிகள் விஷயங்களில் வீழாதபடி தடைசெய்தவனும், சாஸ்திரவுணர்ச்சி ஆசிரிய ருபதேசங்களால் ஆராய்ந்தறிந்த விவேகஸ்தனுமு முள்ளவனது மனோதிடத்தால் ஆத்மசொருபத் தியானஞ்செய்யின் நிச்சயமாகச் சித்தியாகுமென்க சுவாமின்? இரசோகுண விசேடிப்பால் மனஞ்சலித்தற் சுபாவமா யிருக்கிற போது அதை யெவ்வாறு * நிரோதஞ் செய்யக் கூடும்? 22, 23, 24

அருச்சுன! என்றுமுள்ளதாயும் எங்கும் நிறைந்ததாயு மிருக் கிற கூடஸ்தபிரமம் தானேயென்னுந் திடமான வைராக்கியத்தி னாற் சஞ்சலியாதுள்ள நிலவரப்பட்ட விவேகத்தினாலே ஆத்மசொ ருபத்திலன்றி இந்திரிய விஷயங்களில் மனதைச் செலுத்தாது பையவிழுத்து உபசாந்தி யடையும்படி நிறுத்த வேண்டும் அவ் வாறு செய்வதால் அதைவிட அன்னியமா யாதொரு விஷயமு மில்லாமையால் சற்றேனும் வேறொன்றைச் சிந்திப்பதற் கேதுவில் லாமற் போகின்றது. ஆகவே மனம் தன்வசப்பட்டதென்பது திண் ணமாயிற்று. சுவாமின்! தேவரீர் உபதேசித்தவண்ணம் செய்ய வேண்டு மென்று உறுதியாக அநுட்டிக்கும்போது அந்நெறியிற் கூடாதுபிரிந்து ரசோகுணச் சார்பினால் மீண்டும் விஷயக் கூட்டத் திலே நாட்டமாகின்றதே! இதற்கென்செய்வது? 25

அருச்சுன! அவ்வாறுபிரிந்து விஷயங்களைநாடினும் அதற்கோ ருபாயமுண்டு; என்னெனில், நீண்டகாலமாக அநேகசென்மவாசனா பலத்தினால் சஞ்சலித்துவந்த அந்தரசோகுண சம்பந்த மனமானது என்னென்ன விஷயங்களில் இச்சைகொண்டு செல்லினும் அவ்வவ் விஷயங்களி நின்றும் அவ்வப்போது விசாரணை விவேகத்துடன் கூடினதான சத்துவகுண மனதாற்றிருப்பி மீண்டும் அவ்வாத்ம சொருபத்திலேயே சேர்த்தல் வேண்டும். இவ்விதமாக அடுத்தடு

* நிரோதம் - தடை.

த்து இழுத்து முற்கூறியவாறு அநுட்டித்துவரின் நாளடைவில் விஷய சம்போகத்துக் கிசையாது தானே நின்றுவிடும். சுவாமின்! இவ்விதமாக மனதைச் சத்துவகுணவசப்படுத்தி அநுட்டிப்பதா லேற்படும் பயன் யாது? 27

அருச்சுன! இராகாதி விருத்திகளை யொழித்த மனதைத் தன் வசப்படுத்தியவனும், தனக்கன்றி வேறெவ்வித சங்கற்பங்களும் செய்யாததால் சாந்தசித்த முடையவனும், அவிவேகாதிய தொந்த மின்றி யிருக்கின்ற யாதொரு யோகீந்திரனுவான் தற்பத லக்ஷியார்த் தமானவரே இந்தத் தொம்பத லக்ஷியார்த்தமான கூடஸ்தரென்று பிரம்ம சைதன்யத்தை யடைந்து நித்தியமான சுகசொரூபமாகவே விளங்குவன். இன்னும் இவ்விதயோகியாவான் சத்துவகுணகாரமா யுள்ள மனதைத் தன்வசஞ் செய்துகொண்டு அவிவேகாபாசங்களற் றவனுய்க் கஷ்டமேயறியாது பிரமசொரூபத்தைச் சுகமாயடைந்து முடிவில் சீவன் முத்தனுவான். இன்னும், திடசித்தனை இந்த யோகாப்பியாசியால் பிரம்மசொரூபமே யெங்கும் வியாபித்திருக்கிற தென்னும் நிலைத்த விவேகத்தினுல் பிரமன் முதல் எறும்பீருகவு டைய சர்வ பூதப் பிராணிகளுந் தன்னையன்றி யில்லையென்றும், தானும் எல்லாப்பிராணிகளிடத்து மிருக்கின்றேமென்றும் சமத்து வதிருஷ்டியா யிருப்பனென்க. 28, 29

சுவாமின்! தேவரீர் இதுகாறுங்கூறிய அரிய பெரிய யோக சம்பந்தமான விஷயங்களில் தொம்பதலக்ஷியார்த்தமான கூடஸ்த பிரமமே தற்பதலக்ஷியார்த்தமான பரமாத்மாவென்றும், அவரைத் தவிர அன்னியமில்லையென்றும் கூறியவண்ணம் அநுட்டித்துப் பார்க்க கேவலம் சாமர்த்திய யீனனுயுள்ள புருஷன் எவ்வாறு அநுட்டித்தால் அந்த அநுபவம்வருமோ அதை அநுக்கிரகஞ் செய்ய வேண்டுமென்று வினவிய யாதொரு அருச்சுனனை நோக்கி பார்த்தா! நீ எந்தபுருஷனை உத்தேசித்துக் கூறினையோ அந்தபுரு ஷன் சாக்ஷாத் வாசுதேவனுயுள்ள நம்மை எல்லாப் பிராணிகளிடத் திலும், எல்லாப்பிராணிகளையும் நம்மிடத்திலும் பக்தி வினையமாகப் பார்த்து வருவானுயின் அவனுநானில்லாததொன்று மில்லையெனத் தெரியவரும்; அவன் என்னையன்றியுமில்லை. இவ்வாருக அந்தர் முக அபிப்பிராய முடையவனுய்க் கரணமூன்றையும் சத்கருமங் களிற் சேர்த்துத் தற்பத வாக்கியார்த்தமான பஞ்சபூத முதலான

எல்லா விஷயங்களும் என்னுடைய பின்னப் பிரகிருதி யென்றும், அதுவும் என்னுடைய அபின்னப் பிரகிருதியைத்தவிர வேறில்லை யென்றும், அதுவும் என்னைத்தவிர இல்லையென்னும் பக்தி செய்து கொண்டு வருவானாயின் பிரதிதினமும் முன்னே யென்னால்சொன்ன ஆத்மதரிசனமுற்று முடிவில் சொரூப சித்தியடைவன். சுவாமின்! இப்போது கூறியவாரனுட்டிக்கும்போது மனவாக்குக் காயங்களி னாற் செய்துவரும் கன்மங்களினாலே பாவபுண்ணியங்கள் வந்த டையுமே! 30

அருச்சுன! தாவரசங்கம ரூபங்களாயுள்ள எல்லாப் பூதங்களி டத்தும் நான் ஒருவனே யுள்ளேனென்றும், அதுதானேயென்றுந் தெரிந்து கொண்டு பக்தி பூர்வமாயுள்ள யாதொரு யோகியானவன் ஜனகாதியரைப்போல நிட்காம கன்மங்கள் செய்துகொண் டிருப்பி னும், அன்றித் துரியாச்சிரமியான வியாக்கியவர்க்காதிகளைப் போல விட்டிருப்பினும், அல்லது தத்தாத்திரயர் முதலானவர்க ளைப்போல விதிவிலக்கான கன்மங்களை அநுட்டிக்கப்பட்டவனாயி னும் அவன் என்னிடமேயிருப்பன். 31

அருச்சுன! மேற்கூறிவந்த மகான்களைவிட மேலான ஞானவந் தர்களையுங் கூறுவேன் கேட்பாய்; அந்தரங்கத்தில் தற்பதலக்ஷியா ர்த்தமான பரமாத்மாவே தானென்னும் நிச்சயஞ் செய்துகொண்டு வெளிமுகமாக மனவாக்குக் காயமென்னு மூன்றையும் சத்கன்மங்க ளிற் செலுத்திவருகின்ற மகோத்தமனும், பிறனொருவனுக்குவந்த சுகதுக்கங்களைத் தனக்குவந்ததாகவெண்ணிச் சர்வ சீவர்களையும் தயவோடு சமமாகப் பார்க்கிறவனுமுள்ளவனே மேலானவனாவன்; அவனே மகாயோகி; இவ்வாறனுட்டிக்க வேண்டுமென்பது நமது சித்தாந்தம். இதுவே நமக்குச்சம்மதி; என்னெனில், ஏனையோர்க ளால் உலக உபகாரமின்மையாலும், இந்தமகாயோகியரால் உபகார விருத்தி யிருப்பதாலுமே மிகச்சிரேஷ்டமென்றோம். 32

அவதாரிகை: ஒப்பரிய மெஞ்ஞான சித்தியுறுதற்காதாரமான யோகசித்தி செய்யவேண்டுவ தவசியமென்றும், இந்தயோகம் சித் திப்பதற் காதாரமாயுள்ள மனமுதலான இந்திரியங்களை யடக்க வேண்டுமென்றும், இந்த மனமாதி இந்திரியங்களை அநேகசாதனங்க ளாலும் ஆசனபோசன நித்திராதி நியமங்களாலும் சாதிக்கவேண்டு

மென்றும் உபதேசித்து வந்தவைகளை உற்றுநோக்குமிடத்து, எதை யடக்கினும் மனதை லயப்படுத்துவது மகா அருமையாகுமென்கிற கருத்துடைய அருச்சுனன் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை நோக்கி பிரபோ! எவ்விதத்தும் மனதைப்பரிசுத்தஞ்செய்து சமமாகநிறுத்துதல்செய் வதே பிரதமயோகமென் றுபதேசஞ்செய்தீர்கள்! அவ்வாறு மனதைச் சாதனைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமானால் அதற்குரிய சஞ்சல சுபாவத்தை யொழித்துப் பரிசுத்தமாக நிறுத்துவதென்றால் அசாத்தியமாகக் காணப்படுகிறதே! 33

சுவாமின்! மற்றும் இரசோகுண வசப்பட்ட அந்தமனமானது சலனமுற்று சதாவிஷய விவகாரங்களையே அவாவிக்கொண்டு இராகத்துவேஷங்களோடுகூடிக் கோஷஞ்செய்து சரீராதி யிந்திரியங்களை யெல்லா மொடுக்கத்தக்கதாயும், யாதாமொரு விஷயத்தில் பிரவேசிக்கலாகாதென்று நிச்சயித்திருக்கும்போது மீண்டும் அவ்விஷயத்தையே யவாவித் தூண்டுவதாயும், மற்றுங் கிரியாம்சங்களில் நுழைந்தால் அதைவிட்டு இலேசாகத் திரும்பாது அதிலேயே நிலையாயுள்ளதாயும், இன்னும் விரிதலும் ஒடுங்குதலுமாகி யோர் நிலையுங் கொள்ளாது, குழம்புந் தன்மையாயுள்ள இந்த மனதைச் சமாதானப்படுத்தி நிறுத்துவதென்றால், கடலைக்கடக்க மரக்கல மின்றிக் கையினால் நீந்தத் துணிந்ததுபோலாகு மென்று கூறிய யாதொரு அருச்சுனனைநோக்கி ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மா மீண்டும் இதோபதேசஞ் செய்கின்றார்: ஏ அருச்சுன! இப்போது நீ கூறிவந்த மனோ நிலைமையானது அதற்கு இயல்பாயுரியதல்ல; அதுசார்ந்துள்ளதான இரசோகுணத்தின் சம்யோக விசேடமாகையால் மேற்கூறிய துண்மையாம்; ஆயினும் விஷயங்களை விலக்கத்தக்க வைராக்கிய திடத்தினாலும் யோகாப்பியாச முதிர்ச்சியாலும் நிலைபெறச் செய்யவேண்டுமே யன்றிச் சாமாணியமாக வேறெவ்வித வுபாயங்களினாலும்மனோ நாசஞ்செய்ய வியலாதென்றறிக. 34, 35

அருச்சுன! இவ்வாறு மனோநிச்சயங்கொண்டு அதன்பிறகே யோகாப்பியாசஞ் செய்வதற்கு முயலவேண்டு மென்றும், அந்த நிச்சயமான திடமுள்ளவனையும், அதிகார முறையால் பக்குவாபக்குவிகளைப் பற்றியுங் கூறி வருவோங் கேட்பாய்; இந்திரஜால கோலமாயுள்ள இந்தவுலகம் நித்தியமானதென்றும், ஸ்தூல பஞ்சபூதமயமாகிய இந்தச் சரீரத்தையே தானாக பாவனைசெய்தும், பிரியாப்

பிரிய விஷயங்களோடுகூடி இந்திரியாதிகள் தனக்குக் கட்டுப்படா மலுமுள்ள அபக்குவியாவான் முற்கூறிய யோகாப்பியாசஞ் செய்ய வேண்டுமென்னு மாசையுடையவனாயினும் அவனாலது இயலாதாகும் மற்றோர்பக்குவியாவான் பிரதமத்தில் * சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தி யுடையவனாய் மோக்ஷா பேக்ஷையோடு பஞ்சேந்திரியாதி சித்தமுத லானவைகள் தன்வசம்பெற்ற வைராக்கிய திடத்தோடு யோகாப்பி யாச வுபாய சாதனையைக்கொண்டு சாதித்து வருவானேல் மிகச் சுலபமாக மனதைச் சொரூபாகாரஞ் செய்யலாம். அவ்வாறுசெய்வ தால் மிதமீறுதல் முதலிய விகாரசுபாவங்கள் தடைபட்டு உத்தம மான ஞானோதயமாகி முத்தியைப்பெறுவான். 36

அவதாரிகை: மேற்கூறியவாறு அப்பியசித்து வரும்போது இடையிலே மரணம் சம்பவிக்குமாயின் அவனடையுங் கதி யாதோ வெனுஞ் சந்தேகங்கொண்ட அருச்சுனன் தெளிவுறவேண்டிய கருத் துடையவனாய் ஸ்ரீவாசுதேவனை நோக்கிச் சுவாமின்! பிரதமத்தில் சாதனசதுஷ்டிய சம்பன்னனாய் ஞானகுருவை யடைந்து உபதேசம் பெற்று யோகாப்பியாசவிருப்பங்கொண்டு அநுட்டித்துவரும்போது அவன்றன் பூர்வ கர்ம பிராப்தானுகுணமாக அவ்வப்பியாசத்தை விட்டொழித்து சாக்கிராவஸ்தைவயத்தனாய் அநித்தியபோகபோக் கியங்கட்கேதுவான பாவகன்மங்களைச்செய்யாது நிஷ்காம கன்மமா கிய சத்கன்மங்களையுஞ் செய்துகொண்டு யோகத்திலேயே பிரிய முள்ளவனாயு மிருக்கிறவனுக்கு அது சித்தியாகுமுன்னர் தேகத்துக் கானிவருமேயானால் அவனுக்கு யாதொரு நற்கதியும் கிடையாதெ ன்று எனக்குத் தோன்றுகின்றது. அதைப்பற்றித் தேவரீர் வாயி லாகத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். 37

இன்னும், மேற்கூறிய விஷயத்திலே சந்தேகந் தோன்றற் குக் காரணம் யாதெனில், நிஷ்காமமாகச் சத்கன்மங்கள் செய்து யோகாப்பியாசத்தின் பிரயோசனமான மனோநாசஞ் செய்வது பூர்த்தியடையாமையால் மோக்ஷமடைதற்கு யேதுவைக்காணோம் இதுபோயினும் போகட்டுமென்றால் சுவர்க்காதிபலனைக் குறித்துக் காமியகன்மங்கள் செய்யாததால் சுவர்க்கபலமு மில்லாமற் போகி றது. ஆகவே இவ்விரண்டுவகையாலும் நிஷ்பிரயோசனமாய் "ஒரு

* சாதனசதுஷ்டயம் 4-வது ஞானயோக அத்தியாயம் 34-வது வாக்கி யத்தின்கீழ் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

பெரிய மேகப்படலத்தினின்றுஞ் சிதறிய துண்டு மேகமானது மற்றொருபெரிய மேகபடலத்தைச் சாராமலே மத்தியிலேற்படும் காற்றினால் மொத்துண்டுக் கலைந்து நசிப்பதுபோல" ஆதாரமற்றவனாகவன் நாசமடையான்? ஆகையால் சுவாமின்! இச்சந்தேகமானது என்னைவிட்டு நீங்கும்படிச்செய்யத் தேவரீரையன்றி வேறுயாவராலுமாகாதென்று நினைக்கிறேன். எல்லாமுணர்ந்த வல்லவரானதால் எளியேன் மீது கருணை கூர்ந்து சந்தேகத்தை நிவர்த்திப்பீர்களாக. 38, 39

அருச்சுன! நீயெந்த யோகியைப்பற்றி யெந்த சந்தேகங்கொண்டு கேட்டனையோ அவன் இம்மை மறுமையென்கிற யெப்பொழுதும் சுகமேயல்லாமல் துன்பமடையமாட்டான். மோக்ஷாபேக்ஷையைக்குறித்து விருது பூண்டவன்போலச் சிரத்தையுடன் யோகாரம்பஞ்செய்து அதினின்றுந் தவறியவனுக்கு நற்கதிகிடைச்குமேயன்றித் துர்க்கதியடையான். சுவாமின்! ஆனாலும் மேற்கூறிய சித்திபெறாத யோகியானவனடையும் பலமென்ன? 40

அருச்சுன! அந்தமுற்றுப்பெறா யோகியாவான் "சிரத்தாபத்தியைக் கொண்டும் திரண்டபொருளைக்கொண்டும் அஸ்வமேத முதலான யாகாதிகள் செய்து தேவதிருப்தி செய்தவர்கட்கு யெந்த உத்தமலோகங் கிடைக்குமோ" அந்தவுலகத்திலே சுகமாயிருந்து யோகப்பூர்த்தி செய்வதற்கு யோக்கியமான நல்லகுணமும் நல்ல தனுஷ்டியமும் சதாசாரமும் பொருந்தி யிருக்கின்ற உத்தமகுலத்திற் பிறந்து யோகாப்பியாசப் பூர்த்திசெய்யும் நோக்கமுடையவனாயிருப்பன். 41

அருச்சுன! யோகாப்பியாசம் பூர்த்தியாகாது சிலகாலம்வரை அப்பியாசித்தவனுக்குரியபயனைக் கூறினோம். மற்றும் நீண்டகாலமாக யோகாப்பியாசஞ்செய்து கடைசியாகச் சிலகாலமட்டும் அப்பியாசிக்காது பாக்கியிருக்கும்போது தேகம்நீங்கிய யாதொருயோகிக்கும்பலனைக்கூறுவோம்: மகாமேதாவியாயும், சத்துவகுணம் நிறைந்துள்ள ஆரூடனுமுள்ள பிரம்மநிஷ்டனுடைய உத்தமகுலத்திற்றோன்றி மெய்த்தவம்புரிந்து முத்தியைப்பெறுவனென்க. ஆயினும் இவ்வாறான உத்தமோத்தம செனனமுண்டாதல் மிக அருமையாம்.

சுவாமின்! மிகச்சிரேட்டமான அந்தகுடியிற்பிறந்த உத்தமனுக்கு யேற்றகாரியமாக யாதுசெய்துகொண்டிருப்பன்? அருச்

சுன! முற்பிறப்பிற்செய்த நல்வினையாகிய யோகப் பயிற்சியின் விசேடத்தால் திரும்ப இந்தயோகத்தையே அப்பியாசித்துப் பூர்த்தி செய்வதில் முன்னிற்பதுமன்றி மோக்ஷ சாதனத்துக்கேற்ற சத்கன்மங்களையே அநுட்டித்து அந்த சென்மத்திலே மோக்ஷமெய்தப் பெறுவன். சுவாமின்! அவ்வாறாயின், தேவரீர் மேற்கூறியவாறு தனவந்தாள் கிரகத்தில் பிறந்திருந்தால் அவனது சத்கன்மங்களாகிற யோகப்பயிர்ச்சிக்கும் நிஷ்காமிய கன்மங்களுக்கும் விரோதமாகுமே? அருச்சுன! அந்தயோகாப்பியாசி திரும்பவும் பூர்வவாசனையால் யோகாப்பியாசஞ் செய்யுங் குறிப்பையே கைக்கொண்டு நின்று அதையே சாதிப்பதுமன்றித் தன்னிடமுள்ள பொருள்களையும் அந்த யோகமார்க்கத்துக்கும் புண்ணிய கன்மங்களுக்கும் ஏற்றதான வினியோகஞ் செய்துகொண்டும் வருவனேயன்றி அதை விட்டுத் திரவியசெருக்குற்று வீணேகெடமாட்டானென்க. எவ்வாறெனில், சென்மவாசனையை மாற்றுதல் யார்க்கும் அரிதாகையால், இந்தயோகியின் பூர்வசென்மவாசனையானது தன்வசப்படுத்தும்போது திரவியங்கள் தன் யோகாப்பியாசத்துக்குச் சாதகமானதிடவிர்த்திக்குப்போதுமான துணையாய்நின்றுதேகாந்தத்தில் கைவல்யமாகிற சித்திமுத்திகளையே கொடுக்குமேயன்றிக் காமியகன்மிகளைப் போலச்செல்வச்செருக்கில் ஒருபோதும் அழுந்திவிட ஏதுவாகா ஆகவே அநேகசென்மங்களிற்செய்த சத்கன்மங்களினு லேற்பட்ட சித்தசுத்தி துவாரா ஞானமுற்ற மகாபுருஷன் அந்த சென்மத்திலேயே மோக்ஷமெய்துவனென்பதற்குச் சந்தேகமுமுண்டோ! 43

அருச்சுன! இன்னும் அந்தயோகத்தினுற் பெறப்படும் பயனையும் அதன்பெருமையையுங் கேட்பாய்: யாதொருவன் யோகாப்பியாசத்தின்பயனாகிய ஆத்மானந்தத்தைக்குறித்துவிசாரித்த விவேகதிடத்தால் தனக்கு அப்பயிர்ச்சியில் விருப்பமுண்டான தாலேயே அவனதுபாவங்களெல்லாம் நசித்துத் திரிகுணாத்மகமான வேதங்கட்குட்பட்ட காமிய கன்ம பலன்களும் தொடாது மோக்ஷானுபவத்துக்கே அதிகாரியாய் விடுவன். 44

அருச்சுன! யோகத்தின் மகிமை யிவ்வாறாயின் அநேக பிறவிகளிற் சம்பாதித்துள்ள புண்ணிய கன்மங்களினுல் முயற்சியிற் குன்றாது பிரயத்தினஞ்செய்து வரும்போது அதனுற் பாவ கன்மங்கள் நசித்துச் சித்தசுத்தனுகி அந்தசென்மத்திலே பரமகெதியையடைவனென்பதற் கையமுமுண்டோ? 45

அருச்சுன! சரீராதிய காரணங்களெல்லாம் ஒய்வடையத்தக்க அரியவிரதங்க ளனுட்டித்துவரும் மகாதவசியர்களினும், வேதவித்துக்களான ஞானவந்தர்களினும், தேவபோகபோக்கியங்களை யனுபவிக்கும் மகா புண்ணிய சீலர்களிலும் ஜீவான்மாவைப் பரமான்மாவோடு லயப்படுத்தும் பரமஞானியாகிய யோகவான் மகாசிரேஷ்டனாதலால் நீயும் அந்த யோக ஞானத்தையே யடையக் கருதுவாயாக. 46

அருச்சுன; அணிமா மகிமா முதலான அஷ்டமாசித்திகளைப் பெறுதற்காகவும், மனதின்காரியமாகிய இராகத்துவேஷத்திற் செல்லாது தன்வசப்படுத்தி நிறுத்துவதற்காகவும், இயமம் நியமமுதலான அட்டாங்கயோகம் புரிகின்ற யோகியர்களைவிட என்னுடைய பக்தயோகிகள் மிகமேன்மை யுடையவர்களாவார். எங்ஙனமெனில், எங்கும் நிறைந்தும் எல்லாமாயுமுள்ள நம்மை உள்ளபடியறிந்து நம்மையேபரப்பிரம்மமாகத்தியானித்துச் சகலபிராணிகளிலும் நாமே விளங்குகின்றேமென்கிற பாவனைகொண்டும், நம்மைத்தவிரவேறான தொன்றுமில்லை யென்றுணர்ந்து சர்வதா நம்மிடத்தில் ஊன்றிய பக்தியோடு உபாசிக்கின்றவனே மேற்கூறிய யோகியர்கட்கெல்லா முயர்ந்தவனென்றும், எனக்குப் பிரியமுள்ளவன் அவனேயென்றும் எனக்குள் நிச்சயமானதால் நீயுந்தொம்பத லக்ஷியார்த்தமானவரே தற்பதலக்ஷியார்த்தமென்கின்ற நிச்சயத்தைமனதில்வைத்து வெளிப்படையாக நாம் கூறியவாறு மனவாக்குக் காயங்களாற் பக்திபுரிந்து வருவையேயாயின் முத்தி சித்திப்பது சத்தியமேயென்க. 47

தியான அப்பியாசயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 6-க்கு-சுலோகப்பொழிப்பு-280.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

விக்ஞானயோகமெனப்படும் பத்தியோகம்.

அவதாரிகை: மேற்கூறிய அப்பியாசயோக அத்தியாயத்தில் தொம்பத லக்ஷியார்த்தங்களைச் சாங்கோபாங்கமாகக் கூறியும், அதனினும் வேறாகாத தற்பதலக்ஷியார்த்தமான பரமாத்ம சொரூபியே வியாபித்துள்ளாரென்னும் உண்மை விளங்காமைக்குப் பிரதிபந்தமாகத் தோற்றும் தற்பத வாச்சியார்த்தங்களும் வேறன்றென்றும், பக்தியினாலே அத்திடம் பெறலாமென்றும் அத்தியாய முடிபுரையாக்கூறி யோகியர்களினும் திரிகரணசுத்தியோடு பத்திசெய்யும் அடியவன் மேலானவனென்பதையே இந்த ஏழாமத்தியாயத்திலும் விரிவாய்க்கூற முன்வந்தமையால் இத்தற்குப்பத்தியோகமென வழங்கலாயிற்று. 1

சுவாமின்! சென்ற ஆறும் அத்தியாயத்தின் முடிபுரையாக சர்வவிபுவாகிய தேவரீரையுள்ளன்போடும் பத்திவினயமாகவும் வழிபடுகின்றவர்கள் யோகியரைவிடச் சிரேட்டரெனக்கூறிவந்தீர்கள்; அது சரியேயாயினும் தேவரீரது உண்மைவடிவமின்னவா றென்று தெரிந்துகொள்ளாதவரையில் பத்திசெய்வ தெப்படி? ஆதலால் சுதந்தரமான சகளரூபத்தை யனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டும். ஏனெனின், தேவரீரை வைகுண்டவாசனென்றும், பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டுள்ளாரென்றும், இன்னும் மச்சாதி தசாவதாரனென்றும் பலவாறாகப் பற்பல புராணேதி காசங்களிலெல்லாம் விளங்குவதை யறிந்ததுமல்லாமல் முன் ஓர் சம்சயம் நிவர்த்திக்கும்போது "நான் ஏகனே யன்றி வேறு வொப்புவமையில்லையென்றும், எங்கும் பரிபூரணமாய் பாலில் நெய்போல நிறைந்துள்ளவனென்றும், என்றும் நித்தியத்துவ முள்ளவனேயென்றும், மாயாரகிதனென்றும், நிர்க்குண நிர் விகாரியென்றும் பலவாறாக வுபதேசித்துவந்தீர்கள்; இதனால் ஸ்தானவேறுபாடும் அவதார வேறுபாடுமாயுள்ள அம்சங்களிலே எந்தவிடத்துள்ள எந்த சகளரூபத்தை உத்தேசித்துப்பத்திசெய்கிறதென்கிற சம்சயந் தோன்றுகிறபடியால் அந்த சந்தேகத்தை நிவர்த்திசெய்யப் பிரார்த்திக்கிறே" னென்றுகூறிய அருச்சுனனைப்

பார்த்து அந்த பரவாசுதேவன், ஏ பார்த்தா! சர்வலோக சரண் யனுயுள்ள நானே நிஷ்கர்ம நிஷ்கள புஷ்கள நிர்மல நிரந்தர நிராகுல நிராவரண நிராமய நிராதார நிராகார நிரதிசயாநந்தமாகியும், நீதி பர பரஞ்சோதி பரம்பர பரப்ரம்ம பரமேஸ்வர பராபர பரிபூரண மாகியும், புண்ய கண்ய புனித புராதன ஜனுதன புத்தமுத்த சுத்த கேவல கைவல்ய பிர்மாநந்த மெஞ்ஞான சின்மயதேசோமய சித் விலாச தேவதேவனுகியும், சர்வமத சம்மதக் கடவுளாகிய பரப்ரம் மமும் நாமேயன்றி வேறென்றில்லை யெனத் துணிந்து நீ பக்தி செய்வாயாக. ஆனுல் மாயாவசப்பட்ட முக்குணத்தவர்களான சாமானியர்களாலே பக்திசெய்வ தென்றால் மிகக்கஷ்டமாகும்; ஆகவே வைராக்கிய ஞான திடத்தை * மர்க்கடம்போலக் கைக்கொ ண்டு நம்மையே பத்திசெய்துகொண்டுவரின் முற்கூறிய நிர்க்குண பக்தி சாதாரணமாய் தானேஜனிக்கும். வைகுண்டம் திருப்பாற்கட லாதியி லிருக்கிறதாகக் கூறிய இதிகாசாதிகளுடைய உண்மையா னது மூலப்பிரகிருதி சம்பந்திகளுக்கேயல்லது யேனையோர்களைப் பற்றிக் கூறியதென்றெனவறிக. ஆனுற் சீவத்துவபாவனை செய்யும் வரை பரமான்ம சொரூபமே அவ்வவ்விடங்களிலும் † சகுணுகிருதி யாக விளங்குகின்றுரென்றும், சகலாம்சங்களாயுந் தோற்றப்படுகிற வருமவரேயென்றும் உள்ளபடியுணர்ந்து உத்தமமான சத்துவபத்தி புரிந்தொழுகும் ஞானவிக்ஞானங்களையும் சவிஸ்தாரமாகக் கூறு வோம் கேட்பாய். 2

அருச்சுன! இனிக்கூறப்படும் விக்ஞானயோகமார்க்க அர்த் தங்களை நம்முடைய பிரசாதமன்றி யாவராலும் அநுட்டிக்கவிய லாவாம். என்னெனில், இந்த பக்தியோகமானது மகா விசேட முள்ளதாகையால் அநுட்டிப்பது அனைவர்க்கும் சிரமசாத்தியமான விஷயமல்ல; காரணம் யாதோவெனில், நால்வகை யோனியில் எழுவகைத் தோற்றமாகப் பிறந்துள்ள எண்பத்து நான்கு லக்ஷம் சீவராசிகளும் அச்சீவர்களுக்காக ஆக்கப்பட்டுள்ள எல்லாப் பண்டு பதார்த்தங்களை யெல்லாம் இன்ன யின்னபொருள் இன்னதன்மை யனவென்று கண்டறிந்து அங்ஙன முணர்ந்தவாறே இவைகளும் இவைகள் தங்கிவாழ்தற்கான புவனபோகங்களுமாகிய காரியத் துக்குக் காரணனெருவ னிருக்க வேண்டுமென்றும், அத்தகை யோனே சர்வாதார சகத்கர்த்தனென்றும் உணரும் உணர்ச்சி

* மர்க்கடம் - குரங்கு.

† சகுணுகிர்தி - குணசம்பந்தசொரூபம்.

மக்கட் பிறப்பினர்க்கேயன்றி மற்ற ஜீவராசிகட்கில்லாமையால் இம் மானிடப்பிறவி மிக மேலானதென்க. இம்மானிட கோடிகளுள் பெரும்பாலும் பண்டு பதார்த்தங்களைக் கொண்டு உண்டுடுத்திக் கண்டதேகாக்ஷி கொண்டதே கோலமெனத் தங்கள் காலமெல்லாங் கழிக்கின்றனர். சிறுபான்மையோர்க்குமட்டும் ஏதோ பூர்வசென்ம நல்லவாசனையினாலே தெய்வமும் பாவபுண்ணியமும் சுவர்க்க நரகங் களும் உண்டென்றுதோன்றி அதனால் சத்கன்மங்களும் தேவோ பாசனையும் செய்து வருகின்றார்கள்; இவ்வாறான அநேகர்களுள் சிலரே என்னைத் தியானிப்பார்கள்; அவ்வாறு தியானிப்பவர்களும் பெரும்பாலும் காமிகாதி கன்மங்களே செய்துவருவார்கள். இக்க ன்மிகளினு மிகச்சிலரே தெய்வப்பிரீதியாகுமாறு யாகாதிமுதலான கருமங்கள் செய்துவருவார்கள். இவ்வாறான உத்தமகர்மஞ் செய் வாரிற் சிலரே நிஷ்காமியமாகிய புண்ணியகன்மங்கள்செய்யத் தலைப் படுவர்; இப்புண்ணிய கன்மிகளுள் மிகச்சிலரே என்னிடத்தில் அத்தியந்த பற்றுள்ளவர்களாவார்கள். இவர்களுள்ளு மிகச்சிலரே அதி தீவிரமாகவும் உண்மையாகவுங் கண்டு கதிபெற வேண்டிய கருத்துடனே உத்தம ஆசிரியர்கள் மூலமாக விசாரித்து நீங்காத தியானமே செய்துவருவர். இவ்வாறான தீவிரபக்குவிகளுள் மிகச் சிலரே என்னைப்பற்றி விசாரித்தறிதலாகிய பரோக்ஷமா யறிந்திருப் பர். இத்தகையோர்களுள் மிகச்சிலரே நம்முடைய யதார்த்தமா யுள்ள சைதன்யத்தைத் தனிமையாக நின்று நேரே அபரோக்ஷமா யனுபவிப்பர். இவ்வாறு அதிசூக்குமமான நுட்பவுணர்ச்சியினா லறி ந்து தெளிதலாகிய ஞானமார்க்கத்தை யனுசரிப்பதென்றால் யாவரா லும் சாத்தியமான காரியமல்ல; ஆனாலும் நாமிப்போது கூறிய விஸ்தாரமான ஞானவிவகாரத்தைக் கொண்டு நீ சற்றும் மலையாது பூர்வம் உபதேசித்தவாறு திடமாய் நின்று முயன்று வருவையே யானால் நினது அதிதீவிர பக்குவத்திற்கேற்க ஞானசித்தி யுண்டா மென நிச்சயமாய் புத்தியிற் பதிப்பாய். 3, 4

குறிப்புரை:—இதனால், தான் வெளிமுகமாகக் காண்பனவனை த்தும் தானேயென்று உண்முகமாய ஞான வுணர்ச்சியாலறி ந்து தெளிவுறவேண்டியதெந்த சத்துவகுணஞானத்தாலோ அந்த ஞானவிவகாரத்தையுபதேசிக்கவேண்டி அநேகமாய்க் காணப்படுகிற சிருட்டி தோற்றங்களின் நியதிகளையுங்கூறி அச்சிருட்டி தோற்றங்களும் தனது பிரகிருதியின் விசேட மென்றே தெளிவுறுமாறு மீண்டும் உபதேசிக்கின்றார்.

சடத்துவமாயுள்ள பஞ்சபூதமென்கிற பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், மனம், புத்தி, அகங்காரமென்கிற எண்வகையும் நமது பின்ன மாயாவிசேடத்தா லுண்டானதேயன்றி வேறன்று. இதன்றியும், மகா விசேடம்பொருந்திய சத்துவமயமானதும் அபின்னமாயுள்ள மாயையினாலே எல்லாப்புவனங்களும் நிலைநிறுத்தப்பட்டு அப்புவனங்களிலே சீவகோடிகளையும் மற்றுமுண்டான மேற்கூறிய சடபதார்த்தங்களையும் விவரமாகத் தெரிந்துகொள்ள ஏதுவாயிருக்கின்றது. 5

அருச்சுன! சமஸ்தமான பூதங்களுந் தோற்றி யிருத்தற்கு ஏதுவாயிருந்தது இருவிதமான மாயாசத்திகளேயாவர். இந்த இருவகை மாயாசத்திகளாலேயே யாவுஞ்சிருட்டிபெற்றுள்ளன. எங்ஙனமெனில், முற்கூறிய பின்னாசத்தி யென்னு மாயையிலே மரஞ்செடிமுதலான வுருவங்களாய் விளங்கி நிற்கின்றன. பிற்கூறிய அபின்னா சத்தியாகிய மாயையே சகல சீவதேகங்களாக விளங்கி நிற்கின்றன. இவ்விருமாயாசத்தியர்களும் எமது சத்தியைக் கொண்டே இவ்வாறாயினர்களேயன்றி மற்றன்று. இவ்வாறாகவே காணப்பட்ட பிரபஞ்சங்களெல்லாம் தோன்றுவதற்கும் ஒடுங்குவதற்கும் என்னையே காரணமாகக் கூறுநிற்பர். ஆகவே இவ்வித வியல்பாயேற்பட்டுள்ளதை முறையாயறிதல் அறிவாளியாயுள்ள நும்போல்வார் கடமையாம் இதன் மர்மதர்மத்தை நன்காராய்ந்துணர்ந்து இனியேனும் நம்முடைய சங்கற்பத்தாலேயே விருத்தி பெற்றன வென்பதை யொழிப்பாய், இன்னும் பின்னாசத்தியைப் பற்றிக் கிரமமாய் விசாரிக்கின் அபின்னாசத்தியைத்தவிர வேறின்றென்றும், அபின்னா சத்தியைக் கிரமமாக விசாரிக்கின் நம்மையன்றி யில்லையென்றும் விளங்கும். ஆகையால் சந்தேக விபரீதமின்றி ஆராய்ந்தறிந்து எங்கும் வியாபித்துள்ளவன் யானே யென்கிற திடங்கொண்டு இனியேனும் பக்திசெய்தொழுகத் தலைப்படுவாயாக. 6

சுவாமின்! கருணையினாலே தேவரீர் எனக்கெடுத்தோதிய சகல சராசரங்களின் சிருட்டியைப்பற்றியும், அவைகள் முறையே ஒடுங்குவதைப் பற்றியுந் தெரிந்துகொண்டனன். இனித் தேவரீர் சகலபிராணிகளையுங் காக்குந் தன்மையாயுள்ளபோது எந்த அவசரமாகக் காணப்படுவீர்கள்? அருச்சுனா! நான் என்னைவிட வேறானதொன்றுமில்லையென முன்னமே கூறியுள்ளேன். அதை மறந்தனை போலும், என்னெனில், ஓர் சரட்டில் கோர்க்கப்பட்ட பொன்மணி

களைப்போலவும், அந்த சுவணத்தாலேயே ஆக்கப்பட்ட ஆபரணு திகளைப்போலவும் இந்த உலகங்களெல்லாம் நம்மிடத்திலேயேபொருந்தி யிருத்தலினுல் நம்மையன்றி உலகமில்லையென்றறிவாய். 7

சுவாமின்! முற்கூறியபடி தேவரீர் சர்வ வியாபியாயிருப்பது உண்மையெனத் தெரிந்தேன். ஆயினும் ஓர் பசுமாட்டிலே நிறைந்துள்ள பாலானது அதன் முலைக்காம்பின் துவார வெளிவருவது போலத் தாங்கள் எங்கும் நிறைந்திருப்பினும் பிரசன்னமாய் வியாபித்திருக்கிற திருமேனியின்னதெனக் கூறின் அதையறிந்து யான் பக்திசெய்வேன். 8

அருச்சுன! எல்லாப்பதார்த்தங்களினுமுள்ள இரசவர்க்கமும், சந்திர சூரியாதிகளிடத் துண்டாகிய தேஜஸுகுணமும், சதுர்வேதங்களிற் கூறுநின்ற பிரணவ மந்திரமும், ஆகாயத்தி லேற்படும் சப்தமின்னலாதிகளும், மானிடர்களாற் செய்யப்படுகின்ற புண்ணிய முயற்சிகளும், மற்றும் பூமியிலுற்பத்தியான நானுவிதபரிமளங்களும், அக்கினியினிடத்து காணப்படும் சோதிமயமும், சர்வஜீவர்களிடத்திலும் வியாபித்துள்ள பிராணனென்கிறவாயுவும், மகாதபோசிரேஷ்டர்களிடத்துள்ள சீதோஷ்ண சமத்துவமான சாந்தநிலையும், இன்னும் சிருட்டிக்கிரமமாயுள்ள எல்லாப்பிராணிகளும் அததன்வகுப்பிலே தவறுது அததுகள் தோன்றுவதற் கேதுவான மூலசத்தியும், அத்தகைய சத்திக்குரிய நம்மைச் சாஸ்திரவிசாரணையால்தெளிந்து தரிசிப்பதற்கேதுவான புண்ணியகாரியங்களை நிச்சயிக்கின்ற மகாவிவேகிகளுடைய விவேகமும், தேவாலயம், மடம், தடம், குளம், தண்ணீர்ப்பந்தர் முதலான உத்தமகைங்கரியங்கள் செய்பவர்களுடைய சக்தி கீர்த்தி, தேயசுமாகிய இவைகளெல்லாமும் நாமாகவே யிருக்கின்றதேயன்றி நம்மினும் வேறுனதொன்றுமேயில்லை. 9, 10

அருச்சுன! இன்னமுங் கேள்: பெறுதற்கு அருமையாயுள்ள சுவர்க்கபோக முதலானவைகளில் இரசோகுணமாயுள்ள காமியமென்கிற விரும்பப்படுவனவும், இயல்பாயுள்ளவைகளைக் கொண்டு திருப்தியடையாது தமோகுணமாயுள்ள பிரியத்துவமற்ற சத்கன்மங்கள் செய்துவருகின்ற சத்துவகுணவான்களுடைய திடமும் நாமேயாகும் சாஸ்திரபிரகாரம் விவாகாதி செய்து வம்சவிர்த்திக் கேது

வர்ன சந்த்ரன ஸ்தாபனஞ் செய்தற்குரிய * நிஷேக காரியத்திற் காதாரமாகிய காம மென்கிறதும் நாமே. 11

அருச்சுன! மேற்கூறிவந்தவாறு நாம் எல்லாமாய் விளங்கப் படினும் அவ்வக் காரியாதிகளின் அநுபவப்பற்று அவனவனைச் சார்ந்ததேயன்றி நம்மைச்சார்ந்ததன்று. எங்ஙனமெனில், மாயா விசித்திர கோலாகலமாய் விளங்கிய முக்குணமயமான சீவாசீவ பிரபஞ்சமானது நித்தியமா யெண்ணிக்கொண்டு அவைகளோடும் புண்ணியகிருத்தியங்களையுஞ் செய்துகொண்டுவராநின்ற சத்துவகுணத்தோனும், இன்னும் யாகாதிகளுடனே தானாதியனவுஞ் செய்துகொண்டு வருவதாலேற்படும் அநேகவித குற்றங்களை யுடைய இரசோ குணத்தவனும், தேகமே தானென்னும் மூடபுத்தியினாலே பிராந்திகட்குட்பட்ட தமோகுணவந்தனுமாகிய இம்முக்குணத்தவர்களிடத்துமுள்ள சீவனைப்போலாது பிரபஞ்சாதீதனாகிய பரமாத்மனாய் விளங்குவோமென்க. இதனால் மேற்கூறிய காரியாதிகளெல்லாம் பின்னபின்ன சத்திகளினதும் அவைகளைச் சேர்ந்த புருஷர்களுடையதென்றுமே யறிவாயாக. சுவாமின்! இத்தன்மையான சுபாவத்தோடுங்கூடிய தேவரீரை யாவருமறியாததென்னோ? 12

அருச்சுன! முக்குணகாரியமாயுள்ள காமக்குரோத லோப மோக மதமாற்சரியமென்னும் அறுபகையினது சம்பந்தத்தால் எல்லாச் சீவர்களும் விவேகமறைப்பெய்தி தேகபோகங்களெல்லாம் நித்தியமானதெனும்பிராந்திகொண்டவர்களானதால், இவ்வாறானகுணங்களுக் கதீதமாயும், ஏகமாயும், எல்லாமானவராயுமுள்ளவர் எல்லாமல்லாதவராயு மிருப்பரென்னும் விவேக விளக்கமு மில்லாததால் நம்மையறிதற்கு யேதுவில்லாமற் போகிறார்கள். 13

சுவாமின்! இத்தன்மையாக விளங்கிவருகின்ற தேவரீரைப் பின்னையாவர்தான் அறிபவர்கள் அருள்செய்க. அருச்சுன! சத்வ ரஜஸ்தமசென்கிற மூவிதகுணங்கட்கு மூலனாயும் அதிவிநோத ஆச்சரியாதி திவ்யமங்கள சொரூபமாய் விளங்கா நின்ற எமக்கு வேறாகாதுள்ள பரிசுத்தமான சத்துவ சொரூபியும்: இயல்பாயுள்ள பரிசுத்த சங்கற்பமாத்திரமா யெமது மாயையைவேறு எவ்வித முயற்சியினாலும் விலக்குவதரிதினுமரிதாகும். மற்றெவ்வாறு

* நிஷேககாரியம் - நாயகநாயகியின் முதற்சேர்க்கை.

மாயாரகிதமாகலா மென்னிலோ, நிஷ்காம கன்மங்கள்செய்து சித்தம் சுத்தமானதின்பிறகு சற்குரு கடாக்ஷத்தா லுபதேசிக்கப்பெற்று யெம்மையே சரணுகதியாயடைந்தும் பின்னையோர் தெய்வமுண்டென்னும் பேதபுத்தியின்றி இடைவிடாது உபாசிப்பவர்களே எவராலும்வெல்லுதற்கரியமாயை நசித்து முடிவில் நமது சைதன்ய சொரூபத்தைப் பெறுவர்கள். 14

சுவாமின்! மேற்கூறியபடியே அநேகர் உபாசியாமைக்குக் காரணம் யாது? அருச்சுன! மாயாபின்னமாய்க் காணப்படுகிற விஷயபோகங்களை யனுபவித்து வருதலினுலே தன்னை யின்னுனென்பதைமறந்து அதனுல் விவேகங்குன்றி மூடமனத்தனுய் பாவ கன்மங்களைச் செய்துவரும் பாமாம்பழப் புருஷர்கள் எங்ஙனம் நம்மையுபாசித்துக் கடைத்தேறப்போகிருர்கள் ஒருபோதுமில்லை. ஆனுல் உபாசிப்பவ ரொருவருமில்லையா? 15

அருச்சுன! ஏன் ஒருவருமில்லையென்கிருய், அநேகருண்டு அந்த அநேகருள்ளும் முக்கியமானவர்களான நான்குபேர்களைப் பற்றிக் கூறிவருவேன் கேட்பாய்: தன்னுடைய சரீரத்துக்கும் மற்றும் பந்து மித்திர களத்திர புத்திராதியர்கட்குப் பீடைமுதலானவைகள் சம்பவிக்கும்போது அவ்வியாதி அவர்களைவிட்டு நீங்கவேண்டி யாதாமொரு தெய்வத்தை ஸ்தோத்தரியாமலென்னை ஸ்தோத்தரிப்பவனும், இம்மையிலும் மறுமையிலும் போகபோக்கியங்களை யனுபவிப்பானுண்டாமிச்சையை முன்னிட்டுப் பிற தெய்வாராதனை செய்யாது என்னையே கோருகிறவனும், என்னை யுள்ளபடி யறிந்து என்னையே யடையவேண்டுமென்னும் சத்திய புத்தியினுலே அதற்குரிய சர்வ சாதனைகளைக் கொண்டு சாதித்துவருகின்ற முமுக்ஷு வென்னும் உத்தமபுருஷனும், யானே யெல்லாவிதஞான ஐஸ்வரியங்களை யுடைத்தானவனென்று அதனைப் பெறும்பொருட்டு யென்னை யகமுகமாகவும், அவன் தேகமே யெனக்கிருப்பிடமாகவும் செய்கிற ஞானியும் ஆக இந்நான்குபேர்களும் என்னை யுபாசிப்பார்களென்றறியக்கடவை! 16

அருச்சுன! ஆனுல் மேற்கூறிய நால்வர்கட்குள்ளும் சர்வதா தன்னகத்தில் ஒரேமனதாக என்னையே தியானஞ்செய்து சிந்தையை யெனக்கே யாக்கியவனுனதால் எனக்கும் அவனுக்கும் யாதொரு

பேதமில்லாத சிரேட்டனவனே.. அன்றியும் யானும் அவனிடத்திலேயே மிகப்பிரியமுள்ளவனாகவு மிருப்பேன். 17

சுவாமின்! தேவரீர் கூறியதுணர்ந்தேன்; தேவரீர்க்கு அத்யந்தனான ஞானியைத்தவிர மற்றமூவரும் அடையும்பயன் யாது? அருச்சுன; மேற்கூறிய நால்வர்களும் பொதுவகையாய்ப் பார்க்கும்போது உத்தமமானவர்களே; ஆயினும் ஞானமே சொரூபமாகவுள்ள அந்தவொருவன்மட்டும் உலகவாசனை தேகவாசனை சாத்திரவாசனையென்று மூன்று வாசனைகளும் கட்டோடே விட்டவனாயென்றும் நம்மிடத்திலேயே யேகமனதோடு பத்தி பூர்வமா புபாசித்து வருதலினாலே அவனே நாமென்றும் நாமே யவனென்றும் அபேதமாய்க் கூறப்பட்டது. இத்தகைய பிரபஞ்சாதீதனாகிய ஆத்மானந்தனே மிகமேலானவனாவன். ஏனையமூவர்களும் மேற்கூறிய வாசனா திரவியத்தை புடையவர்களாயினும் சுகாசுக காலங்களிலெல்லாம் எம்மையே தியானித்து சர்வ வியாபியாயுள்ள பரமாத்மனே சர்வலோக சம்ரக்ஷணார்த்தம் நிர்க்குணம் நீங்கிச் சகுணமூர்த்தியா யவதரித்துள்ளாரென்னும் சத்திய புத்தியைக்கொண்டு நம்பால்பத்திசெய்து வருவதாலே அவர்களும் உத்தமர்களேயாவர். 18

அருச்சுன! கனிஷ்டபத்தி செய்துவந்த மேற்கூறிய மூவரும் பல சென்மங்களிலும் வேத சாஸ்திரங்களிற் கூறியவாறு விதிப்படி பத்தியேபுரிந்து வருகின்ற காரணத்தால் நாளடைவில் இராகத்துவேஷாதிகளி நின்றும் நீங்கிச் சித்த சுத்தியடைந்து அதன்பின் ஞானமுண்டாகி அந்த ஞானவிசேடத்தினாலே தன்சரீராதிய சகத்தெல்லாம் என்னையன்றி வேறான யாதொன்று மில்லையெனத் தெரிந்தவர்களாய் முப்போதும் என்னை உபாசனை செய்வதே தனக்கினிய கர்மமாகக்கொண் டுழைப்பார்களானதால் அவர்களும் பலவீனமாக மாட்டார்கள். நிச்சயமாக நமது வைகுண்டத்தையடைந்து நம்மிடமே யிருப்பார்கள். அன்றி இத்தகைய பத்தியே ஞானமெய்தற்கு முதற் சாதனமாதலால் சாமானியமாக எண்ணவொண்ணாது. எவ்வாறென்னில், ஓராலயத்தின் கோபுரவாயிலில் நுழைந்தவன் அவ்வாலயத்துள்ள கடவுளைத் தரிசித்தே திரும்புவனன்றி வீணே வரா னம்போல். 19

சுவாமின்! இப்போது அநுக்கிரகத்ததில் ஓர் சந்தேகம். அதாவது; பக்திசெய்துவரும் மூவர்களில் இருவர் தேவரீரது பிர

சாதத்துக்குப் பாத்தியப்படுவது ஒருவாறு நியாயமே. "மற்றொருவன் மேற்கூறிய பூ.விதவாசனையால் போக போக்கியங்களை யனுபவித்தலோடு ஏகதேசமாக நினைத்தால் அவனும் எப்படி பதவியடையப்பெறுவன்? அன்றியும் சுவர்க்கபோகங்களைவிரும்புவர்கள்வாசனுக்ஷயம் செய்யாதவரையில் மீண்டும் பிறப் பிறப்பென்னும் பெருங்காற்றி லகப்படுவரென்று முன்னே கூறிவந்தீர்களே" என்று சம்சயங்கொண்ட அருச்சுனனைநோக்கி பரமாத்மா சமாதானங் கூறுகின்றார்; நமக்குத் தாழ்மையான அநேக சாமானிய தேவதைகளை முன்னிட்டு தங்கட்குள்ள புத்திராபேக்ஷை காரணமாகவும், பலவித கியாதியின் அபேக்ஷையாலும், விரோதிகளைத் துவம்சஞ் செய்ய வேண்டுமென்றும் இவ்விதமாக பலவித பிரார்த்தனைகளைப் பிரார்த்தித்தும், மற்றும்அத்தேவதைகளுக்கு ஏவலாளிகளான பூதபைசாச முதலானவைகளையும் அவரவர்களது ஈனகன்மவசத்தா லேற்பட்ட பிராரத்துவ விசேடத்தால் அந்த எவற்றெய்வங்கட் கிசைந்தவாறெல்லாம் வினியோகித்து உபாசிப்பவர்களைவிடச் சுவர்க்காதிய போகங்களைக்கருதி யெத்தேவதைகட்கும் நம்மையே மெய்த்தேவனென்றும், மேற்கூறிய சாமானிய அசட்டுத் தேவதைகளைக் கனவிலும்நினையாமல் நம்மாலேயேபோகமோக்ஷங்களையெல்லாம் அடைய வேண்டுமென்னும் அவாக்கொண்டு நம்மிடத்து நீங்காத பக்தி செய்வது எவ்வளவோ விசேடமாதலால் அவனுக்கபேக்ஷையான போக பலன்களைக் குறைவறக் கொடுத்து அவனனுபவித்தபின் ஈற்றில் நம்மை யடையும்படியாகவுங் கிருபைசெய்வோமென்க. 20

அருச்சுன! பின்னும் நமது மூலாந்தரங்கப்பிரகிருதி விசேடத்தாலே சேடித்துள்ள எவ்வெத்தேவதைகளையும் யார் யார் விரும்பி யுபாசிக்க எண்ணுவார்களோ அவ்வத்தேவதைகளை யவரவர்கள் உபாசிக்கப் பத்திவரும்படியாகவுஞ் செய்விப்போம். 21

அருச்சுன! இன்னமும் மேற்கூறிய பற்பல பரிவாரதேவதைகளிடத்திற் பத்தியுடனே யுபாசிப்பதற்கு விரும்புவார்கள். அன்றியும் அவர்கள் எந்தெந்த தேவதைகளைக்குறித்து என்ன விதமாக உபாசிப்பார்களோ அந்தந்த உபாசனைகட்குத் தக்கபலனையும் அவர்களடையும்படி எம்மாலேயே நியமிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆகவே அந்தந்த தேவதைகளாலேயே அந்தந்த பலன்களை யடையும்படியும் செய்விப்போம். 22

அருச்சுன! மற்றும் அத் தேவதைகட்கெல்லாம் ஆதாரபூதனாக நானே யேற்பட்டு பலத்தைக் கொடுத்துவரினும், அத்தேவதைகளை யுபாசிக்கின்ற சாமானியர்கட்கும் நம்மை யுபாசிக்கும் பக்தர்கட்கும் எவ்வளவோ பேதமிருக்கின்றன. என்னெனில், அந்த சாமானியர்கள் வேதாகம சாஸ்திர வுணர்ச்சி யில்லாததாலும் அன்றி அவைகளைக் கசடற நன்கு கற்றுணர்ந்த விவேகிகள் பால் சார்பில்லாமையாலும் இயல்பாயுள்ள தமோகுணம் சேடித்து நம்மையறிந்துய்யும் வழியறியாது நமக்கன்னியமாயும், நமது பரிவாரங்கட்கும் பரிவாரமாயமைந்துள்ள துர்த்தேவதைகளையு முபாசித்து அவைகளாற் கொடுப்பதான கேவலபலனையுங் கைக்கொள்வர்கள். ஆகவே அத்தேவதைகள் ஆதியந்தமுள்ள தாகையால் காலாந்தத்தில் நாசமுறும்போது அவைகளாற்றரப்பட்ட பலனும் நாசமுறுமென்பது நாம் சொல்லாமலே யமையும், மற்றும் என்றுமுள்ளவனும், எங்கும் நிறைந்தவனும், எல்லாம் வல்லவனுமுள்ள நம்மையறிந்து வழிபடும் மெய்யன்பர்களான பக்தர்கள் நம்மைப்போலவே நித்தியமாயனுபவிக்கத்தக்க பதவியையே யடைவார்களாதலின் நீயும் நம்மையே பத்திசெய்து ஈற்றில் முத்தியையடைவாய். “தேவதைகட்கெல்லாந் தேவரீரே யாதாரபூதனுயிருந்து பலனைத் தருகிறதானல், அத்தேவதைகளை யாராதிக்கும்போது அதனுள்ளும் புறமும் தேவரீரே வியாபித்திருத்தலால் அந்த ஆராதனை தேவரீருக்கு மேன்மை ஆகமாட்டாது? ஆகவே அத்தேவதைகளை யுபாசித்தவர்கட்கும் உத்தம பலனைத் தருதற்குத் தேவரீர் பாத்தியப்பட்டவராகின்றதே” என்று வினுதல்செய்யின், கற்பக விருக்ஷத்துக் கொப்பாயிருக்கிற நம்மிடத்தில் யார் யார் எவ்வெவ்வித தேவதாபாவனை செய்கிருர்களோ அன்றி என்னென்ன பிரார்த்தனை பிரார்த்திக்கிருர்களோ அவ்வப்பிரகாரம் அவ்வப்பலன்களையும் பெறுகிருர்களே யன்றி நாமாகக் கொடுப்பதுமில்லை யேற்பதுமில்லை (ஆனல் தேவரீரே கொடுக்கிறதாகக் கூறினீர்களே) யென்ருல், அதுவும் நமது அபின்னசத்தியினலே நடந்துவருகிறதாகவறிக. 23

சுவாமின்! தேவரீர் அன்புகூர்ந்தருளிய வருண்மொழியெவையு மின்புற வெனது யிருசெவியேற்றனன். ஆயினும் காலாந்தத்தில் நாசமுறுஞ் சிறு தேவதைகளைத் தொழுது நாசமுறும் பலனைப் பெறுவதைப் பார்க்கினும் தேவரீர்க்கே அச்சிரத்தா பத்தியைச்செலுத்தி உத்தமமும் நித்தியமுமாகிய சாக்ஷாத்கார

சொரூபத்தில் பேதமறக் கலந்தவராகிய பெருவாழ்வை யேனோ பெறலாகாது. அருச்சுன! சடசித்துரூபமாயுள்ள இப்பிரபஞ்சத்துக் கதீதமாயிருக்கின்ற வெம்மை மச்ச கூர்ம முதலிய தசாவதாரங்களைப் பெற்றவனென்றும், செத்துப் பிறக்குஞ் சிறுதேவதைகட்குச் சமத்துவமானவனென்றும், சீவாத்துமாக்களைப்போலவே யோனி வாய்ப்பட்டுப்பிறந்து பற்பல கிரியைகளைப் புரியாநின்றவனென்று மெண்ணத்தக்க அறிவிற் குறைந்தவர்களாலே யெக்காலத்தும் அழிவில்லாது மெங்கும் வியாபகமாயுள்ள நம்முடைய சத்திய சுத்த சாக்ஷாத்கார சொரூபத்தை யுள்ளபடி பணிந்து உபாசனை செய்யார்களென்க. 24

சுவாமின்! இங்ஙனம் பதித்துவமறிந்து பத்தி செய்யாமைக்குக் காரண முளதோ? அருச்சுன! அவிவேகப் பொக்கிஷமாயுள்ள இவ்வகிலச் சீவான்மாக்களிற் பெரும்பாலார் எமது உண்மையான வடிவத்தை யுணரார்கள். ஏனென்றால் கயிற்றிலரவைப்போலும், கட்டையிற் கள்வனைப்போலும் மித்தையாகத் தோற்றுந் தேகத்தையே தானென்றும், செகத்தை சத்தியமானதென்றும், கானல் சலத்துக்கொப்பாகிய தோற்றப் பொருள்களி லாபாசத்தை விருத்திசெய்கின்ற எமது மகா மாயையினது விசேடிப்பால் ஞான மறைப்புற்று மூடத்துவமே விளக்கமாகக் காணப்படுவர்கள் நித்திய நிர்மல சொரூபியாயுள்ள வெம்மைச் சிறிதுமறிய வேதுவேயில்லை யென்க. 25

அருச்சுன! இன்னும், பிரபஞ்சத்தை படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் பஞ்சகிருத்தியாதிகளால் நடத்தி வருதற்கு ஏதுவாயுள்ள மாயாசத்தியாவாள் எமக்குச் சுதந்தரமாயிருப்பதைக்கொண்டு காணப்பட்ட வெல்லாப்பொருள்களிலும் நாம் கலந்திருப்பினும், பஞ்சபூதத்து ளொன்றாய ஆகாயமானது சர்வ உலக சராசரங்களையுந் தனக் குட்படுத்தினும் தான் எப்படி ஒன்றினும் பற்றாதிருக்கிறதோ அதுபோலவே பூதபௌஷிய கால வர்த்தமானங்களையும் அவ்வக்காலத்திருந்த சீவாத்மாக்களையும் அவர்களது நடவடிக்கைகளையுந் தெளிபுற வறிவோம். ஆகலின் அஞ்ஞான சம்பந்தியர்களாய்ப் பொய்ப்படு பொருளாகிய தேகாதியவைகளைத் தானென்றும், காண்பன வனைத்தும் உண்மையாயுள்ளனவென்றும் சத்திய புத்தியுடையவர்களாதலால் சர்வ பரிபூரண சாக்ஷாத்காரமாயுள்ள நம்மையெங்ஙனமறிவர். 26

சுவாமின்! சர்வவியாபகத்துவமாயும், சர்வசீவர்களது புத்தி யாதியவைகட்குச் சாக்ஷிபூதனாயும் விளங்காநின்ற தேவரீரைத் தெரிந்துகொள்வது சர்வ சாதாரணமாகுமே; அங்ஙனமிருக்க, "எவர்களு மென்னையறிதற் கசாத்திய" மென்று கூறுவதென்னோ வறியேன்? அருச்சுன! கட்டையைக் கள்வனாகவும், கானலைச் சலமாகவும், கிளிஞ்சிலை வெள்ளியாகவும், கயிற்றைப் பாம்பாகவும், மலடிக்கு மைந்தனுள்ளதாகவும் காணப்படும் ஒவ்வொரு பிராந்தியையும் நமது பின்னைசக்தியினாலே நிச்சயமென வெண்ணித் தேகபோகாதிகளுஞ் சத்தியமென்றேகொண்டு, நானின்ன வருடத்திற் பிறந்தேனென்றும், இன்னவருடத்தி லிறப்பே னென்றும் நிலவரமான வெண்ணத்தோடிருந்து தேகானுகூலமாய் வருகின்ற விஷயங்களிற் பிரியமும், பிரதிகூலமாய்வருகின்ற விஷயங்களிற் றுவேஷமும், அவ்வப்போதடைந்தும், அவைகளையே புண்ணியமும் புருஷார்த்தமு மெனவெண்ணி அதன்மயமாகவே காலங்கடத்தி வருகின்ற மந்தமதிச்சீவர்கள் எங்ஙனம் நம்மையுள்ளபடி யறிவர்கள்? ஒருபோதுமில்லை. 27

சுவாமின்! இன்னோர் இவ்வாற்றால் அறியாரேனும் மற்றுந் தேவரீரைத் தரிசிப்பவர்கள்தான் யாரோ? அருச்சுன! எத்தனையோபிறவிகளிற்செய்த உத்தமமெய்த்தவசியர்கள் தங்கடங்கள் நிஷ்காம கர்மங்களிலே சித்தமானது பரிசுத்தமெய்தித் * தனுகரணபுவனபோகங்களால் எய்தப்பட்ட பாவங்கள் யாவையும் பரிகரித்து உத்தமமான குருவுபதேசத்தால் நானே தானென்னும் நிச்சய அறிவுதுலங்கிப் பிரபஞ்சாதீதனாகிய பரமாத்மசேவையை அந்தர்முகமாகச் சதாசெய்துகொண்டு பிராரத்தானு குணத்தால் சர்வசுகதுக்காதியவைகளையுஞ் சமத்துவமா யனுபவித்து மனோ வாக்குக் காயத்தினா லென்னிடத்தே யெப்போதும் பக்தி செய்பவர்களே யென்னை யறியத்தக்கவர்க ளென்றறிவாயாக. 28

அருச்சுன! உனக்கிப்போது கூறியவைகளிற் சந்தேக முண்டாகலாம்: அதாவது (இவ்வாறாய திடப்புத்தியைக் கொண்டு செய்துவரும் பக்தி யோகியர்களுக்கு மத்தியில் தேகம் நீங்க நேருமாயின் அவர்களெய்தும் பயனென்ன) வெனச் சங்கிப்பதே. இதற்குஞ் சாதனங்கூறுதும்: இப்பத்தி யோகியர்களைச் சாமானிய

* தனுகரணபுவனபோகம்—தனு - உடம்பு. கரணம் - அனுபவகருவி. புவனம் - பொருந்தியவுலகம். போகம் - அனுபவம்.

மாக அவர்களைப்போல வெண்ணுதல்கூடா. ஏனெனில், இவர்கள் உள்ளம் என்றகாட்டிலே விளைந்துவரும் பஞ்சேந்திரியங்களின் செயல்களாகிய செடிகளைவெட்டிப் பத்தியென்கிறயேர்கொண்டுழுது அன்பென்கிற நீர்பாய்ச்சி, நம்மையே "விதையாகவூன்றி" நம் தரிசனாநந்தமாகிய பயிரைவளர்த்து அஞ்ஞானமென்கிற களையைப்பிடுங்கிச் சாயுச்சிய மென்கிற பலனைக்கைக்கொண்டு பேரின்பமென்னும் உணவைப்பெறவேண்டிச்சதாநம் மிடம் மன்றாடும் பத்திபூர்வமானவர்களாதலாலும், அத்யாத்மமென்கிற பரப்ரம்மத்தைத் தானாகவேயறிந்து யெப்போதும் ஆநந்தமயமாகவே யிருத்தல் வேண்டுமென்ற யெண்ணமுடையவர்களாதலாலும், ஒப்பற்றதான மானிடதேகத்தை யெடுத்ததற்குப் பிரதிப்பிரயோசனமாக அடையவேண்டிய சாம்பிராச்சியங்களிலேயே சிந்தையுள்ளவர்களாயுமிருப்பர்கள். 29

அருச்சுன! இத்தகைய உத்தமபத்திமான்கள் பக்திசெய்து வரும்போது அவர்கள் தேகத்துக்கு ஆனிவருமாளுலும், அதனாலவர்கள்செய்த உபாசனை ஏதுவாகிய ஞானமென்பது ஒருபோதும் நசிக்கவே மாட்டாதன்றோ! அன்றியும் அவர்கள் தேகாந்தியத்திலும் என்னையே யடைவார்களென்பதையுங் கூறுவோம்: அதாவது: என்னையெவர்கள் அதிபூதமென்னும் பிரகிருதி சம்பந்தத்திற்கும், அதி தெய்வதமென்னும் ஆத்ம சம்பந்தத்திற்கும், அதி யெக்ஞமென்னும் கர்ம சம்பந்தத்திற்கும் ஆதாரபூதனென் றுணர்வார்களோ அந்தபக்தயோகிகள் பிராணப்பிரயாண சமயத்திற்கூட நம்மைமறவார்களாதலால் நம்முடைய சாரூபத்தையே யடைவார்களென்றறிக. 30

இதனால் தொம்பத லக்ஷியார்த்தமானவரே தற்பதலக்ஷியார்த்தமென்கிற விவேகம் பிறத்தற்குப் பிரதிபந்தமாயிருக்கின்ற தற்பத வாச்சியார்த்தங்களையுந் தன்னைத்தவிர வேறிலையென்று இவ்வேழாமத்தியாயத்தில் பத்தியோக மார்க்கமாக விவரிக்கப்பட்டது.

பத்தியோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 7-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-310.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

அக்ஷரப்பிரம யோகம்.

சுவாமின்! இதுகாறுந் தற்பதவாச்சியார்த்தங்களும், தன்னையன்றி வேறாக வொன்றுமில்லையென்பதற்கான அர்த்தங்களைத் தக்க பிரமாணங்களின் மூலமாகவும் திடமா யோதிய துணர்ந்தனன்; மேலேகூறிய பக்தசிரோமணிகள் பிரம சொரூபாதியவைகளை யறிவார்களென்று உபதேசித்ததில் பிரம சொரூப மென்பதும், அத்யாத்மமென்றதும், கன்மமென்றதும், அதிபூதமென்பதும், அதிதெய்வ மென்பதும், அதியெக்ஞமென்பதுமாகிய இவைகளின்றாற்பரியங்களை யெல்லாம் விளக்கமாக உபதேசிப்பதோடு மனோநாசஞ்செய்தவர்கள் தங்கள் தேகாந்தியகாலத்தில் தேவரீரையடையு முபாயத்தையுங் கூறப் பிரார்த்திக்கிறேன். 1, 2

அருச்சுன! நிஷ்கள சகளங்களல்லாததாய், தத்துவாதீதமாய், மலரகிதமாய், அநாதிநித்தியமாய், அகண்டிதமாய், அணுவுக்கணுவாய், மகத்துக்கு மகத்தாய், ஆநந்தவுருவாய், ஆன்மகோடிகள் யாவுஞ் சென்றடையப்படும்பேறாய் விளங்கி நிற்ப தெதுவோ அதையே ப்ரம்மமென்று சொல்லப்படும். இனி சரீரத்தில் வியாபித்து கர்த்தத்துவ போக்தத்துவத்தை யடையாததற்கு முன்னேயுள்ள ஆதிசங்கற்பமான சாக்ஷியையே அத்யாத்மமென்று சொல்லப்படும். தேவர்களுக்கு திருப்தி செய்யும்பொருட்டு செய்யப்படுகிற யாகாதிகளினாலே பூதங்களெல்லாம் விருத்தியடையப்படுகிறது போலவே மேற்கூறிய ஜீவர்களது கன்மபரிபாகமாக அவரவர்கள் செய்யவேண்டிய கன்மவிருத்திகளையே கன்மங்களென்று சொல்லப்படும். 3

அருச்சுன! அநித்தியமாகக்காணப்படும் சரீராதிகளையே அதிபூதமென்று சொல்லப்பெறும். எனது அம்சக்கலையாக நின்று கர்த்தத்துவம் போக்தத்துவமென்னு மிவைகளைப் பெற்றுள்ள சீவர்களுக்கு அதிதெய்வமென்று சொல்லப்பெறும். எல்லாப்பிராணிகளிடத்துமுள்ள சீவனுக்கு அந்தர்யாமியாகவிருந்து கன்மங்களைச் செய்துவரும்படித்தூண்டி அக் கன்மங்களுக்கான பயனையுமளித்து

வருவதை அதியெக்கியமென்று சொல்லப்பெறும். ஆகவே இவ்வ வறுவகையாகப் பிரகாசிப்பதும் நாமே யாதலால் நமது சத்தியை யன்றி யாதொருகாரியமு மாகாதென மதித்து நம்மிடத்து நீங்காத மனமுடையவர்களா யுபாசித்து வருவார்கள். 4

அருச்சுன! எமது பிரிய பக்தர்கள் மரணமுறும்போதுஎவ்வா றெம்மைத் தியானிப்பார்களென்று உனக்குச் சந்தேகந் தோன்றிற் றல்லவா? மரணமுறுஞ் சந்தர்ப்பத்தி லுள்ளவன்தான் நெடுங்கால மாகச் செய்துவந்த பக்தியை மறந்தானேனும் அந்த உபாசனு வாசனையானது மரணதருவாயில் இயல்பாகவேவந்து முந்துமாத லால் அதனுலவன் நம்மைத் தியானித்துக்கொண்டே உயிர் துறந்து நம்முடைய சொரூபத்தையேயடைவன் என்றறிவாய். 5

இதனுல் சிலர் "நாமுள்ளவரையில் தேவோபாசனை செய்யா விடினும் எவ்வாறுவது மரணகாலத்தில் பகவத்தியானஞ் செய்து விடுவோம்; அதற்காக சதாசிரமப்படுவானேன்" என்று நினைத்து மனம்போனவாறு பாவகிர்த்தியங்களைச்செய்ய உடன்படுவார்கள் அவர்களதனுலடையும் பலனையுங் கேட்பாய்: எவன் மரண சந்தர்ப் பத்தில் எந்த விஷயத்தி லிச்சைகொண்டு உயிர்துறப்பனே அந்த விஷயபலனையே அடைவனென்பது வேதாகம சம்மதமாம். தேவ ராக்ஷஸ மனிதாதியர்களில் எவன் எதையபேக்ஷித்து உயிர் துறப் பனே அவன் தனக்குரிய பூர்வகன்ம பிராரத்தானுகுணமாக அத் தேகத்தையே யடையப்படுவானன்றி அவனுக்கு வேறுவிதமான யாதொரு பதவிகளும் சித்தியாதென்க. எவ்வாறெனின், நமது சாரூபபதத்தை யபேக்ஷித்து சகல சாதனங்களையும் எவன்சாதித்து வந்து யதார்த்தமாக நம்மைத்தவிர வேறில்லையென்றும், நம்மைத் தன்னுடைய லக்ஷியார்த்தத்தைத்தவிர யாதுமில்லையென்று மனதில் கொஞ்சமும் சந்தேகமின்றி யிடையறுத் தியானத்தை யுடையவனு க்கும் பூர்வசென்மத்திலேனும் அன்றி யதே சென்மத்திலேனும் தேக மெடுக்குமாறு வாசனு சேஷமானதுண்டாகிறதும், அதற்கனு குணமாகச் சாக்கிரத்திலெந்தவாசனை மிகுத்திருந்ததோ அதையே கனவு காண்பதுபோல அந்த புருஷனுடைய சரீரமரிக்கும்போது நம்மைத் தியானிக்கக் கூடாமற் றடுத்து மற்றொன்றைக் கொண்டு வந்து நினைக்கும்படி செய்விப்பதுமன்றி நினைப்பானேனும் வேறு

வாசனுமுடிவில் யேதும் பலமாயிருக்குமானல் நித்திரைசெய்யும்
போது அதனை நினைங்தொடிங்கியதோ அதனைச் சொப்பனங் காணு
மல் நிராகரித்து முன்னே தான் பெலமாய் நினைத்து மர்மமாக
மனதில் நின்றதெதுவோ வியாபித்துச் சொப்பனங் காண்பதுபோல
முன்னினைவைவிட்டு பெலமாயுள்ளதைப் பற்றுவதுஞ் சுபாவமாத
லாலும் முன்கூறிய நடவடிக்கைகளையன்றி "மரண தருவாயில்
சாதிப்போ" மென இஷ்டம்போல் நடப்பவர்களது விவேகத்தைப்
பற்றியும், அவர்களடையப்படும் பலனைக் குறித்தும் சொல்வ
தொன்றுமில்லை. ஆகையால் ஏ அருச்சுன! நம் விஷயத்தில் வேறு
வாசனைகள் யாதுமின்றி அந்தரங்க சுத்தமாயுள்ள உன்னைப்போ
ன்ற உத்தமசீலர்கள் தேக நிரியாணகாலம்வரையிலும் முன்னேநாம்
கூறியவண்ணம் இடையறு வுபாசனையிலிருந்து வருவார்களாயின்
அவர்களுக்கு எவ்வாற்றனும் நமது ஞாபகம் வந்தே தீருமாதலால்
மீண்டும் நமது சொரூபத்தையே பெறுவார்களென்பதற் கையமே
யில்லை. 6

அருச்சுன! இதனல் எப்போதும்; இராகத்துவேஷமின்றிக்
கட்புலனுக்குத் தோற்று மவைகளை யெல்லாம் நாமாகவே பாவித்
தும், அந்த நாமே உனது உண்மைரூபமென்னுங் கருத்துடனே புத்
தியை நம்மிடத்தில் வைத்தவனுகி வேறு ஞாபகமின்றி முற் கூறிய
ஒரே ஞாபகத்தோடிருந்து நின் குலவிர்த்தியாகிய யுத்தஞ் செய்வா
யாயின் எவ்விதத்தும் நீ நம்மையடைவாயென்ப துண்மை. 7

அருச்சுன! நினக்கு இப்போது நாம்கூறிவந்தபிரகாரம் கிடை
த்தற்கரிய நமது சாரூபபதத்தைப் பெறுதல் அசாத்தியமாகத்
தோற்றுமெனின், முன்னே யென்னு லுபதேசிக்கப் பெற்ற யோகப்
பயிற்சியே செய்துவரவேண்டும், அஃதெங்ஙன மெனில் முற் கூறிய
வண்ணமே இந்திரியாதிகளை வசப்படுத்தி நியமமாக ஆசனமிட்டிரு
ந்து முறையாகவும் சாவதானமாகவும் அப்பியாசிப்பதுமன்றி வேறு
எவ்வித ஞாபகமு மில்லாது யேகமனதாயிருந்து சோதியுட் சோதி
யாம் பரமபுருஷனுகிய எம்மையென்றுந் தியானமுடையவனு யிரு
ப்பாயானல் நீயும் நம்மையே யடையலாமென்க. 8

அருச்சுன! உனக்குத் தியானஞ்செய்யுமாறு கூறிய தெந்த
மகாத்மனே அந்த பரமபுருஷனது பெருமையைக் கூறுவோங்

கேட்பாய்: ஆதியுமந்தமு மில்லாதவராயும், எல்லாமறிபவராயும் எப்பொருட்கு முதல்வராயும், தாம் அந்தரியாமியாயிருந்து எல்லா வற்றையும் நடத்துபவராயும், அணுவுள்ளணுவாயும், மகத்துக்கு மகத்தாயும், சர்வலோக சம்ரக்ஷண கர்த்தனாயும், மனவாக்குக் கெட்டாதவராயும், சூரியனைப்போன்று சுவயம் பிரகாசியாயிருந்து தன்சமூக பிரபஞ்சாதிகளை வியாபகமாம்படி செய்து வருபவராயும், பிரகிருதிக்குத் தலைவனாயுமிருக்கின்ற வாசுதேவனையே தியானஞ் செய்வாயாக. 9

சுவாமின்! தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளியவாறு மேற்கூறிய திவ்யமங்கள சொரூபனைத் தியானித்துவரின் அதனாலெய்தும்பயன் யாது? அருச்சுன! பூர்வத்தில் அப்பியாசித்துவந்த யோகப்பழக் கத்தினாலே மரணகாலத்தில் பரிசுத்தமான மனோதிடத்தினால் புருவ மத்தியஸ்தானத்தினால் பிராணவாயுவைச் செலுத்தக் கூடிய வன் பிரமரந்திரத்துக்கு அப்பால் விளங்கும் பரஞ்சோதிமயமாகிய பரமசைதன்யத்தையேயடைவன். 10

அருச்சுன! பிரம நிஷ்டர்களாவார் தத்தம் அநுபவத்தாற் கண்டதுவும், காமாதிய அறுவகையுடற் பகையாயுள்ளவைகளையொ ழித்துள்ள யெதிரிகளால் விரும்பப்பட்டதும், பிரமசாரிய ஆசிர மத்தால் கோருவதுமாகிய திவ்யசொரூபத்தை யடைதற்குச் சுலப மாயுள்ள வழியையுனக்கு இரண்டு சுலோகத்தாற் கூறுவோம் கேட்பாய். 11

அருச்சுன! இந்திரியாதியவைகளெல்லாம் அததன்வழிசெல்லா திழுத்து ஒருங்கே இருதயஸ்தானத்தில்நிலைபெறவைத்துப் பிராணா பானனை இயல்பாகச் சென்றுகொண்டிருந்த மார்க்கத்திற் செல்ல வொட்டாது பிரமரந்திரத்திற் செலுத்தி ஓம் என்னும் ஏகாக்ஷர ரூபமான பரப்ரம்மத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டும் நம்மைத்தியானித் துக்கொண்டும் மரணாந்தகாலத்தில் தேகத்தை விட்டவன் பரமகதி யாகிய சாயுச்சிய பதவியையடைவன். 12, 13

அருச்சுன! வாசாம கோசரத்துக் கெட்டாதவனாயுள்ள, நம்மை அந்தர்முகமாகத்தரிசித்ததற்காக நெடுங்காலம்வருந்தித் தவ மிழைத்துவரும் யோகிகளாவார் வைராக்கியத்தை முன்னிட்டு பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியே செல்லாது மற்றொன்றினும் பற்றி ன்றி யேகாந்தபக்தியோடு நம்மிடத்தே நமஸ்காரபூர்வமா யோகாப்

பியாசஞ் செய்துவருவாராயின் அவர்களுக்கு நாம் மிக வெளிதாய்க்
காணப்படுவோம். 13

சுவாமின்! தேவரீர் அவர்களுக்கு எளிதாயுடன்படும் விசேஷ
மான பலப்ராப்தி யாதோ? அருச்சுன! மேற் கூறியவண்ணம்
அந்தக்கரண புறக்கரண சுத்தியோடு, துக்காஸ்பதமாயுள்ள அநித்
திய சரீரத்தை யுள்ளபடி வெறுத்தவர்களாதலால் அந்த மாயா சரீ
ரத்தைவிட்டு நித்தியமாயுஞ் சுத்தமாயுமுள்ள சொர்க்கலோகத்திலே
நிரதிசயானந்தமாயுள்ள நம்மையே வந்தடைவார்கள். 14

அருச்சுன! நம்முடைய சுத்த சைதன்ய சுயம்பிரகாச சொரூ
பத்தை நேரே தரிசியாதவரையில் அவர்கள் பிரமலோகஞ் சென்று
ம் திரும்பவும் பூமியிற்பிறந்தே தீரவேண்டும் ஆனால் அழியாத
நித்திய பரிபூரணனாயிருக்கிற நம்மைச் சேர்ந்தால் மட்டும் அவர்கள்
மீண்டும் எந்தச் சரீரமு மெடார்கள். நிற்க செய்தற்கரிய கடுந் தவ
ங்கள் செய்யினும், வேண்டியார் வேண்டுமவைகளையெல்லாந் தானஞ்
செய்யினும், தேவப் பிரீதியாக அரிய யாகங்கள் முதலான புண்
ணிய கன்மங்கள் செய்யினும் இவ்வுலகானுபவங்கட்கு மேலான
போக போக்கியங்கட் காஸ்பதமாயுள்ள புண்ணிய லோகத்தை
யடைவார்களென்று சாஸ்திராதிகள் முறையிட்டிருக்க, இப்போது
தேவரீர், "சர்வலோகங்களுக்கு மேலான பிரமலோகத்தை யடை
யினும் மீண்டும் சனன மரணமுண்டென்று எவ்வாறு கூறலா"
மென்று கேட்டால் அருச்சுன! மேற்கூறிய சத்கன்மங்களை எந்த
மட்டுஞ் செய்தார்களோ அந்தமட்டும் அவ்வுலகத்திலிருந்து சுவர்க்
கானுபவங்களையெல்லாமனுபவித்து மறுபடியும் இவ்வுலகத்திலேயே
வந்து பிறக்கவேண்டுவதே நிச்சயமாம். அன்றி அவ்வுலகங்களெல்
லாம் நிலையற்றதாகுமானால் அதை யடைந்தார்மட்டும் நித்தியமாக
வாழ்த லெங்ஙனம்? மற்றும் இப்பூவுலகி லுள்ளபோது மோக்ஷா
பேக்ஷைகொண்டு, பார்க்கப் படுவனவும் அநுபவிக்கப் படுவனவும்
நமக் கன்னியமாயில்லையென்னும் நிச்சயம் பிறந்து உத்தமமானகன்
மானுட்டானங்கள் செய்துவரும் யதீசுராள்மட்டும் பிரமலோகத்
துவாரா மோக்ஷ மெய்துவரென்று கோஷிக்குஞ் சுருதிப் பிரமாண
ப்படி அந்தப் பிரமலோகத்தையடைந்து ஆண்டுள்ள சதுர்முகனு
ரிடம் சொரூப விசார சம்பாஷணை செய்வதே யனுபூதியாக்கொண்டு
நின்று அச்சதுர்முகன் என்னுரு வெய்தும்போது இந்த யதீசுராரும்

எம்மையேயடைவர். ஆகவே அப்பிரமலோகத்தை யடையவேண்டு மென்று நமக்கன்னியமாயுள்ள புண்ணிய கன்மங்களிலைடைந்தவந் தப் புருஷனும் மீண்டும் பிறப்பிறப்பைப் பெறுவதிற் சிறிதுஞ் சந் தேகமில்லையென்க. 15, 16

சதுர்முகப்பிரமர் வாணிசமேதராய்வாழும் சத்தியலோகமுதல் எல்லாவுலகங்களும் அசத்திய வுலகங்களேயன்றி நித்திய வுலகங்க ளல்லவெனத்தெரிந்து அவ்வுலக போகங்களிலும் விருப்பின்றி வெறுப்பும் வைராக்கியமும் பெறுவான் காரண மாகச் சிருட்டியின் இலக்ஷணங்களைப்பற்றிக் கூறத்தொடங் குகின்றார்.

அருச்சுன! கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலி யுகம் என்னும் இந்நான்கு யுகங்கள்கொண்டது ஒருசதுர்யுகமெனப் படும். இந்தச் சதுர்யுகம் ஆயிரங்கொண்டது பிரமர்க்கோர் பக லாம். இரவுக்கும் இம்முறையே கணக்கெனவறிக. இவ்வாறாகிய கால கணிதம் யாருடைய சங்கற்பத்தைத் தவிர இல்லையென்றறி வார்களோ அந்த அறிவாளியே இப்பகலிரவெல்லாம் அறிந்த மகா புருஷாளாவார். 17

அருச்சுன! பிரகிருதி சொரூபனான வாணிகேள்வனது பகற் போதில் எல்லாவுலகங்களுந் தோன்றி நின்று கன்மங்கள் செய்து கொண்டிருக்கும் பிறகு இராப்பொழுதில் அந்தச்சதுர்முகனாரிடமே யெல்லாவுலகங்களுஞ் சென்றடைந்து எல்லாக் கன்மங்களையும்விட்டு ஒடுங்கி நிற்குமென்க. 18

அருச்சுன! பூர்வகன்ம பிராரத்வ வசத்தால் சீவர்களெல் லாம் பிரமதேவரது பகற்போதி லுற்பத்தியாவார்கள். அதே வித மாக இரவில் ஒடுங்குவார்கள். இவ்வாறாகவே சர்வ வுலகங்களும் பிரவாக மூலமாய் நடைபெற்றுவரும். அப்பிரமதேவருக்கு இவ் வாறாக நூறுவயதானவுடன் அவரதுசத்தியலோகமும் மற்றுமுள்ள கீழுலகங்களும் அங்கங்குள்ள எல்லாப் பிராணிகளும் நாசமடைந்து ஈற்றில் அப்பிரமர்மட்டும் என் சொரூப தியானமே யெப்போதும் செய்துகொண்டிருந்தால் என் சொரூபத்திலேயே ஐக்கியமாய் விடுவர். 19

சுவாமின்! மகா தபோதனர் சென்று வாசஞ் செய்யக் கூடிய உத்தமவுலகமான சத்தியவுலகமே அசத்திய வுலகமாகு மானால் மற்றுஞ் சாஸ்வதமாயுள்ள வுலகம் யாதோ அதையறிவிக்க

வும். அருச்சுன! சதுர்முகன் ஆளுஞ் சத்தியலோகமுதல் சர்வ வுலகங்களும் பொய்த்துப்போயினும் நித்தியமாயிருக்கின்ற பிரம சொரூபத்தைப்பற்றிச் சிறிதுகூறுவோம் கேட்பாய்: தாவரசங்கம மாதிய பொருள்களைத் தன் கர்ப்பத்திற்றுங்கியுள்ள பிரபஞ்சங்க ளும், அப்பிரபஞ்சங்களைத் தனது கர்ப்பத்திற் றுங்கியுள்ள வுலகங் களும், அவ்வுலகங்களில் வாழாநின்ற ஆத்மகோடிகளை நன்னெறிக் குய்ப்பான் விளங்கும் நான்மறைகளும் மற்றுமுள்ளனவும்பலவாய்த் தோன்றி விரிந்ததற்குக் காரணம் மாயையேயாம். பின்னுமந்த மாயைக்குக் காரணமாயும், எல்லாவிந்திரியங்கட்கு மனதுக்கு மெட் டாததாயும் பழம்பொருளாயுமுள்ள பரப்ரம்ம சொரூபமானது நசிப்பதேயில்லையாகும். 20

சுவாமின்! அந்தபிரம்மம் நசியாமைக்கு யேதும் பிரமாணங்க ளுளவாயின் தெரிவிக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன். அருச்சுன! இந் திரியாதிகளாலும், மனமுதலானவைகளாலும் அறிதற் கரிதானதா யும், அரூபமாயும், அக்ஷரசொரூபமாயுமுள்ளதெதுவோ அதையே பரம புருஷார்த்தமான வேதாகமங்களாலே கூறத்தக்கதா யிருக் கின்றது. யார் எந்த வுத்தமவஸ்துவையடைந்தால் மீண்டும் சனன மரணமடையப் பெறார்களோ அந்த வுத்தம பரமானந்தசொரூபமே நாமாயிருக்கிறோம். 21

சுவாமின்! அவ்வாறாகிய பரமானந்த சொரூபத்தை யெம் போன்றாரடைதற்கேதும் உபாயங்களுளவாயின்கூறுக. அருச்சுன! காணற்கினிய இவ்வுலகங்களையெல்லாம் வியாபிக்கச் செய்ததும், அல்லது தோற்றுவித்தும் பிறகு கற்பாந்தத்தில் லயஞ்செய்விப்பது மெதுவோ அந்த பரஞானசொரூபமாகிய யெம்மைப் பிறிதோர் பற் றின்றி அந்தரங்க பத்திசெய்து வருபவனே நம்மையடைபவனாகும். ஆகவே இவ்வாறாகிய அந்தரங்கபத்தியின்றி வேறெவ்வித மார்க்கங் களினாலும் எந்தலோகத்தை யடைவானேனும் மீண்டும் சனன மர ணத்தையே யடைவன். 22

சுவாமின்! எவ்வித பக்திமார்க்கத்தை யடைந்தவர்கள் பிறந் திறப்பர் மற்றெவ்வித பக்திமார்க்கத்தை யடைந்தவர்கள் பிறந்திற வார்? அநுக்கிரகிக்க வேண்டும். அருச்சுன! செகத்தையும் தன்சரீ ரத்தையும் துச்சமென்று நினைத்துத் தேகத்தைவிட்டு எந்த மெஞ் ஞான சொரூபத்தை யடைந்தார்களோ அந்த ஞானமார்க்கத்தை யும், பிரபஞ்சாதிகளையும், அவைகளாலடையும் போக போக்கியங்

களையும் கேவலமித்தையென்று வெறுத்து எந்த வுத்தமமான சத்கன்மத்தைக் கொண்டு பகவத்பாதசேவை செய்துகொண் டிருந்தே தேகத்தை விட்டவர்கள் திரும்பவும் பிறப்பார்களோ அக்காலத்தையுங் கூறுவேன் கேட்பாய். 23

அருச்சுன! பிறந்திறவாத முத்திசித்திக்கப்பெற்ற ஞானயோகியராவார் அக்கினியி னதிதேவதையையும், ஆதித்தியாதி தேவதையையும், சுக்கிலபக்ஷாதி தேவதையையும், உத்தராயணாதி தேவதையையும் உபாசித்து அவைகள் எம்மையன்றி யில்லையென்றறிந்து உபாசனை செய்துகொண்டிருந்து முடிவில் அவ்வத்தேவதைகளின் மார்க்கமாக அவ்வக்காலங்களிலேயே யென்னை யடைவார்களென்க.

அருச்சுன! காமியமாக வென்னை வுபாசித்து யாகாதிப தபசு தான விரதாதிகள் செய்துவருங் கன்மயோகிகள் தூமாதி தேவதையையும், சந்திராதி தேவதையையும், கிருஷ்ணபக்ஷாதி தேவதையையும், தெக்ஷணாயனாதி தேவதையு முபாசித்துச் சுவர்க்காதி லோகங்களிற் சென்று போகங்களை யனுபவித்துச் சந்திர மண்டல மார்க்கமாகவந்து மீண்டு மிவ்வுலகத்திலே பிறப்பார்களென்க. 25

அருச்சுன! இதனால் நீ தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய முடிவான தென்னெனில், உலகத்திலே உத்தமமானவர்கள் தேகவியோகமான பின்பு அவர்களது சூக்குமமான தேகத்தோடும் செல்லும் மார்க்கங்கள் இரண்டுவகைப்படும். அவையெவையெனில், அர்ச்சராதிமார்க்கம் தூமாதிமார்க்க மென்பனவாம். இந்த விரண்டு மார்க்கங்களில் ஞானயோகிகள் அர்ச்சராதி மார்க்கமாகச் சென்று மோக்ஷத்தை யடைவார்கள். கன்மயோகிகள் தூமாதிமார்க்கமாகச்சென்று திரும்பவும் பிறப்பார்களென்க. 26

அருச்சுன! மேற்கூறிய இருவித மார்க்கங்களையும் நன்கறிந்து ஞானத்தெளிவுகொண்ட யோகியாவான் பெறப்படும் பயனையுங் கேட்பாய்; இந்த யோகீசுரன் தனது சீவியகாலத்தின் முற்பகுதியிலேயே சற்குருவையடைந்து சர்வ சந்தேக விபரீதங்களையுங் கசடறக்கேட்டறிந்து பிரபஞ்சாதி போக போக்கியங்களையும் சரீரத்தையும் . கேவலமித்தையெனக்கண்டு அதனிடமாயுள்ள பிராந்தி விடுபட்டு கைவல்யமான மெஞ்ஞானத்தால் நம்மையே யடைவான். ஆகையால் நீயும் நம்மையன்றி வேறொன்று

தில்லையென்கிற வுறுதிகொண்டு என்னையே தியானித்து வருவாயா
பின் செகப்பிராந்தியும் சரீராபிமான பிராந்தியும் விடுபட்டு யெம்
மையே யடைவாயாக. 27

அருச்சுன! நின்னால் விடுதல்செய்யப்பட்ட எண்வகைச்சந்தே
கங்கட்கும் கூறிய உத்தரார்த்தங்களினாலே "யென்னையன்றி யன்
னியமில்லை" யென்கிற வுண்மைதெரிந்த யோகீசுரர்கள் வேதோப
ஷதங்களைக் கற்று அதன் சாராம்சங்களையுங் கரதலாமலகம்
போலக் கண்டுணர்ந்தாலும், யாகாதி தானதவங்களினாலு மேற்பட்
டுள்ள புண்ணிய விசேடத்தாலும் செகசிவ மூலபுருஷனாகியயெமது
சொரூபமேயடைவர். 28

அக்ஷரப் பிரமயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆகூ அத்தியாயம் 8-க்கு-சுலோகப்பொழிப்பு-338.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

இராஜகுய்யயோகம்.

அவதாரிகை: நிரதிசயானந்த சொரூபமாகிய பரமாத்மாவைத் தரிசிப்பதற்குப் பிரதிபந்தமாயிருக்கிற தற்பத வாச்சியார்த்தங்களையும் அந்த பரமாத்மாவையன்றி வேறல்ல வெனத்தெரிந்து பத்திசெய்யின் அந்த பரமாத்மாவை யடையலாமெனச் சென்ற 7, 8, அத்தியாயங்களிற் கூறியவற்றிற்கு விசேடமாயுள்ள தமதுவிபூதி மகத்துவத்தையும், தம்மிடத்தே பத்திசெய்யும் விவரமும், தம்மைத் தரிசிப்பதற்கான ஞானோபாயங்களையும் இந்த ஒன்பதா மத்தியாயத்திற் கூறுகின்றார்.

அருச்சுன! என்னைத் தரிசிப்பதற்குச் சாதனமாயுள்ள பத்தியோக ஞானமார்க்கங்களை நாம் அடுத்தடுத்து எடுத்துபதேசித்து வருவதிற் சிறிதும் அசிரத்தையின்றிக் காதுகொடுத்தே வருவதால் தொம்பத லக்ஷியார்த்தமாகிய இரகசிய ஞானத்தையும், அந்தத் தொம்பதலக்ஷியார்த்த மானவரே தற்பதலக்ஷியார்த்த மென்னும் அனுபவ விஞ்ஞானத்தையுங் கூறுவோங் கேட்பாய்: இதனால் நீசம்சாரபந்தத்தினின்றும் விடுபட்டு மோக்ஷமடையலாம்.

அருச்சுன! மேற்கூறிய ஞான விசேடணத்தைச் சிறிது கூறுவோம். வித்தைகள் பலவென்றும், அவைகளிற் பிர்மவித்தையே வித்தை மற்றவித்தைகளெல்லாம் அவித்தையே யென்றும் வேதம் விளம்பாநிற்கும். நாம் இப்போது நினக்கோதத்தருவது அந்தப் பிரமவித்தையேயாம். இப்பிரமவித்தையில் முதன்மையான இலக்ஷணம் யாதெனில், பிரமத்தைத் தரிசிப்பிக்கும் ஞானமென்னுங் குணமாம். இதனால் தொம்பதலக்ஷியார்த்தமான கூடஸ்தரே தானென்னும் இரகசியத்தை யுடையதாயும், அந்தக் கூடஸ்தரே தற்பத லக்ஷியார்த்தமான பரமாத்மாவென்றும், அவரையன்றி யன்னிய மில்லையென்று தெரியத் தக்கதான அதிமேன்மையை யுடைத் தானதாயும், சனனமரண சம்சாரத்தினின்றுங் கரையேற்றிப் பிரத்தியக்ஷானுபவத்திற் காணப்படுவதாயும், அன்றி உத்தமோத்தம பலனைத் தரக்கூடியதாயும் ஏற்படுகின்றது. அருச்சுன! ஆனால் அதனை யாராய்ந்தறிகிறது மிகச்சிரமமாயிருக்குமோவென ஓர்சமயம் நீ நினைக்கலாம்; அவ்வாறில்லை. அதனை

யறியவேண்டுமென்று உள்ளபடியாக ஆராய்வாயேயானால் உனது அதிநுட்பபுத்திக்கு நன்குபுலப்படும். ஆகவே நம்மாற் கூறப்படுகிற கன்மங்களைமாத்திரம் விதிப்படிசெய்துவரின் நாசரகிதமாகிய நிரதிசயானந்த சொரூபத்தை யடைந்து நேச சகிதமாகிய பேரானந்தப் பெறுவாழ்வெய்தலாம். நிற்க; இந்த அதி யிரகசிய சூக்ஷுமமான கலா விநோதங்களையெல்லாம் உன்னுடைய அந்தரங்க பத்தியைச் சிந்தையிற்குறித்தே சொந்தமாயுரைத்தாம். 2

சுவாமின்! பெறுதற் கரியதான மோக்ஷத்தை அடைதற் கெளியதான ஞானமார்க்க மிருக்கிறபோது அதைவிட்டு அனைவரும் ஏன்சம்சாரிகளாகித் துக்கத்தை யடைகின்றார்கள்? அருச்சுன! என்னையறிந் தடையத் தக்க ஞானமார்க்கத்திலும் அதற்கேதுவாயுள்ள தர்மங்களிலும் சிரத்தாபத்தி குன்றிச் சோம்பேறிகளாயினோர் என்னை மறந்ததினால் * நமனுசனத்துக்கு ஆளாகிச் சனனமரண சம்சாரத்திலேயே பிராந்திகொண்டு திரிந்தால் இந்த ஞானம் அவர்களுக் கெவ்வாறுண்டாம்? இதனாலவர்கள் துக்கத்தை யடையாமலெவ்செய்வர். 3

அருச்சுன! நீயோ அவ்வாறின்றி உத்தமமான பக்தி விசுவாசமுள்ள சத்துவகுண சீலனா யிருப்பதாலுனக்கு நாம் பிரியமாகக் கூறுவதுபோலவே நீயும் பிரியமாகவே கேட்பாய்: கர்மேந்திரியங்களாலும் ஞானேந்திரியங்களாலும் காணற்கணுத்துணையுங் கூடாததாயும், மனவாக்குக் கெட்டாததாயுமுள்ள பிரமசொரூபியாகிய நாமென்றும் எவ்விடத்தும் பாலில் நெய்போல பரிபூரணமாய் நிறைந்திருக்கின்றோம். நம்மிடத்திலேயே "அத்திப் பழத்துள் விதையைப்" போன்று பிரபஞ்சாதியன வெல்லா மிருக்கின்றன. ஆனாலும் நாம் அவைகளிற் சிறிதும் பற்றாதுள்ளோம். 4

சுவாமின்! சர்வவியாபியாயும், அனைத்துந் தங்களது ஆதீனமாயு மிருக்கிறபோது தேவரீர் அவைகளிற் பற்றாதிருப்பதெப்படி? அருச்சுன! நம்முடைய அகண்டாகார வியாபகத்தில் பிரபஞ்சாதிய பூத பௌதிகங்களெல்லாம் பிரகாசித் திருப்பினும், அன்றி அவைகளை நாமே காப்பாற்றிவரினும் ஒன்றோடொன்றைச் சேர்ப்பிப்பதும் சேராமற் செய்யக் கூடியதுமாகிய காரியார்த்தங்க ளனைத்தையும் நடத்தும் அதிபராக்கிரமமாகிய நமது

* நமனுசமனம் - இயமனுக்கிரையாதல்.

மாயா யோகத்தினது தத்துவ விசேடத்தைக் கொண்டும், நாம் அவைகளிலொன்றினு மொன்றுமலே யிருப்போமென்க. 5

அருச்சுன! இன்னும் மேற்கூறிய விஷயத்திற் கேற்ற திருட்டாந்தங்கள் சிலவற்றை ஈண்டு கூறுவதையுங் கேட்பாய்; அளவிடவொண்ணு தகண்டவெளியாகிய ஆகாயம் பரப்பெங்கும் காற்று நிறைந்திருப்பினும் அந்தவாயுவை அவ்வாகாயமானது யெவ்வாறு சம்பந்தியாம லிருக்கிறதோ அவ்வாறே பிரபஞ்சாதிய பூதபௌதிகங்களனைத்தும் நம்மாலிருப்பினும் அவைகளோடும் நாம் பற்றி நில்லோம் என்றறிவாயாக. 6

சுவாமின்! நம்மாற் காணப்படுகிற இந்த செகசீவ பேதங்களெல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டிப்பார்யாவர்? அருச்சுன! கற்பாந்த பிரளய காலத்தில் இந்த பிரபஞ்சாதிய வெல்லாம் நம்முடைய அகண்டாகார வியாபக கர்ப்பத்திலே ஒடுங்கி நின்று மீண்டும் அவ்வப் பூதங்கள் யாவும் அதனதன் கர்மபரிபாகத்துக்குத் தக்கவாறுக நாமே பிரமதேவனை யனுட்டித்துச் சிருட்டிசெய்விப்போம். அவ்வாறு சிருட்டியாதியவைகட்கு நாமே கர்த்தவ்ய காரணபூதனுயிருப்பினும் நாம் ஒன்றினும் பற்றுது யேகனுகவேயிருப்போம். 7

அருச்சுன! நாம் யாதொன்றுனும் விகாரப்படாது நிர்விகாரியாயும் ஒன்றினு மொட்டாதவனுயு மிருக்கும்போது செக்சீவபராங்களையெல்லாம் சிருட்டிசெய்வ தெவ்வாறெனின், சென்ம பூர்வ கன்ம வசத்தால் தன்வயமில்லாது பரவசமுற்ற எல்லா சீவபூதங்களையும் எனது சுதந்தரமான பிரகிருதியைக் கொண்டு அவ்வப்பூதபேதங்களினது பிராரத்தானு குணமாகச் சிருட்டிசெய்வோம். 8

சுவாமின்! தேவரீர் கூறியவாறு பலவிதமான சீவபேதசிருட்டிசெய்வதான காரியத்தைச் செய்து வருவதால் ஆன்மாக்கள்செய்யுங் கன்மங்கட்கீடாக பந்தமானது தொந்திப்பதுபோலத் தேவரீர்க்கு யெவ்வாறு பிரதிபந்தம் சம்பவியாது விடும்? அருச்சுன! நீகூறியவாறு நம்மாற்செய்யப்படுகிற பஞ்சகிருத்தியங்களிற் சிறிதும்நமக்கு விருப்பு வெறுப்பின்றிச் செய்து வருகிறபடியால் அதநிமித்தம் நம்மை யக்கன்மபந்தம் வந்துருமென்றறியக்கடவை. 9

அருச்சுன! இஃதன்றியும் நாம் நம்முடைய மூலப் பிரகிருதியை யதிட்டித்து நமது பார்வையில் விளங்காநின்ற மாயையினுல் விளங்கும் சத்வ ரஜஸ் தமசென்று மூன்று குணங்களை தாவர

சங்கமாதி பிராணிகள் வாழும் பிரபஞ்சங்களாகிற விராட் புருஷனைச் சிருட்டித்துக்கொண்டு வருகின்றன. இவ்வாறே யெப்போதும் உலகந்தோன்றிநின்று அழியுங்காரியமாயுள்ளது. 10

சுவாமின்! உலக காரியங்கள் இவ்வாறாக நடைபெறும்போது ஒன்றினும் பற்று துத்தமமாய் விளங்குந் தேவரீரது திருவருளை முன்னிட்டு மனிதராவார் யாவரும் தம்மை யுபாசியா தெதுகொண்டோ? அருச்சுன! சர்வபூதாதி பிரபஞ்சங்கட்கும் மூலகாரணனாகிய நான் எனது பாத தரிசனார்த்தமாக முன்னே யென்னைப் பலகாலும் பக்தியோக தவங்களாகிய உத்தம கைங்கரியங்களால் திருத்திசெய்துவந்தமெய்யன்பர்கட்கு அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டி யெடுத்த மனிதரூபமுதல் பலவகை ரூபங்களையுமுள்ளபடியுணராது சாதாரண மனிதர்கள் பிறந்ததுபோலவே நாமும் பிறந்ததாகவும், அவர்களிறப்பதுபோலவே நாமு மிறப்பதாகவும் அவர்கள் இன்ப துன்பங்கட் கேதுவாக கன்மங்கள் செய்வது போலவே நாமும் செய்துவருவதாகவும் இன்னும் பலவாறாகவுந் தோன்றியவண்ணம் பிதற்றித்திரியும் அஞ்ஞானப் பேய்த்தனமுடையார் எங்ஙனம் எமது மெய்ஞ்ஞானத் திருமேனியைக் கண்டு மேன்மையுறத் தரிசிக்கப்போகிறார்கள். ஒருபோதுமில்லை. 11

அருச்சுன! மற்றும் நம்மினும் வேறாயுள்ள அநேக அசுரத் தேவதைகளை வழிபாடுசெய்துபாசிக்கின் இஷ்ட காமியார்த்த போக பலன்களையெல்லாம் எதேஷ்டமாகவடையலா மென்றெண்ணமுடையவர்களாய் அநேக துர்விநியோக பதார்த்தங்களையெல்லாஞ் சமர்ப்பித்து அநித்திய போகங்களையே யடையப் பிரார்த்தித்தவர்களாயும், பின்னுஞ் சிலர் உண்மை நெறி யுணராது விவேக சூன்யர்களாய்க் கேவலமாய் சாமானிய தேவதைகளை அநாசாரமா யுபாசிப்பவர்களாயும், வேறு சிலர், செய்யத்தகாத மந்திர கிரியா பூர்வ விரோதமாயுள்ள இழிந்த சில்லரைத் தேவோபாசனையைச் செய்பவர்களாயும், இன்னுஞ் சிலர், சத்துவகுணப் பிரதி பிம்பமாகிய மாயையையடைந்து சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்து அதன் சூசனமாயுள்ள நுட்பங்களைத் தெரிந்து தார்க்கிகர்களாய், இயல்பாக பக்தி செய்து வருகின்ற சர்வ சாதாரண மானவர்களுடைய விவேகத்தையுங் கெடுப்பதே தொழிலாக வுடையவர்களாயும், பின்னுஞ்சிலர் இரசோகுண சம்பன்னர்களான துட்டப் பிரகிருதியின் வசத்தர்க

ளாய் அசங்காரத்திற் சடிலபூண்டு வீணை ஆடம்பராதி டம்ப முதலான அநேக பிராந்திவசத்தை யுடையவர்களா யேனையோர்க் குத் துன்பமான காரியத்தைச் செய்வதிலேயே திருஷ்டியுள்ளவர்க ளாயும் சிலர் தாமதகுணவச முடையவர்களாய் இராக்ஷதப் பிரகிரு தியை யடைந்து பிறரை வஞ்சிப்பது மன்றி யவர்கட்குப் பல்வித கொடிய துன்பமே செய்து வருபவர்களாயுமுள்ள இவ்வாறான மூடாத்மாக்கள் என்னை யெவ்வாறு உபாசனைசெய்வார்கள். 12

சுவாமின்! மற்றும் உபாசிப்பார் இன்னாரென்பதைத் தெரி விக்க வேண்டுகிறேன். அருச்சுன! காமக் குரோதாதியவைகளைக் கட்டோடே விட்டவர்களாயும் தெய்வீகமாயுள்ள சத்துவப் பிரகிரு தியினுடைய விசேடமான குணங்களோடுங் கூடிய நல்ல சித்தவிர்த் தியையுங்கொண்ட மகான்கள், சர்வ பூத சாக்ஷியாயும் அதிசூக்ஷும மான வடிவாயுமுள்ள என்னைத் தானேயென் றறிந்திருக்கிற நிர திசயாநந்த மேலீட்டினாலே அந்தர்முகமாக வறிந்து பகிர்முக மாகக் கண்டுள்ள எல்லாப் பண்டு பதார்த்தங்களையும் எனக்கன்னிய மல்லவென்று மன வாக்குக் காயங்களினாலே பக்திசெய்துகொண்டு வருவார்கள். 13

அருச்சுன! இன்னும் பலர், என்னையன்றி வேறொன்று அன் னியமில்லை யெனக்கண்ட வுண்மையினாலே சித்தந் திடவைராக் கிய முற்று எப்போதும் எனக்கு அதியானந்தத்தை விளைவிக் கக்கூடியதான என்னுடைய மகிமாப் பிரதாப கீர்த்தனங்களால் தோத்திரித்து நானே பரவாசுதேவனென்று சித்தாந்தித்து எனது பாதத்தில் நமஸ்காராதிய வழிபாடுகள் பலசெய்தும், விஸ்வரூபமா யுள்ளவனும் நானேயன்றி மற்றையோ ரல்லவென்றும், நானே சர்வ சுதந்திர முடையவனன்றிப் பரதந்திரியானவ னல்லவென்று முண ர்ந்த உத்தமமான தங்களுடைய மனசினாலே யெனக்கே பக்திசெலு த்திக்கொண்டும் வருவார்கள். 14

அருச்சுன! வேறு சிலர், ஞான மயமான ஓமங்களினாலே யுபாசிப்பார்கள் பலர், லோகவர்க்கங்களெல்லாம் சாக்ஷாத் வாசு தேவ மயமேயன்றி வேறன்றென்றும், அதனால் தன்னையும் அவ ராகவே யுபாசிப்பார்கள். சிலர் அப்பர வாசுதேவனே தனது அத்தியந்த பக்தர்களைக் காக்கும்பொருட்டு இங்ஙனம் அவதரித்

துள்ளாரென்ற உண்மைதெரிந்து நம்மையே வழிபடுவார்கள். பலர் அந்த வாசுதேவனுக்குத்தான் முக்கியமான தாசனாக வேண்டுமென்று யெப்போதுந் தாசப்பணிகளையே செய்துக்கொண்டு வருவார்கள். மற்றுஞ்சிலர் அவ்வாசுதேவரே சிருட்டி திதி சம்ஹாரமென்று முத்தொழிலையுஞ் செய்யவேண்டி பிரமவிட்டுணு ருத்திரனென்னு மூவுருவந் தாங்கினரென் றுபாசிப்பார்கள். ஆகவே இவர்கள் நமக்கு அத்தியந்த பக்தர்களாவார்களென்றறிக. 15

சுவாமின்! தேவரீர் கூறியவிதமன்றி மற்றும் காத்தற்குரிமை கொண்ட அவசரத்தில் எவ்விதமா யமைவீர்களென்பதை யறிவிக்கவும். அருச்சுன! காணப்படு பொருளனைத்தும் நாமேயாகியும், நாமில்லாது செகத்தில்லையென்றும் நாம் உனக்குப் பலவாறாக பலமுறை யெடுத்துக்கூறினோம், நீயோ யின்னமுந் தடுத்துக் கேட்கிறாய்; ஆயினுமின்னுஞ் சில விசேஷமானவைகளையுங் கூறுவோங் கேட்பாய். ஒப்பற்ற தேவப் பிரீதியாகச் செய்யும் யாகாதிகளும், அந்த யாகாதிகளில் உச்சரிக்கப்படும் மகாமந்திரங்களும், அந்த மந்திராதீனமாயுள்ள அதிதேவதைகளும் அந்த தேவதைகளுக்காக ஆகுதி கொடுக்கின்ற பதார்த்தங்களும், மற்றுமுள்ள ஓமத்திரவியங்களும், ஓமாக்கினி, நெய் முதலிய யாவும் நாமாகவே யிருப்பதாயெண்ணி யுபாசித்து வருவார்கள். 16

அருச்சுன! இன்னுங் கேட்பாய்: எல்லாவற்றையு மகாபரிசுத்தஞ் செய்யக்கூடியதான ஒப்பற்ற யேகாக்ஷரமாகிய ஓங்காரமும் நாமேயென்றும், எவைகட்கும் நன்மையே செய்கிற தத்துவமும் நாமேயென்றும், யாவரும் பெறுதற்குரிய பிரயோசனங்களைத் தரத்தக்க தயாசொரூபமான அன்னையும் நாமேயென்றும், சர்வ சிருட்டி கர்த்தரான சதுர்முக தேவனும் நாமே யென்றும், அச் சிருட்டி சீவர்களனைவரும் தாந் தாம் பூர்வ சென்மங்களிற் செய்யப்பட்டதான வினைக்கீடாக முடிவுகாலத்தில் பலனளிக்கக் கூடியவனும் நாமேயென்றும், கட்புலனுக்குத் தோற்றப்படுகிற விஷயாதியவையும் நாமேயென்றும், இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம் ஆகிய யிந்த சதுர்வேதங்களும் நாமேயென்று முபாசிப்பார்கள். 17

அருச்சுன! சரியை கிரியாயோக ஞான மார்க்கங்களி லுள்ள எல்லாச் சன்மார்க்கச் சுத்தாத்மாக்களும் பெறும்பயனை யளிக்கும்

விசேடமானஸ்தானமும் நாமேயென்றும், காவற்கடவுளா யிருப்ப வனும் நாமேயென்றும், எவைகட்கும் தலைமைபூண்ட வஸ்துவும் நாமேயென்றும், இன்ப துன்பங்கட்குச் சாக்ஷிபூதனுயுள்ளவனும் நாமேயென்றும், போகானுபவங்கட்கு யேதுவான கருவிகரணங்க ளாயுள்ளனவும் நாமேயென்றும், எல்லாச் சராசர பேதங்களுந் தோன்றிக் காக்கப்பட்டபிறகு ஒடுங்கப்படுவதற்கு ஸ்தானமாகிய பிரகிருதிக்கு ஆஸ்பதமானதும், தோற்றப்பொருள்களை மீண்டும் காத்தற்பொருட்டு யேதுவாயிருக்கிற பீஜாக்ஷரமும் நாமேயென் றும், ஆய்ந்தறிந்த மகான்கள் நம்மை யுபாசிப்பார்களென்றறிக. 18

அருச்சுன ! இன்னும், உஷ்ணத்தினுலும் பிரகாசத்தினுலும் உலகத்தை விளங்கச்செய்கின்ற ஆதித்தமூர்த்தியும் நாமேயென் றும், காலாகாலங்களுக்குத் தக்கபடியறிந்து மழைபெய்யும்படியும் பெய்யாமற் செய்யும்படியாயும் நடத்துவதும் நாமேயென்றும், அநித் தியமான தூலபூதங்களும் அதற்காதாரமாயுள்ள நித்தியமான சூக்ஷுமபூதங்களும் நாமேயென்றும், எவைகளும் நிலைபெறச்செய் கின்ற சத்தியும் நாமேயென்றும், இன்னுமுண்டானமற்றவைகளாயு மிருப்பதும் நாமேயென்றுமுபாசிப்பார்களாதலால் அவ்வாறே நீயு முபாசிப்பாயாக. 19

சுவாமின் ! தேவரீர் மேற்கூறிய பற்பல அம்சங்களாய் விளங்கி யிருக்கிறபோது ஏன் அனைவரும் அறிந்துபாசியாதிருக்கிறுர்கள் ? அருச்சுன ! பொன்னுலகமென்கிற தேவலோகவாசிகளான இந்தி ராதி முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் திருப்தியடைதற்கு யோக் கியமான அரியவேள்வியைச்செய்து தேவபோகங்களை யனுபவிக்க லாமென்று யிச்சைகொண்டவர்களாய் அதனுல் அந்தயிந்திரன் முத லாகிய தேவகூட்டங்களுக்கும் நாம் அதிதேவனுயிருக்கிறதைமறந்த வர்களாகியும், நாம்வேறு அவர்கள் வேறென்கிற புத்தியுடனே வேதங்களிற் கூறுகின்ற காமியபலன்களைப் பெறக்கருதி சாஸ்திர ரீதியாக யாகாதி கிருத்தியங்களைச்செய்து சோமபானத்தால்பாவங் களனைத்தையும் நீங்கப்பெற்றவர்களாகி சொர்க்கபிரார்த்தனைசெய்து புண்ணியமயமாய் விளங்கும் தேவேந்திர லோகத்தையடைந்து மகோன்னதமா யிருக்கின்ற தேவபோகாதியவைகளை யனுபவிக் கிறதே மகாவிசேடமென்றெண்ணி யனுபவிப்பவர்களாயுள்ளவர்கள் எவ்வாறென்னை யுபாசிப்பார்கள் ? 20

அருச்சுன! பின்னுங் கேட்பாய்: மேற்கூறிய யாகபோகவிவேகிகளாவார் தாங்கள்செய்த யாகாதி புண்ணியத்துக் குரியகால மெவ்வளவோ அதுபரியந்தம் அந்தத் தேவபோகங்களை யனுபவித்து அதுமுடிந்தவாறே இப்பூமண்டலத்திலே வந்தவதரித்து மீண்டும் அதேபோன்ற சத் கர்மானுட்டானங்களைச் செய்துகொண்டும் அதன்பலனை யனுபவிக்கமீண்டும் அங்கே போய்ப் பிறந்தும்இவ்வாறாக மேலேபோகிறதும் கீழாய்வந்து பிறக்கிறதுமாகிய சனன மரணங்களை யடைவார்களேயன்றி, நம்மைத் தரிசித்து நமக்குறிய பக்தியோகங்களைச்செய்து உபாசிப்பவர்களைப்போல பிறந்திறவாத பேரின்பமென்கிற முத்தியை யடையமாட்டார்களென்க. 21

சுவாமின்! தேவரீரைத்தரிசித்து பக்தி செய்தவர்கட்கு மட்டும் எதனாற் சனனமரணங்களில்லை? அருச்சுன! என்னைப் போற்றிப்பணிந் துபாசிக்கும் எனது பிரிய பக்தர்களாவார் என்னைவிட்டு மற்றோர்தெய்வத்தை யுபாசி யென்று பொருள் கொடுத்து வற்புறுத்தினும் அவ்வாறு ஒருதேவதையைக் கனவிலும் நினையாராகி யெல்லாத் தெய்வங்கட்கும் நானே அதிதேவதையென்னுந் தீர்க்கமான யெண்ணங்கொண்டும், நான்வேறு தான் வேறு என்னும் பேதபாவனையின்றி யேகைகபாவனைகொண்டு என்னையே தொழுது உபாசித்துப் பார்க்கப்படுகிற யெப்பொருளும் யானாகவே யிருப்பதாகவும் பாவித்து பக்திசெய்து வருகிறவர்க ளானதால் இவர்களுக்கு சனனமரணமே கிடையாதென்பது தீர்மானமென்க. இன்னும் எவைகளைப் பார்ப்பார்களோ அவைகளையெல்லாந் தன்னைப் போன்றே பார்க்கிறதும், தன்னையுந் தன்தலைவனையுமே தரிசிப்பவர்களுமாயிருக்கிற இவர்களுக்கு சூக்ஷுமகாரண சரீரங்கள் அழியுமாயினும் அதையெவ்வாறு காத்தற்கூடுமெனச் சந்தேகம் பிறக்கினும் கூறுவோங்கேட்பாய்; இவர்கள் தானாக வென்னையடைவதே யோகமாகும்; அதற்குப் பிரதிபந்தங்கள் உண்டாகாமல் சம்ரக்ஷணைசெய்கிறதே க்ஷேமமாகும்; இவ்வாறாயுள்ளவர்களது யோகக்ஷேமத்தைபற்றி நாமே வசிக்கின்றதுமன்றி அவர்களுடைய தேகசம்ரக்ஷணை முதலானவைகட்கு வேண்டிய வுபகரணங்களையும் பலவந்தத்திற் கொடுத்து நாமே யிரக்ஷிப்போமென்றறிக. 22

சுவாமின்! பார்க்கும்போது தேவரீர் மேற்கூறிய பிரகாரம் தேவர்களும் மனிதர்களும் மற்றுமுள்ள எல்லாச் சராசரங்களும்

தங்களது அம்சங்களாகவே யிருக்கும்போது தேவேந்திராதிகளை யுபாசித்தாலும் அது தேவரீரையு முபாசித்ததாக யேன் ஆகமாட்டாது? அருச்சுன! நீ கூறியபடி சகலதேவதைகளையு முத்தேசித்து உபாசிப்பவர்களும் நம்மை யுபாசிப்பதாகவே யாகுமாயினும், எங்கும் நிறைந்தவனும் யாதொன்றாலும் நாசமடையப் பெறாத நித்தியனும் விளங்காநின்ற வெம்மை யுள்ளபடி யுணர்ந்து மோக்ஷா பேக்ஷையோடு வேதசாஸ்திர விதிப்படி உபாசியாமல் அந்தத் தேவதைகளுக்குத் திருப்திசெய்வதே மிகமேலாய தென காமியபக்திகொண்டு உபாசிப்பதால் அதற்குரிய அநித்தியபோகங் களையே யனுபவித்து மீண்டும் பூமியிலேபிறந் துழல்வர். 23

அருச்சுன! இன்னும், வேதசம்மதமான யாகங்கள் பலவற்றிற்குந் தலைமைத்தெய்வமெனவும், அவ்வித வேள்விகளுக்குரிய பலன்களையெல்லா மீந்தருளு மகாதேவனெனவும், மற்றதேவதைகளுக்கெல்லாம் அந்தரியாமி யெனவும், எவைகட்கும் மேலானவனெனவும் விதிப்படி யென்னையறிந்து உபாசியாமல் சாதாரணமான தேவதைகளை யுபாசித்துப் பயனடைவோ மென்றெண்ணி அதற்கான எக்கியங்களைச்செய்து அந்தலோகத்தை யடைந்து தேவபோகங்களை யனுபவித்தபின் பூமியிற்பிறக்க யேதுவாகின்றார்கள். 24

அருச்சுன! இதில் இன்னுமோர் விவரத்தையுங் கேட்பாய்; எவன் எந்ததேவதையை யுபாசித்தானோ அவன் அந்த தேவதையினது லோகத்தையேயடைவன். பிதுர்க்களை யுபாசிப்பவன் பிதுர் லோகத்தையே யடைவன். விநாயகர் முதலான பூதகணங்களை யுபாசிப்பவன் அதற்குரிய லோகத்தையடைவன். நம்மை யுபாசிப்பவன் நிலவரமாயுள்ள பரமானந்த சொரூபத்தையே யடைவனென்றறிக. 25

சுவாமின்! "விசேஷமான திரவியங்களைச் சம்பாதித்து அதைக்கொண்டு பலவித உபகரணப் பொருள்களைத்தேடி அதிகப் பிரயாசையோடு சிரத்தா பத்திகொண்டு வேதவிதிப்படி வேள்விமுதலிய தேவாராதனை செய்கின்றவர்கள் அடையப்படும் லோகமும் பலனும் அழிந்துபோகும்போது, நித்தியமாயும் பரமானந்த சொரூபமாயுமுள்ள தேவரீரது பாதத்தை யடைய வேண்டுமானால் ஏராளமான திரவியங்களும் அநேக உபகரணப்

பொருள்களும் அதிகமான பிரயாசையும் வேண்டும்போல தோன்றுவதால் தேவரீரது பதத்தையடைவது சுலபசாத்தியமாகா" தெனக் கூறிய அருச்சுனனைநோக்கி ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் சமாதானங் கூறுகின்றார்:—அருச்சுன! மட்டற்ற திரவிய சாதனங்களைக்கொண்டு யாதொரு பிறதெய்வங்களை யாராதிப்பதைவிட யென்னை யுபாசிப்பவர்கட்கு அவ்வளவு திரவியமும் பிரயாசையும் வேண்டுவதில்லை. மிகச் சுலபமா யுபாசிக்கலாம்; ஆனால் சுலபமா யுபாசிக்கலாமென்றதனாலே பலனும் சொற்பமா யிருக்குமோவென ஐயமுறலாம், அப்படியல்ல; மகத்தாகிய நித்தியமான பலமேயாகும்; அஃதெவ்வாறெனில் அநேக திரவியங்களைக்கொண்டு அநேக உபகரணப் பொருள்களைச் சம்பாதித்து மிகப்பிரயாசையோடு என்னை யகண்டமாகப்பாவித்துக் காமியமாகச் சிரத்தாபத்தியோடு ஆராதனை செய்பவர்களை விட, சக்தியானுசாரம் பத்திர புஷ்பமேனும் பழமேனும் சலமேனுங்கொண்டு யென்னையின்றி யன்னியமில்லையென்று யிடையறாத் திடபத்தியோடும் அந்தக்கரண சுத்தியோடும் நிஷ்காமியமா யெனக்குச் சமர்ப்பிப்பார்களாயின் அவைகளை நாம் மிகப்பிரியத்துவமாகக்கொண்டு அவர்கட்குச்சாஸ்வதமான நம்முடைய சாரூப பதத்தைக் கொடுப்போம். 26

அருச்சுன! இன்னும் என்னையுபாசிப்பதற்காகப் பத்திர புஷ்ப சம்பாத்தியஞ் செய்வதும் பிரயாசையாகத் தோன்றுமேயாயின் அதைவிடச் சுலபமான மார்க்கத்தையுங் கூறுவோம் கேட்பாய்: நீ உன்சரீராவயங்களினாலே செய்யப்படுகிற எந்த கன்மங்களையும், மற்றும் நின்னால் புசிக்கப்படுவன, தேவதாப் பிரீதியாக ஓமஞ்செய்யப்படுவன, புண்ணியார்த்தமாகத் தானங் கொடுக்கப்படுவன இன்னும் மோக்ஷார்த்தமாகத் தவஞ்செய்யப்படுவன ஆகிய இவைகளையெல்லாம் உள்ளன்போடும் சிரத்தா பத்தியோடும் நமக்கே அர்ப்பணஞ் செய்வாயாயின் அதனால் நாமிகத் திருப்தியடைவோம். 27

சுவாமின்! தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளியவாறு செய்யப்படுகிற எல்லாக் கன்மங்களின்பயனையும் தேவரீர்க்கே அர்ப்பண மசா வேண்டுமெனச் செய்வேனானால் அதனாலடையும் பலன்யாவை? அருச்சுன! கூறியவண்ணம் எல்லாக்கன்ம பலன்களையும் எமக்கே அர்ப்பணஞ் செய்வாயாயின், நின்னாற்செய்யப்பட்ட காமியமான சர்வசங்கற்ப விகற்பங்களுக்கீடாக அடையப்பெறும் சனனமரண

மாகிய கன்ம பந்தங்களி னின்றும் நீங்கி யென்னிலும்வேறனதொன் றில்லையென்றும், அதுவே நீ யென்னும் யேகைக பாவனையுடையவ னுய்ச் சரீரத்தி னிறுதிவரையில் மனவாக்குக் காயங்களினலே காமிய மின்றிப் புண்ணிய கன்மங்களே செய்து முடிவில் என் சாட் சாத்காரத்தைச் சார்வாய். 28

சுவாமின்! தேவரீரேகதியென் றுபாசிப்பவர்கட்கு மோக்ஷத் தை யளிப்பதிற் பிரியமும், அங்ஙனம் உபாசியாதவர்களைப் பந்த சாகரத்திற் றள்ளுவதாலு முண்டாகிற வெறுப்பும் தேவரீரிடத் துண்டாகிறபோது தேவரீர்க்கு இராகத்துவேஷாதிகளிருப்பதாகத் தெரிகிறதே? அருச்சுன! சர்வான்ம கோடிகளையெல்லாம் நான் சமமாய்ப் பார்க்கிறதினலே "எனக்கு வேண்டியவனென்று பிரிய மும், வேண்டாதவனென்று வெறுப்பும் என்னிடத் துண்டாகிற தில்லை. தவிர, அந்தகாரத்தையும் குளிரையும் நீக்குவதற்காகஅக் கினியை யனுசரிப்பதுபோலவும், அபேக்ஷையானவைகளைப் பெற வேண்டியவர்கள் கற்பகவிருக்ஷத்தை யனுசரிப்பதுபோலவும் நித்தி யமான மோக்ஷசுகத்தைப் பெறவேண்டியவர்கள் என்னையடைந்து ஆராதனைசெய்து என்னையே சதாதியானித்து மோக்ஷத்தை யடை கிறர்கள். அன்றியும் என்னை அவர்கள் சதா சிந்தை செய்வதால் யானும் அவர்களையென் ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பதாலும் ஏகைக பாவமாயிருப்பதால் அவர்களுக்கும் எனக்கும் பேதமேயில்லையாம். இதுநிற்க; தேவலோகத்தையடைந்து தேவபோகங்களை யனுப விக்க யாகாதிகள்செய்து ஆராதிப்பவர்கள் அந்தலோகபோகங்களை யனுபவித்துத் திரும்பவும் பூமியில் சனனமாகிறர்கள். ஆகவே எவ னெவன் எந்தெந்தபலனை யுத்தேசித்து எந்தெந்த கன்மங்களைச் செய்கிறனே அந்தவிதமாகவே அவ்வப் பலன்களையடைகிறன். கற்பகவிருக்ஷத்துக் கொப்பாகவுள்ள என்னிடத்து பக்ஷபாதமு மில்லை; அதனற் பந்தமுமில்லை. 29

சுவாமின்! மேற்கூறிய நிஷ்காமிய தேவாராதனையைச் சீலத் துவமுள்ள மெய்யன்பர்களாற் செய்து பலனடைவதேபோல, அவ்வாறு சீலத்துவமில்லாத சாமானிய அநாசாரிகள் செய்வார்க ளாயின் அவர்கள் எதுங் கதியடைவரோயென்னுஞ் சந்தேகம் பிறக்கின்றதே? அருச்சுன! மேலான சதாசாரத்தோடு கூடிய வர்களாய் என்னை யேகரூப பாவனைசெய்து பக்திசெய்பவர்களை

விட பாவகிருத்தியங்களில்லாத துராசாரிகளாயினும், அவர்கள் மற்றோர் தெய்வப்பற்றுதலின்றி யென்னையே யெங்குமுள்ளவனாகப் பாவனைசெய்து யெனக்கும் உலகத்துக்கும் யாதொரு பேதமுமில்லையெனத் தெரிந்து அகண்டாகார சொரூபியாயிருக்கிற வென்னையறிந்து அந்யோன்யபக்தி செய்துவருவார்களாயின் அவர்களை உத்தமர்களென்றும், மோக்ஷபூமிக் காக்ஷியானவர்களென்றும் கூறப்படும். எதனாலெனின், எத்தெய்வத்தினு மெய்த் தெய்வத்தையறிந்து உள்ளன்போடு முபாசனைசெய்து வருவதால் அவர்கள் சிலாக்கியமானவர்களென்றும், மோக்ஷமே யடைவார்களென்றுங் கூறலாயிற்று. 30

சுவாமின்! எப்போது ஒருவன் துராசாரனாய் விட்டானோ அவன் சிரேட்டனென்ற தெதுகொண்டோ வறிந்திலன்? அருச்சுன! உலகத்திலுள்ள பற்பல தேவதைகளையெல்லாம்கேவலமசத்தென்றுநீக்கி என்னையே உத்தமதெய்வமாகக்கொண்டு அந்தரங்கபூர்வமாய்ப் பத்திசெய்து வருபவன் துராசாரியாயினும் என்னிடத்து முதிர்ந்த பத்திசெய்த விசேஷத்தினால் பூர்வ கன்மபாவங்களினின்றும் விடுபட்டு தர்மோத்கிருஷ்டனாகிநித்தியமானமோக்ஷத்தையேயடைவன். ஆனாலிந்த நியாயம் உலகத்தோர்க் கொவ்வுமோவெனத் தோன்றுமாயின், ஒவ்வும்; எவ்வாறெனில், அனாசாரியாவான் பாவகிருத்தியத்தைச் செய்யாது பகவத்பக்தியைமட்டும் செய்துவருவானேல் நரகத்தையடையப் பெறாது மோக்ஷமே யெய்துவனென்று மகான்களான பிரமநிஷ்டாபரர்களும் கல்வியறிவாற் சிறந்துள்ள மகாபண்டித சிகாமணிகளுஞ்சேர்ந்து வேதசாஸ்திர சாரங்களாகக் கூறியிருக்கிற பிரபந்தங்களையே போதுமானசாக்ஷித்துவமாகக் கொள்ளக்கடவர். அன்றி இவ்வித நியதியைப்பற்றி அறிஞர் கூட்டங்கள் நிறைந்துள்ள சபையின்கண் விசாரஞ்செய்யினும் ஆண்டுள்ள எல்லாராலுங் கொள்ளப்படுமேயன்றி தள்ளப்படவே மாட்டா. 31

இக்கருத்திற்கேற்க பிற்காலத்துப் பிரமுகரான பிள்ளைப்பெருமாளையங்கா ரவர்கள் கூறிய பெருங்காப்பியத்துள்ள ஓர் செய்யுட்டுணுக்கை யீண்டுகொண்க.

பாதியா யழுகியகால் கையரேனும் பலதொழிலு மிழிகுலமும்
படைத்தாரேனும், ஆதியா யரவணையா யென்பாராகி லவர்கண்டீர்
யாம் வணங்கு மடிகளாவார், சாதியா லொழுக்கத்தாற் றக்கோரே

னும் சதுர்மறையால் வேள்வியால் மிக்கோரேனும், போதினன் முகன்பணியப் பள்ளிகொள்ளும் பொன்னரங்கம் போற்றுதார் புலையர்தாமே.

அருச்சுன! இன்னும், அநாசாரிகளாவார் நம்மிடத்து பத்தி செய்துவரும்போது நாம் அவர்களது உள்ளத்தி னுசாரத்துக்கே மெச்சி முத்தியிற் சேர்ப்போமேயன்றித் தள்ள மனங்கொள்ளோம் ஆகவே அந்த அநாசாரியின் பத்தி அவனைக் கரையேற்று மென்பதிற் சந்தேகம்வேண்டாம். கேவலமான சண்டாளகுலத்திற் பிறந்தவர்களாயினும் நம்மிடத்துண்டாகிய பக்திவிசேடத்தினலே சம்சாரத்தைக்கடந்து மோக்ஷத்தையே யடைவர்களென்பதற்கு இன்னுஞ் சிலசொல்லுவோங் கேட்பாய்; பஞ்சமகாபாவங்களாற்பிறந்த நீசகுலத்தவரானுலும், வேதாத்தியயனமும் கன்மமுஞ்செய்தற் கருகதல்லாத யாதொரு பிராமணஸ்திரீகளானுலும், மேலான மூன்று வருணங்கட்கும் ஊழியக்காரரான சூத்திரர்களானுலும், மற்றும் உழுதுபயிர்செய்கிற வைசியர்களானுலும் வேதசாஸ்திர விதிவழாமல் என்னிடத்தில் பத்திசெய்துவருவார்களாயின் நாம் அவர்களை யெவ்விதத்தும் மோக்ஷமேயடைவிப்போம் என்க. 32

அருச்சுன! உலகத்துள்ள ஆன்மகோடிகளிற் பெரும்பாலார் தன்தேகத்தையே தானெனவும் பிரபஞ்சத்தை நித்தியமெனவுங் கொண்டு அநித்தியமாகிய விஷயபோகங்களில் மோகத்தால் மூழ்கி யெப்போதுந் துக்கா கிராந்தியர்களான சாமானிய புருஷர்களும் ஸ்திரீகளும் அநாசாரிகளும் கெட்ட குலோத்பன்னர்களும் என்னிடத்துண்டாகிய பக்திவிசேடத்தால் மோக்ஷமடைவார்களாயின், நல்லகுலத்திற் பிறந்த உத்தம சீலர்களாய் பத்திசெய்து வருகின்ற உண்மையான வேதியர்கட்கும் இராஜரிஷிகட்கும் மோக்ஷங்கிடைப்பதற்குஞ் சந்தேகமுண்டோ? ஏ அருச்சுன! உனதுதேகம் நிலையற்றதாயும் சுகவீனமாயு மிருப்பதாலும், இனிக்காலந்தாழ்க்காது அநித்தியமாயுள்ள போகங்களி லாசையைத்துறந்து நித்தியமாயும் மங்கள கரமாயுமுள்ள நம்மையடைதற் கேதுவான பக்திசெய்து வருவாயாக. 33

சுவாமின்! உலகத்திற் காணப்படுகிற சீவாசீவ பேதங்களெல்லாம் தாமேயென்ற அபேதபாவனையாக பத்தி செய்யும்படி யறிவித்துப் பிறகு யுத்தஞ் செய்யும்படி யாகவும் அநுக்கிரகஞ் செய்தீர்கள்: இப்போது நான் பத்திசெய்ய வேண்டிய விதிகளை

விவரமாயெனக் கோதுவீர்களாக. அருச்சுன இனி நீ நமக்கு அத்தியந்த விசுவாசியாகி யெதைப் பூசித்தாலும் நம்மையே பூசிக்கிற பாவனையோடு பூசைசெய்யவேண்டும். அன்றி பார்க்கப்பட்டவைகளெல்லாம் என்னிலும் வேறாகப் பாராமல் என் பாவனையே செய்யவேண்டும்; எவைகட்கு நமஸ்காரஞ் செய்யினும் நமக்கே நமஸ்கரித்த பாவனையாகவே செய்யவேண்டும். மற்றும் நாமெவ்விடத்து முள்ளோமென்றும், நம்மை யடைவதே பரமாநந்த கைவல்யமென்றும் அந்தர்முகமாக யெப்போதுந் திடஞ்செய்து வெளிமுகமாக நினது சொந்தமாகிய குலவிர்த்தியை நிஷ்காமியமாய்த் திரிகரணங்களாலுஞ் செய்து வருவாயாகில் நிரதிசயானந்த சொரூபனாகிய நம்மையேயடைவாய். 34

இராஜ குய்யயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆகூ அத்தியாயம் 9-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-372.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

விபூதிவிஸ்தார யோகம்.

அவதாரிகை;—ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சென்ற 7, 8, 9 அத்தியாயங்களிலே தமது விபூதிகளைச் சுருக்கமாகக்கூறி அவையனைத்துந் தாமேயென்று அநேக திருஷ்டாந்த பூர்வமா யுபதேசித்துத் தம்மையே பத்திசெய்யுமாறு ஆக்ஞாபித்தார். இப்போது அதி இரகசியமாயுள்ள விபூதிகளைப்பற்றி மிகவிரிவாய்த் தெரிவிக்க எண்ணங்கொண்டும் அவைகளுந் தானேயென்று பத்தி செய்யவேண்டிய அபிப்பிராயமுடையவராய் இந்த பத்தாம் அத்தியாயத்தில் 42-சுலோகபூர்வமாக உபதேசிக்கத் தொடங்குகின்றார். அருச்சுன! இதற்குமுன் கூறிவந்த மூன்றாவது அத்தியாயங்களால் நாம் உபதேசித்துவந்த நம்முடைய விபூதிகளையறிந்து சந்தோஷமுற்ற உனக்கு இன்னும் நீ யோகக்ஷேமத்தைப் பெறவேண்டுமென்றகருத்துடையவனாய் மிகவிரிவாயிருக்கிற நம்முடைய விபூதிகளையறிந்து பத்திசெய்யும்படி யுபதேசிப்பதைக் கேட்பாய்: 1

அருச்சுன! நாம் நினக்கிப்போது உபதேசிக்கத் தொடங்கும் நமது மகிமாவிபூதிகளை யெவருமறிவ தருமையாகும். எங்ஙனமெனில், பொன்னுலக வாசிகளான முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும், கைலாசவாசிகளாகிய நாற்பத்தெண்ணாயிர முனீசுரர்களும், மற்றுமுள்ள சித்தர் வித்தியாதர ராதியர்களாலேயு மறிதல் அசாத்திய மென்போம். ஆயினும் நம்மிடத்துப் பத்தி செய்து நமது கிருபாநோக்கம் பெற்றவர்களாலேமட்டு மறிதல் மிக வெளிதாமென்க. 2

சுவாமின்! தேவரீரது அருமையான * விபூதிகளைப்பற்றி யறிந்தா லேதும் பலனுண்டாமோ?. அருச்சுன! சர்வலோக சரண்யனும், நித்திய நின்மலனும், சர்வேசுரனுமுள்ள யெம்மை யுள்ளபடி யறிவார் யாவரோ அத்தகையோரே உத்தமராவார் அவர்கள் நம்மையுணர்ந்த திடத்தினாலே எல்லாப் பாவங்களையும் எல்லாப் பிராந்திகளையு மொழித்து ஈற்றில் நம்பதமே யெய்துவர்

* விபூதி - ஈண்டு விசேஷகரம்.

அருச்சுன! இன்னும், நம்முடைய விபூதியினாலே உலகமெல்லாம் பிரகாசிக்கின்ற விவரத்தையுங்கூறக் கேட்பாய்: நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தறியும் விவேகமும், எல்லாமாயல்லதுமா யிருக்கின்றோமென்பதை யறியுமறிவும், நாமன்றித் தானில்லை யென்கிற நிச்சயவுணர்வும், ஒருவரால் செய்யப்படுகிற தீங்குகளி நின்றும், குரோதமுண்டாகா தடங்கும் பொருமையும், எதுவரினும் எது போகினும் யாரெது வசனிக்கினும் அதனாலெல்லாம் அகங்கரியாது சமாதானமாயிருக்கிற பேரறிவும், என்னமிடிவரினும் அசத்தியமின்றிச் சத்தியநெறிநிற்கும் உத்தமகுணமும், பஞ்சேந்திரியங்களையுந் துர்விஷயங்களிற் செல்லவொட்டா தடக்குதலாகிய நிக்கிரகவுணர்வும், பிறசிந்தனையின்றி அந்தகர் முகமாக பகவத் தியானஞ் செய்கிற ஞானேந்திரிய நிக்கிரக வுணர்வும், சீதோஷ்ணாதிகளின் சமத்துவவுணர்வும், பிறத்தற்கும் சாதற்கு மேதுவான காமியகன்மஞ் செய்யாதுவிடுகின்ற மகாவிவேகமும், எவற்றிலும் நிர்ப்பமாயிருக்கிற திடவீரமும். 4

காமக் குரோதமற்றிருக்கிற சமத்துவவுணர்வும், சீவகாருண்யயமும், சந்தோஷம் தவம் தானம் பிரதாபம் அபகீர்த்தி இவை முதலான அநேக குணாகுண விசேஷங்கள் யாவும் நம்மாலேயே எல்லாச் சீவர்களுக்கு முண்டாகிறதென் றறியக்கடவை, சர்வசாக்ஷிபூதமாயும், அரூபமாயுமிருக்கிற நம்மாலே மேற் கூறியவைகளெல்லாம் எவ்வாறுண்டாகுமென்னில், மேற்கூறிய குணாகுணங்களையுடைத்தான மானிடர்களாவார் தாங்கள் பூர்வ சென்ம கன்ம விசேஷத்தாலே அவரவர்களது பாவனாபிமானத்தால் நமது பிரகிருதியான மாயையினது சம்மானமாகப் பெற்றிருக்கிறதை நம்மாலேற்பட்டதாகக் கூறுவதேதவிர, நாமாகவொன்றும் வழங்குவதில்லையென்றறிவாய். 5

அருச்சுன! முனிபுங்கவராகிய பிருகுமுதலான சப்த ரிஷிகளும், ஞானவான்களான சனக சனந்தன சனாதன சனற்குமாரரென்னும் நால்வர்களும், மநுமுதலாகிய பதினால்வரும், மகா பிரம்மாண்ட ஸ்தூல தேகியாகிய இரண்யகர்ப்ப மென்பவனுமாகிய இன்னோரெல்லாம் எனதுசுதந்தரப் பிரகிருதியின் மனோசங்கற்பத்தால் தோன்றினர். ஆபினுமிவர்களெல்லாம் எனது அம்சமானவர்களே. இவர்கள் மூலமாகவே பிரபஞ்சங்க ளெல்லாம் விருத்தியாயின. சிலர், பிரமதேவனாலே இச்சரா சரங்களை யெல்லாம்

சிருட்டி செய்யப்பட்டதாகக் கலாவிநோதத்திற் காணப்படுகிறதே யென்கலாம்; ஆனால் அந்தப்பிரமதேவனும் முதலில் என் சங்கல் பத்தாலேயே தோன்றிப் பிறகு அவன் மனோ சங்கற்பத்தாலே சிருட்டித்தான் என்பதும் உண்மையே. இனி அந்த பிரம சிருட் டியும் நின் மனோசற்கற்பத்தா லுண்டானதாகவுந் தெரியவரும். எப்போதெனில், நாம் நீயாகும்போது அறியப்படுமென்க. 6

சுவாமின்! தேவரீர் கூறியபடி யாவும் தேவரீரது விபூதியினா லே விளங்குகிறதென்பதைத் தெரிந்துகொண்டதனா லடையும் பலன் என்ன? அருச்சுன! எனது விபூதியைப்பற்றியும் யோக மகத்து வத்தைப்பற்றியும் எவன் உள்ளபடி யறியவல்லவனோ அவன் எம்மிடத்தில் தியானயோகத்தைப் பெறுவன். 7

சுவாமின்! தேவரீது விபூதியை யறிந்ததனாலே தியான யோகத்தை யடைவதெப்படி? அருச்சுன! விராட்டுருவமாய் விளங்கும் பிரபஞ்சங்கள் உற்பத்தியாகும் பொருட்டும், மீண்டும் அவைகள் விருத்திமுகத்தால் விவரிக்கப் படுகிறதற்கும் காரணம் நாமேயென்றும். நம்மையன்றி அணுப்பிரமாணமு மசைவுருதென் றும் நமது விபூதிமகிமையையறிந்த விவேகிகளான பக்தர்கள் உள்ளன்போடு நம்மையே யுபாசிப்பார்கள். 8

அருச்சுன! இன்னும், அந்தபக்தர்களாவார் என்மீது இடை யருச்சித்தம்வைத்துப் பகிர்முகப்பூசையுஞ் செய்வார்கள். இன் னும் நமது திவ்யசரிதப் பிரபாவத்தையும் மகத்துவத்தையும் சமயம்நேர்ந்துழி வாய்கொண்டு வசனித்து வருவதுமன்றித் தான் உபதேசிக்கத் தக்கவர்கட்குப் போதித்துக்கொண்டும், உள்ளபடி யான அந்த மகிமாபிரசங்கமாகிய ஆநந்தசாகரத்தில் மூழ்கின வர்களாயு மிருப்பார்கள். அத்தகைய உத்தமமான நமது பத் தர்கட்கு ஞானோபதேசஞ்செய்து சனனமரண துக்காஸ்பத சம் சார பந்தத்நின்றும் நிவர்த்தித்து மோக்ஷத்தை யடையும்படிச் செய்வோமென்க. 9

சுவாமின்! சொரூபமில்லாது அரூபமாயிருக்கின்ற தேவ ரீர் ஞானோபதேசஞ் செய்வதெப்படியோ வதைச் செப்பிடவேண் டுவன். அருச்சுன! நம்பா லன்பால் சதா தியானப்பிரிய முடை யவர்களாய் நம்மையே பத்தி செய்பவர்கள் எந்த புத்தி விர்த்தி

யைக்கொண்டு எம்மையடைவார்களோ அந்த புத்திக்குள் நாம் வித்தாயிருந்து முத்தியிற் சேர்ப்போமென்றுணர்க. 10

சுவாமின்! தேவரீர் அவ்வாறு புத்திக்குள் வித்தாயிருந்து முத்தியைக் கொடுப்பதெத்தாலென்பதைத் தெரியவிரும்புகிறேன். அருச்சுன! நமது மெய்யன்பர்களுக்கு அநுக்கிரகிப்பான்வேண்டி அவர்கள் புத்திக்குநாம் சாக்ஷிபூதமாகவும் அந்தர்யாமியாகவு மிருப்பதால் அந்த புத்திஸ்தானத்திலிருந்து * சோதகம் செய்துகொண்டிருப்போம். அந்தச் சோதகத்தினாலே பிரகாசரூபமாகிய ஞானமென்னுந் தீபந்தோன்றி அஞ்ஞானஸ்பத சம்சாராந்தகாரத்தைப் போக்கடித்து நமது நிரதிசயாநந்த சொரூபத்தைத் தரிசிக்கும்படியுஞ் செய்விப்போம். 11

அவதாரிகை:—7, 8, 9, இந்த மூன்று அத்தியாயங்களால் உபதேசஞ்செய்த விசேடமான விபூதிகளை யுள்ளபடி பார்க்கும்போது பகவானைத் தவிர வேறோர் அன்னிய மில்லையென்றும், அத்தகைய விபூதியையுடைய பகவானைச் சாதாரண புருஷனைவிட யேகதேசமாயொரு விசேஷ புருஷனாகவே யெண்ணிச் சம்பாஷித்தது புத்தியீனமென்றும், அந்த பகவத்சொரூபத்துக்கு ஆதியந்த மிராதென்றும் தனது புத்தியிற் சந்தேகமின்றி நிச்சயம் வந்தபடியால் பகவானைநோக்கி அருச்சுனன் தோத்திரஞ் செய்யத் தொடங்குவானாயினன்: சுவாமின் தேவதேவ மகாதேவனாகிய தேவரீரைப் பரப்பிரம்ம சொரூபராயும், பாவமாகிய கடலிற் கிடந் தனுபவித்துப் பரதபிக்கும் பாமரானை அப்பாவத்தினின்றும் நீக்கிப் பரிசுத்தஞ் செய்யத்தக்கவராயும், சர்வான்மாக்களுஞ் சார்ந்துய்தற்கு ஆதாரபூதனாயும், மகா சிரேட்டராயும், சுயம்பிரகாச சொரூபியாயும், பரம நித்தியராயும், திவ்ய கல்யாணகுண தீரராயும், தேவாதி தேவராயும், சர்வ வியாபகராயும், சனனமரணரகிதராயும், எல்லாமறிபவராயும், கருணா சொரூபியாயும், தற்பர சிற்பரனாயும், சச்சிதாநந்தராயும், சாஸ்வத சர்வ சாக்ஷியாயும், சர்வலோக சரண்யராயும், சர்வகாரண சர்வோந்நதராயும், சர்வஞ்ஞ சாந்த சர்வேசுரராயுமுள்ள தேவரீரது திவ்யப்ரபாவ மிப்போதே தெரிந்தேன். 12

அருச்சுன! இதுகாறும் எம்மைப் பலவாறாகப் பாவித்துச் சந்தேகித்திருந்த நீ இப்போது ஒருவிதமாகப் போற்றித் துதிப்ப

* சோதகம் சுத்திசெய்தல் அல்லது பிரகாசிப்பிக்கச்செய்தல்.

தெதனாலே? சுவாமின்! சப்தரிஷிகளும், தெய்வீக ரிஷியாகிய நாரதமகாமுனியும், அசிதன் தேவலன் வியாச முனீந்திரன் முதலான மகான்களனைவரும் நான் இப்போது உள்ளபடி யுணர்ந்து போற்றிய நிச்சயமாகவே துதித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். தேவரீரும் இவ்வாறான விசேட விபூதிகளையெல்லாம் எனக் கனுக்கிரகஞ் செய்துள்ளீர்கள். அதனைக் கேட்டறிந்ததனாலும், தேவரீரது அநேக விபூதி மகிமைகளை நேரே பார்த்தறிவதாலும் இப்போது என்விவேகத்தி லெனக்குத் தெரியாமலே இங்ஙனங்கூற வேதுவாயிற்று. 13

சுவாமின்! தேவரீர் என்மீது கிருபைகூர்ந்து எனக்குபதேசித்துவந்த எல்லாத் தத்துவ நியாயார்த்தங்களையும் இன்றேயுள்ளபடியாக வறிந்தனன். ஷட்குண ஐஸ்வரிய சம்பன்ன! தேவாதியர் அசுரர் மானிடர் முதலான எவர்களாலும் தேவரீரது சுத்தஞான சொரூபத்தை யறிதலரிதாகும். 14

சுவாமின்! மற்றும் அறிபவர் யாவரெனின், சத்துவகுணத்தோடுகூடி இரக்ஷிக்கிறதையும், இராசத குணத்தோடுங்கூடி சிருட்டி செய்கிறதையும், தமோகுணத்தோடுங்கூடிச் சங்கரிக்கிறதையும் செய்வித்துத் தான் சர்வேசுரனாக விருந்து அவர்களுடைய கன்மானுகுணமாகப் பலனளித்து ஆதித்தியாதி பிரகாசங்களுக்கெல்லாம் பிரகாச ரூபமாயிருந்து பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டு மகாபுருஷோத்தமராயும் விளங்காநின்ற தேவரீருடைய நிரதிசயானந்த சொரூபத்தைத் தேவரீரேயன்றி மற்றியாவராலும் அறிதல் அசாத்தியமேயாம். 15

சுவாமின்! இந்தப் பிரமாண்ட லோகங்களெங்கும் எந்த விபூதி விசேஷத்தினாலே வியாபித்திருக்கிறீர்களோ அவ்வித ஆச்சரிய சர்வோத்தமமான தேவரீருடைய மகிமைகளைச் சிருட்டியேற்பட்டபின் உற்பவமானவர்களாலே தெரிந்துகொள்ள யேதுவில்லை. ஆகையால் அந்த அதியற்புத மகிமாச்சர்யங்களை யெல்லாம் கூறத்தக்கவர் தேவரீரேயாகும். எல்லாம் எல்லாமாயிருக்கிற பொருளுக்கே யிசையுமன்றோ. 16

யோகீசுரர்களுக் கெல்லாம் மூலாந்தரங்க யோகீசுரராகியவே! முழுமுதற்பொருளே! இனி இச்சிறு நாயினேன் தேவரீரது திவ்ய திருவடி தரிசனார்த்தம் சிந்தனை செய்யவேண்டிய கிரமமும், எவ்வாறாகத் துதிசெய்யவேண்டுமோ ; அதனை யிவ்வாறென்றும்,

ங்கெந்த மகிமாப்ரபாவங்களைத் தமதாக நான் சிந்திக்கிறதற்கு
யாக்கியமா யிருக்குமோ அவைகளையெல்லா மறியாதவனாயு மிருக்
ன்றேன். 17

ஜனார்த்தன! ஆகையால் தேவாதி தேவராகிய தங்களது
திவ்யயோகப் பிரபாவங்களையும் மகிமாவிசேஷங்களையும் எங்கெந்த
வஸ்துக்களில் எவ்வெவ்விதமாகத் தேவரீரைச்சிந்தனைசெய்யவேண்
டுமோ அவைகளையெல்லாம் சாங்கோபாங்கமாக இன்னும் அநுக்
கிரகிக்கவேண்டும். தேவரீரது திவ்யாமிர்த பிரபாவரசத்தை யெவ்
வளவுகொள்ளினுந் திகட்டாததும் திருப்தி யாகாததுமா யிருக்
கிறது. 18

அருச்சுன! நீவிரும்பியவாறு நமதுமகிமைக ளனைத்தையும்
கூறுவதென்றா லசாத்தியமாம். ஆகையால் தெய்வீகமாயுள்ள திவ்ய
சொரூப விபூதிகளில் முக்கியமான சிலவற்றைமட்டும் விவரமாகக்
கூறுவேன் கேட்பாய்: நீ இவைகளை ஆராய்ந்தறியுங்கால் இத
னுள்ளே மற்ற மகதைஸ்வரியம் அந்தர்ப்பூதமா யிருப்பதை யறிவ
தோடும், எல்லாவற்றையுமறிந்தால் என்னபலன் கிடைக்குமோ
அந்த பலன் இவைகளினாலேயே யுண்டாம். இப்போது கூறிவரும்
விபூதிகளிற் சில என்சொரூபமாகவே பாவனை செய்யவும்வேண்டும்.
ஏனெனில் சிலவற்றில் மாயாகாரியமான சடமய வஸ்துக்களும் நாம
ரூபங்களுங் கலந்துள்ளன வாதலால் அவைகளைநீக்கி நம்மைச்
சைதன்யமாத்திரமாகப் பாவனை செய்தல்வேண்டும். 19

அருச்சுன! காணப்படும் எல்லாப்பூத பிராணிகளுடைய
இருதயஸ்தானத்தில் அந்தரியாமியாக விருக்கும் பரமாத்மசொரூ
பம் நாமே * சரம், † அசரமாகிய பிரபஞ்சந் தோன்றுதற்கும்,
அவைகள் காக்கப்படுவதற்கும், பிறகு லயப்படுவதற்கும் காரண
மாயிருக்கின்றதெதுவோ அந்தப்பழம்பொருளும் நாமே. இவை
களினால் எல்லாவற்றையும் தெரிந்தவனாயினும் அந்தவுண்மையை
அந்தரங்கத்தில் நிறுத்தி வெளிமுகமாகப் பத்திசெய்யவேண்டி முக்
கியமான மகதைஸ்வரியத்தையும் கேட்டுக்கொண்டவாறு கூறு
வோங் கேட்பாயாக. 20

* சரம் - அசையப்படுபொருள்.

† அசரம் - அசைவிலாப்பொருள்.

அருச்சுன! ஆதித்தர்கள் பன்னிருவருள்ளே விட்டுணுநாமம் பெற்ற ஆதித்தன் நாமே. பிரகாசங்களுள்ளே சூரியப்பிரகாசமும், சப்தவாயுக்களில் மரீசியென்னும் வாயுவும், நக்ஷத்திரங்களுள்ளே சந்திரனும் நாமே. வேதங்களுள்ளே ஞானோபதேசவாக்கியார்த்தங்களைக் கூறுகின்ற சாமவேதமும், முப்பத்துமுக்கோடி தேவதைகளுக்குள்ளே தேவேந்திரனும், ஞானேந்திரியங்களுக்குள்ளே மனசும், எல்லாப்பூதப்பொருள்களிலுமுள்ள விவேகமும், * ஏகாதசருத்திரர்களுள்ளே. 21, 22, 23, 24.

இன்னும், நாற்பத்தெண்ணுயிர மகரிஷிகளுக்குள்ளே பிருகு மகாரிஷியும், மந்திரங்கள் பலவற்றுள்ளே யேகாக்ஷர மென்கிறபிரணவமந்திரமும், எக்கியங்களுள்ளே செபயெக்கியமும், அசைவிலாதவைகளுள் இமய பர்வதமும், விருக்ஷங்களுள்ளே † அசுவத்த விருக்ஷமும், தேவரிஷிகளுள்ளே நாரதரும், காந்தருவர்களுள்ளே சித்திரத்தேவனும், சித்தர்களுள்ளே கபிலமுனியும் நாமாகவேயிருக்கின்றோம். 25, 26.

அசுவங்களுள்ளே, வெள்ளாளரது தசாங்கத்து ளொன்றாகிய உச்சைச்சிரவக்குதிரையும், யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமென்கிற வெள்ளையானையும், மனிதர்களுள்ளே மணிமுடிதாங்கிய மன்னனும், ஆயுதங்களுக்குள்ளே வச்சிராயுதமும், பசுக்களுள்ளே காமதேனுவும், பிரஜோற்பத்திகளுள்ளேமன்மதனும்,சர்ப்பங்களுள்ளே வாசுகியும், விஷயமற்றதாயிருக்கிற நாகசர்ப்பங்களுள் ஆதிசேடனும், ஜலவாசிகளுள்ளே வருணனும், பிதுர்க்களுள்ளே அரியமன் என்பானும், நீதியாகத் தண்டிப்பவருள்ளே இயமதர்மராசனும் நாமாகவேயிருக்கின்றோம். 27, 28, 29.

அசுரர்கட்குள்ளே பிரகலாதனும், நிமிடமுதற் கணக்கு செய்யக்கூடிய காலமும், மிருகங்களுள்ளே சிங்கமும், பக்ஷிகளுள்ளே கருடனும், வேகங்களுக்குள்ளே வாயுவேகமும், வில்வித்தைபயின்ற

---

* ஏகாதசருத்திரர் பதினொருவித ருத்திரர்கள் - அவர்கள் மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசயன், வீமதேவன் பலவோற்பவன், காபாலி, சௌமியன் என்பன.

சுகத்தைத்தரக்கூடிய சங்கரனும் யக்ஷராக்ஷதர்களுள்ளே குபேரனும், அட்டவசுக்களுள்ளே பாவகனும், மலைகளுக்குள்ளே மகாமேரு பர்வதமும், புரோகிதர்களுள்ளே விசேஷமான பிரஸ்பதியும், சேனாதிபதிக்குள்ளே சுப்பிரமணியரும், நதிகளுக்குள்ளே கங்கா நதியும் நாமாகவே யிருக்கின்றோம். † அசுவத்தம் - அரசமரம்.

வர்களுள்ளே இரகுபதியும், மச்சங்களுள்ளே முதன்மைபெற்றமகர மச்சமும் நாமாகவே யிருக்கின்றோம். 31

அருச்சுன! சர்வாத்ம பூதபேதங்களை யெல்லாம் சிருட்டி செய்கின்ற காரியமும், சிருட்டியின்பிறகு காத்தல்செய்கின்ற காரியமும், பிறகு அழித்தற்காரியமும் நாமேயாகும், வித்தைகள் பலவற்றுள்ளும் அத்யாத்மமென்னும் பிரமவித்தையும் நானே உலகத்திலே யாதொரு விவகாரத்தை முன்னிட்டு வாதம்பேசுபவர்களில் சிலர் தன்மனோரதபிரகாரமும், தன்வாதமேவெற்றி பெறும்பொருட்டும், நியாயமாயினும் அநியாயமாயினும் ஒரேபிடிவாதமாகப் பேசுவர். தன்பிரயோசனத்தைக் கருதாது எதிரிக்குமட்டும் நஷ்டகஷ்டம் விளைத்தலைக்கருதி என்னென்ன இடையூறுகள் செய்யவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் சிலர் செய்துவருவர்கள். ஆத்மஞானத்தைப் பற்றிச் சமமானவர்களாவது அல்லது சாதாரணரான முமூக்ஷுக்களாவது ஒருவருக்கொருவர் செய்கின்றவாதமே கிரமமான வாதமென்று சொல்லத்தகும் இந்தமூவிதவாதங்களிலும் முன்னிரண்டு வாதங்களாகிய இரசோகுண தமோகுண விவாதங்களிலும் நாம்சம்பந்தப்படுவதின்றும் மூன்றுவதான சத்துவகுணவாதமேநாமாயிருக்கின்றோம். 32

அருச்சுன! எந்த அக்ஷரங்களையும் பொருந்தி உச்சரியாநின்ற தலைமையக்ஷரமாகிய அகரம் என்றதும் நாமே. சமத்துவம்என்கிற விஷயத்தில் ஸ்ரீ இராமனும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் எப்படியோ அவ்வாறேபோன்று விளங்கும் சமத்துவங்களும் நாமே காலங்களுள்ளே சிருட்டிதிதி சம்ஹாரம் என்னும் முத்தொழிலும் நடைபெறும்போது கடவாநின்ற காலமெதுவோ அந்தகாலம் நாமேயாகும். சன்மங்களுள்ளும் சர்வ சீவர்களுடைய கன்மானு குணத்துக்குத் தக்கவாறு பயனளிக்கின்ற கன்மமெதுவோ அந்தகன்மமே நாமாகும். 33

எல்லாவற்றையும் அழிக்குந்தன்மையில் மிருத்திவு நாமே பூதங்களெல்லாவற்றையும் அவ்வப்பிரகாரம் தோற்றுவிக்கின்ற சத்தியும் நாமே. ஸ்திரீகளுக்குள்ளே விசேஷ தர்மங்களாகிற நல்ல கீர்த்தியும், லக்ஷிமீகரமும் எதிர்கால காரியத்திலே யூகிக்கிறதன்மையும், ஏர்க்கனவே நடந்துள்ள காரியங்களை ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கிற சித்தமும், தைரியகுணமும் பொறுமையும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் நாமே. 34

அருச்சுன! தேவ திருப்திகரமான உத்தம யாகாதிகளில் உச்சரிக்கின்ற மந்திரங்களுள் தேவேந்திரனைக் குறித்துச் சர்வதேவதாத்மகமாக உச்சரிக்கின்ற சாமவேதமந்திரமும், சந்தஸ்களுள் காயத்திரிசந்தஸும் மாசங்களுள்ளே, தேவாலயங்களிலெல்லாம் விசேஷமாக பூசைசெய்துகொண்டாடுகின்ற மார்கழிமாதமும், இருதுக்களுள்ளே ஆலயங்களில் உற்சவாதிகளும் பிரஜைகளுள் விவாகாதியனவும் நடைபெறும் சித்திரை வைகாசி மாதமாகிய வசந்தருதுவும் நாமேயாம். 35

வஞ்சகமானதுள்ளே சொக்கட்டானாட்டத்துள் ஆட்டக்காரர்களிஷ்டப்பிரகாரம் பகடைகள் விழும்படியாகச் செய்கின்ற சத்தியும், தேயிசுகளுள்ளே தேவாலய பிரமாலய முதலானவைகளையுண்டுபண்ணுகின்ற கீர்த்தியென்கிற தேயிசும், யார் யார் எங்கெந்த விஷயங்களில் ஜெயமடைகின்றார்களோ அந்தவெற்றியும், அநேக விதமான விஷயங்களைப்பற்றிப் பலர்களால் முயற்சிக்கின்ற பலவித முயற்சியும், சாத்விகர்களுள் அன்னிய சங்கற்ப மில்லாதிருக்கிற சாந்தமும் நாமாகவே யிருக்கின்றோம். 36

அருச்சுன! யாதவகுலதிலகரான வசுதேவரிடத்துற்பவித்து இப்போது பிரசன்னமாக, நினக்குபதேசஞ் செய்துவருகின்றவாசுதேவரும், பாண்டவர்களிலே தனஞ்சயன் என்கிற நீயும் முனிபுங்கவருள் வியாசமகாரிஷியும் திரிகாலவர்த்தமானிகளுள் சிறந்த சுக்கிரனும் நாமாகவேயிருக்கின்றோம். 37

அருச்சுன! தண்டனை பலவகையுள் யெவரையுஞ் வசஞ் செய்கின்ற தண்டனையும், நீதிகளுள்ளே செயங்கொள்ளவேண்டியவர்களுக்குப் போதனைசெய்வதில் அவர்களால் ஒப்புக்கொள்கின்ற நீதியும், இரகசியங்களுள்ளே பிறசங்கற்பமின்றி தன்மட்டோடேயிருக்கின்ற மவுனரகசியமும், சீவர்களுடைய ஞானங்களுள் தத்துவ சம்மந்தமான ஞானவான்களுடைய ஞானமும் நாமாகவேயிருக்கின்றோம். 38

அருச்சுன! எல்லாவிதமான பூதபேதங்களுடைய சிருட்டிதிதி சம்ஹாரம் என்னு மூவிதகிருத்தியங்கட்கும் எதுவான பீஜமும், இச்சராசரபேதமாயுள்ள பிரபஞ்சங்கள் யாவும்நம்மையன்றி அணுப்பிரமாணமேனும் வேறானதொன்றில்லை. ஆகவே நாமேமேற் கூறியனவும் பிறவுமா யிருக்கின்றோமென்ற விபூதியைத் திடமாகப் புத்தியிற் பதிப்பாயாக. 39

அருச்சுன! நமது மகோன்னதமான விபூதிகளுக்குப் பிரமாணத்தார் கணித்தற்கியலாவாம். இத்தகைய அதிவிசேடமான அநேக விபூதிகளிலே உன்விவேகத்துக்கெட்டுமவைகளெவ்வளவோ அவ்வளவுமட்டும் முக்கியமான விபூதிகளைச் சங்கிரகமாகக் கூறினேம். 40

அருச்சுன! இதுகாறும் நம்மாற் கூறிவந்த விபூதிகளுமன்றி மற்றுமுள்ள விபூதிகளையுங் கேட்கப் பிரியமிருப்பின் பொதுவகையாற் கூறுவதையுங் கேட்பாய்: எந்த லோகங்களிலும் எந்தஸ்தலங்களிலும் எந்த வஸ்துக்களிடத்துங் காணப்படும் ஐஸ்வரியங்களும் மகிமைகளும், பிரகாசங்களும் மற்றுமுள்ள விசேஷ பலன்களும் நம்முடைய முக்கியமான விபூதிகளென்றும், நமது அம்சத்தினுலுண்டானதென்று மறிவாயாக. 41

அருச்சுன! நீ அந்தர்முக விசாரம் நீங்கிப் பகிர்முகப்பட்டு இனி பத்திசெய்ய வேண்டுமென்கிற பிரியத்தோடு நேர்ந்த அவசரத்தினுலே நம்முடைய அநேகவிதமான விபூதிகளைப்பற்றி வினுதல் செய்ததின்பொருட்டு மிக்க ஆவலோடுந் தயையோடு முக்கியமாயுள்ள விபூதிகளைச் சங்கிரகமாகக் கூறினேம், அவ்வித விபூதிகளைமட்டும் தனித்தனியாய்ப் பத்திசெய்வதால் பூரண ஞானத்தையும் பலனையு மடையமாட்டாய். எதனுலெனின், நாம் பிரபஞ்சாதிகளெவ்விடத்தும் என்றும் நமது ஓரே அம்சத்தினுல் வியாபித்து விளங்குவதால் நீ தனித்தனியே செய்யும் பத்தியானது விபசார பத்தியாய் முடியுமேயன்றி சுத்தபத்தியாகாவாம். ஆகையால் எல்லாப் பிரபஞ்சங்களாகிய சமஸ்த வஸ்துக்களிலும் நாமேயிருப்பதாகவும், நம்மையன்றி யன்னியமாக ஓருபதார்த்தமு மில்லையென்றும் திடபத்தியோடு அவிபசாரபத்தி செய்தல்வேண்டும். அவ்வாறு செய்வாயேயாயின் பூரணபலமாகிய கைவல்யத்தை யடைதற்கதிகாரியாவாய். 42

இதனுல் "சர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜெகத்" என்ற\ஆப்தவாக்கியம் சித்தாந்தமுற்றது பஞ்சேந்திரியங்கள் வழியாகச் சித்தம் பகிர்முகப்பட்டால் பார்க்கப்படுகிற பொருள்களெல்லாவற்றையும் பகவத் சொரூபமாகவேபாவனை செய்யவேண்டுமென்கிற அபிப்பிராயமுடையவராதலால் இந்த பத்தாமத்தியாயத்திலே எங்குமுள்ள விசேஷகரமான எல்லாவிபூதிப்பொருள்களையுஞ் சுட்டி அங்கங்குந் தன்னம்சமே யமர்ந்ததாகக் கூறினுரென்க.

விபூதி விஸ்தாரயோக அத்தியாய
முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் 10-க்கு-சுலோகப்பொழிப்பு-414.

பதினொன்றாவது அத்தியாயம்.

விசுவரூபம்.

அவதாரிகை:—முந்திய பத்தா மத்தியாயத்திலே பகவான் தமது விபூதி மகிமைகளையெல்லாம் அநுக்கிரகஞ் செய்ததால் அருச்சுனன் அந்த விபூதிசகித விசுவரூபத்தைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்று அபேக்ஷித்ததி நிமித்தம் தம்முடைய விசுவரூபத்தைக் காட்டிய தைப்பற்றி இந்த அத்தியாயத்திற் கூறப்படுகிறது.

முற்கூறிய விபூதி விஸ்தாரயோக அத்தியாயத்தின் முடிவிலே "பிரபஞ்சங்களெங்கும் பரிபூரணமாக விளங்கியிருக்கின்றீர்" மென்றனுக்கிரகஞ்செய்த பகவானை நோக்கி அவ்வாறு வியாபகமாயிருக்கிறவிசுவரூபத்தைத் தான்பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசிக்கவேண்டுமென்று இச்சைகொண்ட அருச்சுனன், "சுவாமின்! அடியேனுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்து இரக்ஷிக்கவேண்டிய நிமித்தமாக அதியிரகசியமாகிய சொரூபஞானத்தை யுபதேசித்ததால் என்னிடமிருந்த ஜெகப் பிராந்தியான அஞ்ஞானம் நஷ்டமாயின" என்றனன். 1

செந்தாமரை யிதழினைப்பழித்த நேத்திராலங்காரச் சிதா! தேவரீரிடமாக எல்லாப்பூத பரிணாமங்களுந் தோன்றிக் காக்கப்பெற்றுப் பின்முடிவடையுந் தன்மையையும், குன்றாத மகத்துவமும் அநுக்கிரகஞ் செய்ததனால் பரமசந்தோஷமடைந்தேன். 2

ஸ்ரீ வைகுண்டநாத! தேவரீர் விசுவரூபத்தை யெவ்வாறு அநுக்ரகஞ் செய்தீர்களோ அவைகள்யாவும் உண்மையே. அவைகளிற் சிறிதுஞ் சந்தேகமேயில்லை. ஆயினும், ஞானம் ஐஸ்வரியம் சத்தியம் பலம் தைரியம் தேயசு ஆகிய இவைகளோடுங் கூடிய தேவரீரது ஈசுரசொரூபத்தைப் பார்க்க மிக்க ஆவலுடையவனாயிருக்கின்றேன். 3

யாதவ குலோற்பன்னமாதவ! தேவரீரது திவ்யசொரூபத்தை பார்க்கிறதற்கு நான் அருகனோ அருகனல்லாதவனோ அது தேவரீர்க்கே தெரியவரும். அவ்வாறு அருகனானால் மகா வியாபகராயிருக்கின்ற தேவரீரது விசுவரூபக்காக்ஷியை தந்தருளவேண்டு" மென்று அருச்சுனன் பிரார்த்திக்க, பகவான் கருணைகொண்டு

தமது விசுவரூபத்தைப்பெற நிமித்தம் "மிகச் சாவதானமாகப் பார்க்கவேண்டு" மென்று ஆக்யாபிக்கின்றார். 4

அருச்சுன! அநேகமாயிர மாயிரமாகவும், அநேகவித பேதா பேதங்களாகவும், பற்பல விசித்திரங்களாகவும், நாநுவிதவர்ண ரூபங்களாகவும், அநேகவிதமான சொரூப விசேஷங்களோடுங் கூடியிருக்கின்ற நம்முடைய விசுவ சொரூபத்தைப் பார்ப்பா யென்றும். 5

இன்னும், பனிரெண்டுவித சூரியர்களையும், அட்டவசுக்களை யும், பதினொருவித உருத்திரமூர்த்திகளையும், அசுவினிதேவதை கள், மருத்துவதேவதைகள் எழுவகைவாயுக்கள் ஆகிய இவர்களை யெல்லாம்பார்ப்பீர்: தவிர, முன் பாராதனவும் கேளாதனவுமாயுள் ளவைகளையும், அதியாச்சரியகரமா யுள்ளவைகளையும் நம் விசுவரூப த்திலே பார்ப்பாயாக. 6

அருச்சுன! சராசர பேதங்க ளெவ்வளவோ அவ்வளவையும் நம்மிடமிருக்கிறதைப்பார்ப்பாய்; இன்னும் பார்க்கவேண்டுமென்று இச்சையோடு நிச்சயங்கொண்ட தெவைகளோ அவைகளையெல்லாம் இப்போதே பார்ப்பாய். 7

அருச்சுன! "உனது ஊனநேத்திரத்தாலே, விசாலமானதும் அதியாச்சரியமானதுமான நம்முடைய விசுவரூபத்தைப் பார்க்க வல்லவனல்ல. உத்தமமான ஞானநேத்திரந் தருகின்றோம். அத னாலே நமது யோகமாயையின் பிரபாவத்தையுடைய விசுவரூபத் தைப்பாரும்" என்று பகவான் அநுக்கிரகஞ் செய்தவாறு திருத ராட்டிரனுக்குச் சஞ்சயர் ஆறு சுலோக பூர்வமாகக் கூறுகின்றார். 8

திருதராட்டிர மகாராஜ! மகத்துக்களான மகா யோகியர்க ளுக்கெல்லாம் யோகீசுரராய் விளங்கா நின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அருச்சுனனைநோக்கிக் கருணையோடு சிரேட்டமாயுள்ள தமது விசுவ ரூபத்தைக் காண்பித்தனர். அதன் அதியாச்சரிய விநோதத்தை நாம் என்னென்றுகூறி என்னென்று துதிப்போம்! ஆயினும் ஞாபக முள்ளதைக் கூடுமானவரையில் சொல்லி வருவோம்: அநேக முகங் களும் அநேக கண்களும், அநேகநேக * கரசரணாதிகளும், அதி விநோத ஜொலிதமான ஆபரணாதிகளும், அநேகவிதங்களான ஆயு

* கரசரணாதிகள் - கைகால்கள்.

தங்களும், மனதைக் கவரத்தக்க விசித்திரமான புஷ்ப மாலாலங்கிருதங்களும், அநேகவித வர்னபேதாலங்கார பீதாம்பராதியனவும், பற்பல நறுமண திலகாதிகளும் விளங்கி அளவற்ற ஆச்சரியகரமாய்ப் பிரகாசித்ததோடுங் கூடிய காக்ஷிதந்தருளினர். இன்னும் ஏ ராஜாதிராஜ! இவ்வாருய நானுவித அலங்காரங்களோடுந்தோன்றின விசுவரூபமானது, அநேக ஆதித்தர்கள் ஏககாலத்தி லொன்ருய்க்கூடிப் பிரகாசித்தா லெவ்வாறு ஜெகஜோதியாய்க் காணக் கண்கூசுமோ அவ்வாருய கிரணப்பிரகாசத்தையும் ஒப்பிடவொண்ணுததான மகா விசுவரூபத்தோடு அருச்சுனனுக்குக் காக்ஷிதந்தருளினர். 9

ஏ இராஜமகிப! இன்னும் அத்தகைய விசுவரூபத்தினுலே பற்பலவிதங்களாயுள்ள பிரபஞ்சாதியனவும், தேவர்கட்குத் தேவனுன ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானது திவ்ய சரீராகாயத்திலே காணப்பட்ட அற்புத சொரூபங்களே அருச்சுனன் பார்த்து மகா ஆச்சரியத்தையும் அடங்காத சந்தோஷத்தையும் அடைந்துள்ளான். 10

மகாராஜ! இவ்விதமான ஆச்சரியத்தினும் ஆச்சரியமும் காக்ஷிகளில் ஒப்பற்றதுமான திவ்யவிநோதத் திருக்கோலக் காக்ஷியினே தனது ஞான ஆக்ஷியினுற்றரிசித்த மாத்திரத்தே தேகத்தில் மயிர்க்குச்செரியப் புளகாங்கிதங்கொண்டு அன்புமீதுறபகவானேநோக்கிச் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து சிரசின்மீதுகைகுவித்துப்பதினேழு சுலோகபூர்வமாகத் தோத்திரஞ் செய்கின்ருன். 11

சுவாமின்! தேவரீர் இப்போதென்மீது கிருபைகூர்ந்து செய்வித்த ஒப்பற்ற பெருங் காக்ஷியின் மகத்துவத்தை என்னெரு நாவால் என்னென்று துதிப்பேன்! தேவரீரது திவ்ய விசுவரூபத்திலே இதுகாறும் யான் கண்டறியாததும் கேட்டறியாதனவுமாகிய ஆதித்தனுகிய தேவதைகளேயும்; முனீசுரர்களேயும் நான்குவிதபிரஜைகளேயும் மேருவிலுள்ள பிரமருத்திராதியரையும் வசிட்டர் முதலான மகான்களேயும் தக்ஷகாதி சர்ப்பங்களேயுங் கண்டுளேன். அரவணேச்செல்வ! இன்னும் பற்பல ஆயுதங்கள் பிடித்த கரங்களோடும் பரந்து சிறந்த அநேகமுகங்களோடும் அழகிய நேத்திரங்களோடுங் கூடிய அளவிடக்கூடாத நானுவித ரூபபேதங்களேயுடைய தேவரீரது திவ்ய விசுவரூபத்தைத் தரிசனஞ் செய்தேன் மிகப்பெ

ருமைவாய்ந்த தெய்வீக விசுவாசப் பிரகாச திருமேனியையுடைய தேவரீரது அடி நடுமுடியைத் தரிசிப்பதென்றால் யாரால்தரம்! எவராலுங்கூடாததாகும் என்பாக்கியமே பாக்கியம்; இன்னும் நான் கண்ட அற்புதக்காக்ஷியிலே நவநவஜொலிதமான அநேக மணிமுடிகளும், கெதைகள் சக்கரங்களைத்தரித்தும், தேஜஸ்களுக்கெல்லாம் பிறப்பிடமாயும், எவ்விடத்தும் பிரகாசத்தோடுங்கூடியவராயும், எவராலுங் காணற்கரியராயும், பிரகாசிக்கின்ற அக்கினி ஆதித்த சந்திராதியவைகட்கெல்லாம் பிரகாசத்தைக்கொடுக்கின்ற ஸ்வயம்பிரகாசனாயுமிருக்கின்ற தேவரீரது திவ்ய தேஜோன்மய விசுவ சொரூபத்தைத் தரிசித்தேன். 17

எ இராஜகெம்பீர! மீண்டும் அருச்சுனன் தோத்திரத்தையுங் கேட்பீராக. நித்திய நின்மல நிராகார நிரஞ்சனரான பரப்ரம்ம சொரூபராயும், தேவரீருடைய திவ்ய திருவடிகளே கதியென நம்பி வழிபாடுசெய்துவரும் முமூக்ஷுக்களா லறியப்படுகிறவராயும், விசுவத்துக்காதார விசுவராயும், சர்வான்ம காரணராயும், நிலவரமான தர்மரக்ஷகராயும், பழமைக்குப் பழமையராயும், மோக்ஷாபேக்ஷர்கட்கு மோக்ஷமே தானாகியுமுள்ளவர் தேவரீரே யெனத் தெரிந்தேன். 18

மற்றும், ஆதியுமந்தமு மில்லா வரும்பெருஞ் சோதியராயும், மகிமாநந்த மார்த்தாண்டராயும், சூரியசந்திர நேத்திரராயும், அண்டினோரையாதரிக்கும் அபயாஸ்தமுடையவராயும், கருணை ததும்புங் கண்களோடுங்கூடிய பிரகாசமான வதனவத்சலராயும் விளங்குகின்ற தேவரீருடைய சுயம்பிரகாசத்தினாலே பிரபஞ்சங்களியாவும் தாபமடையும்படியான சொரூபத்தைத் தரிசித்தேன். இன்னும், ஆகாயம் பூமிமுதலிய தசதிக்குகளெங்கும் வியாபகமா யிருக்கின்ற தேவரீரது அதியாச்சரியகரமாயும் உக்கிரமாயுமிருக்கின்ற சொரூபத்தைநோக்கித் திரிலோகாதியர்களும் மிகப்பயந்தவர்களாயுமிருக்கின்றார்கள். 19, 20

இன்னுஞ்சில தேவதைகளெல்லாம், பயத்தோடு தேவரீரேகதி யெனச் சரண்புகுகின்றார்கள். சிலர் மருண்டவர்களாகி அஞ்சலி செய்து இரக்ஷித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து நிற்கின்றார்கள். மகரிஷிகளும் சித்தர் குழாத்தினரும் சுபங்களை யடையவேண்டித் தேவரீரை விஸ்தாரமாகவும் பத்திமையாகவும் தோத்திரஞ் செய்துவருகின்றார்கள். பின்னும் பதினொரு ருத்திரர்களும், துவாத

சாதித்தர், அஷ்டவசுக்கள், சாத்தியர், விசுவதேவர்கள், அசுவனி தேவதைகள், மருத்துவர், பிதுர்தேவதைகள், கந்தருவர், எக்ஷ ராக்ஷத அசுரர்கள், சித்தர்கள் ஆகிய இவர்கள் யாவரும் ஆச்சரிய மடைந்து திகைத்து நிற்கின்றார்கள். 22

இன்னுஞ்சிலர், பலவித வந்தன வழிபாடுடையவர்களாய்த் தரிசித்துப்போகிறார்கள். அந்த சொரூபமோ, அநேக ஆயிரக்கணக்கான முகங்களும், அநேகநேத்திரங்களும், அநேகநேக கைகளும், அநேக துடைகளோடும், அநேக கால்களோடும் அநேக உதரங்களோடும், அநேக வாய்களும், அநேக தந்தங்களுங் கூடிய ஆச்சரியமாய்த் தோன்றப்படுகிற தேவரீரது சொரூபத்தைக்கண்டு அடியேனும் பயமெய்துகின்றேன். இப்படியே உலகத்தார்யாவரும் பீதியடைகின்றார்கள். 23

பிரமனைப் பெரியோய்! இன்னும் பூமிமுதல் ஆகாயமளாவிய பிரகாசமாயும், அநேகரூபபேதங்களும், கோரமான வதனங்களும், திரண்டுருண்டு விழித்திருக்கின்ற நெருப்பெனவெரிக்கும் ஆயிரக்கணக்கான நேத்திரங்களையுமுடைய தேவரீரது விசுவரூபத்தைப் பார்த்து பிரமையோடுங்கூடிய சித்தமுடையேனு யிருக்கின்றேன். பின்னுங் கோரமாகக் காணப்படுகின்ற பல்வரிசைகளைப் பார்த்து பிரளய காலாக்கினிக்கொப்பான பயத்தை யுடைத்தானதாயுமுள்ள தேவரீரது திருமுகநோக்கஞ் செய்தவுடனே திக்குத் தெரியாமலும் சுகமறியாமலும் பரவசப்பட்டவனுகிய என்னுடைய பயத்தை நீக்கும்பொருட்டு ஏ ஜெகதீசா! தேவாதி தேவா! அதி சீக்கிரமாகப் பூர்வசொரூபத்தைப்போலவே விளங்க வேண்டும். இன்னும் திருதராட்டிரர் முதலானவர்களுடைய புத்திரர்களாகிய துரியோதனுதியர்களும், அவர்களோடுங் கூடியுள்ள இராஜர்கள் தங்கடங்கள்சேனைகளோடும், வீட்டுமர் துரோணர் கன்னன் முதலானவர்களும், நம்முடைய சேனைகளில் திருஷ்டத்துய்மன் முதலான மன்னர்களும்அவர்களது சேனைகளும் அதிவேகத்தோடுங் கூடியவர்களாகி, கோரதந்தங்களுடன் பயங்கரமாயிருக்கின்ற தேவரீருடைய வாய்க்குள் நுழைகின்றார்கள். சிலர் பல்களின்நுனியிலே சிக்கிக்கொண்டுசரீராதியவைகளெல்லாம் நசுக்குண்டு ஆலையிலகப்பட்ட கரும்புபோலாகின்றதாகக்காணப்படுகிறார்கள். இன்னும் அநேகவிதநதிகளெல்லாம் சமுத்திரசங்கமமாகிறதுபோலத் தேவரீரதுமுகத்துவாரத்தில் பதினெட்டக்குரோணிசேனைகளும் பிரவேசிக்கின்றன. 24,25,26,27,28

ஏ, ஸ்ரீநிவாச! விட்டில்பூச்சியானது தீபச்சுடரைத் தனக்கினிய ஆகாரமெனக்கருதி அதிலே வீழ்ந்து மடிவதுபோலத் தேவரீரது மகிமையையறியாது இந்த யுத்தகளத்திலே விளங்கா நின்ற சேனை சைனியங்களெல்லாம் மடிந்துவிடுவோமென் றறியாராய்த் தேவரீரது வாய்வழியே பிரவேசிக்கின்றூர்கள். வாசுதேவ! இந்த இராஜ இராஜாக்களனைவரும் அவரவர்களுடைய சேனைகளோடு காலாக்கினிக்குச் சமானமாய் ஜொலிக்கின்ற தேவரீரது வாயினிடமாக அகப்பட்டிருக்கின்ற யாவர்களையும் தேவரீரே பக்ஷிக்கிறதாகத் தெரிகிறது. தேவரீரது அதியுக்கிரமான தேஜஸானது பிரபஞ்சங்களையெல்லாம் தகிக்கும்படியாக செய்கிறதே: ஏ, கவுஸ்துவமணி மார்ப! சர்வதேவசரண்ய! தீனதயாளோ! இவ்வாறு அதிகரே உக்கிரபயங்கரமாயிருக்கின்ற தேவரீரை இன்னூரென்று எளியேற்கு அநுக்கிரகஞ் செய்ய வேண்டுகிறேன்; நமஸ்காரம், நமஸ்காரம் மகா அற்புதமாகவும், அதியாச்சரியமாயு மிருக்கின்ற தேவரீரை இன்னூரெனத்தெரிந்து கொள்ள மிகப் பிரீதியுள்ள எனக்குப் பூர்வ சொரூபமாயே யமர்ந்தருள வேண்டுகிறேன். இந்தச் சொரூபமெடுத்த அவசரமு மின்னதன்பொருட்டென்பதைத் தெரிவிக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன். 29, 30, 31

இங்ஙனம் பலவாகப் பிரார்த்திப்பதைக் கேட்டருளிய லோகநாதன், ஏ அருச்சுன! எல்லா உலகங்களையும் சம்ஹரிக்கின்றகாலன் நானே இவ்வித சேனைகளிலே உன்னைத்தவிர யாரையுஞ் சங்கரிப்பான் வேண்டியே இந்தச்சொரூபமெடுத்தோம். இவர்களையெல்லாம் நீ சம்ஹரியாவிடினும் நம்மாலே நாசமடையப்படுவார்களென்பது நிச்சயமே ஆகையால் இப்போது நீயெழுந்து யுத்தசன்னத்தனாய்ப் போர்புரிந்து சத்துருக்களை யெல்லாஞ் செயங்கொண்டு வீட்டுமராதியர்களை யெல்லாம் அருச்சுனன் ஜெயங்கொண்டானென்கிற கீர்த்தியைப்பெற்று அந்த ராச்சியங்களையெல்லா மாளக் கடவை இத்தியாதி சேனைகளெல்லா முன்னேயே நம்மால் கொலையுண்டன. ஆகையால் "நாம் வெற்றிபெறுவோமோ அல்லது அபஜெயப்படுவோமோ" என்று சந்தேகமுறவேண்டாம்; நீ நிமித்தகாரணமேயன்றி மற்றன்று. 32

அருச்சுன! நான்கு திசைகளிலுமுள்ள அரசர்களும் வீட்டுமர் துரோணுசாரியர் கர்னன் ஆகிய இவர்களும் முன்னமே நம்

மால் கொல்லப்பட்டார்கள். ஆகவே அவர்களையும் நீ நிமித்தகாரணனாய்க் கொல்வாய். இனி பயமென்பது சிறிதுமின்றி யுத்தஞ் செய்வாயானால் சத்துருக்களையெல்லாம் அதஞ்செய்து நீயே ஜெயங் கொள்ளப் போகிறாய். என்று கிருஷ்ணபகவான்கூற, ஏ மகாராஜ! அந்த வார்த்தைகளைக்கேட்ட அருச்சுனனுக்குத் தேகமெங்கும் மயிர்க்கூச்சலுண்டாகிய நடுநடுங்கி வாய்குழறி ஒருபால் சந்தோஷமும் மற்றோர்பால் பயத்தையு முடையவனாய்த் தன்னிருகரங்களையுஞ் சிரசின்மேல் குவித்துப் பகவானது மகிமா பிரபாவத்தை யுத்தேசித்து அடிக்கடி கீழே விழுந்து நமஸ்கரித்துத் தோத்திரிக்கின்றான். 34, 35

திரிதராட்டிரமகாராஜனே! பின்னும் அருச்சுனன் பகவானை நோக்கி ஏ ரிஷிகேசவா! தேவரிஷிகளெல்லாம் தேவரீரது மகத்துவத்தை யுற்றுநோக்கி அநேகவிதமான தோத்திரங்கள்செய்து பரம சந்தோஷத்தையடைந்து மீண்டு மீண்டுந் தேவரீரது சொரூபத்தையே ஆவலோடு பார்க்கிறவர்களா யிருக்கிறார்கள். இன்னும் இராக்ஷத கணங்களெல்லாம் பீதிகொண்டவர்களாய் திக்கெட்டு மோடித் திகைக்கின்றார்கள். சித்தர்கணங்க ளனைவரும் பத்தி விசுவாசத்தோடு பணிகின்றார்கள். இன்னுஞ் செகத்துக்கெல்லாங் காரண பூதரும் ஆதாரமுமானவரே! துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்கின்ற தேவதேவே! தேவதைகளுக்கெல்லாம் பரவாசுதேவனும் மோக்ஷரூபனுமாயுமிருக்கிற முராஹரியே! சிருட்டிசெய் பிர்மனைச் சிருட்டிசெய் பரமனே! சத்துருநாச மித்துருநாச உத்தமர் தாசராயும் அக்ஷராம்சராயுமுள்ள பரப்பிரம்மசொரூபா! தேவரீர்க்கு யார்தான் நமஸ்கரியாதிருப்பார்கள். 36

இன்னும், ஆதிக்காதியாதியும், புருஷருக்கெல்லாம் பரமபுருஷராயும்,விசுவப்பிரகாச விநோதராயும், மற்றும் எல்லாமறிபவராயும், சர்வரூபத்தராயும், எல்லாம் வல்லவராயும், மோக்ஷாஸ்தானராயுமிருக்கின்ற தேவரீரே விசுவப்பிரதேசமெங்கும் அநேகரூபங்களாக வியாபித்திருக்கின்றீர்கள். இன்னும் சூரிய சந்திரர்களும் இயமன் அக்கினி வாயு வருணன் ஆகிய இவர்களும் பிரமதேவரது பிதாவாகிய பின்னைகேள்வனும் தேவரீரே யாகையால் அநந்த நமஸ்காரம்! நமஸ்காரமென்று நமஸ்கரித்தும், இன்னும் பிரபஞ்சாதியவெல்லாந் தாமாகவே விளங்கி வருவதால் சர்வமும் தேவரீரையன்றி வேறு

கக் காண்கிலேனுகையால் அதிவைராக்கியராயும், அநந்த மங்களகுணலயராயும் விளங்காநின்ற தேவரீரது திவ்ய சொரூபத்தின் எப்பக்கங்களினும் நமஸ்காரம் நமஸ்காரமென்று நமஸ்கரித்து எழுந்துநின்ற அருச்சுனன் மிகப் பத்திசிரத்தையோடும் வாய்பொத்திக் கைகட்டி திவ்யசொரூபத்தின் எதிர்நின்று, ஏ உலகளந்த வுத்தம பத்மலோசன! இதற்கு முன்னே தேவரீரைச் சிநேகமுறைகொண்டு ஏ கிருஷ்ணு! ஏ யாதவா! ஏ மைத்துன! ஏ மித்திரா! என்றும் இன்னும் பலவாருகத் தேவரீரது மகிமா விசேஷங்களையெல்லா மறியாது பிராந்திகொண்ட மனத்தினனுய் சகசமாக என்னென்ன பேசியிருந்தேனே அவைகளையெல்லா மன்னித்தும், மற்றும் விவகார காலங்களிலே படுக்கையி லிருக்கும்போதும், விளையாடும்போதும், சமத்துவமாயிருந்தபோதும், போஜனஞ் செய்தபோதும், சபைகளிலிருந்தபோதும் எனது மனோவாக்குக் காயங்களினுலேசெய்த குற்றங்களை யெல்லாம் தயாசொருபியாகிய தேவரீர் பொருத்துக்கொண்டு மதலைவாய் மொழியென மனக்களிப்புற்று அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்றும் ஆண்டவா! யென்று பன்முறையுந் தண்டஞ் சமர்ப்பித்துப் பின்னும் அப்பர வாசுதேவனையே துதிக்கின்ருன், 38, 39, 40, 41, 42.

ஏ மகாராசனே! ஆதிசேடனுலும் அளவிடவொண்ணுத் தேவரீரது பிரபாவ மனைத்தையும் யானே மதித்துக் கூறவல்லன்! சராசர பேதங்களாகக் காணப்பட்ட இவ்வுலகத்துக்குத் தந்தையுந் தாயுங் குருவுந் தலைவனும் நீயேயன்றி திரிலோகங்களிலேயும் யாரைச் சொல்லமுடியும்? தேவரீர்க்குச் சமானஸ்தர் ஒருவருமில்லையெனின் வேருேர் தெய்வமு முண்டென்று யெவராற் சொல்லத்தரம்? ஆகையால், எவ்வுலகுக்கு மிறைவராயுள்ள யெம்பெருமானே! தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றேன். ஜெகத் கர்த்தராயும், தோத்திரங்கட்குத் தக்க பாத்திரராயுமுள்ள தேவரீரைப் பிரார்த்திக்கின்றனன். புத்திரன் பிழையைப் பிதாவும், மித்திரன் பிழையை மித்திரனும், தர்மபத்தினியாகிய மனையாள்செய்த பிழையை நாயகனும் மன்னித்துச் சகித்துக்கொள்வதுபோலத் தேவரீரும், அறியாமையே * ஆகிர்தியாகவுடைய யெளியேன் பிழைகளையெல்லாம், பொறுமையை யருமையான பூஷணமாக்கொண்ட புண்ணிய சொருபனுனதால் பொறுத்தருளவேண்டும். 43

* ஆகிர்தி - சொரூபம்.

இதற்குமுன் என்றும்பாராத விசுவமகா சொரூபத்தைப்பார்த்தானந்தித்துக் கிருதார்த்தனாயினேன். ஆயினும் என்மனம் பீதியடைந்து வியாகூலத்தை யடைகின்றேன். ஆகையால் இப்போது நானடைந்துள்ள பயத்தைநீக்கிச் சந்தோஷப்படும்படியாகப் பூர்வசொரூபத்தையே பெற்றருள வேண்டுகிறேன். புஜபல பராக்கிரமங்களிற் சிறந்த விசுவமே ஆகிருதியாகவுடைய புனிதமேலோய்! கெதாயுதத்தோடுங் கிரீடகுண்டலங்கள் தரித்துச் * சௌமியமான சதுர்ப்புயங்க ளமைந்த பூர்வசொரூபத்தையே பெற்றருள வேண்டும். 45, 46

அவதாரிகை:—அத்தியந்த பக்தனாகிய அருச்சுனனுக்குத் தற்பத வாச்சியார்த்தங்க ளனைத்துந் தன்னையன்றி யன்னியமில்லையென்றும் விவேகமுண்டாகவேண்டுமென இந்த விசுவரூப தரிசனஞ் செய்வித்தமையால் அதன்பெருமையை மூன்று சுலோகங்களால் கூறுவாராயினர். அருச்சுன உனது மகாயோக மகத்துவத்தாலும், உன்மீது நமக்குள்ள கருணையினாலும் இப்போது பிரசன்னமாயிருக்கின்ற உத்தமமான சொரூபத்தை நீ தரிசிக்கும் படியாகப் பெற்றுள்ளோம். இந்தத் தேசோமய விசுவசொரூபத்தை யிதுகாறும் பார்த்தவர்க ளொருவருமில்லை. நீயே யிப்போது பார்த்தாய்; இதனாலே பெறற்கரிய பேறுபெற்றவனும் நீயேயாம். 47

மற்றும், வேதோப நிடதார்த்தங்களை யெல்லாம் சந்தேக விபரீதமறக்கற்ற பண்டித மணிகளானாலும், யாகாதிகள் செய்தவர்களானாலும், அக்கினிஹோத்திரஞ் செய்தவர்களானாலும், விசேஷமான தானதருமங்கள் செய்தவர்களானாலும், அதிகடுந்தவம் புரிந்தவர்களானாலும், மற்றும் பலவித கன்மங்கள் செய்தவர்களானாலும் பெறுதற்கரிய பலவித விநோதாச்சரியமான விசுவசொரூபத்தை யிம் மண்ணுலகத்திலே உன்னைத் தவிர வேறொருவரும் பார்ப்பதற்கு நாமு முடன்படமாட்டோம். அருச்சுன! ஆகையினாலே நீ நம்மிடம் ஆழ்ந்த சத்துவகுண பத்திசெய்து வந்தமையால் இனி நீ யெப்போதுந் தியானஞ்செய்யவேண்டுமென்றே இந்த சொரூபந்தாங்கினோம். இதைப் பார்ப்பதற்குப்பயங்கரமும் வியாகூலமுமாயிருக்குமாயின் அவைகளை நிவர்த்திக்கவேண்டி நமது பூர்வசொரூபத்தைப் பார்ப்பாயென்று பஞ்சவர்க்குத்தூதனை பகவான் பழையகிருஷ்ணமூர்த்தி சொரூபத்தையே காண்பித்தனர். 48, 49

---

* சௌமியம் - அழகு.

ஏ மகாராஜ! வாசுதேவர் இவ்வாறாக பயமுற்றிருந்த அருச்சுனனைநோக்கி இனிமையான மதுரவாக்கியங்களால் சமாதானஞ் செய்து மீண்டும் தமது பூர்வரூபமாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி சொரூபத்தைக் கொண்டனரென்க. 50

இத்தகைய சாந்தமான சொரூபத்தைத் தரிசித்த அருச்சுனன் என்னகூறுகின்றானெனின், சனார்த்தன தேவரீருடைய சாந்தமான பிந்தமனித ரூபத்தைப்பார்த்த பிப்போதே பழமையான சாந்தசித்த முடையவனாயினேன் என்று கூற, பகவான்: 51

அருச்சுன! எவராலும் பார்த்தற் கமையாத நமது ஈசுரசொரூபமாகிய விசுவரூபத்தைப்பார்த்தாய்; தேவர்முதல்யாவரும் இதுகாறுங் கண்டவர்களேயல்ல; ஆனால் இந்த விசுவரூபத்தைப்பார்க்க வேண்டுமென்று எப்போதும் கோரிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்; அத்தகைய ரூபத்தை நீ தியானஞ் செய்யவேண்டுமென்றே காண்பித்தோம். 52

அருச்சுன! காண்டற்கரிய காரணம் யாதோவெனின், இப்போது நீ தரிசித்த நமது விசுவரூபத்தை யதார்த்தமாயறிந்துஅன்போடு பத்தி செய்வதாலன்றி வேதபாராயணஞ் செய்வதனாலும், தவஞ் செய்வதாலும், தானங் கொடுத்துவருவதாலும், யாகஞ்செய்வதாலும் நம்மைக்காண்ப தரிதாகும். 53

சத்துருவை ஜெயங்கொள்ளும் அருச்சுன! மற்றியார்தான் இந்தரூபங் காண்பாரென்றால், மற்றோர்தெய்வத்தை யுபாசியாது யென்னையன்றி யன்னியமில்லையென்று திடமாக யென்னையே பத்தி செய்வா ரெவர்களோ அவர்களே சாஸ்திரவாயிலாகக் காணப்படுவதன்றி பரிசுத்தமான மனதையுடையவர்கட்குங் காணப்படுவேன். இவ்வாறாய் நானேயவர்களென்று தெரிந்தனுபவிக்கும்படி யாகவு முடன்பட்டுள்ளேன். 54

அருச்சுன! நாம் நினக்குச் சகலசாஸ்திரங்களினது சாரமாகியதும், பரம இரகசியார்த்தமானது மெதுவோ அதைச் சுருக்கமாகக்கூறுவோம் கேட்பாய்: நம்மையுத்தேசித்து உள்ளன்பீபாடுங் கூட நிஷ்காம கன்மங்கள் செய்கிறவர்களும், நம்மையே பரமபுருஷார்த்தமாகக் கொள்கின்றவர்களும், இஷணாத்திரயங்களை விட்டு நம்மிடத்தே அந்யோந்ய பத்தி செய்பவர்களும், யெவரிடமும்

ரோதம் பாராட்டாதிருப்பவர்களுமாகிய இத்தகைய விசேஷ
ரம்பொருந்திய குணசீலர்களான மகா யோகிகளை நமது சொரூ
த்தை யறிவார்களென்றறிவாயாக. 55

இதனால் தேவர்முதல் யாவராலுங் காணுதற்கரிதான விசுவ
ரூபத்தைப் பார்க்கவேண்டுமாயின் பக்தியோகமின்றி யாதொன்
று மாகாதென்பது வெள்ளிடைமலைபோல் விளங்கிற்றென்க.
பம். 56

விசுவரூப அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 11-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-468.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

ப த் தி யோ க ம்.

அவதாரிகை:—நிர்க்குண உபாசனை சகுண உபாசனையென்னு மிருவித உபாசனைகளில், சரீராபிமானத்தோடுங்கூடி யொருவன் நிர்க்குண உபாசனை செய்வதைவிட சகுணோபாசனைசெய்வதே மிக மேலாயதென்று இந்த அத்தியாயத்தில் கூறிவருகின்றார்.

சுவாமின்! சகுணத்துவம் நிறைந்த விசுவரூபத்தையுடைய வரும், சர்வஞ்ஞத்துவமுதலிய குணங்களோடு கூடியவருமாகிய தேவரீரையடைந்து தேவரீரிடத்திலேயே மனதைப் பதித்து உபாசியாநின்ற பக்தர்களே தேவரீரை யடையப் பெறுவார்களென்று சென்ற அத்தியாயத்தில் உபதேசித்துவந்தீர்கள். சிலர், அக்ஷர மயமாயும் சூக்ஷ்மமாயு மிருக்கின்றன. நிர்க்குணமான பரப்ரம்ம சொரூபத்தை உபாசனைசெய்வார்களென்று உபதேசித்தீர்கள். இவ் விருவித உபாசகருள்ளே சிரேஷ்டமான உபாசகரின்னாரென்றுதெரி விக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன். 1

அருச்சுன! சர்வஞ்ஞாதி குணத்துவம் நிறைந்த தேவதேவ னாகிய நம்பால் யாதொருவன் அன்பால் மனதைப்பதித்து எப்போ துந் தியானபக்தியோடு நிஷ்காம கன்மங்களையுஞ் செய்துகொண்டு உண்மையான சிரத்தையோடு சகுணமாக நம்மைத் தரிசிப்பானோ அவனே சிரேட்டனாவன். 2

சுவாமின்! நிர்க்குண உபாஸ்தி செய்கின்றவன் எதனால் சிரே ட்ட னல்லவென்றீர்கள்? அருச்சுன! அவ்வாறெண்ணற்க; என் னெனில், அக்ஷரமயமாய் இத்தன்மையதென்று கூறவொண்ணாத தாயும், பெயரும் உருவமுமில்லாததாயும், நித்தியமாயும், சர்வ வியாபகத்துவமாயும், தியானத்திற் கெட்டாததாயும், மாயைக்குக் காரணமாயும், மற்றும் யாதொரு விகார சலனமுமற்றதாயும், சைத ன்னியமாயும் விளங்குகின்ற நம்சொரூபத்தை, சர்வேந்திரிய நிக்கிர கஞ் செய்தவர்களாய் எவைகளிலுஞ் சமபுத்தியோடு எவர்க்கும் தீயதை நீக்கி நல்லனசெய்பவர்களா யுபாசிப்பவர்களுஞ் சிரேஷ்டர் களே யாவர். அவர்களும் நம்மையே யடைவார்கள். இதனால் மேற்கூறிய தன்மையான வஸ்து நாமேயென்று நீயறிவாயாக. 3

பார்த்த! நிர்க்குணோபாசனையே சிலாக்கியமெனினும் அதனை அநுட்டானாதி உபாசனையால் தியாநித்தற்கு நீ அருகனல்லாததாலும், சகுணோபாசனை செய்தபிறகே நிர்க்குணோபாசனைக்குச் சாதகமாயும் அருகனுயு மாதலே யுத்தேசித்தே ஆண்டு அதனைச் சிலாக்கிய மன்றெனக் கூறியதேயன்றி மற்றன்று. இன்னும், சூக்ஷுமமானதும், பரப்ரம்மமாயும், குணங்குறி யற்றதாயுமுள்ள வஸ்துவை யுபாசிப்பது மிகமேன்மையே யெனினும், அதனையுபாசித்துப் பெறவேண்டியவன் சர்வான்மாக்களிடத்துந் தயவே பாராட்டிச் சித்தமுதலான கரணங்களைச் சமாதான நிலமையதாக்கி தேகத்தைத் தானென் றகங்கரியாது விஷயாதிகளையும் பொருளாதிகளையும் தனதெனும் மமதாங்காரங் கொள்ளாது நிவர்த்தித்தும், சுகதுக்கானுபவங்களைச் சமத்துவமாயெண்ணி அநுட்டானத்தில் திடம்பெற்றபிறகே சூக்ஷுமமா யறியத்தக்க பிரம்மசொரூபத்தை யடைதற்கு அத்தியந்த விருப்பமுள்ளவனாய் நிர்க்குணோபாசனை செய்தல்வேண்டும். அவ்வித பக்குவத்தக்கவராகா வனைச் சகுணோபாசகர் (அதாவது தேகாதி பிரபஞ்சாபிமானிகள்) நிர்க்குணோபாசனை செய்யப் புகுவாராயின் அதனால் அநுட்டான காலத்தில் அதி கிலேசமுற்று உபாசனை முற்றுப்பெறாது இரண்டுங் கெட்டதாய் முடியும். அதுகொண்டே சகுணோபாசனையே பிரதமமும், சிலாக்கியமுமென்று கூறப்பட்டது. ஆதல்கொண்டே நமது விசுவரூப தெரிசனமாகிய சகுணோபாசனையை விசேடமென்றோம். இன்னும் அச்சகுணத்தைப் பார்க்கிலும், சனனமரணத்துக் கேதுவான சங்கற்ப விகற்பத்தையுடைய மனமுதலான ஞானேந்திரியாதிகள் சாந்த நிலமைக்கு யோக்கியமாமாறு செய்துவரும் சத்கன்மோபாசனையே தகுதியாகு மென்றறிவாயாக. 4, 5

அருச்சுன! மேற்கூறிய நிர்க்குணோபாசனை நம்மடியவர்கட்கு மிக்க கஷ்டத்தை விளைக்குமென்றே சுலபசாத்தியமான கர்மபலத்தியாகத்தின் விசேஷத்தைக் கூறிவருவோங் கேட்க. வேறு தேவோபாசனையின்றி யெவராயினும் எல்லாக் கர்மங்களையும்விதிப்படி நம்பால் அர்ப்பணஞ்செய்து நம்மையே பரம புருஷார்த்தமாக வெண்ணி வேறு எவ்வித சிந்தையுமின்றி நிர்ச்சிந்தையாய்ப் பத்தி யோகத்தால் தியானஞ் செய்து வருவார்களாயின் நம் சொரூபத்தையேயடைவார்களென்று நிச்சயமாயுணர்க. 6

சுவாமின்! தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய கன்மதியானங்களாலே தேவரீராகிய அந்த சொரூபத்தை யெவ்வா றடையலாம்? அருச்சுன! சித்தநிர்மலஞ்செய்து அவ்விடத்தே நம்மை நிறுத்தித் தியானஞ்செய்துவரும் பக்தர்களைச் சனனமரணஸ்பத சம்சாரசாகரத்தில் கிடந்து தத்தளிப்பதினின்று மீட்டுக் கரையேற்றக்கை கொடுப்போமென்க. ஆகையால் ஏ அருச்சுன! நீயும்நம்மிடத்தில் மனதைப் பதித்துச் சதா நம்முடைய விசுவரூபத் தியானத்தையே செய்துகொண்டு வருவாயாயின் நம் அநுக்கிரகத்தால் ஞானோதயமாகி தேகாந்திய காலத்திலே சாயுச்சிய மென்கிற நமது சொரூபத்தையே யடையப்பெறுவாய். இதிற் சற்றுஞ் சம்சயம் வேண்டாம். 7, 8

அருச்சுன! மேற்கூறியவாறு மனதைச்சுத்திகரித்து ஸ்திரமாக நம்மிடம் பதிந்த தியானஞ்செய்யச் சக்தியில்லாவிடினும் எவ்விதமாயேனும் நம்மை யடையவேண்டுமெனப்புத்தியில் நிச்சயித்து வெளிமுகமாக நமக்குரியதான நிஷ்காம கன்மங்களைச் செய்துகொண்டு மேற்கூறியவாறு யோகாப்பியாசத்தால் நம்மைத்தியானஞ்செய்து வருவாயாயின் மனதின் குற்றங்களெல்லாம் நாளடைவில் தாமேவிடுபட்டு அதன்மேல் ஞானத்துவாரா நம்மையடைவாய். 8

அருச்சுன! இன்னும் இந்த தியான யோகாப்பியாசமுஞ்செய்யச் சக்தியில்லையாயின் எனக்குகந்ததாயிருக்கிற ஏகாதசி யுபவாச முதலான விரதானுட்டானங்களும் நமது நாமகீர்த்தன பஜன முதலாகிய சத் கன்மங்களையுஞ் செய்துவருவையேயாயின் அதனாலுந் தாமதமாக மோக்ஷமேயடைவாய். 10

அருச்சுன! இன்னுங்கேட்பாய்: இவ்வாறு செய்துவருதற்கும் சக்தியில்லையாயின் சர்வத்திற்கும் என்னையே கதியென நம்பி யெனக்கே சரண்புகுந்து நின்னால்செய்யப்படுகிற எல்லாக்கன்மங்களும் அவைகளின் பயன்களையும் மனோநிக்கரகத்துடனே யெனக்கே யர்ப்பணஞ்செய்து யெல்லாபாரத்தையும் நம் பொறுப்பாய் செய்வாயாயின் அதனால் நம்மனுக்கிரகம் பெற்றுக் கிருதார்த்தனாவாய். 11

அருச்சுன! நம்மை யேகம்தசயாக ஞானமின்றி யுபாசிப்பதைவிட பரோக்ஷஞானத்தைப் பெறுவது சிலாக்கியமாம். அப

ரோக்ஷ ஞானத்தைவிட விசுவரூபத்தைத் தியானஞ் செய்வது சிரேஷ்டமாம். அவ்விசுவரூப தியானத்தைவிட சத்கன்மங்கள் செய்து அதன்பலனை அர்ப்பணஞ்செய்துவருவது மிகவுஞ் சிரேஷ்டமாம். அக்கன்மபல அர்ப்பணத்தால் சங்கற்ப விகற்பங்கள் சனனமரண சுகதுக்கங்களெல்லாம் சாந்தமடைந்து நம் சொரூபமாகிய மோக்ஷமெய்துவர். 12

சுவாமின்! தேவரீரிடத்து பக்திசெய்துவரும் மெய்யன்பர்கள் தேகாந்தியகாலத்தில் நிச்சயமாக மோக்ஷமெய்துவதைத் தெரிந்து கொள்ளும்படி அவர்கள் தேகத்தோ டிருக்கும்போதே எவ்வித மான விசேஷ குணங்களோடாவது கூடியிருப்பார்களா? அருச்சுன! நீகேட்டதற்கு உத்தரமாக எட்டுச்சுலோகங்களாற் கூறுவோங்கேட்பாய்: உலகத்துள்ள எல்லாப் பூதாத்துமாக்களிடத்தும், துவேஷமின்றியிருப்பன். தம்போன்ரு ரிடத்துச் சமத்துவமாகச் சிநேகஞ் செய்வன். ஏழ்மையானவர்களிடத்துக் காருண்யம் பாராட்டுவன். தன் பெண்டுபிள்ளைகளிடத்தில் அந்யோந்யம் பாராட்டாமலுமிருப்பன். தேகத்தையே தானென்கிற மமகாரமற்றுச் சுகதுக்கம் வந்தபோது சமானமானபுத்தியோடும், பூமிதேவியையொத்த பொறுமையுடையவனுயு மிருப்பன். இவனும் நமக்குப் பக்தனே யாவன். 13

இன்னும், சதா சந்தோஷசித்தனுயும், எனக்கன்னியமில்லையென்பதில் திடஸ்தனுயும், ஆத்மஞானம்பெறவேண்டிய நிமித்தம் மனதையும் புத்தியையும் நம்மிடமே அர்ப்பணஞ்செய்தவனுயுமிருப்பன். இவனும் நமக்குப் பிரியனேயாம். 14

அருச்சுன! இன்னும் உலகத்திலுள்ள எந்த சீவனுக்கும் இவனிடம் பயமில்லை இவனுக்கும் எந்தசீவர்களாலும் பயமில்லை. அன்றியும் நன்மை சம்பவிக்குமாயின் அதனுற் சந்தோஷமும், பிறர்க்கு வரும் ஊதியத்திற் பொருமையற்றும் மற்றுங் குரோத மனமயக்க முதலிய இவையெல்லாம் எவனுக்கில்லையோ அவனும் நமக்குரிய பக்தனேயாவன். 15

அருச்சுன! இன்னுந் தானுக யாதொருவஸ்துவையும் விரும்பாமலும், தானுக ஏர்ப்படும் விஷயங்களில் இச்சையின்றி யிருப்போனும், சோம்பலும் பீடையுமன்றி அகத்தும் புறத்துஞ் சுசி

யுடையவனும், வினையபுத்தியோடு பக்ஷபாத மில்லாதவனும், மனோவிசாரமற்றவனும், நம்மை யடையாதவற்கான காரியத்தை யன்றி மற்ற முயற்சிகளையெல்லா மொழித்தவனும் நம்பக்தனே யாவன். 16

அருச்சுன! மற்றுந் தனக்கிச்சை யுண்டாகக்கூடிய வேறு யாதாமொரு சிலாக்கியவிஷயங்கள் நேர்படினும் அதிற் சிறிதும் மனப்பற்றின்றியும், வெறுப்பெய்தும்தீயவிஷயங்கள்நேருமாயின் அதில் மனோவியாகூல மடையாமலும், தன்னுரிமையும் இச்சையும் வாய்ந்த வஸ்துவானது கெடுமாயின் அதனாற் கிலேசப்படாமலும், வெள்ளி பர்வதமாகிய கைலாசத்தையும் பொன்மலையாகிய மேருவையும் விரும்பினால் எவ்வாறு கிடைக்கமாட்டாதோ அதுபோல வாராத வொன்றை விரும்பாமலும் சுகதுக்கயேதுவான புண்ணியபாவங்களை யொழித்துப் பத்திசெய்பவனே நம்பக்தனாவான். 17

அருச்சுன! இன்னும் விரோதியாவாரையும் நட்புள்ளாரையும் சமமாகபாராட்டியும், மானாவமானங்களிலே சிறிதும் அபிமானமின்றி இவை தேகத்திற்கேயன்றி நாமாகிய ஆன்மாவுக்கு இல்லையெனக் கண்டு களித்தும், குளிர்ச்சி வெப்பங்களிடத்தும் சுகதுக்காதிகளிடத்தும் உரிமைவையாது கேவலமித்தையென நிராகரித்து ஈசுரபக்தியில்லாத ஏனைச் சாமானியர்களது கூட்டத்தைச் சாராமலும் சித்தசமாதானஞ் செய்துகொண்டிருப்பவனே நமக்கு மெய்யன்பனாவான். பின்னுங் கேட்பா யருச்சுன! எக்காலத்துந்தான் தனித்திருக்கவேண்டுமென் றிச்சைகொண் டெதிர்நோக்கமா யிருப்பவனும், தனக்கெனதான் விரும்பாது இயல்பாகவே ஈசுரசங்கற்பமாகத் தன்னனுபவத்துக்கு வருமவைகளில் வெறுப்பின்றி விருப்போடுகொள்பவனும், வாராதவொன்றிலே வருந்தி யெதிர்பாராமலிருப்பவனும், இது நல்லஸ்தானமானதால் நாமிங்கிருக்கலாம்: இதுகெட்ட ஸ்தானமானதால் நாமிங்கிருக்கலாகாதென்னும் நிச்சயஞ்செய்யாது காலங்கழிப்பவனும், தூஷிப்பாரிடத்தும் பூஷிப்பாரிடத்தும் சமபாவனைபாராட்டி என்றும் நம்மிடத்தும் மனவாக்குக் காயங்களினாலே இயன்றவாறு பக்திசெய்து வருபவர்களும் நமக்கின்றியமையாத அடியவராவார்கள். 18. 19

அருச்சுன! முன்னே "மோக்ஷத்தையடைபவர்களை ஏதுங் குணங்குறிகளா லறியலாமோ" வெனக் கேட்பாயல்லவா? அவ்

வாறு மோக்ஷ சாம்பிராச்சியத்தி லிச்சைகொண்டுள்ளோர், மேற்கூறிய பலவாறான சித்தசமாதானத்தோடிருந்து ஈசுரகைங்கரிய வந்தாரையு மிருப்பதைக்கொண்டே யறிவாயாக. இன்னும் பக்தி சிரத்தையே தனக்கினிய அத்தியந்தகாரியமாக்கொண்டு தானடைய வேண்டிய பரமபுருஷார்த்தம் யாவும் நாமேயென நன்மையேயடைந்து நம்மாற் கூறப்பட்ட மேற்கூறிய மோக்ஷசாதகமான உத்தம அநுட்டானுதிகளை யெப்போதும் ஒரே நிலையாயனுட்டித்து வருவார்களாயின் அவ்வாறாய மெய்யன்பர்கள் மீது நமக்குப் பூரணமான விசுவாசமுண்டாகும். அவ்வாறு அவர்களுக்குநம்மால்கருணையுண்டாகவே அவர்கள் பிரகிருதி புருஷனையும், க்ஷேத்திர க்ஷேத்திரக்ஞனையும் ஞானஞேயத்தையும் பிரித்தறியுமாறு நாம் ஞானோதயஞ் செய்வித்து சிரேட்டமான நம்சொரூபத்தையு மடையும்படி செய்வோம். ஆகவே நிர்க்குணோபாசனைசெய்து மிகப்பிரயாசமென்பதை யறிவித்து சுலபசாத்தியமாயதும் மோக்ஷமெய்தற்கேதுவானதுமான சகுணோபாசனையே நன்றென ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மன் அநுக்கிரகித்தவாறு திரிதராட்டிர வரசனுக்குச் சஞ்சயர் கூறினரென்க. சுபம் !

பத்தியோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 12-க்கு-சுலோகப்பொழிப்பு-489.

பதின்மூன்ருவது அத்தியாயம்.

பிரகிருதிபுருஷயோகம்.

அவதாரிகை:—சென்ற அத்தியாயத்திலே தன்னை யடைந்துள்ள மெய்யன்பர்களைச் சம்சார சாகரத்தி நின்றும் மிகச் சுலபமாய்க் கரையேற்றுவோமெனப் பக்திவினயங்களைப்பற்றிச் சவிஸ்தாரமாகக்கூறிய ஸ்ரீகண்ணன், தாம் கூறிவந்த பக்தி சித்திக்க வேண்டி இவ்வத்தியாயத்திலே தத்துவ ஞானோபதேசஞ் செய்கின்ருர்:—எ பக்தப்பிரிய! சென்ற பத்தியோக அத்தியாயத்தினிறுதிக்கண் "பிரகிருதி புருஷன் முதலியவைகளைப் பற்றி விவரமாகத் தெரிந்துகொள்ளுமாறு ஞானசாதனஞ் செய்வித்து மோக்ஷ சாம்பிராச்சியத்தைப் பாலித்தருள்வோ" மென்று அநுக்கிரகித்தீர்கள். அவ்வாருய * பிரகிருதி, † புருஷன், ‡ க்ஷேத்திரம், ¶ க்ஷேத்திரக்ஞன், 0 ஞானம், ? ஞேயம், ஆகிய இவைகளை யெல்லாம் அடியேனறிந் துய்யுமாறு அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டுகின்றேன். 1

அருச்சுன! பூர்வசெனனத்திலே ஒருவன்செய்த பாவபுண்ணியாதிகளை யனுபவித்தற் கேதுவாகப் பெற்றுள்ள சரீரத்துக்கே க்ஷேத்திரமென்றும், அந்த க்ஷேத்திரத்தைத் தனதாகப் பாவித்து அதிலேவாசஞ்செய்து வருபவனையே க்ஷேத்திரக்ஞனென்றுங் கூறப்படும். இதனுல் எ அருச்சுன! சர்வான்மாக்களிடத்தும் அந்தர்யாமியா யிருக்கின்ற க்ஷேத்திரக்ஞன் நாமேயன்றி மற்றன்று. இதனை நீ திடமாயறிவாய். இவ்வாருய க்ஷேத்திரக்ஞன் க்ஷேத்திரமென்னும் இவைகளின் பாகுபாட்டைப்பற்றிஆய்ந்தறியக்கூடிய விவேகத்துக்கே ஞானமென்று சொல்லத்தகும். அந்த ஞானத்தாலேயே திடமெய்தி யீற்றில் மோக்ஷபிராப்தமாகும். இவ்வாருயாராய்ந்தறிந்த ஞானத்தால் மோக்ஷமடைய சாத்தியமாமேயன்றி மற்றெவ்வித ஞானமார்க்கங்களாலும் கிட்டாது பாசபந்

---

* பிரகிருதி - மகாமாயை.

† புருஷன் - மெய்யறிவுடைய ஆன்மா.

‡ க்ஷேத்திரம் - சரீரம்.

¶ க்ஷேத்திரக்ஞன் - சரீரத்தில் வசிப்பவன்.

0 ஞானம் - ஆத்மதரிசனத்தைப்பற்றி விசாரித்தறியும் அறிவேயாம்.

? ஞேயம் - அறியப்படுவது.

தங்களேயே யபிவிர்த்திசெய்து பாழ்படுத்திவிடுமென்றறிக. ஆகையால் மேற்கூறியவாறு நன்கு ஆராய்ந்தறிந்தவனையே ஞானியென்றும் பிரபுவென்றுங் கொள்ளப்படும். எமக்கும் இவ்வித ஞானத்தைப் பெற்றிருப்பவர்களே அன்பராகுனரன்றி மற்றையோரன்று.

அருச்சுன! மேலேகூறிய க்ஷேத்திரக்ஞனே இன்னவனென்றும் இவ்வித சுபாவத்தோடு முள்ளவனென்றும், அந்த க்ஷேத்திர மித்தல் மைத்தென்றும், இன்னின்ன காரியங்களில் பற்றுள்ளதென்றும், இன்னின்ன விகாரத்தன்மை யுடையதென்றும், இன்னகாரணத்தாலே தோன்றினதென்றும், இவ்வித பேதவாதனையோடு பொருந்தியுள்ளதென்றும் விவகரித்தறியவேண்டி இதன் விர்த்தாந்தங்களைச் சுருக்கமாகக் கூறுவதை நன்கறிவாயாக. சர்வாதாரமாயுள்ள சதுர்வேதங்களிலே இத்யாதிவிஷயங்களைக் குறித்துப் பற்பலவேதுக்களால் அநேக ஞானதர்மங்களையுந் தனித்தனியே வேரிடங்களிலும் விரித்துஞ் சுருக்கமாகவுங் கூறப்பட்டுள்ளன. பிறகு வசிட்டாதி ரிஷிபுங்கவர்கள் அவைகளைக் கசடறவோதி யுணர்ந்ததிடத்தினல் நும்மனோர் அறிந்து கடைத்தேறுமாறு உபநிடதங்களாகவுங் கூறியுள்ளார்கள். ஆகையால் நம்பக்தகோடிகள் எளிதிலுணர்ந் துய்புமாறு நின்மூலமாக வெளியிட்டருள முன்வந்திருப்பதால் நீயும் அவ்வேதாந்த பிரம்ம சூத்திரார்த்தங்களை யெல்லாம் சாங்கோபாங்கமாயறிந்து நிச்சய புத்திகொண்டு பத்திசெய்ய வேண்டுமென்றே கூறுவதைச் சிரத்தையோடும் சாவதானமாகக் கேட்பாய். 4, 5

அருச்சுன! இந்த மாணிட சரீரம் 96-தத்துவங்களோடுங் கூடினதாகக் கூறப்படுமன்றோ? அவைகளுள் முக்கியமான 24-ஆன்மதத்துவங்களைப்பற்றிப் பிரதமமாகக் கூறுவோங் கேட்பாய்: பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்னும் ஸ்தூல பூதங்கள் 5-வகைப்படும். இதில் மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் ஐந்தையும் ஞானேந்திரியமாகச் சொல்லப்படும். இவ்வைந்தின் விஷயமாக சப்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்தமென்னுந் தன்மாத்திரைகள் ஐவகைப்படும். வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் என்னும் ஐந்துங் கன்மேந்திரியங்களென்னப்படும். மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் என்னும் சூக்ஷும அந்தக்கரணங்கள் நான்காம். ஆக

இருபத்துநான்கு தத்துவங்களுக்கும் ஆன்ம தத்துவங்களென்று சொல்லப்பெறும் மற்றும் மனோவிருத்திகளாகிய இச்சை, துவேஷம், சுகம், துக்கம், விஷயஞானம் தைரிய முதலாக நான்பிறந்தேன், நான் வளர்ந்தேன், நான் சாகிறேன் என்னு மிவைமுதலான விகாரங்களோடுங் கூடியதாயும், சுகதுக்கமென்கிற போகங்களை யனுபவிக்கிறதற் கேதுவான ஸ்தானமாயும், சடமாயும், அநித்தியமாயுமுள்ள சரீரமெனப்படும். இந்தச் சரீரத்தையே முன்னேநாம் க்ஷேத்திரமென்றது. ஆகையால் இந்தச் சரீரதர்மங்க ளின்னதென்றும் அச்செயல்களையபிமானித்து நடப்பவன் இன்னவனெனவும் அறியுமாற்றலுடையவரையே க்ஷேத்திரக்ஞனென்று கூறப்பட்டது. 6

அருச்சுன! இதன்மேல் ஞானஞேயங்களைப்பற்றி விவரிப்போம், ஞான ஞேயங்களென்னு மிரண்டனுள் ஞானமென்ப தியாதெனில், க்ஷேத்திரகாரிய மின்னதெனவும் அந்த க்ஷேத்திரக்ஞனுடைய காரியமின்னதென்றும் வெவ்வேறாகவறிகிற விவேகத்துக்கே ஞானமென்று சொல்லப்படும். இந்த ஞானத்தை ஒருவன் பெற வேண்டுமானால் இப்போது நீ யெப்படி விசாரிக்கிறாயோ அவ்வாறே சாஸ்திரங்களைக் குருமுகமாக விசாரஞ்செய்வதாலுண்டாகும் அறிவாகிய குணவிசேஷமாம். இவ்வித சத்சாஸ்திர விசாரத்தாலேயே நம் பூர்வ பக்தகோடிகளெல்லாம் சம்பூர்ண ஞானத்தைப் பெற்று யென்றுமழியாத மோக்ஷத்தையும் நம்மையுமடைந்துள்ளார். ஆகையால் ஏ அருச்சுன! அந்த ஆன்மதத்துவ ஞானசாஸ்திர விசாரத்தைக்கொண்டு நாளடைவில் சாதனைசெய்து வருவையேயாயின் அந்த ஞானவாயிலாக ஞேயமின்னதெனத்தெரிந்து பிறகு நஞ்சொரூபத்திலே சாயுச்சியமாகலாம். இனிச்கூறிவருகிற சாதனவிவரங்களையுங் கேட்பாய்: முதன்மையாக உலகத்தாரால் தன்னை பெருமான சம்மானதிகள்செய்து கொண்டாடவேண்டுமென்று சிறிதும் நினையாத சித்தமாகச் சுத்திகரித்த மனசுக்கே அமானித்துவமென்று சொல்வதுண்டு. தவிர, மேற்கூறிய பூஷித விசேஷங்கள் இயல்பாகவே யாரானுங் கிடைக்குமாயினும் அதனால் சந்தோஷாபிமான முதலான யாதொரு பற்றுமின்றி யிருப்பதோடு பிறஜீவ இம்சைக்குக் காரணமாகாமலும் பெருமைப்பாடில்லாதவனு மிருத்தல்வேண்டும். இன்னும் "வஞ்சவார்த்தையாடின் அதனை நமக்குள்ளுறையும் நின்மலனார்கண்டு ஞானமார்க்கத்திற் செல்லவொட்டாது தடுத்து கிஞ்சிக்ஞனென்று புறக்கணித்துவிடுவார்" எனக்கருதி மெய்பு

ரையே பயிலல்வேண்டும். மற்றும் ஞானசிரியருக்குகந்த பணிகளை வையோ அவைகளைச் சிறிதுந் தாழ்க்காது செய்தலும். சரீரவஸ்திராதிகள் சுத்தமாயிருப்பதுபோல அகத்தினும் அந்தக்கரணஞ் சுத்தமா யிருத்தல் வேண்டும். மேற்கூறிய புறச்சுத்தியினும் அகச்சுத்தியேமிகமேலாயதாம். எக்காரணங்களாலும் எவர்பாலும்வெகுண்ட வார்த்தையின்றி யின்சொல்லே வசனித்து பொருமையிற் பூமிதேவியை நிகர்த்து விளங்கவேண்டும். ஆசாரியர் உபதேசித்த வாக்கியங்களின் அர்த்தங்களை மிகச்சிரத்தையோடுங் கேட்டு வருதல் வேண்டும். அநித்திய மாயா சரீரத்தை நானென்னும் பிரமையற் றிருத்தல்வேண்டும். 7, 8

அருச்சுன! பின்னும் எந்த விஷயானுபவங்க ளேற்படினும் அவைகளிற் சிறிதும் ஆசைவையாது நிராசையாகவே அநுபவித்தல் வேண்டும். மற்றும் விஷய நிராசையை "நாமன்றோ பெற்றிருக்கின்றோ" மென்று தனக்குள்ளேயும் அகங்காராதி யில்லாதிருத்தல் வேண்டும். சனனம் மரணம் வயோதிகம் வியாதி யிவைகளா லேற்படும் துக்கதோஷங்களை விசாரித்து நிதானித்தல் வைத்தல்வேண்டும். இதன்றி யெல்லாப் பிராணிகளிடத்தும் தயவான நடவடிக்கையுடையவனாயிருத்தல்வேண்டும். புத்திரமித்திர களத்திர கிரக முதலானவைகளில் வாஞ்சையற்றும், நன்மை தீமைகள் ஏற்படும் போதெல்லாம் அவைகளிலே சிறிதேனும் விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சமபாவனையா யிருத்தலு மவசியமேயாம் ஈதன்றியும் பிறதெய்வ வழிபாட்டினைக் கனவினும் நினையாது நம்மையே தேவ தேவனாக வெண்ணி நம்மை யன்றி வேறொன்று மில்லை யென்னும் நிச்சயங் கொண்டு பத்திசெய்து ஏகாந்தமா யுபாசித்து வருதலோடு பொது ஜனங்களிடத்துப் பிரியத்துவமும் அவர்கள் கூட்டத்தில் நாட்டமன் றியு மிருத்தல்வேண்டும். 9, 10, 11

அருச்சுன! இதுகாறுங் கூறிவந்த ஞான சாதனங்களுக்கு விரோதமானதும் அஞ்ஞான வொழுக்கமாயதுமான அபிமானம் இடம்பம் என்னும் இவைகளைக்கட்டோடேவிட்டு ஆத்மதரிசனவிசாரத்திலேயே அழுந்தியவனாய் தத்துவவிசாரத்தினால் ஞானோதயமாகப் பெற்று மோக்ஷமடைவதற்குச் சாதனங்களெவையோ அவைகளையெல்லாம் சிறிதும் வழுவாது சாதித்து வருதல்வேண்டும் இம்

மட்டும் ஞானத்தால் ஞேயத்தை யறிதற்குச் சாதகமேயாம். மகா முனிபுங்கவர்களான இருஷிபர்களும் இவ்வாறே கூறியுள்ளார்கள்.

அருச்சுன! நாம் நினக்குபதேசித்துவந்த நானாவித சாதனங்களைத் தெரிந்து இன்னும் தெளிவுற வேண்டுவனவுங் கூறுவோம்: இத்தியாதி சாதனையினுலே முக்கியமாய்ப்பெறுவது ஞானமேயாம். இந்த ஞானத்தாற் சீவத்துவம் நீங்கப் பெற்றுப் பதித்துவமென்கிற ஆத்மதரிசனஞ் சித்தியாகும். அவ்வாறு சித்திபெற்ற சத்துவ சொரூபமே பரமாத்மாவாகும். அப்பரமாத்ம சொரூபத்தையே ஆதியுமந்தமு மில்லாத அரும்பெருஞ்சோதி சொரூப மென்றுங் கூறுவர் மேலோர். அந்தவஸ்துவையே சத்தசத்தென்றும் ஞானஞ் ஞானமென்றுஞ் சொல்லவொண்ணு பெரிய பொருளாயுங் கூறப் படும். மற்றுங் குருசிஷிய சமுகத்தில் பரப்ரம்ம சொரூப மென்றும், அநுபவசாக்ஷி யென்றும், மனவாக்குக் கெட்டாத அகோசர மென்றும், அநாதி நித்தியமென்றும், அகண்டாகார சொரூபமென்றும், பரிபூரண வஸ்துவென்றும், ஒப்புவமையற்ற வொருவனென்றும் இன்னும் அவ்வத்தேச பாஷைகளாற் பற்பலவாறு அப்பரமார்த்த வஸ்துவையே வழங்கிவருவர்கள். இத்தகைய உத்தமமோத்தம முத்திமுதலை முற்கூறிய ஞானயேதுவாலன்றி வேறெவ்வித மார்க்கத்தானுங் காணக்கிடைப்ப தரிதாகும் ஞேயமென்று கூறுவது மிதனையேயென்க. 13

அருச்சுன! இன்னும் அப்பரமாத்மாவானது எவ்வெவ்விடங்களினுமுள்ள எல்லாவித ஆன்ம சரீராவயங்களிலும் பொருந்தியிருப்பதோடு யுத்திவாதத்தால் "பொன்னன்றி ஆபரணங்களைப் படியில்லையோ அதேபோல" அவ்வாத்மாவையன்றி யெப்பிராணியுமில்லையென்று யேற்பட்டது. இதனுலேயே எங்கும் நிறைந்த பரிபூரணமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. மற்றும் எல்லாத் தேகங்களிலும் பொருந்தியுள்ள இந்திரியங்கள் முதலான சத்துவ ராசத தமோகுணங்களையும் விளங்கும்படி செய்விப்பதாயும், சர்வாதாரமாய் வகித்துள்ளதாயு மமைந்தும், அவைகட் கன்னியமாயும் யாதொன்றினும் பற்றுமலும், வேறென்றினுங் கட்டுப்படாததும் ஆகாயவெளியைப் போன்று யாதொரு தொடர்புமின்றி விளங்குவதாகவுங் காணப்படுவதால் இதனை ஞேயமென் றழைக்கப் பெற்றது. 14, 15

சுவாமின்! என்றுமுள்ளதாயும் எங்கும் நிறைந்ததாயுமுள்ள இந்த ஆன்மதத்துவ சொரூபத்தை யாவரும் பார்க்கமுடியாததென்னோ? அருச்சுன! இந்த பரமான்மா அதிசூக்ஷும சொரூபமா யெல்லாப்பிராணிகளின் அகப்புற மிரண்டிடத்தும் வியாபித்துச் சர்வ சராசரமயமாய்த் தானேதானாகியிருப்பதால் அஞ்ஞான சொரூபர்களான சீவர்களாலே ஒருபோதுங் காணப்படாததாகும். இன்னும் ஓர்பாத்திரத்திலுள்ளபாலை ஓர்பால்யனுக்குக் காண்பிவித்து இந்தப் பாலில் வெண்ணெயிருக்கிறதா பார்த்துக்கூறுவாய் என்று கேட்கில் அவன் அதைப்பார்த்து அதில் வெண்ணெயில்லையென்றே கூறுவனன்றோ? மற்றும் அப்பாலையே வேறோர் விவேகியினிடங் காண்பித்துக் கேட்கின் பாலைப் பார்க்காமலே வெண்ணெ யிருப்பதாகத் திடமாய்க்கூறுவன். இவ்விருவர்களில் விவேகியைப்போன்று அநுபவ விவேகம் பால்யனுக்கு விளக்கமின்மையால் பாலின்வெண்ணெயைத் தெரிந்துகொள்ள வியலாததுபோல அஞ்ஞானவசத்தர்க ளானோர்க்கு அந்த ஆன்மசொரூபம் இலேசாகக்காண வியலாவாம். முற்கூறிய ஞானசாதனங்களைச் சாதித்தவர்களோ வெகு சுலப நிச்சயத்தா லறிவார்களென்பது திண்ணம். 16

இன்னும் அப்பரமாத்மா சர்வபிரபஞ்சாதிய பொருள்களெல்லாம் காரண காரியமென்னும் இருவித பாகுபாடுள்ளதாகலான் அந்தந்த சரீரகரணத்திற் கபின்னமாய் விளங்கியும், காயமான சரீராதிய பொருள்களின் பின்னமாயுங் காணப்படும். நிற்க; மற்றுஞ் சீவர்களை காத்தற்றொழில் புரியுங்கால் யாவையுங் காப்பதாகக் காணப்பட்டு பிரளயகாலத்தி லழிப்பதாகிப் படைத்தல் செய்யும்போது காரியமேயாகவுங் காணப்படுமென்க. 17

மீண்டும் அவ்வஸ்து ஞானவான்களுக்கு ஞானமயமாகி யறியப்படுபொருளாயுங் காணப்படும். அஞ்ஞானியர்கட்கோ இருளிடைப்பட்ட பொருளைப்போல அறியப்படாநிற்கும். ஆதித்த சந்திராதியர்கட்கும் பிரகாசத்தைக் கொடுத்துத் தானும் அப்பிரகாசமயமாயுங் காணப்படும். மற்றும் மாயைக்குப் பரமாயும், சாதனைகளாலடைந்த ஞானானுபவத்தால் அடையப்படுகிறதாயும் ஞான ஞேயங்களாயுமிருந்து சரீராதிய பிரபஞ்சமுதலாகிய எல்லாந்தானேயாகி அப்பிரபஞ்சாதிய சீவர்களின் புத்திக்குச்சாக்ஷி பூதமாயு மிருக்குமியல்புடைத்தாம், இவ்வாராய பரம்பொருளையே ஞேயமென்றும் பிரம்மமென்றுங் கூறுநிற்பர். 18

அருச்சுன! வசிட்டராதிய தவசிகாமணிகள்பால் கேட்டறிந்தவாறு சுருக்கியும் விளக்கியும் வந்தயிந்த ஆன்மதத்துவம் 24-லோடுங்கூடி க்ஷேத்திரத்தையும் அதற்கிலக்கணமாகிய க்ஷேத்திரக்ஞனையும் இன்னதென்றும், அவைகளை முறையே விவரமாயறிந்தொழுக ஞானமும், அந்தஞானம் சித்திப்பதற்கான சாதனமென்கிற அமானித்துவாதி குணங்களையுங் கூறினோம் அதோடு நில்லாது இக்குஞ்ஞதி அநுபவ விசேஷஞ்ஞதிகளா லறியக்கூடிய ஞேயத்தையுங் கூறினோம் இவைகளெல்லாவற்றையும் நம்மிடம் உள்ளன்போடு பக்திசெய்து வரும் மெய்யன்பர்களறிந்து மோக்ஷமெய்தப் படுவரென்க. 19

சுவாமின்! இவ்வாறாக விருக்கும்போது துக்க ஏதுவான சனனமரண சம்சாரத்தில் கிடந்து என்வீணே அலக்கழிகின்றார்கள்? அருச்சுன! இதுகாறும் நினக்குத்தோன்றிய சந்தேக விபரீதங்களான சங்கைகளில் நான்கு விஷயங்களுக்கும் உத்தரங்கூறினோம். மற்ற இரண்டு விஷயங்கட்கும் விவரணங் கேட்பாயேல் மேற்சந்தேகந் தெளிவுற விளங்கக்கிடக்கும். அஃதாவது பிரகிருதியும் புருஷனும் அநாதிநித்தியர்களேயன்றி கேவலம் அநித்தியர்களல்ல; இவையிரண்டில் பிரகிருதியின் குணங்களான சத்துவராஜஸ் தமசென்னு மூன்றினாலே தேகேந்திரியாதிய வெல்லாம் தோன்றியதே யன்றி புருஷனால் யாதொரு காரியகாரணமு மில்லையென்றும், சர்வசாக்ஷியா யுள்ளவனென்றும், விகாராதி யாதொன்று மவனுக்கில்லையென்றும் அறிதல்வேண்டும்: இப்புருடனென்பவனையே ஆன்மாவென்றறிக. 20

அருச்சுன! இவ்வாறாக தேவாதி தத்துவங்கட்கும் ஆன்மாவுக்கும் யாதொரு சம்பந்தமுமில்லாதபோது பிரயஞ்சதோற்றத்திற்கேதுவான மூலப்பிரகிருதியின் விசேடணத்தாற் சத்துவாதியகுணங்களிற் கர்த்தத்துவ போக்தத்துவ முதலிய சரீராதிய விவகாரங்களை விகாரயீனமானபுருடன் தன்னதெனப் பிரமைகொண்டுஅநுபவித்து வருதலால் சனனமரண துக்கத்துக்கு ஏதுவான சீவ பாவனையைப் பெற்றானென்றறிக. 21

சுவாமின்! சரீராதிகரணங்களின் சாக்ஷியாயும், யாதொரு விகாராதிகளு மில்லாதவனுமுள்ள ஆன்ம புருடன் முக்குணவயப்பட்டு சீவபாவனையடைவ தெங்ஙனம்? அருச்சுன! புருட-

ஞுவான் மூலமாயாசகிதம் முக்குணவயப்பட்டுச் சுக துக்காதியவை களிலே அபிமானங்கொண்டு இராகத்துவேஷாதி யவைகளைப் பெற்று அதனையே நிலவரமானதெனக்கருதி யனுபவிப்பதால் அவ்வான்மா சீவத்துவமுற்றுத் தேவமானிடாம்சங்களுக் கேது வாய்ப் பந்த தொந்த மடைகின்றான். இவ்வாறு யறியவேண்டிய விசார ஞானத்தை யுணரும் வரையில் அந்த ஆன்மாவுக்குத் தேகா னுபவத்திலுண்டான பிரமை யொழியாவாம். இன்னும் ஆன்மா யிவ்வண்ணனென்றும். இன்னானென்றுந் தெரிந்துகொள்ளும் விவே கம் விளக்கமானபோதே புருஷன் தனித்தவனேயன்றிச் சரீரசம் பந்த விகாரமற்றவனென்று நன்குபுலப்படுமென்க. 22

அருச்சுன ! பின்னும் இப்புருடன் முக்குணசகிதமாயுள்ள மூல மாயாகாரியமாயிருக்கிற சரீரசம்பந்தப்பட்டுத் தேகியாயிருப்பினும் அவைகளோடு சிறிதும் சம்பந்தியாது சாக்ஷிமாத்திரமாய் நின்று பிரகிருதிகுணங்களையும் இந்திரியாதிகளையும் தூண்டிக்கொண்டு கர் த்தவ்வியத்தை யடைந்து சமயம் நேர்ந்துழி பரிணமித்துச் சரீராதி யிந்திரியங்க ளனைத்தும் ஈசத்துவமடைந்த அக்கணமே தான் மகேசுரனாகவும் ஆன்மதத்துவம் 24-க்கும் தலைமை யெய்தியபோது பரப்ரம்மமென்றுங் கூறுதல் மரபாம். 23

அருச்சுன ! இத்தகைய பரமபுருஷனெனப்படும் ஆன்மாவே பரமசிரேட்டமானவரென்றும், பரமாத்மாவென்றுந் தெரிந்துகொள் ளும்போதே பிரகிருதியாகிய குணங்களனைத்தும் பிரமமேயென்று நிச்சயமாகத் தெரியக்கிடக்குமேயன்றிச் சாதாரணமாகச் சரீரம் பந்தபிராந்தி நீங்கவேமாட்டாதென்க. இதனால் மாயாசம்பந்த முக் குணமும் சார்ந்துள்ள சரீராவச்சின்னங்களும், அதற்கிலக்ஷணமா கிய ஆன்மாவையும் பிரித்துணரக்கூடிய பரமபுருடனெவனோ அந்த பரமஞானியே அநுபவகாலத்திற்றான் விதிவிலக்கின்றி நடந்தானே னும் அதனாற் சிறிதும் பாவபுண்ணியங்களையும் அவைகளுக் கேது வான சரீரசனன மரணங்களையும் பெறாது கைவல்யசித்தியேயடை வனென்க. 24

சுவாமின் ! தேவரீர் கூறியவாறு சரீரத்தையும் ஆன்மா வையும் பிரித்தறிவதைக் காட்டிலும் சாதாரணமா யறிதற்கேதும் வழியுண்டாயின்கூறுக. அருச்சுன ! சிலர் சீவாத்மாவைப் பரமாத் மாவோடு ஐக்கியஞ்செய்யும் யோகத்தினாலேயறிவர், சிலர் நிஷ்

காம கன்ம யோகானு பவங்களாலு மறிவார்கள். மற்றுஞ் சிலர் தன் அந்தரங்கபூர்வமான தியானயோகத்தால் தன் சரீரத்தினுள்ளேயே யறிவர்கள். வேறுசிலர் மாயையையும் ஆன்மாவையும் பிரித்தறியும் தத்துவ விசாரணையினாலேயு மறிவர்கள். ஆகவே இன்னோர் யாவரும் நமது சொரூபத்தை யடைவது நிச்சயமேயாம். 25

சுவாமின்! பற்பலர் பற்பலவாறாய யோகசித்திகளாலே யறியும் சூக்ஷ்மமார்க்கப் பயிற்சியற்றவர்களுக்கு மோக்ஷாபேக்ஷைமட்டிருக்குமாயின் அவர்கட்குத்தக்க இதரயேதுக்களுளவாயின் தயைசெய்தருள்க. அருச்சுன! யாம் பூர்வமுபதேசித்துவந்த தியானம் யோகம் முதலியவைகளாலடையச் சக்தியற்ற தாமதகுணத்தினர், சற்குருவையடைந்து அவர்களுக்கான பணிகளியற்றி வேதாந்தசிரவணஞ்செய்து அம்முறைகொண்டு பக்திசிரத்தையோடு அநுதினமுமனுட்டித்து வருவார்களாயின் அந்த உத்தமாசிரியன் கிருபாவிசேடத்தாலும் சிரவணதிடத்தாலும் நாளுக்குநாள் பக்திஞான சம்பன்னாளாகி யீற்றில் மோக்ஷமெய்துவார்கள். 26

அருச்சுன! மூலமாயாந்தரங்க முக்குணங்களுடன் சம்பந்தித்துள்ள சரீர இலக்ஷணத்தைக் கூறியதோடு விலக்ஷணமயமான தேகியென்கிற பரமாத்மபுருடனது இயல்பையும் நன்காராய்ந் தறியாதவரையில் இவ்விரண்டும் ஒன்றுபட்ட நிலமையால் சராசரபூதங்களின் தோற்றமும் அவைகள் மீண்டும் அழிவதுபோலவுந் தோற்றப்படும். ஆகையால் துக்கமயமாகிய சம்சாரசாகரத்தைக்கடத்தற்கேதுவான ஆன்ம ஞானோபதேசஞ் செய்வதைக் கவனமாய்க்கேட்டுணர்க. 27

அருச்சுன! சர்வ சாமானியமாய்க் காணப்படும் சராசர பூதப்பரிணாமங்களொவ் வொன்றிலும் பரமகருணைசொரூபியாகிய பகவானே வியாபித்துள்ளாரன்றித் தானேதோன்றும் தற்பவம் அவைகட்கில்லையென்க. ஆனால் அப்பூதபரிணாமங்க ளனைத்தும் நசிக்கும்போது அவர்நசியாரென்றும், அந்தவஸ்துவை தானாக ஐயந்திரிபற அறிந்தவர்களே நன்காராய்ந்த உத்தமஞானிகளென்று கொள்ளப்படும். 28

அருச்சுன! மேலே விவகரித்தபடி எல்லாப்பூத பரிணாமங்களிடத்தும் விளங்குமாத்மாவே நாமெனவறிந்து தன்னையாவது மற்

றெந்தப் பிராணிகளையாவது வதைசெய்து அவைகள் துன்புறச் சகியாத தயாகுணக்ஞன் தனதுதிடச்சித்தத்தினலே "எக்காலத்துந் தனிமையாகவேயுள்ளேம், மற்றுமிச் சரீராவச்சின்னங்களோடு ஒப்புறவறியோம்" என்று தத்த மனவாக்குக் காயங்களினலே இயன்றவாறு சுய கன்ம தன்மங்களைக் காமியமின்றிச் செய்துவருவாணுயின் தவருது மோக்ஷத்திலாக்ஷிசெய்வனெனக. 29

சுவாமின்! சர்வபூதாத்மாக்களும் தத்தம் மனேபீஷ்டப்பிரகாரம் கன்மங்களைப் பற்பலவாருகச் செய்துவருவதினலே சீவேசுரன் எங்கும் சமநிலையாய் நிற்பதெங்ஙனம்? அருச்சுன! மாயையின் சேடிப்பால் குணத்திரயங்களைக்கொண்டுசரீராதிகரணங்களாலேயே கன்மங்களெல்லாம் செய்யப்படுகிறதேயன்றி ஆன்மாயாதொரு கன்மத்தையுஞ்செய்யவாவது அல்லது செய்யும்படி ஏவுதற் கர்த்தாவாகவாவது முன்வாராது அவ்வான்மாவன்றிச் சடமான கரணங்களெவ்வாறு செய்யுமெனின், பிரகிருதிசம்பந்த சத்துவாதிகுணமுதலாகிய தேகேந்திரியங்களை யபிமானித்ததாலேயே அவ்வான்மாவுக்குக் கர்த்தத்துவமும் அநுபவத்துவமும் ஏற்பட்டதேதவிர உள்ளபடியன்றென்று அறிதலே தத்துவ ஆராய்ச்சிசெய்யும் முற்றிய ஞானிகட்கு இலக்ஷணமாகலின் அவ்வாறு ஆராய்ந்தறிதல் வேண்டும். அவ்வாறு அறிந்துள்ள திடமானவனையே ஞானியென்றுபசரிக்கலாம். 30

சுவாமின்! இவ்வான்மா தற்சுதந்தரமாக சரீராதிய அந்தக்கரணங்களை அபிமானங்கொண்டு விஷயங்களிற் புகும்போது சமமாயேயிருப்பதாகக் கூறுவதெப்படி? அருச்சுன! மாயையின் காரியமாயுள்ளசரீராதி இந்திரியங்களால் நடைபெறும் கன்மங்களுக்கும் எங்கும் நிறைந்தும் ஏகவஸ்துவாயுமுள்ள ஆத்மசொரூபத்திற்கும் ஈஷத்தேனுஞ் சம்பந்தமேயில்லை. ஓரறிவுயிர்முதல் பற்பலபேதங்களாகக் காணப்படும் பிரபஞ்சங்களியாவும் நம்பிரகிருதியினிடத்தே பிரளயகாலத்திலே யொடுங்கிநின்று மீண்டுந் தோன்றும்போது அம்மாயையினிடமிருந்தே தோன்றப்படும் ஆகவே அம்மாயைக்கு அதிட்டான கர்த்தனகிய பரமாத்மன் சமத்துவமாயும் சாக்ஷிபூதமாயு மிருக்கின்றதேயன்றி இந்திரியசம்பந்தமாய கன்மங்கட்குடன்படுவதேயில்லையென்க இவ்வாறுள்ளன உள்ளபடியறிந்து தேகாதி கன்மங்கள் தேகிக்கில்லையெனக் காணும் திடமே ஞானதிடமென்க. 31

சுவாமின்! சர்வசீவகோடிகளின் அகப்புற மிரண்டிடத்தும் வியாபித்துச் சமநிலையாயும் பரிபூரணமாயும் நிறைந்துள்ளபரமான்மா தேகசம்பந்தப்பட்டு கன்மங்களோடுமட்டும் சம்பந்தியாதென்னோ? அருச்சுன! எந்த சீவபூதத்துக்கு ஆதியேற்பட்டதோ அதற்கு அந்தமுண்டென்பதிற் சந்தேகமில்லை. சதுர்முகனால் சகந் தோன்றிற் றென்றாவது அல்லது மூலப் பிரகிருதி யென்கிற மாயையினிடமாகத் தோன்றியதென்றாவது சொல்லப்படுகிறபோது, தோன்றிய தழியுமென்னும் யுத்தியால் எல்லாம் அழியப்படுவது நிச்சயமேயாம்; அங்ஙனம் அழியுந் தரத்தினராகுஞ் சீவர்களால் செய்யப்படுகிற பலவேறுவகையான கன்மங்கள் எங்ஙனம் அழியா நிற்கும்? ஆகவே பிராணிகளும் அப்பிராணிகளாற் செய்யப்படுகிற கன்மங்கள்யாவும் அநித்தியமென்பது நிச்சயமாயிற்று. இனி அநித்தியமான கன்மத்திலே நித்தியமாகியவத்துவுக்குச் சம்பந்தமின்றி தனித்துள்ளதென்று மேற்பட்டது. இங்ஙனம் ஒன்றினும் பற்றின்றித் தனித்த நித்தியவத்துவுக்கு அநித்திய சரீரத்தில் கன்மபலன்களை யேற்றல் ஒவ்வாதே! ஓர்சமயந்தேகமழியினும் கன்மமழியாது ஆத்மாவோடு மீண்டுந்தோன்றுவதற் காதாரமாயிருக்காதோவென்னின், அதுவுங்கூடாது. எவ்வாறெனில், கற்கண்டழிந்தபோது அதன் குணமாகிய மதுரம் எவ்வாறழியா நிற்கும்! நில்லாது; அதுபோலவே நித்தியமாயும் நிரஞ்சனமாயும் நிர்விகாரமாயுமுள்ள பரமான்மா சரீரத்தோடொன்றுபட்டிருப்பினும் சரீரபலன்கள் எவையும் அவ்வான்மாவைப் பற்றாதொழியுமென்பது சத்தியமே யென்றுணர்க. 32

அருச்சுன! இன்னும் ஆகாயமானது சர்வாண்ட புவனங்களினது அகப்புறம்என்னும் இரண்டிடத்தும் வியாபித்திருப்பினும் எந்தப்பொருளிடத்தும் எவ்வாறு ஒட்டாமலிருக்குமோ அதுபோலவே பரமான்மாவும் எந்தச் சீவனிடத்தும் வியாபித்திருப்பினும் அவ்வச்சரீரகன்மங்களைச் சிறிதும் அவாவி நில்லாதென்க. 33

அருச்சுன! இதுகாறும் ஆன்மாவுக்குத் தேகானுபவத்தில் பற்றில்லை யென்பதற்கு ஆகாய திருட்டாந்தங் கூறினதுமன்றி ஆதித்த திருட்டாந்தமுங் கூறக்கேட்பாய்: தேகாதி திருசிய பிரபஞ்சங்களியாவும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றதாலே அவருக்குப் பற்றுதலில்லையென்பதற்கு சாக்ஷியாக சூரியன் ஆகாயத்தி னின்றும்

எங்கும் பிரகாசித்து உலகங்களையெல்லாம் விளங்கும்படிச் செய்யினும் தான் அந்தவுலகத்திலே பற்றிநில்லாமல் சுற்றிவருகிறதுபோல பரமான்மாவானது எல்லா தேகேந்திரியாதிகளையும் பொருந்தி பிரகாசிக்கும்படிச்செய்யினும் அவைகளிலே அவ்வான்மா சிறிதும் பற்றுதலுடையதன்று. 34

அருச்சுன! முன்னதாக க்ஷேத்திரம், க்ஷேத்திரக்ஞன், பிரகிருதி, புருடன் ஆக நான்கையும்பற்றிக்கூறி அதன்பின் ஞானஞேயங்க ளின்னதெனவுஞ் சுருதி யுக்தி யனுபவங்களால் விவரித்தோம். இவைகளில் சரீராதிய கரணங்களின் தர்மமான கன்மவிகாரங்கள் யாவும் மாயாசம்பந்த சத்துவாதிய குணத்திரயங்களால் செய்யப்படுகிறதேயன்றி க்ஷேத்திரக்ஞனை ஆன்மாவினால் யாதொருகருமமுஞ் செய்யத்தக்க தல்லவென்றும், அவ்வான்மா ஒன்றினும் ஒன்றாத சாக்ஷிபூத மென்றும் கூறினோம். இவ்வாறாகக் காரணகாரிய விவரணங்களாலும் சுருதியாதி யனுபவங்களாலும் பிரித்தறியும் பேறறிவாளனே சர்வகாரணமாகிய பிரகிருதியினின்றும் நீங்கிப் பரிசுத்தனாய் மோக்ஷமெய்துவ னென்பது நிச்சயம்: 25

பிரகிருதி புருஷயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 13-க்கு-சுலோகப்பொழிப்பு-524.

பதிநான்காவது அத்தியாயம்.

குணத்திரயயோகம்.

அவதாரிகை:—சென்ற அத்தியாயத்தில் க்ஷேத்திரஞன பரமான்மா க்ஷேத்திரமான சரீராதியவற்றின் விஷயானுபவங்களாகிற சுகதுக்காதியவைகளில் பாத்தியமின்றி யாவும் மாயாவிசேடசத்துவாதி குணத்திரயங்களா லாக்கப்படுகிறதென்று கூறிவந்த நிமித்தம் மீண்டும் அக்குணத்திரயங்களையும் அதன் இலக்ஷணங்களையும் விரிவாய் இந்த அத்தியாயத்திற் கூறிவருகிறார்.

சுவாமின்: சென்ற பிரகிருதி புருடயோக அத்தியாயத்தில் க்ஷேத்திரக்ஞனென்னும் பரமாத்மன் நிர்விகாரியானவனென்றும், மாயாசம்மந்தமாயுள்ள முக்குணங்களாலேயே எல்லாக் கன்மங்களும் அக்கன்ம சுகதுக்கங்களும் சரீரத்திற்கேயென்றும், அந்தச் சரீரகுணத்திரயங்களால் நடக்கின்ற விஷயங்களெல்லாம் ஆன்மாவானது பிரம்மையால் அந்யோந்ய பாவத்தால் ஒப்புக்கொண்டு பிறப்பதுபோலும் இறப்பதுபோலுஞ் சஞ்சல மடைகின்றதென்றும் உபதேசித்த துண்மையென்றே யென்னறிவுக் கெட்டியது. ஆயினும் அநேக செனனப் பழக்கவாசனையால் தேகியாகிய ஆன்மாவே கர்த்தாவாயிருந்து எல்லாக்கன்மங்களையுந் தூண்டிப் பின் தானும் அக்கன்மபயனாகிய சுக துக்காதியவைகளை யனுபவிக்கிறதாகத் திடப்பட்டிருக்கிற பிராந்தியானது இந்த சனனத்திலும் வந்து தொந்தித்திருப்பதால் அந்த பிராந்தியை யெவ்வாறு துலைப்பித்து மோக்ஷமடையலாமென யென்னிதயம் எண்ணி மெலிகின்றது. ஆகையால் இந்த பிராந்தியை யெவ்வாறு ஒழிக்கவேண்டுமோ அதைத் தயைகூர்ந் தனுக்கிரகஞ் செய்யப் பிரார்த்திக்கிறேன், அருச்சுன! முன்னமே நாம் முக்குண விசேஷத்தாலேயே யெல்லாம் நடந்தேறுகிற தென்றும் ஆன்மாவினால் நடப்பதொன்றுமில்லையென்றுங் கூறினோம். நீ அதனை நன்கறியாய்போலும்; ஆனாலும் அகங்காரத்தினாலே தேகியே, செய்கிறதுபோலத் தோற்றப்படுகிறதென்று தெரிவிக்கிற வுண்மையறிவைக்கொண்டே அந்தசந்தேகபிராந்தியை யொழிக்கவேண்டுமேயன்றி மற்றொன்றில்லை. ஆகவே அவ்வாறு தோற்றியது தோற்ற

மேயன்றி உண்மையல்லவென்றறிந்த அறிவே ஞானமாகக்கொண்டு பூர்வதபோதனர்களான இருடியர்களெல்லாஞ் சந்தேக விபரீதமறத் தெளிந்தனுட்டித்ததால் அவர்கள் சனனமரண சம்சாரத்தினின் றும் விடுபட்டு மோக்ஷமெய்தியதாக யேற்படுகிறது இனி அந்தஞா னத்தையுங் கூறுவோங் கேட்பாய் : 1

அருச்சுன! அந்த ஞானமார்க்கத்தைப்பற்றி உனக்கு மிகச் சுலபமாக உபதேசிப்பதைக் கவனமாய்க்கேட்டறிந்து அந்தப்பிரகா ரம் அனுட்டிப்பாயேயாயின் நீயெவ்விதத்தும் பந்தம் நீங்கி முத் தியையடைவாய். திரும்ப படைப்பின் றுவக்கத்தில் பிறக்கவும் பிரளயகாலத்தில் மரணமடையவுமாட்டாய். நிச்சயம், பார்த்தனே! நாம் நினக்கு ஆதியிலுபதேசித்தபடியே நின்னால் செய்யப்படுகிற நிஷ்காமகன்மங்களினால் சித்தசுத்தியாகி அதன்மேல் சற்குருவை யடைந்து அவர்க்கான பணிகளெல்லாஞ்செய்து அவர்பால்கேட்டுத் தெளிந்து சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்களெல்லா முறையே செய்து வருகிறபோது தேகாதி திரிசிய பிரபஞ்சங்களுக் கெல்லாம் தான் சம்பந்தியாத சாக்ஷிபூத மானவனென்றும், விகாரியல்லவென்றும், தன்னையன்றி யன்னியமில்லாதவனென்றுந் தெரிந்துகொண்ட ஞானமே உண்மைஞானமாகும் அந்த ஞானத் தைக்கொண்டே அகங்காரப் பிராந்தியை யொழித்துச் சுகவாழ் வெய்துவாயாக. 2

சுவாமின்! தேவரீர் எனக்குப் பற்பலவாறு பிரபலமான சுருதி யுத்தி யனுபவங்களாலே யடுக்கடுக்காயெடுத் துபதேசி க்கும்போது எனக்கு உண்மையும் அறிவுக்கினிமையுமாகக் காணப் படினும் தேவரீரைவிட்டு நீங்கியவுடனே அந்த ஞானங்களெல்லா வற்றையும் என்மனதின் சமீபத்தி லிருந்துகொண்டு மாற்றிவருகிற துபோலக் காணப்படுகிறதே! அருச்சுன! அவ்வாறு காணப் படுகிற தோற்றமும் நாமன்றி யன்னியமில்லையென ஓரேதிடமா கக் கூறுவதைக் கேட்பாய். எப்பொருட்கு மிறைவனாகிய நம்மிட த்தில் சங்கற்பம் என்னுமாயையுண்டு அந்தமாயையே பிரளயகாலத் தில் சர்வசீவர்களது கன்மவாசனையைப்பற்றி நம்பாலொடுங்கி நிற் கும். பிறகு சிருட்டியினாரம்பத்தில் அந்த மாயையினிடமிருந்து பிரம்மதேவன் முதலாயுள்ள சர்வ பூதாத்மப் பிரபஞ்சங்களெல்லாந் தோன்றப்படும். 3

அருச்சுன! இவ்வாறு உயர்திணைச் சிருட்டிமுதல் அஃறிணைச்சிருட்டி யீருகவுடைய எல்லாப்பிராணிகட்கும் அந்தமாயையே பிறப்பிடமாகக் கூறப்படும். அம்மாயையினிடமே நாமும் வியாபித்திருப்பதினாலே அதற்குநாமே ஆதாரமின்றி வேறில்லாததால் அதற்கும் நாமே பிறப்பிடமுமாயினோம். இங்ஙனம் பகவாதீனமிருக்கிற மாயையினாலே பூதங்களனைத்தும் தோன்றி யொடுங்குவதாலே அவைகளும் நாமன்றி அன்னியமில்லையென்று பார்ப்பாயாயின் அப்போது நானாவிதமாகத் தோன்றக் காரணமேயில்லை. இந்த முறையாகப்பாராது மாயை வசப்பட்டு அதனாலுண்டாகு முக்குணவயத்தனாய் விஷயாதிகளி லிச்சையுடையவனாயின் அதனால்உண்மையில்லாததான அகங்காரமானது நீங்காமற் பிராந்தியினால் சனன மரண சம்சாரத்தையே யடைவன். 4

சுவாமின்! எதார்த்தமற்றதான சத்துவாதிகுண காரியங்களால் ஏற்பட்டதாயிருக்கிற விவரங்களைப்பற்றிச் சிறிது எனக்குபதேசிக்க வேண்டுகிறேன். அருச்சுன! சாத்துவிதம் இராசதம் தாமதமென்னு மூன்று குணங்களும் மூலப் பிரகிருதியி னிடத்தே தோன்றி அவ்வியக்தனாகிய ஆன்மாவைப் பந்தித்துக்கொண்டு பிரகிருதியின் காரியமான சரீரகன்மங்களையெல்லாம் அவ்வான்மாதானே செய்வதாக அபிமானிக்கச்செய்து விடுகிறது. இவ்வாறு அபிமானத்துவம் வந்ததான பாவனையை யுண்மையென்றே சத்துவாதிய முக்குணங்கள் சுகதுக்காதிய அநுபவங்களிற் சம்யோகித்துப் பந்தத்தைச் சொந்தப்படுத்தி அவ்வான்மாவே சர்வவினையின் கர்த்தாவென்னும் பட்டமுங் கட்டிவிடுகிறதேயன்றி உண்மையாக ஆன்மாவுக்குயாதொரு சுகதுக்காதிய பந்த மோக்ஷமில்லையென்றே நிச்சயமாயறிவாய். 5

சுவாமின்! இவ்வாறான தாந்திரீக சுபாவமாயுள்ள முக்குணங்களையும் அதன் விவகாரங்களையும் வியக்தமாகத் தெளிவுறும்படி யெனக்கோதியருள்க. அருச்சுன! மேற்கூறிய மூன்றுகுணங்களிலே முதற்குணமாகிய உத்தம சத்துவ குணமானது, (பாற்கடலில் மூதேவியும் காளவிடமுந் தோன்றியதோடு இலக்குமிதேவியும் பிறந்ததன்ன) இராசத தாமதங்களோடு தோன்றினும் அவைகளின் வாசனையின்றிப் பரிசுத்தமாயிருந்துகொண்டு ஆன்மாவானது நிர்மலமான சுயம்பிரகாசியென்றும், பற்றொன்றில்லாப் பரிபூரணச் சுத்தனென்றும், நிர்விகார நித்தனென்றும் இன்னும் பலவாறான

தத்துவ ஞானத்தைச்சரீரசீவன் உணரும்படிச்செய்வித்து எப்போதும் சத்தானுபதத்திலேயே சித்தத்தைச் சேர்ப்பித்து முடிவில் அவன் இன்றியமையா மோக்ஷபதவியு மடையும்படிச் சத்விஷயங்களிலேயே கைகாட்டி விடுமென்க. 6

அருச்சுன! மேற்கூறிய இரண்டாவதான இரசோகுணமானது இராகசொரூபமாய்த் தோன்றித் தனதிருப்பிடமாகிய சீவனுக்குச்சதா யெப்பொருளினிடத்தும் இச்சையுண்டாகச் செய்துகொண்டு மேன்மேலும் ஒவ்வொன்றையும் பெறுதற்கே அவாவச்செய்து அவனை நீங்காத ஆசைக்கடலிலாழ்த்திப் பந்தமோகங்களைச்சொந்தமாயடையவுஞ் செய்துவிடுமென்க. 7

அருச்சுன! இன்னும் மூன்றாவதான தாமதகுணமானது அவிவேகத்தன்மையாய்த் தோன்றித் தன்னிருப்பிடமாகிய சரீர சீவனைப் பிராந்திவசத்தனுகச்செய்து அற்பமானதும் பிரயோசன மற்றதுமான விஷயாதிகளிலே பிரவிர்த்திக்கவும், சோம்பல் துர்க்குண முதலிய அசேஷங்களிலே ஆஷிசெய்வித்தும் யென்றும்பந்தசாகரத்திலேயே படிந்திருக்கவுஞ் செய்துவிடுமென்க. 8

அருச்சுன! இதனுல் ஆன்ம கோடிகளாவார் மேற்கூறிய மூன்று குணங்களையு முடையவர்களாய் அக்குண விசேடத்தாலேயே பரிணமித்து எக்கருமங்களையுஞ் செய்துவருவார்களென்கிற விவரத்தையுங் கூறக் கேட்பாய். சீவனுவான் முதற்குணமான சத்துவகுணத்தின் வயப்பட்டபோது அசத்தைவிட்டுச் சத்தாயிருக்கிற புண்ணிய கன்மங்களில் ஆசக்தியுடையவனுய் அஞ்ஞான காரியங்களை அடியோடு விடுத்துச் சுககரமாயே யிருப்பன். இரண்டாவதாக இரசோகுண வயப்பட்டபோது தனக்குத்தோன்றிய கன்மங்களைச் செய்துகொண்டு இன்ப துன்பங்களுக் கேதுவான விஷயாதிமோகனுய் அனைத்துந் தானே செய்வதான புத்தியோடு வீண்காலங் கழித்துவருவன். மூன்றுவதான தாமதகுணத்தின் வயப்பட்டபோது அக்கிருத்தியங்களையே செய்துகொண்டும் சிலபோது நல்லனவாகிய யெந்தவிஷயங்களிலும் * ஈஷத்தும் பிரவிர்த்திக்காது ஞானமென்பது சிறிதுமின்றி அஞ்ஞானமயமாகி அகாரியங்களையே பூரணதிருப்தியோடு செய்துகொண்டு சதா துன்பானுபவியாய்க்கிடப்பன். 9

* ஈஷத்துவம் - சிறிதும்.

அருச்சுன! இவ்வித விசேஷங்களோடுங்கூடிய முக்குணங்களும் ஒருவனிடத்தில் ஏககாலத்தில் விசேடிப்பதுமன்றி ஒரு குணமே விசேடித்திருப்பதுமில்லை எவ்வாறெனில், ஓர் சமயம் சத்துகுணந்தனித்தும் மற்றோர்சமயம் இரசோகுணந் தனித்தும் பின்னுமோர்சமயம் தமோகுணந்தனித்தும் இவ்வாறு மாறிமாறி யொவ்வொன்றாகச் சேடித்துக்கொண்டே அவைகளின் கன்மங்களை நடத்திவருமென்க. 10

அருச்சுன! இந்தவிதமாகச் சீவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற முக்குணங்களுந் தனித்தனியாக விசேடித்துக்கன்மங்களைச்செய்கிற போது இப்போதின்னகுணம் விசேடித்திருக்கிறதென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும் விவரமுங் கூறிவருகின்றேன்: யாதொரு விஷயங்களிலும் விருப்பமின்றி மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்னும் ஞானேந்திரியங்களாலும் கன்மேந்திரியங்களாலும் பகவத்பிரீதியான புண்ணிய கன்மங்களைச் செய்துகொண்டு சதா பகவத்குணானுபவ விசாராதிய ஞானவிர்த்தியுமுண்டாய்க் கொண்டிருக்கும்போது அந்தசமயம் சாத்துவிககுணம் சேடித்திருக்கிறதென்று அறிதல் வேண்டும். 11

அருச்சுன! கேவல விஷயானுபவங்களி லிச்சைகொண்டனுபவிப்பதும், அடக்கமின்றி எவற்றினு மிதமீறுதலாகிய பிரவிர்த்தியும், எந்தக்காரியங்களையும் உலோபத்தனமாய் நடத்திவருதலும், தானென்கிற அகங்காரஞ் சேடித்து நிற்றலுமாகிய இத்தன்மையாய் விளங்கும்போது இராசதகுணஞ் சேடித்திருக்கிறதென்றறிய வேண்டும். 12

அருச்சுன! யாதொரு காரியங்களிலும் கர்மசிரத்தையோ அல்லது பக்திசிரத்தையோ இவைகளொன்றுமின்றி மோக்ஷயேதுவாயுள்ள நல்லறிவுந் துலங்காது கேவலமான இழிந்தகாரியாதிகளை விசேடமாகச் செய்துகொண்டு பிராந்தியோடுங்கூடிய சித்தவிர்த்தியுடையவனா யிம்மை மறுமையின்பமென்பன சிறிது மின்றி மௌடீகாந்தகாரியாய் விளங்கும்போது தாமத குணஞ் சேடித்ததென வறிதல்வேண்டும். 13

அருச்சுன! இந்த முக்குணங்களிலே தனித்தனி யொவ்வொரு குணங்களை யுடைத்தானபோது தேகவியோகமானவர்களடையும் பலனையுங் கூறுவோம், முதலாவது சாத்துவிககுணம்

சேடித்திருக்கும்போது மரணமடைந்தவன் சன்மார்க்கிகளடையும் புண்ணிய லோகத்திலே போய்ப்பிறப்பன். 14

அருச்சுன! இராசதகுணஞ் சேடித்திருக்கும்போது தேகம் நீங்கப்பெற்றவன் சீவனவிர்த்தியான கன்மங்களைச் செய்துகொண் டிருப்பவனிடத்தே போய்ப்பிறப்பன். தாமதகுணஞ் சேடித்திருக் கும்போது இறந்தவன் குதிரை, எருமை, கழுதை, பொதிமாடுமுத லான மிருகாதிகளினிடமாகப் பிறப்பனென்க. 15

அருச்சுன! மேற்கூறியவாறு பற்பலவிடங்களிற் பிறந்துள்ள அம் முக்குணத்தவர்களும், அவ்வக்குண விசேடமான பலனடைவ தையுங் கூறுவோம் கேட்பாய். சத்துவகுணத்தோ டிறந்ததன்பல னுகை மேலான சத்கன்மவிருத்தியும் துக்கநிவர்த்தியான சந்தோஷ மும் விவேகவிர்த்தியுமுண்டாய் விளங்குவன். இராசதகுணத்தோ டிறந்ததன் பலனுகை உலோபித்தனமும் துக்கசுகம் சமத்துவமாயு முண்டாய் விளங்குவன். தாமதகுணத்தோ டிறந்ததன்பலனுகை சதாவிசாரமும் மூடசுபாவமு முண்டாய் விளங்குவனென்க. 16

அருச்சுன! சத்துவகுணத்தா லடைவது ஞானயேதுவான நல்லறிவும் சந்தோடமுமாம். இராசதகுணத்தாலடைவது உலோ பித்தன்மையும் சுகதுக்க சமத்துவமுமாகும். தாமதகுணத்தா லடைவது அசாத்தியமான பிராந்தியும் விசாரமுமாம். 17

அருச்சுன! இவ்வாறான விசேஷங்களோடு எவ்விடத்தே பிற ப்பரெனின், சத்துவகுணேத்தமன் மேலுலகத்திலும், இராசத குணத்தவன் இந்த மனிதர்கள் வாழும் பூவுலகின்கண்ணும், தாமத குணத்தவன் நரகலோகத்தையு மடைவன். இம்முக்குண சம்பந் தத்தாலேயே மனிதர்களுக்குச் சம்சாரம் விரிந்ததாம். 18

அருச்சுன! ஆகையாற்றான் சர்வேந்திரியாதி சரீரமாக விருத் திபெற்ற இம் மூன்று குணங்களினுலே எல்லாக் கன்மங்களுஞ் செ ய்யப்படுகிறதேயன்றி, யாதொன்றினும் பற்றாது பரிசுத்தமா யிருக் கிறதும் சாக்ஷிபூதமுமாகிய யதார்த்த ஆன்மசொரூபத்தா லல்ல வென்றறிந்த மகாபுருடனே நம்மையடைவதுமன்றி முக்குணரகித னென்றும் சொல்லப்பெறுவன். ஆகவே எவர்களும் தத்தம்சொந்த கன்மங்களைச் செய்துவருவதால் சித்தம் நிர்மலமாகி அதனுல் ஞான

முண்டாகப்பெற்று மோக்ஷலோகத்திலே ஆக்ஷிசெய்ய ஏதுவாயிருத்தலால் உனக்குச் சுதந்தரத் தொழிலாயுள்ள யுத்தவிர்த்தியையே செய்யக்கடவாயென்று கூறினோம். 19

சுவாமின்! மேற்கூறிய மூவகை குணங்களால் கன்மங்களனைத்தும் செய்யப்படுகிறதென்றும், அக்கன்மானுபவங்களுக்கு ஆன்மா சாக்ஷியே யென்றும் உபதேசித்து வந்தீர்கள். அப்போது தேவரீரது சொரூபத்தை யடைவதெப்படி? அருச்சுன! க்ஷேத்திரக்ஞன் அல்லது தேகி அல்லது ஆன்மாவானவன் சரீரத்துக் கேதுவாயுள்ள முக்குணங்களையும் அதன் காரியமான சனனம் மரணம் வயோதிகம் துக்கமுதலானவைகளி னின்றும் விலகியும், அக்காரியங்களுக்குச் சாக்ஷிபூதனெனவும், தானே யனைத்துமா யுள்ளதென்னும் உறுதிப்பாடாய விவேகத்தோடுங் கூடிவாழ்ந்து வருதலினாலேயும் இப்பிறவியின்கண்ணே சீவன்முத்தனாகிறானென்க. 20

சுவாமின்! மூவிதகுணங்களையுஞ் சாராது விளங்கும் சர்வசாக்ஷாத்கார ஆன்மாவுக்குக் காரணசரீரம் சூக்ஷுமசரீரமாகிய சஞ்சித ஆகாமியங்கள் பலினமெய்திடினும், தூலசரீரமாகிய பிராரத்தமுள்ளளவும் முக்குண காரியாதிகளிற் சிறிதும் சம்பந்தியாது எவ்வித ஒழுக்க காரியாதிகளோடிருந்து யெத்தன்மையான பத்திவினையங்களைச் செய்துவருவார்கள்? தேவரீர் கிருபை கூர்ந்தருள்வீர்களாக. என்று பணிந்து வினவிய அருச்சுனனைநோக்கி பகவான் கூறுகின்றார். 21

அருச்சுன! சாத்துவீககுண விசேஷமாகிய சத்கன்மானுட்டானாதி சுகானுபவங்களென்ன, இரசோகுண விசேஷமான சீவனவிர்த்தி சுகதுக்கங்களென்ன, தாமதகுண விசேஷிதமாகிய துக்கமயக்கங்களென்ன இவைகளனைத்தும் தனக் குண்டாயபோது யாதொரு விசாரத்தையும், நிவிர்த்தியானபோது சந்தோஷத்தையும் குணாதீதனாய் விளங்கும் புருஷோத்தமன் சிறிதும் அடையப்பெறான். ஏதனாலெனின், அப்பரமபுருஷனுக்கு மேற்கூறியசுகதுக்காதியவனைத்தும் பிரகிருதிசம்பந்த முக்குண காரியமேயன்றி மற்றொன்றென்று தான் சாக்ஷித்துவமாயிருக்கிற திடத்தினாலே எச்சம்பவங்களையும் சமத்துவமாயே யெண்ணியிருப்பனென்க. 22

அருச்சுன! பின்னும் அப்பரமபுருஷர்கள் மற்றும் யாதொரு காரியாதிகளையும் ஓர்பொருட்டா யெண்ணாது ஆன்மதரிசனமே

தனக்கின்றியமையாத பெரும்பேறெனக் கருதித் திரிகுண காரியாதிகளை யுதாசீனஞ் செய்து இராகத்துவேஷாதிய விஷயானுபவங்களிற்சென்ற மனசினால் தான்சலிப்பெய்தாது தனித்தும் கருவி கரணங்களால் எய்தப்பெறும் யோகாதியவனைத்தும் முக்குண கோலாகலமேயென வெள்ளிடைமலைபோல் தெள்ளிதிற் றெரிந்துள்ள திடத்தமனத்தினால் தான்தன்னந்தனிமையான யேகவஸ்து வெனவும் மேற்கூறிய குணசேட்டைகளில் நாட்டம்வைப்பது கேவலம் அவித்தைபேயென யோர்க்கனவே தெரிந்து தெளிந்த திடவிவேகத்தால் சிறிதேனுஞ் சலிப்பெய்தா திருப்பார்களென்க. 23

அருச்சுன! மகாதிட வீரசிகாமணிகளாவார் தங்கள் பார்வையிற்பட்டது அதியுன்னத வஸ்துவாயினும் அல்லது கேவல வஸ்துவாயினும் அவைகளைக் கொஞ்சமேனும் விருப்பு வெறுப்பாய்ப் பாராது சர்வசாமானியமாயேயெண்ணியும், மற்றும் பூஷித தூஷிதங்களில் விருப்புவெறுப் பில்லாமலும் ஒரேதிடப்புத்தியாயேயிருப்பார்கள். 24

இன்னும் எந்தக் காரியங்களிலும் அபிமானமின்றிச் சத்துரு மித்துருவானோரிடத்தும் சமத்துவம் பாராட்டிப் பிறராலடையப் பெறும் மானாவமானங்களால் சலிப்பெய்தாது சமாதானசித்தவிர்த்தியோடு சர்வதா குணவிசேடிதங்கட் கன்னியமாயேயிருப்பார்கள்.

சுவாமின்! தேவரீர்கூறிய திடச்சித்தம்வாய்ந்த மகாபுருஷர்களுக்குள்ள கரணவொழுக்கங்களை யனுசரிப்பதென்றால் மிகவுங் கஷ்டமாகக் காணப்படுகிறபடியால் வேறு எவ்விதமாயாவது எனது அந்தக்கரணங்கள் குணத்திரயங்களின்வழி செல்லாது தனித்திருக்கவேண்டிய உத்தமசூக்ஷுமமார்க்க மிருப்பின் தயைசெய்தருள்வீர்களாக அருச்சுன! நீகேட்ட மனோதிடத்திற்கான சூக்ஷுமமார்க்கம் நாம் மேலே கூறுவதைத் தவிர்த்து வேறொன்று மில்லை. அதாவது: சர்வ விபுவாயிருக்கிற வெம்மையே ஒரேபடித்தான மனத்திடத்தால் பக்திசெய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு நாளடைவில் பக்திபுரிந்த சத்துவகுண விசேடத்தால் ஞானமுண்டாகப் பெற்று அதனைவ் திரிகுணரகிதனைப் மோக்ஷமெய்தும் யோக்கியனாவாய். 26

அருச்சுன! மேலேகூறியபடி பத்திபுரியின் முத்தி பெறுத லெங்ஙனமென்னில், சர்வாண்ட புவனங்களுக்கும், மோக்ஷசாம

பிராச்சியத்திற்கும், அந்த மோக்ஷஹேதுவான சாத்துவித கன்ம தன்மங்களுக்கும் யானே ஆதாரபூதனையிருப்பதோடு அவைகட்கு ஆஸ்தானமாயு மிருத்தலால் எவ்விதத்தும் எம்மையே யடைவ னென்க.

குணத்திரயயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 14-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-551.

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்.

புருஷோத்தமயோகம்.

அவதாரிகை;—சென்ற குணத்திரய யோக அத்தியாயத்தின் முடிபாக பகவத்பத்தியாலன்றி ஞானமெய்த வியலாதென்றும், அந்த ஞானத்தாலன்றி மோக்ஷம் லபிக்கமாட்டாதெனவுங் கூறப் பட்டுள்ளது. மற்றும் அவ்வித பக்திஞானங்களைப் பெறுதற்கு வைராக்கியம் அவசியமென்றும், அவ்வித வைராக்கியம் வருதற்குச் சகத்தை மெய்யெனக்கருதாது கேவலம் அசத்தெனவே யறிந்து வெறுத்தல் வேண்டுமெனவுங்கூறி அவ்வசத்தான வுலகம் அநித்தி யத்தினு மநித்தியமாய தாவரங்களிற் சிரேட்டமான அசுவத்த விருக்ஷத்தை யொத்திருக்கிறதெனவுங் கூறியதன்றி ஒப்பற்று ஒரே பொருளாய் விளங்கும் பரமகருணா நிலயமாகியவெம்பரமபதியொரு வரே நித்தியரெனவும், அப்பரமபதியி னிலக்ஷணங்களைப் பற்றியும் இனிக்கூறத் தொடங்குகின்றார்.

சுவாமின்! தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளியவாறு ஆன்மாக் கள் ஞானமோக்ஷங்களை யடையவேண்டு மாயின் அதற்கேதுவாகப் பக்தியொன்றே அத்தியாவசிய மென்றீர்கள்; பெறுதற்கரிதாகிய மோக்ஷத்தை புரிதற்கெளிதாகியபத்தியினாலே யாவருமிகச் சுலபமா யடையலாமே:—அங்ஙனமிருக்க ஏன் அனைவரும் அப்பத்திநெறி யில் நில்லாது வீணே அவலம்பிக்கின்றார்கள்? அருச்சுன! அதற் குக்காரணம் இதுகாறும் நீயறிந்திலையோ! கூறுவோம் கேள்: இந்திரஜால கோலாகலமாய்க் காணப்படுகிற இந்தவுலகவாழ்வை மெய்யெனக்கருதி யழுந்தி யிருக்கும்வரையில் பக்திமார்க்கஞ் சித்தி யாவாம் ஆகவே உலகவிருக்ஷங்களைப்போலாது மேற்பக்கம் வேரும் கீழ்ப்பக்கம் கொம்புமுதலானவைகளோடுமிருக்கிற இந்த லோகானு பவ சம்சாரமாகிய விருக்ஷம் புவனமூன்றினும் அதற்கப்பாலும் விரி ந்து நிற்கும். இவ்வாறு உண்மைபோன்றே யெங்கும் வியாபித்துள் ளது தோற்றமாத்திரமேயன்றி உண்மையாக பொய்ப்பொருளே ன்றே மகான்களால் கூறப்பட்டுள்ள சுருதிபிரமாணங்களால் நன்கு கூறப்படும்: அன்றி அவ்வித அசுவத்தமென்கிற சம்சார விருக்ஷத் துக்குவேதங்கள் இலைகளையொக்குமென்றும், அதனைநன்றாயுள்ளபடி

யறிபவனே வேதசாராம்சத்தை நன்கறிந்தவ னுவானென்றும், சம்சாரக்கரை கடந்தவனெனவுங் கொள்ளப்படும். 1

அருச்சுன! மேற்கூறிய அசுவத்தவிருக்ஷத்தின் இலக்ஷணத்தைக் கூறுவோம் கேட்பாய்: அவ்விருக்ஷத்திற்கு ஆதாரமாகிய சலம் இங்கே சத்துவாதிய முக்குணங்களாம். அந்த முக்குணநீரைப்பருகியே சதுர்முகனுர்முதல் சராசரங்கள் யாவும் கொம்புகளும் இலைகளுமாக யெப்புறத்தும் விளங்கிச் செழிக்கின்றது. அந்த விருக்ஷத்திலுள்ள விஷயங்களாகிற கொழுந்திலைகளை இம்மண்ணுலகமாந்தரிச்சித்துப் புண்ணியபாவமென்னும் கர்ம அனுபவிகளாய்ப் பந்தமெய்தினர்கள். அவ்வாறெய்தப்பட்டுள்ள கர்ம பந்தத்துக்கேதுவாக பூர்வவாசனையென்னும் வேர்களானவை சுவர்க்கமத்திய பாதலமென்கிற எப்பக்கங்களினும் வியாபித்து ஓங்கிநிற்கின்றது. 2

அருச்சுன! மாயாசம்பந்தமாயே விளங்கும் மானிடராவரெவரும் இதனை யித்தகையதென வுய்த்துணரமாட்டார்கள். இவ்விருக்ஷம் மற்றைய விருக்ஷங்களைப்போன்று அகல நீளங்கண்டறியப்படாததும், எவராலுங் கண்டிதஞ் செய்ய வொண்ணுததும், துக்காஸ்பதமாயும், சனனமரணமற்றதாயும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வித சம்ஸார விருக்ஷத்தை வைராக்கியமாகிற வாள் கொண்டு வேரறுத்துச்சாய்க்கிற புண்ணியசீலர்களே யாதொன்றினும் பற்றுதலின்றித் தத்துவ ஞானம் பெற யெத்தனிப்பார்களாதலால் நீயும் அவ்வாறே அநுட்டிப்பாயாகவென் றருளிச்செய்த பரமாத்மனைநோக்கி ஏ சர்வவிபோ! மேலேகூறிவந்த பிரமாண்டமான சம்சாரசாகர அசுவத்த விருக்ஷத்தைச் சேதித்தற் கேதுவையும், அவ்வாறு வெட்டி வீழ்த்தியபின் யானடையும் பலப்ராப்தமுமின்னதெனத் தெரிவிக்குமாறு வேண்டுகிறேன். 3

அருச்சுன! மட்டற்றவேர்களோடுங் கிளைகளோடும் அடர விழுது வீழ்ந்து விரிந்திருக்கிற சம்சாரமென்கிற விருக்ஷத்தைச் சேதித்து வீழ்த்தவேண்டுமானுல், தானுந் தன்தேகாதியவனுபவங்களு மெய்யென மோகித்த அஞ்ஞானகங்காரங்கழன்று ஈஷணத்திரயங்களை விவேகமெனும் வாளாற் பற்றறத்தறித்து மிஞ்சியவைராக்கிய ஞானத்தைக் கைக்கொண்டு ஒப்பற்ற பரப்ரம்ம வஸ்துவை யடைதல்வேண்டும், அந்த நிர்க்குணவஸ்துவையும் விசாரித்தடைத

லெல்வாறெனின், எந்தமூலப்பிரகிருதியால் இவ்வுலகமாகிய சராசர பேதங்கள் விரிந்தனவோ அந்தமகாமாயையை யதிட்டித்துள்ள யாதொரு பரவாசுதேவனுகிய நம்மை அதிதீவிர பக்குவத்தோடு அன்புமீதுறப் பாதம்பணிந்து பக்திபூர்வமாகிய கைங்கிரியவந்தனு யிருப்பின் பிரம சைதன்யத்திற் பேதமறக் கலத்தலாகிய சாயுச்சிய பதவியைப் பெறுவது சத்தியமேயாம். 4

அருச்சுன! இவ்வா றடையப்பெறும் பாக்கியவான்களின் குணுதிசயத்தையுஞ் சிறிது கூறுவோங் கேட்பாய்: தேகமே தான், போகமே மோக்ஷமெனும் அஞ்ஞானவஸ்தை நீங்கப்பெற் றவர்களாய் பிரபஞ்சாதிய அநுபவங்களை யுள்ளபடி மித்தையெனக் கண்டறிந்து மாடு மனை பெண்டு பிள்ளைகளிடத்து வாஞ்சையற்றும், விஷயாநுபவங்களிற் சிறிதும் இச்சையில்லாதவர்களாகியும், மாயா பந்த ரகிதர்களாயும், ஆன்மவிசாரத்திற்றேறிய வுணர்வுடையவர்க ளாயும், இராகத்துவேஷாதிய கரணசேட்டையற்று என்று மழித வில்லா ஆத்மானந்த மொன்றினிடத்தேயே நீங்காத விசாரசிந்தனை கொண்டவர்களாயிருப்பர். இத்தகைய உத்தமபுருஷர்களே மீண்டுந் தோன்றுத வில்லாது பரமாத்ம சொரூபத்திலே லயப்படுவார்க ளென்க. 5

சுவாமின்! இப்போது கூறிவந்த இலக்ஷண மகா புருஷர்கள் மீண்டும் பிறவாதிருத்தற்கு யேது யாதோவறிந்திலன்? அருச்சுன! முச்சுடரென்கிற சோமசூரியாக்கினி யென்பவை தன் முற்பட்ட எல்லாப் பதார்த்தங்கட்கும் பிரகாசத்தைக் கொடுத்துத் தானும் பிரகாச விளக்கமாக விளங்கப்படுமேயன்றி இயல்பாகவே தன்னைத் தானே பிரகாசிப்பிக்க வலியிலதா யிருக்கின்றது. இதனுல் அவை கட்குப் பிரகாசத்தைக் கொடுத்திருக்கின்ற சுவயம்பிரகாசமாகிய சத்துப்பொருளே அவைகளை விளக்கக்கூடிய தென வேற்பட்டது. அவ்வித அருட்பெருஞ் சோதியின்வயப்பட்ட மகான்கள் யாரோ அவர்களே மீண்டும் இம்மண்ணுலகிற் பிறந்திறவார்களென்க. அந்த வொப்பற்ற மெய்ப்பெருஞ்சுடராகிய பரமான்மா வென்பதும் நாமேயாம். நம்மையடைதலேயே மோக்ஷமடைதலென்றுஞ் சொ ல்லப்பெறும். 6

சுவாமின்! தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தன வறிந்துகொண்டேன், இதனுல் செகத்சர்வழ் கேவல மித்தையென்னும் பொய்ப்படுபொரு

ளெனவும், பரமான்மாவாகிய தேவரீரே பரவஸ்துவென்றுந் தெள்ளிதின் விளங்குகின்றது. இவ்வாருக, சீவான்மாவுக்குச் சம்சாரபந்தத்தால் சுகதுக்கமேற்பட்டு ஓர்சமயம் உயர்வும் மற்ருேர்சமயம் இழிவும் வருவதற்கேதுவென்னே வறிவிக்கவும்? கேட்பாயருச்சுன! நீ கூறிய சீவான்மாவானது; யாதொன்றினும் பற்றுதலின்றித் தனித்தும், ஏனையபொருள்களுக்குத் தானேமுதன்மையானதாயும், என்றுமுள்ள நித்தியவஸ்துவாயுமுள்ள நம்முடைய அம்சப்பொருளேயாம். அத்தகைய உத்தமவஸ்துவானது தான் அபிமானித்துள்ள மாயாசம்பந்த அஞ்ஞானபாச ஸ்துலப்பொருளாகிய சரீரத்திலே அந்தக்கரணங்களான மனமாதி தத்துவங்களோடு சம்யோகித்து இராகத்துவேஷத்தினுலே சுகதுக்கானுபவத்திற்சிக்கிப் பின் சத்துவ விவேகம்பிறக்க விவகார ஞானமயமாகிச் சாக்கிரகாலத்தில் பகிர்முகப் பார்வைக்குமட்டும் பிறப்பிறப்புற்றதுபோன்ற தோற்றத்தினளவாக மேன்மை தாழ்மையை யடைகிறதாகக் காணப்படுகிறதேயன்றி உண்மையில் ஆன்மாவுக்கு உயர்விழிவென்பது சிறிதுமின்ரும். 7

சுவாமின்! இவ்வாறு யாதொரு தொடர்புமிலா ஆன்மாவுக்கு இந்திரிய நட்பும் அதனுற் சம்சாரபந்தமு முண்டாயதெவ்வாறு? அருச்சுன! மனமாதி யிந்திரியங்கள் 17-க்கும் ஆஸ்பதமாய் விளங்கும் சீவான்மா தான் சரீரத்தி நின்றும் புறப்படுங்கால், (மந்தமாருதமானது மலரின் கந்தமானதைக் கிரகித்தேகுதல் போன்று) அந்த ஜென்ம கன்ம வாசனையோடு பூர்வசூக்ஷ்ம யிந்திரியாதி கூட்டங்கள் சகிதம் வினைத்திட்பத்திற்கேற்ப மற்ருேர் தேகத்தை யடைந்து அதன்மூலமாக வினைப்பயனை யனுபவிக்குமென்க. 8

சுவாமின்! அவ்வான்மா மற்றுமோர் சரீரத்தையவாவி அதனை அடைதற்குக்காரணம் யாது? கேட்பாயருச்சுன! ஆன்மாவானது தனக்கென மத்தியதுணையா யேற்பட்ட விஷயானுபவ சுபாவமாயுள்ள பஞ்சேந்திரியாதிகளுடனே சங்கற்ப விகற்பமென்னுமிருவித காரியானுபவங்களோடு கூடிய மனமாதி அந்தக்கரணங்களுடன் விஷயபோகாதியில் மூழ்கிச் சுகதுக்கங்களனைத்துந் தனதெனப் பாவித்துச் சம்சாரத்திலகப்பட் டுழல்வதற்கு முக்கியமானது சரீரமாகலின் அவ்வான்மாவுக்குச் சரீரம் அவசியமாயிற்றென்க. 9

சுவாமின்! இவ்வித பிராந்தியின் காரியமாகிய சரீராநுபவத்தைச் சீவன் தனதாகப் போலியபிப்பிராயங்கொண்டதெனப்பெரும்பாலா ரறியப்படாமைக்குக் காரணம் யாது? அருச்சுன! மனிதப் பிறப்பினர்களுள்ளே மிகப்பலர் தாம் தாம் முந்திய கன்மவசத்தால் பந்தப்பட்டுவந்த சரீரத்தைச் சொந்தமாகவும் நித்தியமாகவுங் கருதி அவிவேகசிகாமணிகளாய் விளங்கி ஆன்மா சரீரத்தைத்துறத்தலும் பிறத்தலும் யிவ்வாறென்பதையும், அந்தந்த தேகத்திலே சூக்ஷும யிந்திரியாதிகளோடு கூடிவாழ்ந்த அநுபவத் தாழ்மையின் விசேஷத்தைச் சிறிதும் பரியாலோசியாமலுமுள்ள மந்த தரத்தின ராயின் யெவ்வாறறிவர்? சத்துவகுணம் வாய்ந்தவரும் தீவிரதர விசேடிகளுமாகிய ஞான சீலர்களுக்கே ஆன்மலக்ஷண விவேகம் நன்கு விளங்கப்பெற்று அவர்களே சத்தியநெறிநின்ற மகாபுருடர்களாய்ச் சம்சாராபாசச்சாகரத்தைக் கடந்தேறியவர்களாயுங் கணிக்கப்படுவர். 10

சுவாமின்! தேவரீர் கூறிய அன்னோர்மட்டு மறிவதென்னோவறியேன்? அருச்சுன! மேற்கூறிய திடப்பிரக்ஞர்கள் தங்கள்காலத்தின் பெரும்பாகத்தைச் சத் சாஸ்திராராய்ச்சியிலேயே போக்கிப்பின் உத்தமகுருவையடைந்து அவர்க்கினிய பணியாற்றித் தங்கட்குரிய சந்தேக விபரீதங்களை யறத்தெளிந்து அதன்மேற் சாதனங்களையெல்லாஞ் சாதித்துச் சடசீவலெக்ஷணங்களின் பாகுபாட்டைநன்கறிந்தும், ஈற்றில் பரமாத்மலெக்ஷணங்களையும் விசாரித்தறிந்து அதேயனுபவமா யிருப்பார்கள். மற்றும், சாமானியர்கள்போன்று சரீராதிகளோடுகூடி விஷயானுபவங்களை யனுபவிப்பவர்போல காணப்படினும் அவ்வனுபவமனைத்தும் பாகியமன்றி அந்தர்ப்பூதானுபவமாய் ஆத்மானந்தத்தையே யடைந்துகொண்டு தன்னந்தனிமையான சைதன்யத்திலேயே புத்தியை வைத்திருப்பதால் அவர்களறிந்திருப்பது சகசமேயாம். இவர்களன்றிச் சித்தசுத்தியற்ற அஞ்ஞானாத்மாக்கள் எவ்வளவுகாலம்வரைக் கற்றறிவாரேனும் அவ்வஞ்ஞானமறைப்பதால் அவைகளின் இரகசியார்த்தங்களை யறியாதும், தானாதி யெக்கியங்கள் பலவாகச் செய்யினும், மற்றுமுள்ள பற்பல தாந்திரீக கன்மச் செய்கைகளைக்கொண்டும் அப்பரமான்மாவைத் தரிசித்தல் அரிதினுமரிதாம். 11

அருர்சுன! யாம் முற்கூறிவந்த பரமாத்மனை அறிவாலறிதலென்றால் சாமானிய மல்லவென ஒருக்கால் நீ மலைப்பெய்தலா

மென்று எனக்குள் தோன்றுவதால் இன்னும் சுலபசாத்தியமான மார்க்கத்தையுங் கூறக்கேட்பாய்: மேலே குறித்த சோம சூரியாக்கினியாதிகளிடத்தில் வியாபித்துச் சர்வலோகங்களையும் பிரகாசமாத்திரமாக விளக்கமுறச் செய்கின்றது எந்த ஜொலிதாம்சமோ அவை நம்மிடமிருந்தே அவைகட் கேற்பட்டதாக அறியக்கடவாய்.

இன்னும், யாமே இம்மண்ணுலக விராட்டுருவெய்தி அதன் மேல் மற்றெல்லாப் பூதங்களையும் வகித்துக்கொண்டும், சீதளாமிர்தத்தைப் பொருந்திவிளங்கும் சந்திர அம்சமாய்த் தோன்றிச் சூரியனலடைந்த வெப்பங்களின் சாந்தியாகப் பயிர்செடி கொடிமாமுதலானவைகளெல்லாம் சீதளமெய்தித் தழைக்கும்படியுஞ்செய்து வருகின்றோம். 13

பின்னுஞ் சர்வ சீவான்மாக்களிடமும் உதராக்கினியாயிருந்து அவ்வான்மாக்களுண்ணும் அன்னமுதலான வஸ்துக்களின் இரசவர்க்கங்களையெல்லாம் உண்டல் தின்றல் நக்கல்பருகல்முதலிய நான்குவகையினவாய்ப்புசித்துப் பிராணன் அபானன் என்னும் வாயுக்களோடுகூடிச் சரீரத்தை நாளுக்குநாள் புஷ்டிக்கவுஞ் செய்கின்றோம்.

அருச்சுன! இன்னமுங்கேள்: எல்லாப் பிராணிகளது இதயாம்பரவெளியில் அந்தரியாமியா யிருந்தும், அவ்வப்பிராணிகளுக்கு ஞாபகவுணர்வு அஃதின்மைக்குக் காரணமும் நாமாகவே யிருக்கின்றோம். இஃதன்றியும் ஒவ்வொரு சரீரத்தினிடமாக அந்தர்ப்பூதமாயிருந்துகொண்டு இது நன்று இது தீது என்று விளங்கச்செய்கின்ற விவேக விளக்கமென்பதும் நாமேயாம். வேதாகமாதிகளில் முழங்காநின்ற தெப்பொருளோ அந்தவொப்பற்ற பரம்பொருளும், அத்தகைய உத்தமோத்தம சத்தியவத்துவை விளங்கச் செய்யும் வேதாந்த சாஸ்திராசிரியனும், அவ்வேத சாஸ்திரங்களின் சாராம்சங்களைக் கசடற வுணர்ந்தவனும் யாமேயாம். 15

சுவாமின்! தேவரீர் கூறியனவனைத்தும் தாமே யென்பது விகசிதமாயிற்று அங்ஙனமாயின் அவ்வவற்றால் சமயம்நேர்ந்துழி பாசவாசனை யேற்படுமே? அருச்சுன! உண்மையாக நீ விசாரிப்பையேயானால் நாமன்றி யன்னியமான தொன்று மில்லையென்று நன்றாய்விளங்கும். அவ்வாறாகவே நீ சீடனென்றும் யாம் குரு வென்றும்

போதனுஞ்சிரவண திசையிலிருந்து நினக்ாகச்சொல்லவந்ததேயன்றி யென்றும் யெமக்கு யாதொன்றினும் பிரியாப் பிரியமே யில்லையென் பது இதுவரையில் நாம் உபதேசித்துவந்ததால் நீ தெரிந்து கொள் ளாவிடினும் நான் இனி உனக்குபதேசிக்க விருக்கும் மூன்றுசுலோ கங்களால் நன்குவிளங்கும். அதாவது உலகத்தினிடத்தே காணப் படும் மனிதர்களை இரண்டுவகையாகப்பிரித்து பேசப்படும். எவ்வா றெனின், க்ஷரபுருஷாள் அக்ஷரபுருஷாள் எனஇவ்விருபாலாருள்ளே மூலமாயாந்தரங்க சம்பந்த தத்துவாதிகள் 24-லோடுங் கூடியவர்க ளெவரோ அவர்களையெல்லாம் க்ஷரமென்றும், அவ்வித தத்துவகூட் டச் சரீரிகள் நசிப்பினும்நசியாதிருக்கின்ற 25-வது தத்துவமென் னும் நித்தியகூடஸ்தரை அக்ஷரமென்றுஞ் சொல்லப்படும். இந்த கூடஸ்தரையே சீவன் என்று பேசப்படுவதுமுண்டு. 16

அருச்சுன! சர்வ லோகங்களிலும் சர்வாந்தரியாமியாயிருந்து யெல்லாவற்றையுந் தமதாகவே பொறுத்துக்கொண்டும், தொம்பத வாச்சியார்த்தமாகிய 24•தத்துவங்கட்கும் தொம்பத லக்ஷியார்த்த மாய் 25-வது தத்துவமான பிரத்தியேகாத்மாவின் அப்பாற்பட்டவ ரெனவும், அவரே உத்தமபுருஷன், பரமான்மா, ஈசுரன் என்னும் இப்பெயர்தாங்கிய மூலபுருடன் யானே யென்றும் வேதாதிகள் விள ம்பாநிற்கும். இத்தகைய யெம்மையோ பற்றுதல்வந்து பற்றுவது! நன்றுயோசிப்பாயாக. இது நிற்க! அருச்சுன! யாமோ யென்றும் பொன்றுதலில்லா நித்தியவத்துவாய் க்ஷர சரீராதியவைகட்கு அப் பாலாயுள்ளேம். இன்னும் எல்லாச் சரீரங்களிடத்தும் அக்ஷரமா ய்த் தனித்துள்ள கூடஸ்த புருஷனுக்கு மப்பாலாகவிளங்கி,மற்றும் அகம்புறம் எங்கும் வியாபித்திருப்பதாலேயே சர்வத்ராளாலும் வேதங்களாலும் புகழ்ந்து கொண்டாடப்பெற்று மகாபுருஷோத்தம னெனப் பெயரும் பெற்றுளேம். சுவாமின்! தேவரீர் கூறியனகேட் டுத் திடம்பெற்றேன், ஆயினும் இவ்வாறுயுள்ள தேவரீரைத்தெரி ந்து கொண்டதால் யானடையுங்கதி யென்னவோ? 17, 18

அருச்சுன! "இவ்வுலகின்கண்ணே நம்மால் பார்க்கப்படுவன வணைத்தும் ஸ்ரீ வாசுதேவாம்சமே; அவ்வஸ்துவையன்றி மற்றொன் றையுங்காணோ" மென்று உள்ளபடிபுணர்ந்த உத்தமமானவரும் உருதிப்பாடாயுமுள்ள நிச்சய விவேகஸ்தர்களானோர் சர்வேஸ்வர ஞய் விளங்கும் யெம்மையே பரவஸ்துவென வறிந்து தெளிந்த ஞானஸ்தர்களாக விளங்குவர். அவர்களையே யெல்லா முணர்ந்தவ

றென்றும், சர்வ வல்லபத்துவமும் பொருந்திய சாம்பிராச்சியமென்றுஞ் சொல்லப்படுவதோடு அவர்கள் எல்லாப்படியாலும் யெம்மையே யிடையறுவுபாசனையால் அந்தர்முகப்பத்திபுரிந்து ஈற்றில் எம்முரு வெய்துவரென்பது நிச்சயமேயாம். 19

அருச்சுன! இதுகாறும் யாமுனக் குபதேசித்ததுபோலல்லாது இந்த அத்தியாயத்தால் கூறவொண்ணு அதிஞான இரகசியங்களையெல்லாம் சாங்கோபாங்கமாக வுபதேசித்தோம். இவ்வரிய ஞானசாரத்தை இம்மையி லறிந்தொழுகுவார் யாவரோ அவர்களே இம்மாயாவுலகத்தை வென்ற மகாஞானிகளாவார் ஆகையால் விவேகபானுவாய் விளங்கும் நீயும் மேலே கூறிவந்த அசுவத்தமாகிற சம்சார விருக்ஷத்தை அறிவெனும் ஆயுதத்தைக்கொண்டு அடியோடு தறித்தெறிந்து ஒப்புயர்வில்லாத தற்பரமாத்மனை யடையக்கடவாய். என்று இந்த அத்தியாயத்தை இதோடு முடிக்கின்றார். சுபம். 20

புருஷோத்தமயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 15-க்கு-சுலோகப்பொழிப்பு-571.

பதினாறாவது அத்தியாயம்.

தெய்வ அசுர சம்பத்தி யோகம்.

அவதாரிகை:—முற்கூறிய அத்தியாயத்தின் வாயிலாகச் சம்சாரமென்பது அசுவத்த விருக்ஷத்துக்குச் சமமென்றும், அந்த சம்சாரவிருக்ஷத்தை * வித்யா விவேகமென்னும் வாளால் வீசியெறிந்து நித்தியமான மோக்ஷசாம்பிராச்சியத்தை யடைதல் வேண்டுமெனச் சொல்லி சித்தாந்தித்தா ராயினும், அந்த மோக்ஷ சித்தியென்பதும் ஞானம்சர்களான கடவுள் கிருபாபிரசாத கைவல்யர்களால் மட்டும் அடையக்கூடுமேயன்றி யேனைய அசுர சம்பத்தாகிய அஞ்ஞானபாச பாவகிருத்தியர்களாலே பெறுதலசாத்திய மெனவுங்கூறி அவர்கள் பெரும்பாலும் துக்காஸ்பதமான கேவலசனனங்களையே பெறுவர்களென்றும் இந்த அத்தியாயத்தின் வாயிலாகக் கூறத்தொடங்குகின்றார்.

சுவாமின்! மேலே கூறியபிரகாரம் இவ்வுலகின்கண்ணே உத்தமோத்தமர்களா யாவராலும் விசுவாசிக்கப்பட்டு வியந்து கொண்டாடப்படும் மகாவிவேகிகளாலும் அடையமுடியாதெனத் தோற்றுகிறதே! அங்ஙனமாக மற்றைச் சாதாரணர்கட் கெங்கேகிடைக்கப் போகிறதெனச் சந்தேகிக்கின்றேன். அருச்சுன! நீ கூறியவாறு அதுமிக அருமையான காரியமேயாம். ஆனல் அந்த சம்பத்தைப் பற்றி இருவகையாய்ப் பேசப்படும். அதாவது தெய்வசம்பத்தைப் பெறுபவர் இவ்வுலகத்திலே அதி யபூர்வமாய்க் காணப்படுவர். மற்றும் அசுரசம்பத்தைப் பெற்றவர்களோ மிகப்பலராயிருப்பர்; இவர்களாயே யடைதலொன்று மில்லை பின்னை யிவர்களடைவது தான் யாதோவென்னில், நரகத்தைத் தவிர்த்து வேறுயாதுமில்லை; இவர்களைவே நீயுங்கூறியதென்க. ஆகவே இவ்விருசம்பத்துக்களைப்பற்றி உனக்கு யாமுபதேசிக்க வேண்டுவ தவசியமாதலின் ஈண்டு விரிவாய்க் கூறுவோங் கேட்பாய். அருச்சுன! ஒருவன் தெய்வசம்பத்தை யுடைத்தாயிருத்தற் கடையாளமாக அவன் சுத்தமான சத்துவகுண விர்த்தியிலேயே புத்தியை பிரவிர்த்திக்கச் செய்து எவைகளி னிடத்துஞ் சிறிதும் பயமின்றியே யிருப்பன், உத்தமர்கட்குத்

* வித்யா—ஞானம்.

தம்மாலியன்றவாறு உதவிபுரிவன். தனது பஞ்சேந்திரியங்களையும் தீயகாரியங்களிற் செல்லவொட்டாதடக்கிப் புண்ணியகாரியங்களிலேயேசெலுத்திவருவன். மாயாவசத்தனுகாது ஞானவசப்பட்டேயிருப்பன். மற்றும் எவர்பாலு மிதம்பேசுவன். ஐந்துவகையான யாகாதியனவுஞ் செய்வன். இன்னும் வேதசாஸ்திராராய்ச்சியுந் தியானுபிவிர்த்தியு மேனைத்தவமுஞ்செய்து வருவனென்க. 1

அருச்சுன! இன்னும் யாதொருசீவனுக்கும் தன்மனமாற இம்சைசெய்ய உடன்படவேமாட்டான். அன்றி அவனுக்குத் தீயவொழுக்கங்களென்றால் நஞ்செனத்தெரிந்து விலகிநிற்பன் என்றும் உத்தமமார்க்கானுபவமே மேலிட்டுக்கொண்டுவரும் மகாசாத்மீக விவேகமும் தானதருமசிந்தையுமாயிருப்பன். யாதொருகாரியாதிகளிலு மயங்கமாட்டான். அன்னியருடைய குணதோஷங்களைஎள்ளளவுங்கருதான். ஆறறிவுயிர்முதல் ஓரறிவுயிர் பரியந்தம் இரக்கமுடையவனும், அவன் சித்தம் சுத்தமான ஜலத்தைப் போன்று நிர்மலமாயிருக்கும். மற்றும் விஷயானுபவங்களி லழுந்திவிடாது சமாதானமாயும் சாவதானமாயுமிருந்து பாவகாரியங்களிலும், விசேடமில்லாத சாமானியங்களிளெல்லாந் தன்புத்தியைச் செலுத்தலெச்சைகொண்டு கிருபணகுணமின்றியே விளங்கப்படுவன். 2

அருச்சுன! இவையன்றி யின்னும் யாதொருவருக்கும் எவ்விததுரோகமுஞ்செய்யாது எந்த விஷயானுபவங்களிலும் அபிமானமின்றி அப்புறச் சீலமும் குரோதாதியுமற்றுத் தைரியமனசும்சாந்தநிலையும் நல்ல உத்தமாம்சமும் பொருந்தியவனுய்க் காணப்படுவன். ஏ பார்த்தா! இவ்வாறுய பலவகைச் சத்குணகிருதியனை எம்பக்தனுக்கு எம்மிடத்துள்ள நீங்காத பத்தியினுலேயே மேற்கூறியஉத்தம சத்தாம்சங்க ளெல்லாம் பொருந்தினவென்பதற்குச் சந்தேகமுண்டோ? ஆகையால் இத்தகைய உத்தமமான விசேஷங்களோடு கூடியிருத்தற்கே தெய்வசம்பத்தென்று கூறுவர்கள். 3

அருச்சுன! மற்றும் அசுரசம்பத்தைப்பெற்று எக்காலத்து மீளாத சர்வசாமானியர்களது இலக்ஷணமுங் கேட்பாய்: சத்துவ குணந்தங்கிய சாது சந்நியாசிகளைத் துரும்பென மதித்து இகழ்ந்தும், காமக்குரோதாதியனவும், இடம்பம் படாடோபம், பயங்

கர ஆர்ப்பாடம், யாதினுமபிமானம், தானெனும் அகங்காராதியன ஆகிய இத்தியாதி சிற்றினச்செய்கைகள் பெரிதும் நிரம்பித் தெய்வம், சுவர்க்க நரகம், பாவ புண்ணியம், நல்லார் பெரியார் முதலிய இவைகளுண்டென்கிற உணர்வே யில்லாதிருப்பர். ஆகவே இவ்வாறுய அவிவேகச்சரக்குகளைப் பூரணமாய் நிரப்பியுள்ளவர்களையே அசுரசம்பத்துடையவர்களென்று அறியக்கடவாய். 4

அருச்சுன! இதுகாறும் இருவித சம்பத்துகளின் விவரணங்களையுந் தெரிந்தாய்; இனி இவைகளினுல் அன்னவரடையும் பலன்களையுஞ் சிறிது கூறக்கேட்பாய்: மேற்கூறிய தெய்வ சம்பத்தைப் பெற்றுள்ளார் மோக்ஷத்தை மிக எளிதாயும், அசுரசம்பத்தோடுங் கூடியவர்கள் நரகத்தை மிக எளிதாயும் அடையப்பெறுவார்களென்பது வேதசம்மதமாக யேற்பட்டுள்ளது. இவ்விருவகையுள் நீயோ மிகச்சிறந்ததாயுள்ள தெய்வசம்பத்தை யடைந்திருக்கிறு யாதலால் எவ்விதத்தும் உனக்கு யாதொரு சந்தேக கிலேசங்களுமின்றி மோக்ஷமே சான்னியத்தியமாய்க் கிடைக்குமெனவறிக. 5

அருச்சுன! இப்படி யிருவித பாகுபாடான சம்பத்துள் முதன்மையான தெய்வ சம்பத்தைச் சாங்கோபாங்கமாக உனக்குபதேசித்தோம். பிறகு அசுரசம்பத்திக் கூறினேம். ஆயினு மிதனை விரிவாய்க் கூறுதுவிட்டோமாதலால் இனியுமதைப்பற்றிப் பெரிதுங் கூறக்கேட்பாய். 6

அருச்சுன! மிகத்தாழ்வான அசுரசம்பத்துடையோர் அதர்மாதிகளிலே பெரிதும் பிரவேசித்தும், தர்மாதிய சத்துவ விஷயங்களிலே சிறிதுஞ் சிந்தனையற்றவர்களாய்க் காணப்படுவார்கள். மற்றுந் தற்சூழ்ந்த சீவான்மாக்களிடத்திற்றயவும் பொருமையுமின்றிச் சீவத்துவம் உண்மைநெறி நிற்ற லாதிய விசேஷ குணங்க ளற்றவர்களாயும் விளங்கத் தெரிகுவாய். 7

அருச்சுன! பின்னும் ஆன்மாக்கள் உய்யுநெறி நின்றெழுகுமாறு கடவுள் கிருபையா லேற்பட்ட சட்டதிட்டங்களாகிற வேத சாஸ்திரங்களைக் கொஞ்சமேனு மாராய்ந்தறிய மாட்டார்கள். அதோடு நில்லாது அவைகளில் அசத்திய புத்தியு முண்டாகும். காணப்பட்ட இப்பெரிய பூமண்டலாதியவைகளை வகுத்தற்கு ஓர் கடவுளிருக்கவேண்டுமென் றுணரும் உணர்ச்சியும், அக்கடவுளிடத்தே பத்திமையும் சிறிதுமற்றவர்களா யிருப்பர். இன்னும்

இருவினைப்பயன்களாகிய பாவபுண்ணியங்க ளுண்டென்பதிற் சந்தேகமுடையவர்களாய்ப் பிரஜாவிர்த்திக்குக் காரணம் ஆண்பால் பெண்பாலென்னு மிருபாலாரது காம நுகர்ச்சியேயன்றிக் கடவுள் சிருட்டியன்றென்றும், நம்மாற் காணப்படும் உலகம் சத்தியமானதேயென்றும் இப்படி பலவாறாகத் தங்கடங்கள் அபிப்பிராயம் போனபடியெல்லாம் பிதற்றி யிவ்வுலகமியல்பேயன்றி யெக்கடவுளாலும் படைக்கப்பட்ட தன்றெனவுங் கூறும் நாஸ்திகர்களாய் விளங்குவரென்க. 8

அருச்சுன! இவ்வாறாக அவரவர்களுக்குத் தோன்றியவாறெல்லாம் சாம்பிரதாயமாய்ப்பேசித் தங்கள் வாழ்நாளை வீணாகக்கழித்து மனிதருள்ளே பதரென்று வெறுக்கத்தக்க யோகியர்களாய், மறுமைப்பயனாகிய பேரின்பப் பெருவாழ்வெய்தற்கு உரிமையான மெய்ந்நெறியில் நில்லாது துராத்மாக்களாய் அபுத்திபூர்வமாக வீணேமாயும் பேயவதாரங்களாயு மிருப்பர். இன்னும் யாவரேனும் அபூர்வமாகச் சன்மார்க்கிகளா யிருப்பவர்களையுந் தூஷித்துக்கெடுத்துத் (தான்கெட்டதுமன்றிச் சந்திர புஷ்கரணியையுங் கூடக்கெடுத்தான்) என்பதுபோல நல்லோரைநிந்தித்து அவர்களுக்குள்ள பிராரத்தசேட பாவங்களையும் விசேடமாய் மூட்டையெனச் சுமந்து கடைசியாக எரிவாய் நரகத்தையே தனக்குச் சொந்தமாக ஆங்கே சென்று ஆக்ஷிசெய்வர்கள் இன்னுஞ்சிலர், தங்கள் புண்ணியத்துக் கீடாகக் கிடைத்த சம்பத்தைக்கொண்டு திருப்தியடையாது பற்பல காரியாதியனுபவங்களிலெல்லாம் ஆசைகொண்டும், மேலும் மேலும் காசேகாசே யென்று ஆசாவேசங்கொண்டு அகிலமெங்கும் அலகையைப்போலச்சுற்றி அதர்மவழியில் பொருளைப் பலவாகச் சம்பாதித்துப் புண்ணியகாரியாதிகளிலே சிறிதுஞ்சிலவு செய்யாது வீணை அக்கிரமாதிகாரியங்களிலேயே அப்பொருளனைத்தையும் அழித்துத் தானந் தவம் விரதானுட்டான சுசீலத்துவமுமிழந்து உலகவிரோதமான காரியங்களைச்செய்து இருகான்மாடெனத் திரிந்துழன்று சனனமரணத்துக்கே யோக்கியராய்க்கிடப்பர். 9

இன்னமுங்கேட்பா யருச்சுன! தங்கள் ஆயுள்காலம்வரையில் கேவலமாகிய தீயகாரியாதிகளையே மகாமோக்ஷ சாதகம்போலச் செய்தும், உள்ளபடி பகவானாதனை, செய்வதுபோல எண்ணமாத்திரங்கொண்டு படாடோப டம்பாதிகுரோதம்மதம்என்பவைக

ளால் அறிவிழந்து, யாமும் விரதானுட்டானங்கள் செய்கின்றோ மென்று பிரறறிய போலியனுட்டானாதிகளும் மற்றும் துர்த்தேவ தைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு பேயாட்டத்திருவிழாவையுங் கொண் டாடிமகிழ்வர். இம்மகிழ்வு அறிவாரிகழ்வுக்கே யேதுவாகுமென வறிக. 10

சத்தியகுணோத்தம! இவைமட்டோ, இன்னுமோர் சார்பார் தங்கட்குரிய விஷயங்களிலே காமியநுகர்ச்சியால் விருதாவாகபோது போக்கி அதுவே தங்கட் கின்றியமையாத மோக்ஷானுபவமெனக் கொண்டும், காலமெல்லாம் அந்த கேவலானுபவத்துக் கேதுவாக வேண்டியதிரவியாதிகளைத்தேட்டஞ்செய்வதே முக்கியமான நாட்ட மாக அதுவிஷயமான பிரவிர்த்தியிலேயே விருப்பமுடையவர்களா யிருப்பார்கள். 11

அருச்சுன! இன்னும்பலர், நியாயா நியாயமின்றிப் பலவித பாவமார்க்கங்களினாலே மிகச்சிரமத்தோடு பொருட் சம்பாதித்துக் காமாதியறுவித குணங்களாகிய கயிறுகளாற் கண்டுண்டுமதமீறியித மாறிச் செய்கருமங்க ளின்னதெனவுமோராது மேற்கூறிய காமக் குரோதாதிய சம்பந்தமான பரமாபாச விஷயானுபவங்களையே கொண்டாடிக் குடும்பசாகரத்தில் வீழ்ந்து திண்டாடி நிற்பர். 12

அருச்சுன! இத்துணைச்சீலத்துவ மகாபாசச் சிகாமணிகளா வார் தன்னைச் சூழ்ந்தாரிடத்தும் ஒத்தாரிடத்தும் மிகப்பெருமை பாராட்டி நான் செய்துவரும் வியாபாரத்தில் இன்றளவும் நின்ற இலாபத்துகை யிவ்வளவு; யேர்க்கனவே மூலதனமாயுள்ள திவ்வ ளவு, இனிவரக்கூடிய திவ்வளவாகும். ஆக இம்மூவகையாலும் நம் பால் இம்மட்டு துகைக்கு யேற்பட்டுவிட்டது இனி நாம் பிரபுவெ னும் பேரும் பெருவோம் நம்முடைய யோகமேயோகம்,நம்முடைய பெருமையே பெருமை, நம்வாழ்வேவாழ்வு; இனி நமக்கென்ன தாழ்வு, யாதொன்றுமில்லை; நாம் நினைத்தவாறெல்லா மனுபவிக்க லாம்; என்னும் கெர்வித வாகனாரூடர்களாய் மெய்ந்நெறியுணராது யிறுமாந்துழல்வர். 13

அருச்சுன! மேற்கூறிய சுகானுபூதிக்குரிய அவிவேகிகளது ஞானமேதுவென்றால், யெந்தவிஷயங்களிலும் தானே பிரதானமாக முன்னின்று, நானேயெல்லாச்சுகங்களையு மனுபவிப்பவன், என்

சுகத்துக்கு முன்னே மற்றையர் சுகமெல்லாம் கிஞ்சுகமேயென்றும், நானே பலவான், என்பலத்துக்குமுன்னேமற்றையர் பலமெல்லாம் வீண்சபலமேயென்றும், நானே சன்மார்க்கன், என் சன்மார்க்கத்தின்முன்னே மற்றையர் மார்க்கமெல்லாம் புன்மார்க்கமேயென்றும், நான் ஈசுரத்தன்மைவாய்ந்தவன், என் ஈசுரத்தன்மைக்கு முன்னே மற்றையர்தன்மையெல்லாம், சனீஸ்வரத்தன்மையே என்றும்நானே சத்துரு சங்காரன் என்சங்காரத்தின்முன்னே மற்றையர் சங்காரமெல்லாம் வெங்காரமே யென்றும் இவ்வாறாகத் தன்னையே புகழ்ந்துத் தான்றோன்றித் தம்பிரானாய் விளங்கி யெல்லாராலு மிகழப்படுவர். 14

அருச்சுன! இன்னும் அன்னோர் செல்வம் குலம் கோத்திரம் மாடு மனை பெண்டு பிள்ளை யௌவனம் அழகு முதலியவைகளில் எனக்குச் சமத்துவமுள்ளார் ஒருவருமில்லை யென்றும், மற்றும் வேள்வி, கூத்தாடுவோன், பாடுவோன், கவிராயன், வித்வாம்சர்கள் ஆகிய இன்னோர்க்கெல்லாம் என்னிஷ்டம்போலச் சன்மானிப்பேன்; என்னைப்போலச் சன்மானிப்போர் இங்கு எவரையுங் காண்கிலேன் என்றும், யான் பலவிதபேரும் பெருமையும்பெற்று சந்தோஷமாகக் காலங்கழிக்கிறேன் என்றுங்கூறி அவிவேக பூரணப்பிரசங்கியாக மகிழ்ந்திருப்பர். 15

அருச்சுன! கேட்டனையோ? இவ்வாறாய மந்தமதியினர் பலவாறாய பிராந்திக்குட்பட்டுக் காமாதுராளாய் மோகவலையிற் கட்டுண்டு பலவித போகானுபவிகளாய் நஞ்சினுங்கொடிய வஞ்சியரிடை நடுப்புழையிலே சதாமூழ்குவதே பெரும்பேறாகக்கொண்டு ரௌரவாதி நரகத்தையே யடைதற்குத் தயாராக விருக்கின்றனர். 16

வெற்றிகொள்விஜய! வேறுசிலர், தனக்குள்ள சொற்ப திரவியத்தைக்கொண்டே தன்னைப் பெரியதோர் கோடீஸ்வரனென மதித்து யாவரையுந்தன் கீழ்ப்படுத்த யெண்ண முடையவர்களாய் நாம் இதுகாறும் பூலோகானுபவங்கள் யாவையுங் குறைவின்றியனுபவித்துவிட்டோம்; இனிதேவலோகத்திலேபோய்த் தேவர்களாகப்பிறந்து தேவபோகங்களை யனுபவிக்கவேண்டித்தேவதிருப்தியாகிய யாகங்கள் செய்வோமென்று கொடி கட்டி வீணாடம்பரங்களைச்செய்து சாஸ்திரங்களை நன்கறியாத சாமானிய பிராமணர்களை யாகாதிய நடத்தும் ஆசிரியர்களாய் வைத்துக்கொண்டு பசுபந்தயா

நஞ் செய்வதாகப் பறைசாற்றி அஜமர்த்தனுதிய கர்மங்களெல்லாஞ்
செய்து வீண் இடம்பத்தினனாக அனேகபொருள்களைச்செலவிட்டு
ஈகையுமிரக்கமு மில்லாது தாகமென்பானைத் தடிகொண்டு மாட்டும்
தயாசொரூபனாகவு முள்ளார். 17

அருச்சுன! உடலொடுபிறந்து உடலிலே வளர்ந்து உடலு
க்கே * ஊறுசெய்யும் உட்பகையாகிய காமக்குரோத லோபமோக
மதமாற்சரியமென்கிற மூர்க்கர் சகோதரரைத் தனக்குச் சகாயர்க
ளாய்க்கொண்டொழுகும் ஜெடி அஞ்ஞானபிரபுக்களாவார், நாம் எந்
தச் சரீரங்களிடத்தும் அந்தர்ப்பூதமாய் விளங்குவதை ஒரு சிறிது
முணராதவர்களாயும், நமது பகிர்முக நடவடிக்கைகளைக் கொண்டு
நம்மைச் சர்வசாமானியமான மனிதப் பிறப்பினனே யென்றும், மற்
றும் பலவாறு தூஷித்தும், நம்மிடத்தே நீங்காது பத்தி செய்து
வரும் பாகவத சிகாமணிகளினது ஆப்தவாக்கியங்களைச் சிறிதுஞ்
சிந்தித்தொழுகாதும், அதோடு நில்லாது அப்பரம பாகவதர்களை
மனம்போனபடியெல்லாம் நிந்தித்துச் சமயம் நேர்ந்துழியாகாதியன
வுஞ் செய்வர்கள். ஆகவே இவர்கள் யாகம் மரணயோகமாய்க்
கடைசியாக வெரிவாய் நரகமே யிருப்பிடமாவதன்றி மற்றெதுவும்
பெற அருகராகார். 18

சுவாமின்! இவ்வித பரமஞான சூன்யர்கட்குக் கதி யென்
னவோ? அருச்சுன! எம்மையும் எமதருமைப் பக்தசிகாமணிகளை
யுந் தூஷித்தபரம சண்டாளர்களுக்குக் கதியும் வேண்டுமோ! இவர்
கட்கு நல்லகெதியேகிடையாது மனிதர்களுள்ளே பிறக்கினும் கேவ
லம் மிலேச்சராகவும் மகாபாவகுரூரர்களாயும் பிறந்து பஞ்ச மகா
பாவத்துக்கு இருப்பிடமாயும் விளங்கி அநாசாரப் பொக்கிஷமாய்ச்
சதாபிறந்திறந்துழலும் சம்சாரசாகரத்திலே துக்கமென்னும் அலை
யால் எற்றுண்டு அசுரசம்பத்தோடு கூடிவாழ்ந்து மீண்டும் மகாபா
விகளிடமாகப் போய்ப்பிறப்பர். 19

அருச்சுன! இன்னும் அவர்களை எக்காலத்தும் நம்முடைய
பாதசேவைக் காளாகாவண்ணம் மனிதப்பிறப்பின்கண்ணே பிறவா
மற்செய்து கேவலம் மலை வன முதலான அதிகடின பிரதேசங்க
ளிலே அசுரயோனியென்கிற கரடி புலி மலைப்பாம்பு எறும்பு புழு

* ஊறுசெய்தல் - துன்பஞ்செய்தல்.

முதலிய அதிகேவல சனனங்களி னிடத்தே பிறக்கச் செய்வோம். 20

சுவாமின்! இதுகாறுந் தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தன வற்றால் அசுரசம்பத்தும் தேவசம்பத்து மின்னனவெனத் தெரிந்ததோடு அவைகளை யடைந்தாரடையும் பலாபலன்களும் தெரிந்து கொண்டேன். இனிநான் அசுரசம்பத்தையடையாது தெய்வசம்பத்தையே யடையும்படியானதும், அதனால்மோக்ஷம் லபிக்கும்படியானதுமான சுலபமார்க்கத்தை யெனக்கனுக்கிரகிக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன். அருச்சுன! ஆன்மாக்கள் மோக்ஷமடையாது கெடுத்து நாசஞ் செய்து அசுரசம்பத்தை யடையும்படிச் செய்வது காமக்குரோத லோபம் என்னும் மூவிதகுணங்களாம். இந்த முக்குணங்களை விட்டவர்கள் மேலுலகத்திலே சென்று நித்தியசுகத்தை யனுபவிப்பவர்கள். இக்குணங்களைச் சார்ந்தொழுகுவார் நரகமே கதியெனப்பெறுவர் ஆகவே இந்தவுண்மையை யறிந்த சத்தியபுத்தியினர் இக்குணங்களோடு கூடிவாழாது நிற்பரென்க. 21

சுவாமின்! இம்மூன்று குணங்களின் வழிச்செல்லாதவர் எக்கதியடைவர்? அருச்சுன! துக்கத்துக்கே ஆஸ்பதமாயிருக்கிறதும். பின்பு நரகத்திற்றள்ளுவதுமான மேற்கூறிய குணாதிகளைச் சுத்தமாக விட்டவர்கள் தத்துவசித்தி செய்து ஆத்ம விசாரணையான ஞானவிவகாரங்களைக்கொண்டு ஆத்ம தரிசனஞ் செய்ய விருப்பமுடையவர்களாயிருத்தலால் அவர்கள் மகாபரிசுத்தாளாய்ச் சீவன்முத்தர்களென் றழைக்கப்பட்டு ஈற்றில் மோக்ஷபதவியையே யடைவர்கள். 22

அருச்சுன! யாம்மேலே கூடியபடி காமாதிய மூன்று குணங்களையும் விடாது அநுசரித்துக்கொண்டு வேதசாஸ்திர விரோதமாக நடந்துவருபவர்கள். அவிவேகத்தினாலே ஞான சூன்யர்களாய் எக்காலத்தும் மோக்ஷசுகத்தை யடையவே மாட்டார்கள். இதிற் கொஞ்சமுஞ் சந்தேகம் வேண்டாம். 23

ஆகையால் எ அருச்சுன! ஞானமார்க்கத்தையும் அஞ்ஞான மார்க்கத்தையும்மிகத்தெளிவாய்க்கூறத்தக்க சுருதிகளின் சாராம்சங்களை நன்காராய்ந்தறிந்து இராசத தாமதகுண காரியங்களைப் பின்பற்றாது சத்துவகுண காரியாதிகளையே பிரதானமாக் கொண்டொழுகி உனக்கு விருப்பமானபடி உன் சத்கர்மாக்களைச் சிறிதுந்

தாழ்க்கார்து சிரத்தையோடுஞ் செய்துவருவையேயானல் நின்மனம் நிர்மலத்துவமெய்தித் தெய்வ சம்பத்தாகிய உத்தம சம்பவங்களை யெல்லாம் பெற்றுத் தத்துவஞானவாயிலாகச் சாயுச்சிய பதவியைப் பெறுவாய். 24

இதனல் தேவசம்பத்து அசுரசம்பத்துகளின் இலக்ஷணமும், சம்பத்தை யடைந்தவர்கள் சிரத்தா பத்தியினலே தத்துவ விசாரணைசெய்து சித்திபெற்று மோக்ஷ பதவியைப் பெறுவர்க ளென்பதுவுந்தோன்ற நின்றது. சுபம்.

தெய்வ அசுரசம்பத்தியோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 16-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-595.

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

சிரத்தாத்திரயயோகம்.

அவதாரிகை:—வேத சாஸ்திராதிகளில் விதித்தவாறு உள்ளும் புறமுமொத்து சாத்துவிக சிரத்தாபத்தியோடே கன்மஞ்செய்தல்வேண்டுமென்றும், அவ்வாறு செய்துவருவோர் நிச்சயமாக மோக்ஷ சாம்பிராச்சியத்தைப்பெறுவரென்றும்கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சாஸ்திரோத்தமாகச் செய்வதைவிட்டுப் பூர்வீக சாம்பிரதாய பிரகாரம் தங்கடங்களிஷ்டம்போல் பகவதாராதனைமுதலிய உபாசனைகளைச்செய்து வருபவர்களுமுண்டே! அந்தச் சிரத்தாபத்தி யெத்தன்மையது? அதன் பிரயோசனமென்ன என்பதானவிஷயம் அருச்சுனனது அபிப்பிராயத்தையறிந்த ஸ்ரீகண்ணபிரான் "மோக்ஷாபேக்ஷையுடையவர்கள் சாத்துவிக கன்மத்தாலன்றித் தங்கள் பூர்வீக சாம்பிரதாயத்தா லுபாசிப்பார்களாயின் மோக்ஷம் லபிக்கமாட்டாதென்றும், அந்தப் பூர்வீகசிரத்தையும் மூவகைப்படுமென்றும், விவரமாக இந்த அத்தியாயத்தின்மூலமா யுபதேசிக்கத் தொடங்குகின்றார்.

சுவாமின்! சென்ற அத்தியாயத்தின் சாரமாக வேதசாஸ்திரங்களிலே விதித்தவண்ணமாக எவர்களுந் தத்தம் சுதர்மாசார கர்மங்களை யனுட்டித்து ஞானவந்தாளாய் மோக்ஷமடைதல்வேண்டும். அங்ஙனமின்றித் தங்கடங்கள் மனம்போன போக்கிலே கன்மதன்மஞ்செய்வார் பிறந்துபிறந்து யிறந்திறந்து பேய்க்காற்றி லகப்பட்ட பஞ்செனப்பரப்பரென்று அருளியதருமையானதாகவேயறிந்தேன். மற்றும் அவ்வேதாகம விதிவழியைத் தவறியவர்களாய் அவலமதிகொண்ட அலெக்ஷியத்தானும் சோம்பராலேனும்தங்களுடையபண்டைய வழக்கப்பிரகாரம் ஏதும் இஷ்டமான சில்லரைத் தெய்வங்களை மிகச் சிரத்தையோடுபாசித்து வருவார்களாயின் அவ்வுபாசனை முக்குணங்களில் எக்குணத்தைச் சார்ந்ததோவென்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விருப்பமுடையேனாதலால் தயைசெய்தருளுக. 1

அருச்சுன! சதுர்முகனார் வாயிலாகவந்த சதுர்மறைகொண்டுபாசனைசெய்து வருதலே சத்துவகுண சிரத்தையென்றும், அதுவே பரமபதிக்கு உகந்ததெனவும், அதனாலேயே கிடைத்தற்கரிய

ஞான மோக்ஷங்களெல்லாம் கைவல்யமாமென்றும் சுருதியாதிகளின் கொள்கையாம். இன்னும் நவீன உலகியல்கொண்டாவது அல்லது பண்டையகாலப் பழக்கவழக்கமாயாவது கொண்டாடப்படும் உபாசனாக்கிரமங்களையெல்லாம் ஆராயுங்கால் முக்குணத்தனவாகவே காணப்படும். இந்த சத்துவாதிய குணத்திரயங்களைத்தழுவிய சிரத்தாபத்தியும் மூவகையாகப் பூர்வசென்ம வாசனையினாலேயே பிரிந்து தோன்றுமென்க. 2

அருச்சுன! பொது முறையாகப் பிராணிகளுக்கே பூர்வசென்ம கன்மவாசனையின் காரணமாகவே சத்துவாதிகுணங்களமைந்துள்ளனவாயினும் ஒருவன் தன்முந்திய செனனத்திலேஅவன்புத்தியின் விர்த்தியானது எந்தகுணத்தைத் தழுவியதா யிருந்ததோ அதேவாசனையால் இந்த சென்மத்திலும் சத்துவ சிரத்தையிலிருந்தால் சத்துவகுண சிரத்தையும், இராசதகுண சிரத்தையை யுடைத்தாயிருந்தால் இராசதச்சிரத்தையும் விசேடமாக அமையப்பெற்று விளங்குவன். 3

அருச்சுன! ஒருவனுக்கு உபாசனாசிரத்தைச் சத்துவகுணத்தைச் சார்ந்ததா யமைந்திருந்தாலும், சத்துவத்தில் இராசதம்சத்துவத்தில் தாமதம் எனச் சமய சந்தர்ப்பத்துக்குத் தக்கினவாறாக யேகதேசத்தில் கலந்துங் காணப்படும். அஃதெவ்வாறெனின், பூர்வசம்பிரதாயப்படியாவது அல்லது நவீனதேசாசாரப்படியாவதுதேவபோகங்களை விரும்பி இந்திரன்முதலான யுபாசனைசெய்து வருவார்களாயின் அந்த வுபாசனை சாத்துவீக சிரத்தையென்று கொள்ளவேண்டும். மற்றும் அத்தேவாம்சங்கட்கடுத்துள்ள இராக்ஷதாம்சங்களை யுபாசித்துப் பலனை யெதிர்நோக்காகவுடைய சிரத்தைக்கு இராசதகுணச் சிரத்தையென்றும், கேவலமான அசுரசம்பத்தாகிய துர்த்தேவதாபத்தியுபாசனையால் அற்பமான பலனை யுத்தேசித்துச் செய்யப்படும் சிரத்தையெவையோ அவைகளைத் தமோகுணச் சிரத்தையெனவுங் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே இவ்வித இருவகைக்குணவிசேடத்தாலாய சிரத்தையினால் கேவலமான அநித்தியபோகாதிகள் லபிதமாய்ச் சனனமரண சம்சாராதிகள் விருத்தியாமேயொழிய ஞான மோக்ஷாதிய உயர்தரப் பதவிகளானவை கிடைக்கமாட்டாவென்றும் நன்றாயுணரவேண்டும். 4

சுவாமின்! நித்தியமான ஞானமோக்ஷங்களைத் தரத்தக்க சத்துவகுணச் சிரத்தையா லுபாசிப்பதைவிட்டுச் சாமானிய அநித்திய போகாதிகளுக் கேதுவான சிற்றினச்சிரத்தையில் பிரவிர்த்திப்பதேதனாலோ தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அருச்சுன! மேலே கூறியதான மூன்றுவித குணத்தோடுஞ் செய்யப்படும் சிரத்தைகளில் மிகத் தாழ்ந்ததாயுள்ள கர்மசிரத்தையைக் கொண் டொழுகுவோர் இத்தகையோரென்பதையுங் கேட்பாய்: அகங்கார விசேடமான சாமானிய காரியவாதி பிடிவாதமும், எவர்களினுந்தான் மிக்க பெருமையுடையானென விளங்க வேண்டுமென்று இடம்பாதிகாரியமும், பின்னும் தனக்கு வேண்டியவாறு அநுபவித்தற்கேதுவாக காமிய நுகர்ச்சிப் பிரவிர்த்தியும் விசேடமா யமையப் பெற்றுள்ள விருப்ப பலவந்தர்கள் ஜீவகாருண்யமின்றிச் சுருதிப் பிரமாணங்கட்கு மாறுபாடான அநித்திய பலப்ராப்தகர்ம சிரத்தையையே யனுட்டிப்பரென்க. 5

அருச்சுன! நான் சிவகாருண்யமாகவே நமது சதுர்முகன் வாயிலாக வெளியிட்டருளிய வேதாகம சாஸ்திராதிகளில் விதித்தவாறு நிஷ்காம கன்மானுட்டானங்களால் நம்மைத் தரிசிக்கவேண்டுவது விகிதமாயிருக்க, அங்ஙனஞ்செய்யாது வேதசிரவணாதிகளில் அசிரத்தை யுடையவர்களாய், வீணான விரதாதிகளால் உடலை வாட்டி அவ்வுடலி லுரிமையாயுள்ள ஆன்மாவையும் வாட்டமுறச் செய்து, சரீராதிகடோறும் வியாபகமாயுள்ள நம் ஆக்ஞையைத் தவறியவர்களாய்த் தெய்வசம்பத்தையு மிழக்கப்பெற்று கேவலமான அசுரசம்பத்தைக்கொண்டே துக்கசாகரத்திலாழ்ந்துவர். 6

அருச்சுன! இன்னும் இவ்வாறாய சாமானியர்களது போசனம் தானந்தவம் யாகாதிய கன்மங்களெல்லாந் தனித்தனியே மூவிதகுணத்தைப் பொருந்தியே நடைபெறுமென்க. இம்மூவகையுள்ளும் பின்னிரண்டு குணங்களைச்சாராது முதற்குணமாகிய சத்வ விர்த்தியையே கடைப்பிடித் தொழுதல் வேண்டும். அவைகளின் பேதாபேதங்களையும் ஈண்டு விவரிக்கத்தெரிகுவாய். 7

அருச்சுன! முக்குணங்களினு முதற்குணமாய சாத்துவிக குணத்தவன் புசிப்பில் பால் நெய் முதலிய சத்துவகையோடு உருசிகரமான உன்னதவுணவுகளைச் சொற்பமாக வுண்பவனும், ஆரோக்கிய தேகபலம் சரீரசுகம் ஆயுள் உற்சாக முதலியவைகளைத்

தினைதினை கவனித்து அபிவிர்த்திசெய்தும், மற்றும் பார்க்கப் பட்டபோதே விரும்பச்செய்கின்ற அதியுன்னதபரிமள உருசிகர ஆகாராதிய வனைத்தையும்விட்டு வேறுசாமானிய ஆகாராதிகளை விரும்புதல் செய்யான். அவ்வாறு கிடைத்தபோதும் தனக்கென ஆசைகொண்டருந்தாது தற்சூழ்ந்தார், பெரியோர் முதலானவர் களுக்கும் பங்கிட்டுப் பிறகு தானுந் தன் இஷ்ட தேவதார்ப்பணத் தோடு புசித்துவருவன். 8

அருச்சுன! இரண்டாவதான இரசோ குணக்ஞனுடைய ஆகார கிரமங்களையுஞ் சிறிதுகூறுவோம்: அதி காரசாரமாகிய உப் புப்புளி கசப்பு கடுகு காரமுதலானவைகளோடும், வரக்ஷிக்கேது வான உஷ்ணாதியனவுமாகிய அசுர ஆகாராதிகளையே யெதேஷ்ட மாக அடிக்கடியுந் தான்மட்டுமுண்ணும் எண்ணத்தோடு முண்பன். அன்றி உண்ணுமுறையாக வுண்ணாதுகொண்டமட்டும் புசித்துப்பின் அதனால் பலவித துன்பத்துக்குள்ளாகி ரோக சம்பன்னனாய்ச்சோக மோகத்திலாழ்ந்தி வருந்தாநிற்பன். 9

அருச்சுன! மூன்றாவதான தமஸ் என்கிறகுணத்தை யுடை யோன் அதிகாக சோக ரோக மோகத்தையுங் கொடுக்கின்ற இரச வர்க்கங்களுடனே துர்நாற்றப் பதார்த்தங்களை நறுமணங் கமழ் வதுபோல விருப்பங்கொண்டு கெட்டுப்போனதும் நாட்பட்டது மானவைகளையும், எச்சில் முதலிய ஈனசம்பந்தமுள்ளதாய அபரி சுத்தாபாச வஸ்துக்களையும் மிகப்பிரியமாகவு முட்கொண்டுழல்வன்.

அருச்சுன! மற்றும் யாகாதிகளில் சாத்துவிக யெக்கியமா வது: பலனை யெதிர்நோக்காதும், வேதசாஸ்திர விதி வழாதும், மிகச் சிரத்தாபத்தியோடு தேவதார்ப்பணமாகத்தீவிர தரமான அன் போடுஞ் செய்துவருதலே உத்தமமான வேள்வியாகும். 11

அருச்சுன! தேவலோகானுபவப் பிரியத்தோடும், எனையோ ரால் மிகநன்குமதிப்பெய்தல் வேண்டுமென்றயெண்ணத்தையகத்தே கொண்டவர்களாய்ப் பகிர்முகமாக மகாபத்திசிரத்தையோடுஞ்செய் வதுபோல வினையமாகக்காட்டி அகங்கார வதிகாராதியடம்பப்பிரதி பிம்பாகிர்த்தியர்களாய்ச் செய்யப்படும் யாகத்துக்கே இராசதகுண வேள்வியென்று சொல்லத்தகும். 12

அருச்சுன! இன்னுந் தாமத யெக்கிய மெவ்வாறெனில்வேதாகம விதியைச் சிறிதுந் தழுவாது யேதோ கிடைத்த யாகதிரவியங்களைக்கொண்டும், வேள்வியின் ஆசிரியர்களைக்கடுகடுத்து மந்திரலோபம் கிரியாலோபமாகப் பிராமண சமாராதனை முதலியதுகளையுங் குறைத்து யாமும் வேள்வி செய்த வியாபகனுய்விட்டோமென்னும் அஞ்ஞானகங்கார சீலத்துவத்தோடுஞ் செய்யப்படும் வேள்வியே தாமதகுண வேள்வியென்பார்கள். 13

அருச்சுன! வேள்வியின் பாகுபாடிவ்வாறாக, இனித் தபசின் இலக்ஷணத்தையுங்கேட்பாய்: தவமென்பது பகவத்பிரசாதத்தைக் குறித்ததோர் நன்முயற்சியாம். இத்தவமும் மூன்று வகையினவாகச் செய்யப்படும். அதாவது மனவாக்குக் காயமென்னும் மூன்றினுலும் சக்தி புத்தியானுசாரமாகச் செய்துவருவர்கள், இவைகளுள் முக்கியமாகவும் கூடுமானவரையிலும் பிறவுயிர்களிடத்தே காருண்யம் பாராட்டல், போதகாசிரியர், சமயாசிரியர், ஞானுசிரியர் என்பாரிடத்தே உள்ளபடி பக்தி பூர்வமாகப் பணிசெய்தல், மிகவுஞ் சீலத்துவமாகப் பிரமசரிய ஆசிரமத்தைக்காத்தல், கடவுளிடத்தும், பிரமஞானியர்களிடத்தும் மற்றுமுள்ள பெரியோர்க ளிடத்தும் ஊன்றிய பக்திமூலமாகவழிபட்டு ஆராதனை முதலியனவுஞ் செய்தல் ஆகிய சத்துவகுணனுட்டானியாயிருப்பதே இக்காயத்தினுற் செயப்படுந்தவமாகும். 14

அருச்சுன! இன்னும் வேதாகம பாராயணம், மந்திரஜெபம் எவர்பாலும்பயம் கோரமுதலியவையின்றி யினிய வசனங்களையே வசனித்தல், அதனிலும் உத்தமமான சத்திய வாசகங்களாகிற இதோபதேசங்களையே யெடுத்தோதல், அவ்வார்த்தைகளால்கேட்போரனைவர்க்கும் நன்மை பயப்பிப்பதா யிருத்தலாகிய இவையெல்லாம் புண்ணிய விசேடத்தால் வந்த நாவினுல் பேசப்படும் வாக்கின் தவமென்று சொல்லப்படும். 15

அருச்சுன! குற்றமற்ற பரிசுத்த விஷயங்களைக் கருதுதலும், விவேகானந்தத்தி லாழ்தலும், சாந்தமே தனக்கினிய சுபாவமாக்கொண்டு தன்னுசிரியர் கூறிய ஞானுர்த்த வுபதேச உண்மைகளைச் சிந்தித்துத் தெளிதலும், எந்த விஷயங்களைக் கேட்பினும் அவைகளில் சத்துவவிஷயங்களையே புத்தியிற்பதித்தலும், சமயம் நேர்ந்துழி பரமகருணைநிதியாகிய பரம்பொருளைத் தியானித்தலும், மற்

றும் யாதொன்றையுங் கருதாது சித்தசுத்தியா யிருத்தலுமாகிய இவைகளெல்லாம் மானஸ்தவமென்று சொல்லப்படும். 16

அருச்சுன! இவ்வாறுய தவங்களும் முக்குணமாறுபாட்டை யனுசரித்தே செய்யப்படுவதால் மூன்றுவகையினவாய்ப் பேசப்படும். அதாவது மிகச்சாந்த நிலையிலிருந்துகொண்டு பலனை யபேக்ஷியாது ஓரேமனதாய்ப் பக்திசிரத்தையோடு செய்யப்படுந் தவமே சத்துவகுண தவமென்று மறைகள் சாற்றுமென்க. 17

அருச்சுன! இன்னும் இடம்பாலங்காரங்களோடு பிறர்பாலுள்ள நல்லவஸ்துக்களைத் தான்பெற விருப்பங் கொண்டும், தன்னைச் சன்மார்க்கன் என்று எல்லாராலுங்கொண்டாட வேண்டுமென்றும், எவருந்தன்னைக்கண்டமாத்திரத்தே யெழுந்துநின்று கைகட்டி வாய் பொத்தி * அஞ்சலி முதலியனவுஞ் செய்தல் வேண்டு மென்றும், மற்றுந் தன்னைப் பிறர் போஷிக்கவும் தூஷிக்கவும்செய்தல் வேண்டு மென்றுஞ் செய்யப்படு மித்தியாதி பொய்த்தவங்களியாவுந் துக்க யேதுவாயும் அநித்தியமாயு முடியுமாதலால் இதனை இராசதகுண தவமென் றிகழப்படும். 18

அருச்சுன! இன்னும் வஞ்சமே வடிவாய்த் தோன்றிப் பார்வைக்கு சைவப்பழம்போன்று கழுத்தில் தாழ்வடமுதலியன பூண்டு பத்தியென்பதே யின்னதெனத் தெரிந்திலனாய்த் தீயகிரியாம்சங்களால் தன்தேகத்தையுங் கெடுத்து, எவர்க்கு மிதசத்துருவாகிப் பிறர்பொருளைக் கவரும் வஞ்ச விரதானுட்டானங்க ளெல்லாஞ் செய்துவரும் போலித் தவசினருமுண்டு. இவ்வித தவத்தையே தாமதகுண தவமென்று தள்ளப்பட்டு ஈற்றில் எரிவாய் நரகத்தையே யென்றெனப் பெறுவர். 19

அருச்சுன! இதுகாறுந் தவத்தின் பாகுபாட்டைக் கூறினோம்; இனிதான இலக்ஷணத்தையுங் கேட்பாயாக: தானமென்பது தன்பால் யாசிப்பவர் வேண்டுகோட்கிரங்கி அவர்கட்கன்போடு கொடுப்பதேயாம். இவ்வாறின்றி யாம் 'தசதானங்களையுஞ் சம்பூர்ணமாகச் செய்து பெரும் புண்ணியத்துக்குப் பாத்திரவானாய் விட்டோம்; நம்போன்று தானஞ்செய்தா ரெவருமில்லை. யென்று கெர்வித மமதாபரணம் பூண்டு தான்செய்த தானங்களைப்பற்றிப் பிரகடனதியெனவுஞ் செய்து மறுமையிற் புண்ணியபோகங்களையபேக்ஷித்

* அஞ்சலி - கரங்கூப்புதல், அதாவது கும்பிடுதல்.

தும், பிரதியுபகாரத்தை யெதிர்நோக்கமாகக் கொண்டும் செய்யாது உத்தமவான்களுக்கு அன்போடுபக்ஷபாதமின்றித் தீவிரதரத்தோடு கொடுத்தலே சத்துவகுண தானமெனச் சாற்றுவாம். 20

அருச்சுன! இன்னுந் தானபலனை யபேக்ஷிதனுய், இந்தத் தானங்களை நாமன்றோ செய்துமுடித்தோம்: வேறே யாவர்செய்ய வல்லார்! என்றும், தானம் பெறுவாரைக் கண்டமாத்திரத்தே வருத்தத்தோடும், "இப்போது சாத்தியமின்று பிறகு வரலாம்" என்று சொல்லிப் பிறகுசெய்தல் ஆகிய இவ்விததானங்கள் இரசோகுண தானமெனப் பெயர்பெறும். 21

அருச்சுன! இன்னும் தானமேற்றற்குச் சிறிதுந் தகுதியற்ற அபாத்திரனுக்கீதல், அநாசராகாலத்தீதல், நிந்தித்தீதல், பெருமைக்கீதல், வெறுப்புடனீதல், விரும்பியதன்றி வேறொன்றீதல், காலந்தாழ்த்தீதல் ஆகிய இவையெல்லாந் தாமதகுண தானமெனப் பெயர் பெறும். 22

சுவாமின்! தேவரீர் கூறியதான லக்ஷணங்களை நன்கறிந்தனன். ஆயினும் மேற்கூறிய சத்துவகுண தானமன்றி மற்றையிராசத தாமதகுண தானஞ்செய்தவர்களுக்கு ஏதும் பிராயச்சித்தமுளதாயின் கூறுக. அருச்சுன! நீகேட்டதானங்கட்குப் பிராயச்சித்தமுமில்லை; அன்றிப் பலனுமில்லை. என்னெனில், எந்தசதுர்வேதங்களும் எந்தச் சதுர்முகன் வாயிலாகப் பிறந்ததோ அந்தவேதங்களிலே "ஓம் தத்ஸத்" என்று ஓர் வசனம் ஏற்பட்டுள்ளது. இதன் பொருளென்னவெனில், ஓம் தத் ஸத்என மூன்றுபதமாகப்பிரிந்து பிரம்ம சொரூபத்தையே பொருளாகக் குறித்து விளங்குகின்றது. இங்ஙனம் ஓரேபொருளைக் குறித்து மூன்றுபதங்களேற்படுவானேன் எனின், கூறுதும்; மேலே கூறிவந்த வேள்வி, தானம், தவம் என்னு மூன்றையுமுறையே பிரம ஞானியரான சீவன் முத்தர்களும் மோக்ஷாபேக்ஷிதரான முமுக்ஷுக்களும், மற்றும் கிரகஸ்தாசிரமிகளும் தாங்கள் எக்கியதான தவமாதியன செய்யத் தொடங்குங்கால் முதற்கண் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பதத்தை யுச்சரித்துப் பிரம்மஸ்வரூபத்தைத் தியானித்தே பின்பு மேற்கூறிய சத்கன்மாக்களைச்செய்தல் அவசியமும் வேதசம்மதமுமாதலால் அங்ஙனங் கூற நேர்ந்ததென்க. 23

அருச்சுன: அஃதெவ்வாறெனில், பிரமஞான கைவல்லியர்களான சீவன்முத்தராவார் உத்தமமான யாகாதி தானதவ முதலிய

கர்மாக்களைச் செய்யத் தொடங்குங்கால் முதற்கண் ஏகாக்ஷரமாகிய ஓம் என்னும் பிரணவத்தை யுச்சரித்துச் சர்வமும் பிரம்மசொரூப பாவனைகொண்டே செய்தல்வேண்டும். 24

இன்னும் மோக்ஷாபேக்ஷை கொண்ட முமுக்ஷுக்க ளென்பார் மேற்கூறிய சத்கர்மாக்கள் செய்யத் தொடங்கும் பிரதமத்தில் பிரம்மபாவனையை யுத்தேசித்து தத் என்னும் பதத்தையுச்சரித்தே செய்தல்வேண்டும். அவ்வாறு செய்யப்படுவதான கர்மாக்களின் பலனையுந் தான்பெற விரும்பாமல் பரப்ரம்மத்துக்கே யாகும்படி யர்ப்பித்தன்முறையாம். 25

இன்னுங் கிரகஸ்தாசிரமிகளான இல்லறம் நடாத்துவோர், நித்தியமாயும் சத்தாயுமுள்ள பரப்ரம்மவஸ்துவை முன்னிட்டுக் கொண்டு விவாகாதிய தான தவங்கள் செய்யப்படும்போதெல்லாம் உத்தமமென்னும் பொருள் தருகின்ற ஸத் என்னும் பதத்தை யுச்சரித்தே செய்தல்வேண்டும். அவ்வாறு அநுட்டித்துவரும் கர்மங்க ளெல்லாம் செய்வது நாமல்ல; எல்லாம் அந்த ஒப்பற்ற பிரம்ம வஸ்துவினாலேயே நடைபெறுகின்றதென்றும், பலப்ராப்தியை விரும்பாது எல்லாம் அப்பிரம்மத்துக்கே யாகுகவென்று வனுட்டித் தல்வேண்டும். 26

அருச்சுன ! இந்த சத்தென்னும் சப்தார்த்தமானது பிரம்ம வஸ்துவுக்காதலால் வேதபாராயண அதிகாரிகளாவார் எவர்களும் தாங்கள் சமயம் நேர்ந்துழிசெய்யப்படும் தானந்தவம் வேள்விவிவா காதிய எல்லா உத்தமகாரியாதிகளின்றுவக்கமாக ஆசிரயிப்பதாலே மூவித பாகுபாடாய்ப்பிரிந்து ஒரே வஸ்துவைக்குறிக்கும் "ஓம் தத் ஸத்" என்றவாக்கியம் இன்றியமையாததாய் மேற்கூறிய மூன்று சிரமிகளுக்கும் பொதுமுறையாக வேதத்திற் கூறப்பட்டதாகலின் எவ்வாற்றானும் மோக்ஷலபிதத்தையே யுண்டுபண்ணுமென்க. 27

அருச்சுன ! இதுகாறும் நம்மாற் கூறப்பட்டதான ஓம் தத் ஸத் என்னும் சப்தார்த்தப் பிரதிப் பிரயோசனங்களை யெந்த கன் மாக்களால் அடைய முயல்வார்களோ அந்த யாகாதி தான தவ விவாக கன்மங்களனைத்தும் சாஸ்திராதார விகிதமாகச் செய் யப்படினும் அதனால்யாதும் பிரயோசனமில்லாமற் போவதுமுண்டு. எதனாலெனின், உத்தமமான சாத்துவித முறையைக்கொண்டு செய் யாது இராசத தாமதகுண முறையை யாசிரயித்துச் செய்யப்படுவ

தாலேயாம், யாதொரு பலனேயும் பிரம்மத்துக்கே யர்ப்பணமாக வேண்டுமென் றெண்ணாது மறுமைக் கேதுவா யபேக்ஷித்தலானும் அவ்வாறாகும். ஆகவே மேற்காட்டிய மூன்றாசிரமிகளும் யார் யார் எந்தபதத்தை யுச்சரித்து நிஷ்காமியமாய்ச் செய்யப்படல் வேண்டுமென்று கூறப்பட்டுள்ளதோ அவ்வாறே சாத்வீக சிரத்தையைக்கொண்டு செய்தன்முறையாம். அங்ஙனஞ் செய்வதனு லிம்மையிலே தத்துவஞானமெய்தப்பெற்று மறுமையில் ஒப்பற்ற மோக்ஷ சாம்பிராச்சியத்திலே நிராடங்கமாக ஆக்ஷிசெய்வார்களாத லால் அவ்வாறே கடைப்பிடித்தொழுகி நீயும் உத்தமகதியைச் சேரக் கடவாயென் றனுக்கிரகித்தோம். சுபம். 28

சிரத்தாத்திரயயோக அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆகூ அத்தியாயம் 17-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-623.

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்.

சஞ்சேப யோகம்.

அவதாரிகை:—இதுகாறுங் கூறிவந்த அத்தியாயங்கள் 17-யுங் கேட்ட அருச்சுனன், மீண்டும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மனை நோக்கி ஏ உத்தமசார்ய ! தேவரீர் இந்ததீனனுகிய என்மீது கருணை கூர்ந்தருளிய சதுர்வேத சாரங்களும் மிகத்தெளிவாய் விளங்கியதாயினும் சந்நியாச ஆசிரமாதிய பெருமையையும், மற்றும் உபநிடதார்த்த சாராம்சங்களையும் நன்கு விளக்கி மேற்கூறிவந்த கீதாத்தியாயங்களின் கருத்துகளைச் சங்கிரகமாகவும், முடிபுரையாகவுமுபதேசித்தருளவேண்டுமென்று கேட்டதற்குத்தரமாக பகவான் உபதேசிக்கத் தொடங்குகின்றார்.

சுவாமின் ! தேவரீர் மேலே கூறியதுணர்ந்தனன். ஆயினும் இன்னும் உத்தமமான தத்துவ நியதிகளையும் வேதமுடிவாய் விளங்கும் சந்நியாச ஆசிரமத்தின் இலக்ஷணங்களையும் மற்றும் தியாக மர்ம தர்மங்களையும் அடியேனுக்கிரங்கி அநுக்ரகஞ் செய்வீர்களாக. 1

அருச்சுன ! யாதொரு அற்பபலனையுங் கருதாது செய்யப்படும் ஈசுரார்ப்பணமான கன்மங்களே சந்நியாசத்தின் முக்கியமான இலக்ஷியகாரியமாம். இதன்றி பிரதிதினமுஞ் செய்யப்படும் சந்தியாவந்தனுதி * நைமித்திய † பிராயச்சித்த கர்மங்களையும் பெருமை பாராட்டாது முறையே ஈசுர தியானமாகச் செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறு செய்துவருங் கர்மாக்களின் பயனைத் தானடைய விரும்பாது சர்வமும் ஈசுரார்ப்பணமாகவே தியாகஞ் செய்தல் வேண்டும். இவ்வாறுசெய்தலே முறையாமெனச் சர்வ மூதறிஞர்களுங் கூறியுள்ளார். 2

உலகின்கண் உச்சீவிக்காநின்ற சீவர்கள் பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு சார்பார் ஒவ்வொரு மதத்தினர்களாகவே விளங்குகின்றார்களல்லவா ? அவ்வாறுய பலமதத்தினர்களுள்ளே தத்துவபரிசீலர்களான ‡ சாங்கியமதத்தினர்களும் மற்றுஞ்சமத்துவமானமதத்தினர்

---

* நைமித்தியம் - காமியகர்மங்கள்.

† பிராயச்சித்தம் - கர்மாக்களின்குற்றத்திற்காகசெய்யப்படும்சாந்தி.

‡ சாங்கியமதத்தினர் - ஆத்துமதத்துவஞானியார்.

களும் அந்தந்தமதாசிரியர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளியவாறே கர்மாக்களையனுட்டித்து மோக்ஷசாம்பிராச்சிய போக போக்கியங்களை யனுபவித்துவருவார்கள். மீண்டும் இவ்விதபோகமோக்ஷங்களுக்குமேது வான காமியகன்மாக்களால் சனனமரணம் லபிப்பதால் அவ்வித காமிய கன்மாக்களை விட்டு விட வேண்டுமென்று மெண்ணுவார்கள். மற்றுமோர் மதத்தினர் தானந்தவம் யாகாதி புண்ணியகர்மங்களைச் சிரத்தையோடு செய்யின் அதற்கீடாக மேலுலகங்களிலே சென்று உத்தம போகங்களைப் பெறலாமென்றும் இவ்வாறு மதச் சார்பினர் பலரும் தாங்கள் எதையும்விடாமலே செய்துவருதலியல்பாம். 3

அருச்சுன ! இன்னும் மூவகையான தியாக லக்ஷணங்களையும் விவரமாகச்சொல்லுவோங்கேட்பாய்; ஏனெனில், இந்தத் தியாகத்தின் சாராம்சங்களை நன்றாக ஆராயாச் சிலர் தங்கடங்களுக்குத் தோன்றியவாறு மனம்போனபடி விகல்பதார்த்தங்கள் செய்து வருவார்கள். இப்படிச்செய்வதால் யாதும் பிரயோசனமின்றும். என்னெனில், கன்மஞ்செய்யும்போது "தான் செய்வதான வெண்ணத்தைச்" சுத்தமாக விட்டவர்களாய், அவ்வித கன்மபலனையுந் தானடைய விரும்பாமலும், (சர்வ கர்ம சாதக திரவியங்களையும் நம்மையுங் கடவுளேபடைத்தாராதலால் எல்லாப்பலனும் அவருடையதே, அன்றிச் செய்விப்பவரும் அவரே ;) யென்றும் எண்ணமுடையவர்களாயும், சாஸ்திரோக்தமான கன்மங்களைச் செய்து முடித்து அதன்பயனை ஈசுரார்ப்பணமாகச் செய்ய வேண்டு மென்பதே எமது சித்தாந்தமாம். 4

அருச்சுன ! இவ்வாறு செய்தலினாலே பிரயோசன மென்ன வென உனக்குத் தோன்றும் ; அதற்கு உத்தரமுங்கூறக் கேட்பாய் ; தானமென்ன தவமென்ன மற்றும் வேள்வியென்ன இவைகளனைத்தையும் நிஷித்தமென்று செய்யாமல் விடலாகாவாம். ஏனெனில், இவைகளைச் செய்துவருவதால் அறிவாளிகளுக்கு மேலு மேலும் சித்தசுத்தியுண்டாகி ஞானமெய்திமுடிவில்மோக்ஷசித்தியும் பெறுவது நிச்சயமாதலாலென்க. 5

அருச்சுன ! மேற்கூறிய கன்மங்களைப் பலனபேக்ஷையின்றி மகா பத்திசிரத்தையோடு செய்தல் வேண்டு மென்னுஞ் சத்துவ குணச் சிரத்தையோடு செய்தும், அவ்வாறு செய்யும்போது ஷெ கர்மாவுக்குத் தன்னைக் கர்த்தாவாகக் கொள்ளாது ஈசுரனையே

சர்வகர்த்தாவாக வெண்ணிக்கொண்டு செய்தல்வேண்டுமென்பதே நம் கருத்தென்க. 6

இவ்வாறாக ஒவ்வொரு ஆசிரமிகளும் தங்கடங்கள் வருணாசாரத்துக் கேற்றவாறு தத்தமக்குரிய நித்திய கன்மானுட்டானங்களை விதிப்படிச் சிரத்தையோடு சாத்தியமானவரையில்செய்வதே முறையாகும். அவ்வாறு செய்யாது யேதோ நாமும் கன்மங்களைச் செய்கின்றோமென்று பிறர் மதிப்புக்காகவே அலெக்ஷியமாயேனும் பெருமையை யுத்தேசித்தேனுஞ் செய்யப்படுகிறதினாலே இகபரமிரண்டினுக்கும் யாதொரு பிரயோசனமு மில்லாமற் போவதுமன்றித் தாமத தியாகமெனவுந் தள்ளப்படும். 7

அருச்சுன! சரீராதிய சிரமத்தை முன்னிட்டு, மேற்கூறிய உத்தம கர்மாக்களைச் செய்வது துக்காஸ்பதமென்றும், செல்வச் செருக்கைக்கொண்டும் அஞ்ஞானத்தினாலும் செய்யாது விடுவார்களாயின் அவர்கள் செய்யுந் தியாகத்துக்கு இராசத தியாகமென்று கொள்ளாது தள்ளப்படுதலோடு அவர்கள் மோக்ஷார்த்தத்துக்கு மாட்படமாட்டார்களென்க. 8

அருச்சுன! மேலே கூறியபடியன்றி உண்மையான சத்துவ குணத்தோடுங் கூடியவனாய்ச் சிரத்தாபத்தியோடும், யாதொரு பற்றுமின்றிப் பலமுமபேக்ஷியாது சத்தியமான திடவிவேகத்தனாய் எல்லாவிஷயங்களுக்கும் தன்னைக் கர்த்தவ்யமாக் கொள்ளாது ஈசுரனையே முன்னிட்டு செய்யப்படுந் தியாகமே சாத்துவீக தியாகமெனப்படும். அன்றி ஞானமோக்ஷங்களுக்கும் இவையேயேதுவாம்.

சுவாமின்! தேவரீர் இப்போது உபதேசித்துவந்த சாத்துவிக தியாகத்தைச் செய்யக்கூடிய உத்தமனது இலக்ஷணத்தைப் பற்றி யெடுத்தோதுமாறு பிரார்த்திக்கின்றேன். அருச்சுன! சர்வ சாஸ்திர ரீதியாகச் செய்துவந்த கன்மாக்களின் பலாபேக்ஷையில்லாது ஈசுரார்ப்பணமாகவே செய்துவந்த யாதொரு உத்தமனானவன், தான்செய்யும் யெவ்வித காரியாதிகளும் தத்துவகுணத்தைத் தழுவியும் யாதொரு கர்மாவிலுஞ் சந்தேக விபரீதமில்லாது திடமான மனமுடையவனாய்ச் செய்துவருதலோடும், குளிர்காலத்திலே உதய காலத்திற் செய்யவேண்டிய ஸ்நான அநுட்டானாதிகளில் வெறுப்படைந்து செய்யாது விடாதும் வெயில்காலங்களில் செய்யப்படும்

ஸ்நானாதி கர்மாக்களினாலே சந்தோஷியாமலும் எப்போதும் ஒரே படித்தாய்ச் சமத்துவமாகவே செய்துவருவன். 10

சுவாமின்! யாதொரு பலனையும் விரும்பாது கன்மங்களைச் செய்வதைக்காட்டிலும், பஞ்சேந்திரியாதி பிரவிர்த்தியாகிய விஷயங்களிற் பிரவிர்த்தியாது கன்மங்களையுஞ் செய்யாவிடின் அதனால் சனனமரண சம்சாரபயமின்றி ஞானமோக்ஷங்கள் கிடைத்தல் மிகச்சுலபமாகத் தோற்றுகிறதே? அருச்சுன! நீ கூறியது ஒருவாறு நியாயமேயாயினும், ஒருவனுக்குத் தேகாபிமானமுள்ளவரையில் வைதிக கன்மத்தாலன்றி யெவ்விதத்துஞ் சித்தம் நிர்மலத்துவத்தை யடையப்பெறுவாம். அவ்வாறாகச் சித்தம் சுத்தமாகாதுபோகவே ஞான வைராக்கியாதிகள் எய்தப்படமாட்டா. எப்போது ஞான வைராக்கிய மில்லையோ அவனுக்கு மோக்ஷ லபிதமேயில்லாமற்போமென்க. ஆகவே கர்மோத் கிருஷ்டத்தினால் பலனைத் தியாகஞ்செய்பவன் எவனோ அவனையே தியாகியென்று கொள்ளப்படும். 11

சுவாமின்! தேவரீர் விவரித்தபடியே கன்மாவைச் செய்து அதன் பிரயோசனமாகிய பலனைத் தியாகஞ் செய்வானாயின் அதனாலவனடையும் பயன் யாது? அருச்சுன! வேதோத்கிருஷ்டமான சத்துவகுண கன்மங்களை அதாவது வேள்விமுதலிய காமியகன்மங்களைச் செய்துவருவானாயின் அதனாலவன் ஒப்பற்ற சுவர்க்கானுபவங்களை யடைவான். இராசத குணயினமாகிய * மிசிர கன்மங்களைச் செய்துவருவானேல் அதனாலவன் இம்மண்ணுலகிற் பிறந்து சனனமரண சம்சாரசாகத்திலுழன்று மீள வழிதெரியாது துன்பப்படுவன். தமோகுணத்தோடுங்கூடிய கேவலமான அசத்கர்மங்களைச் செய்வானாயின் அதனாலவன் மீளாத நரகத்தில் வீழ்ந்து பாதவிப்பன். ஆகையால் நாம் மேலே கூறிவந்தபிரகாரம் நித்திய நைமித்திய பிராயச்சித்தாதி உத்தம கர்மாக்களைப் பக்தி சிரத்தையோடே விதிப்படிச் செய்துமுடித்து அதன் பிரயோசனமாய்க் கிடைத்த பலப்ராப்திகளை உள்ளபடி ஈசுரத்தியாகஞ்செய்வானாயின் சித்தநிர்மலமெய்தி ஞான வைராக்கியங்களைப்பெற்று மூவுலக போகங்கட்கு மேலாய மோக்ஷாதிகாரி யாவனென்க. 12

சுவாமின்! தேவரீர்கூறிய தொருவாறு நியதியேயாயினும் என்மனம் குழப்ப மடைகின்றது. என்னெனில், மேற்கூறிய

* மிசிரகன்மம் - சத்கர்ம துர்க்கருமங்களைச் சமபாகமாய்ச் செய்தல்.

வாறு பலனைத் தியாகஞ்செய்து கன்மாக்கள்செய்யினும் அதனாற் புலனும், அப்பலத்தால் சனனமும் என் உண்டாகமாட்டா? அருச்சுன! நான் உபதேசிப்பதை அவ்வப்போது நன்றாய்ப் புத்தியிற் பதிப்பாயேல் ஒருபோதும் மனக்குழப்பம் வாராது எவ்வாறெனின், கன்மஞ்செய்யும்போது அதன்பலனை இச்சியாது செய்து வருவாயாயின் அந்தபலன் உன்னைச் சாரமாட்டா. அங்ஙனஞ் சாராமைக்குக்காரணம் எதுவாயிருந்ததெனின், அக்கன்மங்களைச் செய்பவன் நீயல்லவாதலானும், நீ காரண கர்த்தாவேயன்றிக் காரிய கர்த்தாவல்ல வாதலாலுமேயாம். இன்னும் பஞ்சயேதுக்களால் ஷடி கர்மாக்கள் செய்யப்படுவதாலேயும், ஆன்மா கேவலம் யாதொன்றினும் பற்றாதவனாதலாலும், ஆகையால் அவ்வான்மா கன்மபலபாத்திய மில்லாதவனென்று தத்துவ சாஸ்திர விகிதப்படி நினக்கெடுத்தோதினேம். இன்னும் அதைப்பற்றி விவரமாகக் கேட்பாயாக. 13

அருச்சுன! அக்கன்மபலனை யெய்தக் காரணமாய் நின்ற தத்துவங்களைந்தையும் விவரிப்போம் கேட்பாய்: 1-சரீரம். 2-அகங்காராதிகள். 3-தசேந்திரியங்கள். 4-ஐவகைப் பிராணன்கள். 5-அதிட்டான தேவதைகள். ஆக இவ்வைந்துவகையான தத்துவக் கூட்டங்களே கன்மங்களனைத்துஞ் செய்துவருவதா யறிதல் முறையாம்.

அருச்சுன! ஒருவன் செய்யுங் கன்மங்களை மனவாக்குக்காயங்களினாலே செய்யப்படினும் அதற் காதாரமாய் நின்ற மேற்கூறிய ஐவகைத் தத்துவங்களே யேதுவானபடியால் சீவாத்மாவுக்கு யாதொரு தொந்தபந்தமுமின்றி பரிசுத்தமாகவே தனிப்பொருளாயிருக்கிறதென்று நீ திடமாக யெண்ணக்கடவாய். 15

அருச்சுன! இதனால் தர்மாதர்ம கர்மாக்களையெல்லாஞ் செய்வது மேற்கூறிய தத்துவக் கூட்டங்களே யென்று முன்னத்தியாயங்களிற் கூறியதன்றியும் இன்னுங்கூறுவ கேட்பாய்:—சர்வ கர்மாதிகட்குந் தத்துவங்களே யேதுவன்றி மற்றச் சீவான்மா யாதுஞ்செய்வதே யில்லையெனத் தெளியாது யெல்லாம் ஆத்மாவே செய்கிறதாக வெண்ணும் மந்தமதியினன். தான் சற்குருவாயிலாகச் சாஸ்திர விசாரணைசெய்தானில்லையென்றும், துர்ச்செய்கையிலேயே தன்காலமெல்லாங்கழித்த துராத்மாவாகவும் அஞ்ஞானமே சொரூபமாகவுமுடையவனென்றறிந்து தள்ளப்படல்வேண்டும். 16

அருச்சுன! இதனால், நல்லறிவோடுகூடிய சதாசார விசாரசீல னுவா னின்னுனென்பதையுங் கூறுவேன் கேட்பாய்; யாதொருவ னால் செய்யப்படுகிற கர்மாக்களைத் தான்செய்கிறதாயில்லாமல் எல் லாந் தத்துவாதிகளின் எவுதலே யாமெனவும், சரீராதியவைகளிற் சிறிதும் பற்றின்றி கன்மஞ்செய்வதால் அகங்காராதிக ளில்லாது அனைத்துங் கருவிகரணங்களின் காரியமே யெனவறிந்தும், ஆன்மா தானுக வொன்றுஞ் செய்கிறவனல்ல, அதனாலே அவ்வான்மாவுக்கு யாதொரு பழிபாவங்களும் வந்துறாதென்றும் அறிந்தவனே உத்தம அறிவாளியாவன். அன்றி அவனே சுதன்மாசாரத்தால் பலபேர் களை, (அகங்காரமும், தான்செய்வதான யெண்ணத்தையும் விட்டு நியாயங்காரணமாக.) வதைசெய்வானுயினும் அதனாலவன் ஒருபோ தும் பழிபாவங்கட் காட்படானென்க. 17

சுவாமின்! நியாயமாகவும் அகங்காராதியற்றும் சுதன்மமாக அநேகர்களை வதைசெய்வானுயின் அதனாலவன் பழிபாவங்கட்குச் சிறிதும் ஆட்படானென்பது என்னநியாயங்கொண்டோ? அருச்சுன! கன்மங்களெல்லாம் ஞாதுரு ஞானஞேயமென்னுந் திரிபுடியில் கட்டு ண்டதேயன்றிமற்றன்று. ஆகவே இத்திரிபுடிக்கு அகப்படாது அதீ தப்பட்டும், யாதொருதத்துவாதிகளோடும் பற்றற்றுமுள்ள ஆன்மா வோடுங் கூடியவனுக்குப் பாவபந்த மேற்படாதென்று மேலே நாம் கூறியது சத்தியவசனமேயாம். நீ அதனை நன்காலோசித்தாயில்லை. இனி அக்கன்மங்களெல்லாம் எங்ஙனந் திரிபுடிக்குள்ளாயதென்று யோசிக்கலாம். எந்த கர்மாக்களுஞ் செய்யத் துவக்கமாகும்போது அறிவென்பதாலே துவக்கிச் செய்யப்படுங் காரியாதிகள் "அறிவு, அறிந்தது, அறியப்படுபொருள்" என மூன்று வகையாயும் மீண்டு மிதனையேகர்த்தா, கரணம், கன்மமென்றும் மூவகையாயுங்கூறப்படு மென் றறியக்கடவாய். 18

அருச்சுன! இப்போது கூறிவந்த திரிபுடியின் இலக்ஷண மாவது ஞானம் ஞாதுரு ஞேயமென மூன்றும் ஒவ்வோர் சமயம் * குணசம்யோகத்தால் ஒவ்வொன்றுந் தனித்தனியே மூவகையா ய்த்திரியும், அவைகளின் விர்த்தாந்தங்களைப்பற்றித் தத்துவசாஸ் திரங்களில் மிகவிரிவாய்க் கூறப்பட்டுள்ளதை யெடுத்தோதுவோங் கேட்பாய். 19

* குணசம்யோகம் - முக்குணச்சேர்க்கை.

அருச்சுன! இப்பிரபஞ்சத்திலே விளங்காநின்ற ஓரறிவுயிர் முதல் ஆறறிவுயிர்பரியந்தமுள்ள சகலாத்மாக்களிடத்தும்பரிபூரண மாய்நிறைந்து விளங்குவது ஒப்பற்ற ஒருபொருளாய் பரமாத்மாவே யென அறிந்ததெந்த பேரறிவோ அந்த விவேகத்துக்கே சத்துவ குண விவேகமென்று சாற்றுவர் நூலோர். 20

அருச்சுன! மேற்கூறியபடி எல்லாப் பூத பௌதிகங்களிடத்தும் பொருந்தியுள்ள பூதநாதனாகிய சர்வேசுரனைத் தெரிந்துகொள்ளும் ஆற்றலில்லாச் சாமானியசிலர், ஒவ்வொரு ஸ்தலத்திலுமுள்ள ஒவ்வொரு மூர்த்தியினிடமாக மட்டும் அப்பரம்பொருள் வியாபித்திருப்பதாகவறிந்து அவைகளிடத்தே பத்திசெய்தலான விவேகத்துக்கே இராசதகுண ஞானமெனக் கூறப்படும். 21

அருச்சுன! காணப்படுபொருளாய சராசரபேதங்களிலே சற்றுங் கடவுள் தன்மை பொருந்தியிருப்பதன்று; எல்லாம் இயற்கையிற் றோன்றியதாகும்; அன்றி தான்கண்ட ஓரூரிலேயுள்ள ஓராலயத்தின் மூர்த்தியே தெய்வம். வேறே தெய்வமென்பதெங்குமில்லையெனச் சாதிக்கும் மௌடீக புத்தியையே தமோகுண ஞானமென்று சாற்றுவாம். 22

அருச்சுன! எவனொருவன் தனக்குரிய சுதன்மமான கன்மங்களை இராகத்துவேஷமின்றி மிகச் சிரத்தையோடு பலனை யபேக்ஷியாது யாதொரு பற்றுமின்றிச் சர்வ சாதாரணமாகச் செய்து வருகிறானோ அவ்வாறாய கன்மத்துக்குச் சத்துவகுண கன்மமென்று கூறப்படும். 23

அருச்சுன! இன்னும் அகங்கார மமகாரத்தைக்கொண்டு மிகப் பிரயாசையோடு பலனையும் எதிர்நோக்கமாகவுடைய ஒருவனால் செய்யப்படுகிற கன்மங்களெவையோ அக்கன்மங்களுக்கே இராசதகுண கன்மமென்று சொல்லப்பெறும். 24

அருச்சுன! உள்ளபடி கர்மஞ்செய்ய வேண்டுமென்றெண்ணாது பெரியதோர் பலப்ராப்தியை யடைய வேண்டுமென்று அவா மீதூற மமதாங்காரத்தை முன்னிட்டு மிக்கபிராந்தி வசத்தனாய்க் கன்மத்துக்குத்தக்க பொருட்செலவுஞ் செய்யாது உலோபித்தனமாகச் சிலவைச்சுருக்கி இதர பிரசைகளுக்குத் துன்பத்தையுங் கொடுத்துப்

பலஸையுந் துவேஷித்துக்கொண்டு செய்யப்படுகிற கன்மத்துக்கே தமோகுண கன்மமென்று தக்கோர்கூறுவர். 25

அருச்சுன! இனி முக்குணத்தோடுங் கூடிய கன்ம கர்த்தாக்களைப்பற்றிச் சிறிது விவரிப்போம். முக்குணங்களில் முதற்குணமாகிய சாத்துவிககுண கர்த்தாவானவன் தான் கர்மஞ் செய்ததைப் பற்றி நான் செய்தேனென்று பகிரங்கஞ் செய்யாது அகர்த்தாவாயிருந்தும், அகங்காராதியன வொழித்துச் சாத்மீகமாய்ப் பற்றற்று மிகத் திடப்புத்தியோடு செய்துவருவான். அவ்வாறு செய்த கன்மமினிதுமுடிந்தாலும் அல்லது நிறைவேறுவிடினும் அதனாற் சிறிதும் சலிப்பும் சந்தோஷமு மடையாது சமாதானமானதோடு செய்து வருவன். 26

அருச்சுன! இரண்டாவதான இராசத குணத்தோடுங் கர்மஞ் செய்யுங் கர்த்தாவானவன் முக்கியமாய்க் கர்மபலத்தை யபேக்ஷித்தும், பெண்டுபிள்ளைகளிடத்தில் மமதாங்காரம் பாராட்டலும், கன்மச்சிலவில் உலோபித்தனமாயும், அன்னியர் பொருளில் ஆசை கொண்டு பிறர்க்கிம்சைசெய்தும், அனுசாரியாயும், இலாப லோபங்களிலே லெக்ஷியம் வைத்துச் சிரத்தைகுன்றி பேருக்குமட்டும் கன்மஞ்செய்துவருவன். 27

அருச்சுன! மூன்றாவதான தமோகுண கர்மகர்த்தாவானவன் தான்செய்யுங் கர்மத்திலே மிகச்சோம்பலோடுங்கூட சாவதானமாகவும், அன்னியரை அவமதிப்பவனும், வஞ்சகமான நெஞ்சகத்தால் எவர்பாலும் தாழ்மைபாராட்டாது பெருமையே பாராட்டியும், அஞ்ஞானவசத்தனும், மிகச் சபலசித்த விர்த்தியினனும், எதனிலும் படபடப்பேயன்றிச் சாதாரண மில்லாதவனும், விளங்குவன். 28

அருச்சுன! இனிச் சாத்துவிக யிராசத தாமதமென்னும் முக்குணங்களாகக் காணப்படுகிற பேதவிவேகஸ்தர்களைப் பற்றியும் அவர்கள் குணவிசேடங்களைப்பற்றியும் கூறுவோங் கேட்பாயாக. ()

அருச்சுன! தர்மகர்மத்தைச் செய்வதிலேயே சிந்தையும் அவ்வாறில்லாத வீண்காரியாதிகளிலே நிர்ச்சிந்தையு முடையவனுய்த் தக்கன செய்து தகாதெனவொழித்தும், இது நன்று இது தீதெனப்பகுத்தறிந்தும், இது பிரயோசனகாரியம், இது அப்பிரயோசனகாரியமென்றும், மற்றும் பந்த மோக்ஷங்களின்னின்ன

தெனவும் நன்காராய்ந்து சித்தாந்தஞ்செய்த புத்தி யெதுவோ அதற்கே சத்துவகுணப் புத்தியெனப்படும். 30

அருச்சுன! இரசோகுணப் புத்தியைக்கேள்: இக்காரியம் விகிதமாகச் செய்யத்தக்கன, இது செய்யத்தகாதன வென்றும்; இதுநற்செயல் இது தீச்செயலென்றும், இது தர்மமானது இது அதர்மமானதென்றும், மற்றுமுள்ள காரியாதிகளை ஞானமின்றி செய்யாதுவிட்டும், தீரவிசாரித்தறியாது தனக்குத்தானே முடிவு செய்துள்ள புத்தியையே இராசத குணப்புத்தி யென்னப்படும். 31

அருச்சுன! மெய்யறிவு துலக்கமின்றி அவிவேகத்தால் பிராந்தியடைந்து நற்கருமங்களையெல்லாந் தீயகருமமென்றும், தீயன வெல்லாம் நற்கருமமெனக் கொண்டும், சத்தை அசத்தென்றும் அசத்தைச்சத்தென்றும், மற்றுமுண்டான காரியா காரியங்களை யெல்லாம் விகற்பமாகவெண்ணியும் நடவாநின்ற துர்மார்க்கப்புத்தியையே தாமதகுணப்புத்தியெனத் தள்ளப்படுமென்க. 32

அருச்சுன! மேற்கூறியவண்ணமே மனிதர்களின் தைரியமும் முக்குணங்களைத் தழுவியே விளங்குமென்க. அதாவது: பஞ்சேந்திரியங்களென்ன ஞானேந்திரியங்களென்ன இவைகளை விஷயாதிகளிற் செல்லவொட்டாதடக்கி வெற்றிபெற்ற தெந்த விவேக வைராக்கிய தைரியமோ அந்ததைரியத்துக்கே சத்துவகுணதைரிய மெனப்படும். 33

அருச்சுன! புருஷார்த்தங்களான அறம்பொரு ளின்பமென்பவைகளா லேற்படும் பயனை யடையவேண்டுமென்னும் அவாக்கொண்டு அதற்கான நன்முயற்சிகளிலே பகிரங்கமாகப் பிரவிர்த்தித்து முயற்சிப்பதாகிய தைரியத்தையே இரசோகுண தைரியமெனப்படும். 34

அருச்சுன! உத்தமபுத்தியே சுத்தமாயின்றி உலகோர்வெறுப்படையுமாறு துர்ப்புத்திகொண்டுகெட்ட காரியாதிகளைச் செய்து வருதலோடு மத மாற்சரியாதிகளின் சகாயத்தாலும், தூக்கம், பீதி, சோக முதலானவைகளுக் காஸ்பதமான காரியாதிகளைச் செய்யுந் தைரியத்துக்கே தமோகுண தைரியமெனச் சாற்றுவர்மேலோர். 35

அருச்சுன! மேற்கூறியனபோன்று சுகமென்பதும் மூவகை குணபேதங்களை யுடையதாம். அதாவது நல்லாசிரியரை யடுத்து

உத்தம நூலாராய்ச்சியால் மெய்ஞ்ஞான மடையப்பெற்று பலவித சாதனைகளினாலே பரமானந்த சுகானுபவத்திலேயே தன்புத்தியை வைத்துக்கொண்டு சம்சாரதுக்க நிக்கிரகஞ் செய்து சதாநந்தசீலனா யிருக்கவேண்டுவதே சுருதிசம்மதியாம். 36

அருச்சுன! நிர்மல விவேக விர்த்தியினாலே சாதனை காலங் களில் மிகச் சாதாரணமாகச் சாதித்து மத்திய காலத்தில் மகாதுக் காரூடனாய் விசாரமடைந்து பிறகு சாதனையிற்றேறிச் சித்திபுறும் போது தேவாமிர்தம்போன்ற சுகோதயமாய்ச் சர்வதா பரஞானானு பவச் சித்தியிலேயே புத்தியைலயப்படுத்திய உத்தமமான திடவிவே கத்தால் உதயமாகுஞ் சுகத்துக்கே சத்துவகுணச்சுகமென்று சாற் றுவர் மேலோர். 37

அருச்சுன! ஞானகர்மேந்திரியாதிகளின் ஒருங்கேவிஷயாதி களில் பிரவிர்த்தித்தபோது முதன்முதல் மகா சுகாமிர்தமாகக் காணப்பட்டு பிறகு அவைகளி நின்றும் பிரிந்தகாலத்தில் அந்தஅநு பவத்தைக் கேவலம் துச்சலமென நினைப்பிப்பதக்கூடியசுகத்துக்கே இரசோகுணச் சுகமெனக் கூறப்படும். 38

அருச்சுன! அவிவேக சிகாமணியாய வொருவன், உரக்கம் வரும்போது, நித்திரைசெய்து மீண்டும் எழும்போதும் மயக்கங் காரணமாக மகா சுகத்தை யடைந்ததுபோற் கருதியதெந்தசுகமோ அந்த சுகத்தையே பரமசுகமாக யெண்ணுவதுண்டு. இதையேமுத் திக்குச் சத்துருவாய் தமோகுணமெனத் தள்ளிவிடுவர் கள்ளமிலாக் கலைஞானங்கற்ற மேலோர். 39

அருச்சுன! இவ்வாறுய மோகவசத்தர்கள், மாயையினது பிரேரணையின் காரியமான முக்குண சேடிப்பாற் றேன்றும் இவ் வனித்திய போகசுகங்களையே பரமசுகமென வெண்ணித் தயங்கு வரேயன்றிப் பரமஞானிகளாவார் சிறிதும் மயங்காராதலால் இவர் கட்குத்தேவலோகத்திலுள்ளதேவர்களையும் ஈடாகக்கூறவொண்ணு தென்க. 40

சுவாமின்! தேவரீர் கூறியபடி சர்வத்ராளும் முக்குணத்திற் சிக்கியவர்களேயானால் சாமானிய மனிதர்கள் எவ்வாறு முத்தி மோக்ஷாதிக ளடைவது? கேட்பா யருச்சுன! இம்மண்ணுலகை மானிடஜனங்களை பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் எனச் சதுர்வருணமாகப் பூர்வாசிரியர்களால் பிரித்து அவரவர் கட்கான மனுதர்ம சாஸ்திரங்களுங் கற்பிக்கப்பட் டிருக்கிற

தல்லவா? அவ்வாறாய நான்கு வகுப்பார்க்கு முறையே சத்துவாதிய குணத்துக்குத் தக்கவாறாகவே வருணாசிரம தர்மங்களும் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்நால்வரும் தங்கடங்களது முந்திய செனனப்பழக்க வழக்க வாசனையை முன்னிட்டு அவரவர்களது சாதிமுறைமைக்கேற்ற கர்ம தர்மாக்களைச் செய்துகொண்டு ஈசுரபக்தியுஞ் செய்துவருவார்களானால் அவரவர்கட்கு அப்பரம்பொருளின் அநுக்கிரகத்தால் நாளுக்குநாள் மனமானது பரிசுத்தத்தையடைந்து ஞானமுண்டாகப்பெற்று ஈற்றில் மோக்ஷமெய்துவதிற் சிறிதுஞ் சந்தேகமேயில்லையென நீ கண்டிப்பா யறியக்கடவாய். 41

சுவாமின்! தேவரீர் மேலே யெடுத்தோதிய நான்கு வருணத்தார்களுக்கு முறியகர்மங்களையும், அக்கர்மத்தாலவரவர்களடையும் பலப்ராப்திகளையும் நன்கெடுத் தோதுவீர்களாக? அருச்சுன! முதற்சாதியான பிராமணர்களுக்கு வேதசாஸ்திரவிவகாரம், மோக்ஷாபேக்ஷையில் உண்மையான திடவிசாரணானுபவம், சித்தநிரோத சாதனம், கர்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்களையடக்கல், உள்ளும் புறமுஞ் சுத்தமாயிருத்தல், நிஷ்டாபரளாயிருத்தல், எக்கியாதி சாந்திசெய்தல், பிரத்தியக்ஷானுபவம்; பிராயச்சித்தாதி வைதிக கர்மங்களாகிய இவைகளெல்லாம் பிராமணர்க்குரிய முக்கிய தருமமாம். 42

அருச்சுன! 2-வதான க்ஷத்திரியர்களுக்கு சௌரிய வீரிய ஔதாரியமுதலியபுஜபலபராக்கிரமங்கள், பிரபலகீர்த்தி, மகாதைரியம், இராசாங்க விஷயங்களை மிக நீதியாகவும் யுத்தியாகவும் நடத்துதல், போர்முகத்தில் முன்வைத்தகாலைப் பின்வாங்காது நிற்றல், துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனத்தில் கடவுளைப்போல கருணையோடு நடத்துதல், குடிகளுக்குத் தன்னாலும் பிறராலும் யாதொரு இடுக்கண்வாராதபடிப் பாதுகாத்தல் குடிகளிடத்தே 6-ல் ஓர் கடமைவாங்குதல் ஆகிய இவையெல்லாம் இராஜாக்களாகிய க்ஷத்திரியர்க்குரிய கடமையாம். 43

அருச்சுன! 3-வதான வைசியர்கட்கு வியாபாரஞ் செய்தல், வேளாண்மை செய்தல், பசுக்களைக்காத்து விர்த்தி செய்தல், ஆகிய இவ்வையேயாம். மற்றும் இம்மூன்று வருணத்தார்க்கும் ஏவற்பணி செய்து அவரவர்களாற் றரப்பட்ட கூலிகொண்டு சீவிப்பதே நான்காவதான சூத்திரர்கட்குச் சுதந்திர கன்மமென்க.

ஆகவே இந்நால்வரும் தங்கடங்கள் சுதந்தர கர்மாக்களைச் செய்யும்போது யாதொரு பிரதிப் பிரயோசனத்தையுங் கருதாது நிட்காமியமாகவே செய்துவரல்வேண்டும். இவ்வாறு செய்வார்களாயின் நாளடைவில் மனோசிலமெய்தி அதனால் ஞானமோக்ஷங்களை யடைவர்கள். 44

அருச்சுன ! எவர்களாயினும் தங்கடங்களுக்குரிய சுதன்மத்தைமட்டும் செய்துவருவதால் உத்தமமான பலனையே யடைவர்கள். இதனால் வேறெவ்விதமான அபசவ்வியத்தையுமடையமாட்டார்கள். எவ்வாறெனில் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வருணாச்சிரம சுதன்ம காரியாதிகளில் பிரவிர்த்திக்கும்போதெல்லாம் என்னையே முன்னிட்டும், உள்ளும்புறமுமொத்த மனதோடும், எனக்கர்ப்பணமாகவே செய்து வருவதால் எவ்விதத்தும் எனக் காராதனையாகிறது. ஆகவே அவர்கள் அபசவ்யமடையாது சுபப் பிரயோசனத்தையே யடைவர்கள். ஆகையால் நீ யெவ்விதத்தும் உனக்குச் சுதந்தரமாயுள்ள யுத்தவிர்த்தியை யாதொரு நிராடங்கமாகவும் நிஷ்காமியமாகவும் செய்வாயாயின் தப்பாமல் மோக்ஷசுகத்துக் காளாவாயென்பது நிச்சயமேயாம். 45

அருச்சுன ! மோக்ஷாபேக்ஷிதன் எத்தெய்வத்தை யாராதிப்பதென உனக்கோர் சமயம் சந்தேகம் நிகழலாம். ஆதலின் அதைப் பற்றியுஞ் சிறிதுகூறக்கேட்பாய் : சர்வாண்ட புவன சராசரங்களை யெல்லாம் படைத்துக் காத்தழித்து மீண்டும் அநுக்கிரகாதியன செய்ய வல்லவனும், மேற்கூறிய அண்டபுவனங்களனைத்தினும் மற்றும் எண்டிசையினும் எள்ளுக்கு ளெண்ணெயெனவியாபித்துள்ளவனும், ஏகவஸ்துவாய் அனைத்தையும் பிரமப் பிரளயகாலத்தில்தனிப் பெருங் கருணையினாலே தனது கர்ப்பத்தில் லயப்படுத்திக் கொள்ளும் பேராற்றலும் பெருங்கருணையு முள்ள தனிப்பெருந் தலைமைத் தயாபர மூர்த்திக்கு ஆட்படவேண்டி யெவருந் தத்தமக்குரிய உத்தம கர்ம தர்மங்களை அவர்க்கர்ப்பணமாகவே செய்துவரின் அதுவே அப்பரம்பொருளுக்குப் பெரியதோர் ஆராதனையாம். ஆதலால் எவ்வெவரும் ஞானமோக்ஷங்களைச் சிறிதும் ஐயப்பாடின்றி யடைவது நிச்சயமே யென்க. 46

சுவாமின் ! தேவரீர் கூறியன கொண்டு தெளிந்தேன். ஆயினும், ஒவ்வொருவரும் தன் தன் சுதன்மத்தைக்காட்டிலும் மேம்பா

. . . .

டான கன்மங்களைச் செய்வார்களாயின் அதனால் அவர்கள் மோக்ஷமடையார்களா? அருச்சுன! எவன் எந்தவருணமும் ஆசிரமும் உடையவனாயிருக்கின்றானோ அவன் அந்த வருணாசிரமத்துக்குரிய கர்ம தர்மங்களையே யன்றி மேல்வருணத்தானது கர்மத்தைக் கீழ்வருணத்தானும், கீழ்வருணத்தானது கர்மத்தை மேல்வருணத்தானும் ஆசிரயித்தல் எவ்விதத்தும் பொருந்தாது. ஆதலால் அவனவன் சுதர்மத்தைச்செய்தலே சுருதிசம்மதி அங்ஙனமின்றிச் சுதன்மம் ஈனமெனத்தள்ளி அன்னிய வருணத்தாரது கர்ம தன்மங்களைச்செய்யப்புகின் அதனாலவர்கள் பாவசாபங்களையே யெய்தப் பெறுவரென்க. 47

அருச்சுன! எவர்களும் தந்தம் சொந்தமான கர்மாவானது கேவலம் ஈனமானதாயினும் அக்கன்மம் மேல்வருணத்தார்க்கு மட்டும் ஈனமாய்த்தோன்றுமேயொழிய தன்ஜாதிக்குரியசகசதொழிலேயாம். அத்தொழிலால் பழியும்பாவமு மிகழ்வு மின்றென்க. இதன்றி மேல்வருணத்தாரது கன்மாவைச் செய்தலில், நெருப்பை நீறு பூத்து மறைத்திருப்பதுபோல அக்கன்மங்களிலுமுள்ள குணதோஷங்கள் மறைபட்டிருக்குமாதலால் அவைகளைச் செய்தலும் விகிதமன்றெனப்பட்டது. இது நிற்க; இன்னும் அக்கன்மாவானது தனது சுதன்மத்துக்கு மேன்மையதாதலின் அதனால்பெரும்பாலும் மமதாகாரங்கள் தோன்றி நிட்காமியமாகச் செய்யாது காமியமாயே செய்ய நேருமாதலால் தோஷமெய்திப் பாவத்துக்குள்ளாகிச் சனன மரணத்தையடைந்துகொண்டே வருவார்களென்க. 48

அருச்சுன! ஒருவன் தன் கன்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்களை அததன்வழியே செல்லவொட்டாதடக்கி ஈஷணாத் திரயங்களின் வாசனையற்றுச் சந்தேக விபரீதமின்றி யேகமனதோடு நிராசையாகவே தனதுவருணத்துக்கேற்றகர்மதர்மங்களைச் சிறிதும்பழுதின்றி முறையே செய்துவருவானாயின் அதனாலவன் மனம் நிர்மலத்துவமெய்தி ஞானத்துவாரா பரப்ரம்ம சொரூபத்திலே லயப்பட்டுப் பிறப்பென்னும் பெருஞ்சாகரத்திற் படியமீண்டும் வாரானென்க. 49

சுவாமின்! தேவரீர் மேற்கூறியவண்ணந் தன் சாதிக்குரிய கன்மம் கேவலமானதாகக் காணப்பட்டபோது அதை யனுட்டித்தவன் எவ்வாறு மோக்ஷானுபவத்துக் கருகனாவன்? அருச்சுன! தன்கர்மம் தன்குலத்துக் கீனமன்று; மேற்குலத்தார்க்கு மட்டும்

அங்ஙனங் கூறினோம். ஆகவே தன்சாதிக்கேற்ற கர்மாவைச் சிறிதுந் தவறாது விதிப்படிச்செய்பவனுக்கு அதனால் முதற்பிரயோசனமாகச் சித்த சுத்தியுண்டாம். சித்தம் சுத்தமாகவே பிறகு ஞானநிட்டைக்கு யோக்கியனாவனென்க. 50

அருச்சுன ! மேற்கூறியபடி ஞானநிட்டையைச் சாதித்தவனே யோகியெனப்படுவான். அந்த ஞானயோகத்தால் சத்துவகுண விசேஷிதனாய் தான்செய்யுஞ் சாதனகர்மங்களை நிர்மலமாயேசெய்து திடவிவேகத்தைக்கொண்டு மனோநாசஞ்செய்து ஷை சத்துவகுண சாதனங்களினின்றுந் தேறியபின் அச்சாதனையும் விட்டு விருப்பு வெறுப்பற்றிருப்பனென்க. 51

இவ்வாறு இராகத்துவேஷமற்ற யோகியாவான் சாந்திராயண முறையாக ஆகாராதிகளைக் குறைத்துண்டு தனியிடத்தே யிருந்துகொண்டு வைராக்கியதிடத்தனாய்த் திரிகரணங்களான மனவாக்குக் காயத்தைச் சுவாதீனஞ்செய்து பரப்ரம்மத் தியானத்திலேயே தன் கருத்தைப் பதித்திருப்பன். 52

அருச்சுன ! இப்படிப் பக்குவப்பட்ட யாதொரு யோகியென்பான் காமக் குரோத லோப மோக மத மாற்சரியமாகிய உட்பகையை வேரறுத்து அகங்காராதியன நீத்து மூவாசையையு முற்றத் துறந்து மகா சாத்மீக குணத்தோடுங் கூடியவனாய்ச் சதா பிரம்ம திருஷ்டியிலேயே பிரியத்துவமாய் நிற்பன். 53

அருச்சுன ! இவ்வாறாய இலக்ஷணயோகியின் நடவடிக்கை யெவ்வாறாக விருக்குமென நீ நினைக்கலாம். கூறுவேன் கேள் : ஷை யோகி உலகத்திருந்தானேனும் உலகியற்சிறிதும் அவன்பாலிலகும். என்னெனில் தன்னிடத்தே யார்யெதைச் செய்யினும் அதனால் அந்தயோகி அகங்கரியாது சர்வத்ராளிடத்தும் சாந்தமே செலுத்திச் சர்வ சீவனையுஞ் சமத்துவ பாவனையாகப் பார்ப்பதும், சென்றதைக்கருதாது சேர்வதை நினையாதும், வந்ததில் மகிழ்ச்சியும் வாராமையிலிகழ்ச்சியுங் கொள்ளாதும் சர்வம் பிரம்ம மயமாயே பார்த்து வருவனென்க. 54

அருச்சுன ! இத்தகைய உத்தமோத்தமயோகி தனது சத்துவகுண ..த்திவைராக்கிய திடத்தைக்கொண்டு சுத்த சாட்குண்ய சச்சிதானந்தப் பரம்பொருள் நாமேயென்று தெளிந்து உண்மையான நிலையில் நின்று நம்மையுள்ளபடியறிந்தஞான திடத்தினாலே எவ்விதத்தும் நம்மைவந்தடைவனென்க. 55

சுவாமின்! தேவரீரது சச்சிதாநந்த சொரூபத்தை யறிதற்காவது அல்லது அடைதற்காவது சாமானியமாகக் கிடைக்காது போலக் காணப்படுகிறதே! இதற்கென் செயலாம்? அருச்சுன! நீ செய்ய வேண்டுவதைக் கேள்:—நீ யெவ்விதத்தும் நம்மையன்றி வேறெத்தெய்வத்தையும் போற்றாது என்னையே மிகமேலாயதெய்வமாக்கொண்டு நித்தியகர்மானுட்டானங்கள் செய்யும்போதும், மற்றுந் தவம் நிஷ்டை முதலான சாதனைகளி லெல்லாம் என்னையே குறித்து யெனக்கே ஆராதனையுஞ் செய்துகொண்டு வருவாயானால் எமது கருணைபிரசாதத்தாலே சித்தசுத்தியெய்தி அதனாலே ஞானோதயமாகப்பெற்று ஈற்றில் நித்தியமான முத்தியின்பத்தைப் பெற்று வாழ்வாய். 56

அருச்சுன! இனி நீ நம்முடைய தியான யோகமாகிய பக்தி யோகானுட்டானங்களை மிகச்சிரத்தையோடும் விதிப்படி ஆசிரயித்தும், மனவாக்குக்காயங்க ளொருமித்தும், கன்மபலன்களை யெல்லாம் நமக்கேயர்ப்பித்தும், என்னையே பரமபுருஷார்த்த சாதனமெனக்கொண்டும், நிச்சயமான திடவிவேகத்தால் எப்போதும் என்னிடத்திலேயே மனதைச் செலுத்தி வருவாயாக. 57

அருச்சுன! நாம் இப்போது கூறியபிரகாரம் நீ அநுட்டித்து வருவையேயாயின் நாளடைவில் அவ்வனுட்டான விசேடத்தாலே நம்முடைய கிருபைக்குப் பாத்திரவானாகி கடத்தற் கருமையாகிய பிறப்பிறப்பென்னும் பெருஞ்சாகரத்தைக் கடந்து என்றும் அழிவிலாப் பேரானந்தப் பெருஞ்சமுகத்தோடொன்று படுவாய். இவ்வாறின்றி உன்மனம்போனவாறு நல்லதுகெட்ட தென்பவைகளெல்லாம் நமக்குத் தெரிந்ததே! ஆயினும் பிறகுசமயம்நேர்ந்துழிபார்ப்போம் என்று அகங்காராதியவைகளால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு இதுகாறும் நாம் கூறியவனைத்தையுங் குடங்கவிழ் நீரென போக்கிவிட்டு நம்முடைய உபதேசத்தை அலெக்ஷியப் படுத்திவிட்டால் பின்பு யாதொரு புருஷார்த்தங்களைச் சிறிதும் அடையப்பெறாது வீணே பிறந்த விழலனாவாய். 58

அருச்சுன! நீ ஒருகால் கெர்விதத்தினாலே நாம் கூறியதைப் புறக்கணித்து உனது சுதர்மமாகிய யுத்தவிர்த்தியைச் சிறிதுங் கவனியாது விடுவாயாயின் அந்த அகங்கார யோசனை உன்னைக் கெடுக்கவந்த அநுகூலவிரோதியான நீ நினைத்துத் தள்ளிவிடவேண்

டும். எவ்விதத்தும் நின்குலவிர்த்தியானது இராசதகுணரூபமாய்ப் பரிணமித்துள்ள மகாமாயையை மிகப்பலமாய்த் தோற்றுவித்து என்னை யுத்தத்தில் பிரவிர்த்திக்கச்செய்யும். அப்போது உன்சாந்த யெண்ணம் ஒடுங்கி எவ்விதத்தும் யுத்தஞ்செய்யும் சந்நத்தனுவா யாதலாமென்க. 59

அருச்சுன! பின்னும் நின்குலவிர்த்தியான க்ஷத்திரிய தருமத் துக்குரிய சௌரிய வீரிய ஔதாரியாதிகளெல்லாம் நின்னைப்பல மாய்க்கவிந்துள்ளன. நீயோ அதையறியாது நின்குல விர்த்தியாம் யுத்தத்தை யுக்தமெனக்கொண்டு செய்யாவிடினும் நீ மற்றோர் சம யம் அந்நியர்வசத்தனா யுத்தஞ்செய்யும் சமயம்நேரும். ஆனால் அது உனக்கிப்போது விளங்கா; நாம் அதை நன்றாயறிவோம். 60

அருச்சுன! "சரீராதிகளிடத்தும், சம்சாராதிக ளிடத்தும் அபிமானம்பாராட்டி யுலவும் ஆன்மாக்களையெல்லாம் நாம் அவரவர் களுக்குரிய கர்மகாரியாதிகளையே செய்யும்படி நமது மாயையால் செலுத்தும் ஏவுதற் கர்த்தாவாக விளங்குகின்றோமென்று உள்ள படியறிந்து தத்துவசாஸ்திர முறையைத்தழுவி இவ்விவாதமானது நாம் செய்கிறதல்ல, மாயையின்காரிய விசேடமெனக்கருதி நின்குல தர்ம யுத்தவிர்த்தியைச் செய்யவேண்டும். இன்னும் நாம் சர்வான் மாக்களுடைய இருதயபீடத்திலே வியாபித்துள்ளே மென்பதையுங் கருதுவாய்" என்றபரமாத்மாவைநோக்கி அருச்சுனன், சுவாமின்! என்குலவிர்த்தியான கன்மங்களை நான் எவ்வாறுசெய்வது? என்று மீண்டுங் கேட்பானாயினன். 61

அருச்சுன! உலகத்திலே பதுமையாட்டும் நாடகக்காரர்கள் ஒவ்வொரு பதுமைகளையும் அதற்குத் தனித்தனியே ஒவ்வொரு சூக்ஷக்கயர்கொண்டு ஆட்டிவைப்பதை நீ நன்றாய்ப்பார்த் திருப்பா யல்லவா? அதேபோல நாம் சர்வான்மாக்களையும், அவரவர்களது இருவினைகளையுங் கயிறாக்கொண்டு அவரவர்களுடைய இருதய கமலஸ்தானத்திலிருந்து தத்தம் கர்மங்களைச் செய்துவரும்படி ஆட்டிவருகிறோம். அவ்வாறாட்டிவிக்கும் கடவுளை நீ நன்கறிந்து வழிபட்டு அவருத்திரவுபிரகாரம் நடப்பதால் உன்மனம் நிர்மலத் துவமெய்தி நிலைமையான அவருடைய சொரூபத்தையே யடையப் பெறுவாய். இதுவே நீ செய்யவேண்டிய கருமமுறைமை. 62

அருச்சுன! கருணையே திருவுருவெனக்கொண்டு வெளிவந்த எம்மைச் சார்ந்ததால் நினக்கு நாம் செய்யவேண்டிய வுதவி இந்த கீதாசார இரகசியார்த்தங்களை யுபதேசித்ததேயாம். ஆகையால் நீ இதனை இன்னும் ஊன்றி ஊன்றி விசாரித்தறிவையேயானால் உண்மையான வோர்நிலை யுனக்கே தோன்றும். அங்ஙனந் தோன்றுவதைப்போலவே செய்யக்கடவாய். 63

சுவாமின்! தேவரீர் இதுகாறும் உபதேசித்துவந்த அம்மட்டும் நன்றாயாலோசித்தறியுமிடத்து எனக்குள்தோன்றுவதொன்று. அதாவது, நாமரூபமான இந்தவுலகம் கேவலம் அநித்தியமானவையே! இதை நிலவரமாயெண்ணுவது பிராந்தியென்னும் அஞ்ஞான மயக்கமேயாம். ஆகையால் தேவரீர் கூறியது சத்தியமே. அதிற் சிறிதுஞ் சந்தேகமில்லை. ஆயினும் இவ்வித உண்மையான ஞான சாத்திரங்களை யொருமனதா யுணரும் திடமாகிய ஆற்றலற்று மற்றும் மோக்ஷாபேக்ஷைமட்டு மிருக்குமானால் அவர்கள் எந்தவிதமாக முத்திபெறுவதென்றமட்டும் எனக்குக் கிருபைசெய்துபதேசிக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன்; அருச்சுன! நீ அத்தியந்த பக்தனும் பரமாநந்த சீடனுமானதுபற்றி நாமுபதேசிப்பதை மிகச் சிரத்தையோடு கேட்டு சிந்தித்துத் தெளிபவனாதலாலும் உனக்குபதேசிப்பதே தகுதி ஆகையால் இனியுனக்கு நன்மையுண்டாகுமாறு மிகச் சுலபசாத்தியமான மார்க்கத்தைப்பற்றிக் கூறுவேன் கேட்பாய் ஆனாலது இதுவரையிலுங் கூறிவந்ததினும் மற்றும் உலக மர்மங்களினு மேலான அதியிரகசியமான விஷயமாகும்: மிகக் கவனித்துக் கேட்பாயாக. 64

அருச்சுன! நீ யெந்தசமயத்திலும் யெந்த காரிய துவக்கத்திலும் நம் நினைப்பை விட்டிராதே. நம்மையன்றி வேறெத்தெய்வத்தையுந் தொழாதிருப்பாயாக, நம்மை யொப்புவமையற்ற உத்தமகுருவாயடைந்து நம் வாக்கியாதிகளையே வேதமாக நம்புவாய். உன் வந்தன வழிபாடெல்லாம் நமக்கேயாகட்டும். இவ்விதமாக நீ யென்றுமிடையறா தனுட்டிப்பாயாயின் நாளாவிர்த்தியிலுனக்கு ஞானம் லப்தமாய் நம்முடைய கிருபாவிசேடத்தால் சாயுச்சியபதமாகிய நம்மையடைதலே சித்திக்குமாம். இந்தவுண்மையிற் சிறிதும் அவநம்புதல் வேண்டாம். உன்னுடைய உண்மையான அன்பும் உள்ளபடியான பக்தியுங்கண்டு நாம் உன்மீது அன்புற்று உனக்கிதனை யோதினோம். ஆகலின் நீ யிதனைச் சத்தியவாசகமாய்க் கொள்ளுவாய், 65

அருச்சுன! இப்போது கூறியதுந்தவிர இன்னுஞ் சில வுண்மையையுங் கேட்பாய்: இனி நீ சர்வ சங்க பரித்தியாகஞ் செய்துவிட்டு விபசாரப்பத்தியின்றி யெம்மையே பக்தி சிரத்தையோடு வணங்குதல் செய்வாய்; இதற்கு நான் பிரதிப் பிரயோசனமாக உன்னைப் பிறப் பிறப்புக்கு யோக்கியமான சர்வ பாவ ஆஸ்பத சம்சாரத்திநின்று மீட்டு முத்தியிற் சேர்ப்போம். இனி செய்யுங் கர்மங்களான பாவமும், அப்பாவத்தால் நரகமும் வருமெனக் கருதுவதொழிக. 66

இன்னும், இத்தகைய அதிநுட்பமும் மகா இரகசியமுமான கீதாயிரகசியார்த்தங்களை நாமுனக் குபதேசித்தவண்ணம் நீயும் சமயம்நேர்ந்துழி எவர்க்கேனு முபதேசிக்கநேரும்; அங்ஙனம் நேரும்போது நீ யிதனை யெவர்களுக்கு முபதேசித்தலாகாது. நாம் பக்தியிற்சிறந்த வுத்தமனானதா லுனக் குபதேசித்தது போலவே நீயும்: எவன் தனக்குரிய சுதன்மத்தில் பிரவிர்த்தியாது அன்னிய கருமத்தில் பிரவிர்த்தித்தவனாயிருப்பனோ அந்த ஞானசூனியனுக்கும், தவமிலா தவமாயுள்ள வெறுந்தடியனுக்கும்; சர்வவல்லமையும்பொருந்திய நம்மிடத்தே அன்பின்றி நம்மைச் சாதாரண மனிதனென்றே நினைக்கும் உலுத்தனுக்கும், நம்மையுள்ளபடி யுணர்ந்து பத்தியாய்ப் பணியாதவனுக்கும், உத்தமாசிரியரையடுத்து அவர்க்கான பணிசெய்யாத அதிமூடனுக்கும் சற்றுமுபதேசியா தொழிக அன்றி யென் ஆணைமீறி யுபதேசிப்பாயாயின் நீ மீளாத நரகத்துக் காளாதல் நிச்சயமாம். 67

அருச்சுன! மேற்கூறிய குற்றமிலாவுத்தமர்கட் குபதேசிக்கும் அறிவாளிகளுக்குறிய பலனைக் கேட்பாயாக: ஒப்பற்றதா அதியுன்னத கீதாமிர்தத்தை நம்முடைய மெய்யடியார்களுக்கு உபதேசிப்பவர்கள் மெய்யுணர்வெய்தப்பெற்று நம்மையே வழிபட்டு நமக்கே தொண்டு முதலியனவுஞ் செய்து ஈற்றில் நமது வைகுண்டபதவியையே யடைவரென்பதிற் சிறிதுஞ் சந்தேகமில்லை. 68

இன்னும் நாமுரைத்த இச்சத்தியவாசகமான கீதாசாரத்தை அன்பர்களுக்குபதேசிப்பானாயின் அவனே எமக்குப் பிரிய பக்தனாவன். இவனைப்போன்று நமக்கு மெய்யடியவர்கள் முன்னுமில்லை இனி யேற்படப்போகிறது மில்லை யென்றும் நினைக்கின்றேன்.

இவ்வாறு உபதேசிப்பவனை யேன் விசேடிதமாகக்கொண்டேனென்றால், இத்தகைய வுபதேசமான சத்கைங்கரியத்தில் தலைபிடுவ தரிதினு மரிதானதால் இவ்வாறு வியந்துகூற நேர்ந்ததென்றறிக. 69

அருச்சுன ! இனியிந்த கீதார்த்தத்தை யெப்போதும்பாராயணஞ் செய்துவரும் மெய்யன்பர்களுக்குரிய பயனையுங் கூறுவேன் கேட்பாய்: நான் நின் வினுதலுக்கிசைந்து உத்தர பூர்வமாகச் சொல்லிவந்த யிந்த கீதையைப் பாராயணஞ் செய்பவன் யோகியர்கட்கெல்லா மேலானதான ஞானவேள்வியிலே நம்மையர்ச்சித்ததாக வெண்ணி மிகவுமகிழ்வோம். மற்றும் இவன் நமக் கன்னியமான வேறொருவரைத் தியானித்தானேனும் அதற்கும் நாமே அவன்பால் முந்திச்சென்று பிரத்தியக்ஷ காக்ஷிகொடுப்போமென்க. 70

அருச்சுன ! இந்த கீதாவாக்கியத்தை ஒருவர் வாசிக்கக்கேட்பவர், அப்படிகேட்பதில் சிறிதும் வேறுஞாயகமில்லாது மிகச்சிரத்தையோடும் திருப்தியோடும் பக்திவினயமாகவுங் கேட்டல் முறையாம். இவ்வாறுகேட்கின் அதனுல் கேட்டவர்கள் தாங்கள் முன்னேசெய்த பாவங்களினின்றும் நீங்கி அஸ்வமேதயாகஞ் செய்தவர்களடையும் தெய்வபோக போக்கியங்களையு மடைவார்களென்க. 71

அருச்சுன ! நீ இதுகாறும் நாமுபதேசித்த கீதையை ஒரே மனதாகச் சிரத்தையோடுங் கேட்டாயல்லவா? அவ்வாறு கேட்டதனுல் நினக்கு இதுபரியந்தம் "தேகமேநாம், போகமேமோக்ஷம்" என்று தோற்றப்பட்டிருந்த அஞ்ஞானகிருதம் நீங்கி யிருக்கலாமே? இல்லையென்றால் இன்னமும் உன்மனசுக்குத் தெளிவுறக் கூறுவோமென்று கிருபையோடுங்கேட்க. 72

அருச்சுன:—மிகத்தாழ்ந்து கைகட்டி வாய்பொத்தி நின்று "அத்தியந்த மெய்யன்பர்களுக்கு ஒப்பற்ற ஞானமிர்தத்தை யூட்டு மகாதெய்வ சிகாமணியே? இயல்பாகவே பாசபந்தங்களிற் கிடந்துழலாநின்ற சிறியேனது அதிமூட மின்றோடே துலைந்து தேவரீரது கருணுஞானப்பிரவாகத்தைச் செவிமடுத்துப் பிரம்மஞ்ஞானியாயினேன் ; சந்தேகப்பிசாசங்களெல்லாஞ் சந்தோடே போயின. இனித் தேவரீரது ஆக்ஞையெவ்வாறோ அவ்வாறு நடக்கச் சித்தமொருமித்துளேன்" என்றிவ்வாறாகக் கூறிப் பரமாத்மனைத் தோத்திரிக்கின்றானென்று திரிதராட்டிரன்பால் சஞ்சயர் கூறுவாராயினர். 73

ஏ மகாராஜ! அருச்சுனன் பரமாத்மனைநோக்கி, எவ்வாறு தோத்திரிக்கின்றானென்றால், சர்வபுவனகர்த்தாவான என் ஆண்டவரே! என்னை யிதுகாறும்பற்றியிருந்த அஞ்ஞானத்தாலன்றோ தேவரீரது மகிமையை யறியாது போயினேன்! ஆ கெட்டேன்! அநேகமான என்வாழ்நாளையெல்லாம் வீணாளாகத்துலைத்த என் அவலமதிக் கென்செய்வேன்! என்று பலவாறு தன்னைக்கடிந்து வருந்திநின்று இன்றே தேவரீரது திவ்யதிருநோக்கினாலும் தயவாலும் தெரிந்துகொண்டேன் என்று பலவாறு பரவசமா யாநந்தங் கொண்டாடித் தோத்திரிக்கின்றான். இப்பிரபஞ்சத்தை மூடியுள்ள இருளினாலே ஆன்மாக்களுக்குயாதுந்தோற்றமின்றிப் பிறகு ஆதவனொளியால் சர்வமும் பரிஷ்காரமாய்த் துலங்குவதுபோலத் தேவரீரது கருணைபிரவாகத்தால் அடியேனது அஞ்ஞான விருள் நீங்கி யென்னையின்னானெனத் தெரிந்தேன் என்றும் ஆகாயமானது யாதினுங்கலந்திருந்தும் பின்னை ஒன்றினும் பற்றாதுதனித்தும், தான் அனைத்தினுக்குஞ் சகாயமாயிருப்பது போலவே தேவரீர் இப்பிரபஞ்சத்தைச் சிருட்டிசெய்து காத்து அழிக்கினும் இவைகளோடுஞ் சிறிதும் ஒன்றுபடாது யெவற்றிற்கும் பெரியதோராதரவாய் நிற்றலைச் சிறிது மறிந்திலனே! யென்றும். 74

உஷ்ணமும் தீயும் பேதமின்றி நேர்மையாயிருப்பதுபோலவே எந்த அந்தக்கரணங்களோடுங் கலந்துநின்று அக்கரணாதிகளுமறியாவண்ணம் அவைகட்குத்துணையாய் வினைகளைமுடித்து அந்தரியாமியாயுமிருந்து ஆத்ம சம்ரக்ஷணஞ்செய்வது இவ்வாறெனத்தெரியேனே! என்றுந் துதிக்கின்றான். 75

சுவாமின்! தேவரீரது மெய்யன்பர்களை அன்போடு காத்தருளும் பரமதயாளுவென யானிதுகாறு மறியாது ஒலிபோன்று நின்றேனே! என் அவிவேகம் ஓர் உருவகமாய் எனக்குமுன் காணப்படின் அதையின்னவாறு செய்வேனென்பது தெரியக்கிடக்குமே!

பலவேறு வகையான விவேக திடத்தினாலு மறியவொண்ணாத ஏ கருணைக்கண்ணா! ஐம்புலக்காட்டாற்றில் படிந்துலவும் அந்தக்கரணக் கூட்டங்கள் பிரிந்து நிற்கும்போது சிறிதும் அவைகளோடுஞ் சேராதுநின்ற தேவரீரது பெருமையையும் அருட்டிறமையையும் யாவரறியவல்லார்! அத்தகையதேவரீர் அடியேனையும் ஓர்பொ

ருட்டாக வெண்ணி இரக்ஷணார்த்தம் இக்கோலத் திருவுருவெடுத் ததோ! என்று துதிகூறினன். 77

கண்ணாடியிலே பிரதிபலியாதபோது வேற்றுருவந்தோற்றமின் மைபோன்று காரணங்களைக் கலவாதபோது அறிபவனும் அறியப் படு பொருளுமின்றி யேகமாயிருத்தல் நின்னியல்பன்றோ? ஏ க்ஷீராப்திவாசா! என்றிவ்வாறாகத் தோத்திரித்தான். 78

ஒரேசூரியன் பற்பல தடாகங்களிலும் அநேக வுருவங்களாகத் தோன்றப்படுவதுபோலவே தேவரீரும் ஏகவஸ்துவாய் விளங்கி அந் தக்கரணங்கள்தோறும் பேதமாய்க் காணப்படுகின்ற மாயா விசித் திரவல்லபமே வல்லபம்! தேவரீரது திவ்யசொரூபத்தின் பிரமாண மிவ்வளவென்று கணக்கிட்டுக் கூறுதற்குப் பழமறைகளாலு மாகா தென்றால் இங்குயானோவறிவேன்! ஏ சொல்லற்கடங்காத சோதிப் பிழம்போய்! என்றுந் தோத்திரித்தான். 79

நித்தியசுத்த நிர்மலாகிர்தியரான தேவரீர், சலனமிலாச்சால ம்பரகிதனுயும், எங்கும் வியாபித்துள்ள பூரண சுகஜொலிதனுயு முள்ள பரமாத்மனேயென்பதுநிச்சயம். ஆனாலும் ஆதித்தனுமாகா யமும் ஜலத்தினிடமாகப் பிரதிபலித்து அந்த ஜலமசையும்போது அதிற்படிந்து தோன்றும் ஆதித்த ஆகாயமும் அசைந்தாடுவது போலவே சீவர்களது கருவி கரணங்களிலெல்லாம் பொருந்தி யிருப் பினும் அக்கரணாதிகள்பேதித்திருப்பதுபோலல்லாது அபேதமாய்ப் பிம்பம்போல் பிரகாசிக்கின்றீர்கள். இவ்வாறுவிளங்குந் திவ்ய தகை மையால் தேவரீரை, பழமறைபயின்று சாஸ்திராதிகளில் மிகவல்ல ரான மூதறிஞர்களாலும் நன்கறித லசாத்தியமாகக் காணப்படுகின் றதே! என்றிவ்வாறு தோத்திரிக்கின்றான். 80

தெய்வீக பண்டகசாலையாமிந்த வுலகின்கண் காணப்படுகின்ற பலவேறு வகையான பொருள்க ளனைத்தையும் கட்புலனுக்குத் தோற்றிவிப்பது ஆகாயத்துலவும் ஆதித்தனன்றோ? தேவரீர் அவ் வாதித்த மூர்த்தியைப்போன்றே சர்வான்மாக்களது நல்வினை தீவி னைகளையெல்லா முள்ளபடியறிந்து அவரவர்களது ஒவ்வொரு பிறவி கட்கும் பயனுதவு முதவி நாயகனென்றறியு மாற்றலற்றுப் பிற்றத் துருத்தியாமிந்த பேயுடலையோம்பி நின்றேனே! இனித் தேவரீரது

திவ்ய திருவடித்தாமரையின் பிரபாவமனைத்தையு மறிவதென்று கொலோவென்றுந் துக்கிக்கின்றான். 81

இன்னுஞ் சீவகோடிகட்கெல்லாங் கண்களிருந்தும் சூரியப்பிரகாசமில்லாவழி யெங்ஙனம் பண்டங்கள் பலவுங் காணப்படுவதில்லையோ அதேபோல தேவரீர் எல்லா சீவகரணங்களிலுங் கலந்து அவைகளை யதனதன்றொழிலில் பிரவிர்த்திக்கச் செய்து நின்றாலும் தம்மைக்காண்பது அரிதாகின்றதே! ஆராயும்போது அக்கருவிகரணங்களுக் கெட்டாதவனென்றும், வேகத்துக்கெட்டா விழுப்பொருளெனவும் விளங்குகின்றதே! இத்தகைய தத்துவானன்னிய தேவரீர் சீவ சிருட்டிக்கெனவெடுத்தருளிய திருவவதாரத்தைச் சர்வ சாமானியமாய்க் கன்றுமேய்த்த கண்ண னென்பதால் குறையொன்றில்லாக் குணக்கடலென்றறியு மறிவில்லையேயென்றிவ்வாறாகவும் போற்றுவானாயினன். 82

ககனப்பரப்பில் உலவும் மேகங்கள் அதற்கெவ்வளவோ வுயரத்தில் விளங்கும் சூரிய சந்திராதியர்களை மறைக்கின்றவாறு போலத் தேவரீரை யாராய்ந்தறியு மாற்றலில்லாத ஊனக் கண்ணர்களுக்கு மறைந்திருப்பதாகவும், ஏதோ ஜனன மரணமானது போன்றும் விளங்குமன்றி மெய்யறிவுடையோரது மெஞ்ஞானத்தால் பார்க்கும்போது என்றும் பிறந்திறவாதே பேரருளுருவாய் விளங்கா நிற்கும் பரமயோகியும் நீரேயாகின்றீர் என்றிவ்வாறாகவுந் துதிக்கின்றான். 83

பஞ்சபூதங்களி லொன்றாய ஆகாயவெளியானது தனக்குள் எல்லாப் பண்டியதார்த்தங்களையு மடக்கி யிடங்கொடுத்துக் கலந்து நிற்கின்றவாறுபோலவே சர்வாண்ட புவனங்களையு மும்மிடத்தே வைத்திருப்பினும் தேவரீர் அவைகளிலே சிறிதுஞ் சாராதிருக்குந் தந்திரமெப்படியோ தெரியேன்; இவ்வாறான தம்முடைய அருட்டிறமறியா யேனையோர் சிலர் தம்மைப் பசுமேய்த்தா னென்றாலும் கோபிகளைப் புல்லினானென்றாலும் தேவரீர்க்குக் குணதோஷமொன்றுங் காணேமே, என் இறையவனே! என்றிவ்வாறாக வாழ்த்துவானாயினன். 84

சங்கற்ப விகற்பமென்பது சிறிதுமின்றி ஒப்பற்ற வொருபொருளாய் விளங்குந் தேவரீர் இச்செக சீவபரங்களைக் கலந்துகொண்டு

அபேதனுய்க்காணப்படுகின்ற பரமசாமார்த்தியத்தை யாராயுமிடத்துச் சந்திராதியர்கள் தண்ணீரிற் பிரதிபலித்தசைவது போன்றும் கண்ணுடியிற்பொருந்திய பலவர்ண பேதங்களைப்போன்றும் அவைகளோடு ஒன்றுபட்டதுபோல ஆன்மாக்களது கருவிகரணுதிகளின் வாயிலாக அலைப்புண்டு அவைகட்கு முக்கியவேதுவாயும் நின்ற ஏக சக்கரதரா! தேவரீரது திவ்யாகிருதியாகிய அகண்டாகாரத் திருமேனியைக் காண்பானிந்த ஊனக்கண்ணிரண்டும்போராதோ! அங்ஙனங்கண்டோமென்று கூறுவது மலடி மைந்தனென்பது போலாம். என்றிவ்வாருகவும் வாழ்த்துகின்ருன். 85

என்னை யின்னுனென் றறியவொண்ணுது இயல்பாகவே மறைத்துள்ள மாயாந்தகாரத்தை அரிய ஞானபானுவைக் கொண்டோடி உண்மைப்பொரு ளின்னதெனத் தோற்றுவித்த உத்தமசற்குருவே! இப்போது தேவரீரித்தன்மைய ரென்றும், தமியேனின்னுனென்றுஞ் செவ்வனே யறிந்தேனுதலால் இனியெனக்கோர் தற்சுதந்திரமு மின்றெனக்கண்டேன் எல்லாந் தேவரீரது ஆக்ஞையேயாம். யானென தறப்போதித்தருளியஞானுசிரியரே! தேவரீரிதுகாறும் கூறியபடியே பற்றில்லாது எனது எதிரிகளாகிய துரியோதனுதியர்களோடும் போர்புரிவன சித்த மொருமித்துளேன், என்று அவரது ஆணைமேற்கொண்டு தனது ஒப்பற்ற காண்டீபத்தைக் கையிலெடுத்து யுத்தசன்னத்தனு யிருக்கின்ருன் என்று சஞ்சயர் கூறினரென்க. 86

இதனைச் செவிமடுத்த துரியோதனமகாராஜன் சஞ்சயரை நோக்கி முக்காலமுணர்ந்த ஏ முனிபுங்கவா! தேவரீர், அன்னேரிருவரும்சம்பாஷித்துவந்த சத்தியவிர்த்தாந்தங்களனைத்தையு மெவ்வாறுணர்ந்தீர்களென்னலும், சஞ்சயர், ஏ மகாராஜனே! எனது அத்யந்த ஞானுசிரியர் வேதவியாசரன்ருே? அவரே யித்துணையும் சமயநேர்ந்துழி யுபதேசித்தவண்ணம் யான் தங்கட் கோதலாயினேன். ஆனுல் இவ்வரியசம்பாஷணையை மற்றியாரு மறிந்திலர். என்று கூறி அத்தியந்தானந்த வசத்தராய்த் துதிகூறுவாராயினர். 87

ஏ திரிதராட்டிர மகாராஜ! மகாஞான சிகாமணியாய் விளங்கிய அருச்சுனனும், ஸ்ரீமந்நாராயணுவதாரமாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தியுமாகச் சம்பாஷித்த சரியை கிரியா யோக ஞானுனுபூதி விஷயங்

களனைத்தையுங் கேட்டமாத்திரத்தே பரமாநந்தசாகரத்தில் மூழ்கி யவனாய்த் தேகம்புளகாங்கிதத்தோடு மெய்சிலிர்ப்ப அதியாச்சரிய மடைந்து தங்கட்குரைப்பத் தலைப்பட்டேன். 88

அன்றியும், பரமயோகியும், ஸ்ரீமந் நாராயணாவதாரமுமாய நந்தகோபாலமூர்த்தியார் அதிப்பிரம யிரகசியமாக வுபதேசித்தருளிய இந்த ஒப்பற்ற கன்மயோக ஞானகீதையைச் சதுர்வேத சம்பன்னரான வியாசமகாரிஷியின் வாயிலாக யானுங்கேட் டானந்தசாகரத்திற் படிந்தேன். 89

ஏ மகாராஜ! சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சிய முதலான சர்வபதவிகட்கு மேதுவாய் விளங்கிய அரியபெரிய கிருஷ்ணார்ச்சுன சம்வாத கீதையின் பிரபாவத்தையும், ஞானார்த்த தத்துவார்த்தங்களின் இரகசியங்களைக்கேட்ட என்மனமும் அறிவும் அடிக்கடி அதனையே சிந்தித்துச் சிந்தித்துப் பேராநந்தப் பெருங்கடலுளாழ்கின்றன. 90

இதுமட்டோ! ஸ்ரீபகவான் அருச்சுனனதுவேண்டுகோட்கிசைந்து எடுத்தருளிய விசுவரூபக்காட்சியின் விசேஷத்தை யான் பார்த்ததுமுதல் என்மனம் எண்ணியெண்ணித்தேகபுளகிதமாய்ப்பரவசப்பட்டு என்னறிவு இன்பமயமாகின்றது. என்றுங்கூறுவாராயினர். 91

ஓய் சஞ்சயரே! இது நிற்க; இப்போது நீர் பார்த்தவரையில் இவ்விருதிறத்தாரும் யுத்தஞ்செய்வார்களாயின் ஜெயம் பெறுவார் யாவரெனக்கேட்ட திரிதராட்டிரனை நோக்கிச் சஞ்சயர், ஏ மகாராஜனே! தர்ம தேவதா சொரூபமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும், ஒப்பற்றகாண்டீபத்தைக் கைப்பற்றுநின்ற யாதொரு அருச்சுனனும், மற்றுந் தர்மநியாயமென்னு நீதிநெறியும் இராஜலெக்ஷ்மிதேவியும் வாசஞ்செய்துள்ள தெந்தப்பக்கத்திலோ அவர்களே பூரணமாய் வெற்றிபெறுவார்களென்பது என்னறிவில் விளங்குகின்றது ஆகவே தாம் துரியோதனனுள்பட யாவரும் யுத்தஞ்செய்வதை நிறுத்திவிடுதலே யுக்தமெனக்கொண்டு பகவானாய் விளங்கும் தேவகீகுமாரரான ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைச் சரணடைதலே நலமெனத் தோன்றுகின்றது. என்று சஞ்சயர் கூறி நிறுத்துகின்றார். சுபம். 92

இவ்வாறு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் திருவாய் மலர்ந்தருளிய கருணாமிர்தமாகிய கீதாவாசகத்தை, யாதொரு விஜயவீரனான அருச்சுனன் கேட்டதால் சர்வசௌபாக்கியங்களோடுங் கூடிய வெற்றியையும் ஞானமோக்ஷங்களையும் எவ்வாறுபெற்றுப் பெருவாழ் வெய்தினனோ அதுபோலவே ஞானமோக்ஷாஸ்பதமான இக்கீதா நவநீதத்தைக் கற்றோர் கேட்டோர் பிரசங்கித்தோர் முதலிய யாவரும் பெறுதற்கரிய ஞானமோக்ஷங்களை யெய்திப் பேரானந்தமுறுவரென்பது சத்தியமேயாம். சுபம்.

சஞ்சேப அத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 18-க்கு-சுலோகப் பொழிப்பு-716.

பகவத்கீதா நவநீத வசன

முற்றிற்று.

ஸ்ரீகிருஷ்ணய பரப்ரம்மணே நம:

விஷய அட்டவணை.

V.R.
PRESS
MADRAS